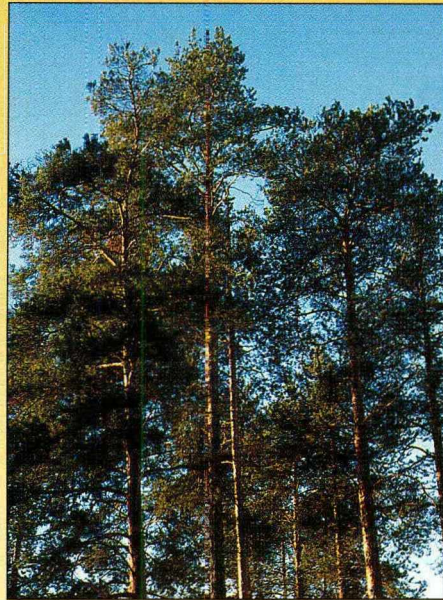
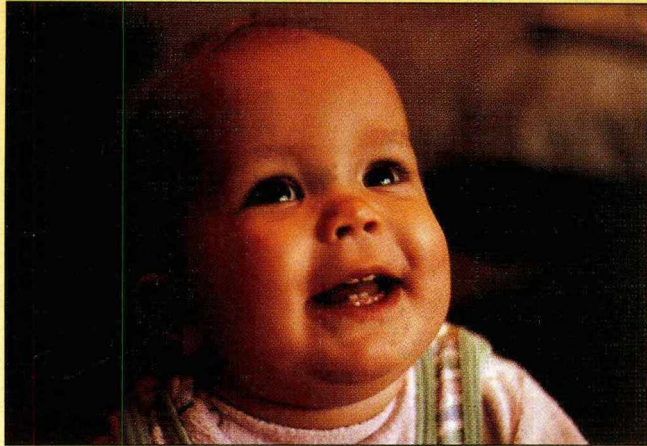
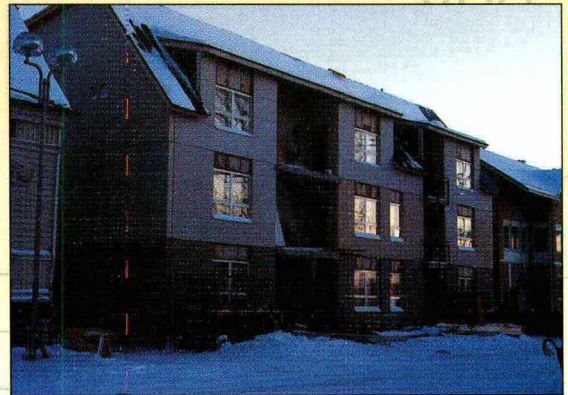
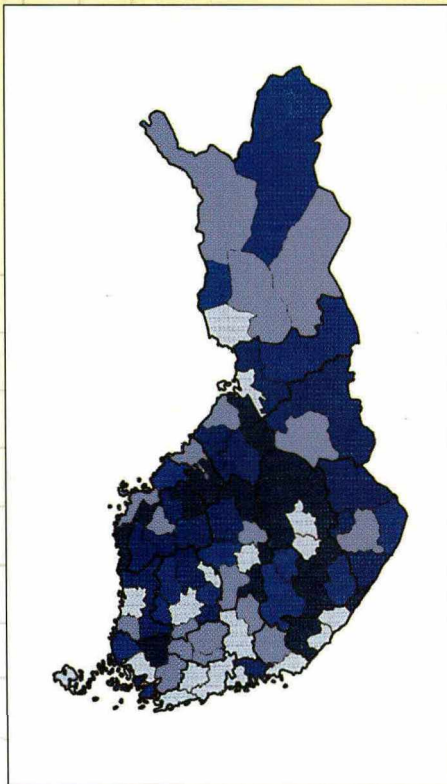

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 1998

1600
1400
1200
1100
1000
900

Tilastokeskus

Seutukunta- ja maakuntakatsaus

Tiedustelut:

*Esko Syrjäkari (08) 537 2045
Leena Jäntti (08) 537 2046
Sirku Hiltunen (08) 537 2046*

*Kansi: Mervi Heusala, Tatsi Oy
Kannen kuvat: Leena Jäntti*

*ISSN 1456-2480
ISBN 951-727-522-6*

© 1998 Tilastokeskus

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Multiprint, Oulu 1998

ALKUSANAT

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 1998 on järjestyksessään kolmas seutukunnalliseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu. Julkaisun nimi on muuttunut viime vuodesta. Sen aiempi nimi oli Seutukuntakatsaus. Julkaisussa eri ilmiöitä ja niissä esiintyviä alueellisia eroja pyritään kuvaamaan mahdollisimman helposti havaittavassa muodossa. Katsaus ei sisällä perinteisiä numeromatriiseja, vaan tiedot on valmiiksi muokattu ja esitetty visuaalisesti seutukunnittaisina ja maakunnittaisina teemakarttoina ja diagrammeina.

Seutukuntajako luotiin aluekehityslakien perusjaoksi ja otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Päätös perustuu alueiden kehittämisestä annettuun lakiin. Sisäasiainministeriö vahvisti jaon, mutta seutukunnat päättivät itse nimistään. Seutukuntajaon käyttöönoton jälkeen rajoja on jonkin verran korjailtu vastaamaan paremmin alueiden sisäistä yhtenäisyyttä. Viimeksi seutukuntajakoa muutettiin 18.4.1997 alkaen. Seutukuntia on tällä hetkellä 85.

Seutukunnittainen tarkastelu soveltuu alueellisten erojen tarkasteluun usein paremmin kuin perinteiset kunta-, maakunta- ja läänijaot. Kaupunkikeskukset eroavat naapurikunnistaan usein selvästi. Kuntarajat eivät kuitenkaan juuri koskaan rajaa ihmistoimintaa. Ihmiset käyvät töissä, opiskelevat ja tekevät ostoksiaan hallinnollisista rajoista riippumatta.

Katsauksen tietosisältö on pyritty pitämään kutakuinkin samanlaisena edellisten julkaisujen kanssa, jotta ajallinen vertailtavuus säilyisi. Tämänvuotisessa katsauksessa tästä tavoitteesta on jouduttu jossain määrin tinkimään kuntien taloutta kuvaavassa osassa. Vuoden 1997 alussa otettiin kunnissa käyttöön uusi kirjanpitojärjestelmä, jossa soveltuvin osin noudatetaan kirjanpitolakia. Myös opetustoimen valtionosuusjärjestelmä muuttui samana vuonna. Näistä muutoksista johtuen kuntien taloutta kuvaavat tunnusluvut eivät ole vertailukelpoisia vuoden 1996 ja sitä aikaisemmissa tilastoissa julkaistujen tunnuslukujen kanssa.

Katsauksen kuvat tuotetaan myös värillisinä kalvoina. Koska tietosisältöä päivitetään jatkuvasti, on kalvokokoelma aina ajantasainen. Kalvoja voi tilata Tilastokeskuksen aluepalvelusta. Myös kuvien pohjana olevat tilastoaineistot ovat erikseen tilattavissa.

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 1998 on tehty Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelussa. Sen toteutuksesta ovat vastanneet suunnittelijat Sirkku Hiltunen ja Leena Jäntti.

Oulussa, marraskuussa 1998

Esko Syrjäkari
aluepäällikkö

SISÄLLYSLUETTELO

	SIVU
SEUTUKUNNAT.....	7
MAAKUNNAT.....	7
VÄESTÖ.....	13
Ikä- ja sukupuolirakenne.....	13
Hedelmällisyysluku, syntyvyys ja kuolleisuus	23
Muuttotase ja ulkomaalaisväestö.....	23
Väestöennuste.....	23
ELINKEINOELÄMÄ.....	39
Yritykset ja toimipaikat.....	39
Työpaikat ja työllinen työvoima.....	42
Alkutuotanto.....	43
Jalostus.....	49
Korkea teknologia.....	57
Palvelut.....	60
Matkailu.....	63
TULONSAAJIEN TULOT.....	70
BRUTTOKANSANTUOTE.....	77
TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS.....	92
KOULUTUS.....	99
TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT.....	104
ASUMINEN JA RAKENNUKSET.....	113
LIIKENNE.....	117
ENERGIATALOUS.....	121
YMPÄRISTÖN TILA.....	126
KUNNALLISTALOUS.....	130
ALUEPOLITIIKKA.....	135
<i>KÄYTETYT KÄSITTEET JA LYHENTEET.....</i>	<i>139</i>
<i>KUVALUETTELO.....</i>	<i>141</i>
<i>LIITTEET</i>	

SEUTUKUNNAT

Seutukunnat ovat kahden tai useamman kunnan muodostamia kuntaryhmiä, joiden muodostamisen kriteerinä on käytetty kuntien välistä yhteistyötä ja työssäkäyntiä. Seutukuntajako otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Silloisen päätöksen mukaan Suomi jaettiin 88 seutukuntaan. Huhtikuussa 1997 kolme näistä seutukunnista lakkautettiin, joten nykyinen seutukuntamäärä on 85.

Huhtikuussa 1997 lakkautetut seutukunnat olivat Posio-Ranuan, Sysmän ja Orimattilan seutukunnat. Tämän jälkeen Heinolan ja Savitaipaleen seutukunnat ovat muuttaneet nimeä. Heinolan seutukunta on nyt Itä-Hämeen seutukunta ja Savitaipaleen uusi nimi on Länsi-Saimaan seutukunta.

Kuntien määrä seutukunnissa vaihtelee kahdesta seitsemääntoista. Eniten kuntia on Turun seutukunnassa. Kahden kunnan muodostamia seutukuntia ovat Lappeenrannan, Varkauden, Outokummun, Ilomantsin ja Torniolaakson seutukunnat.

Seutukunnat ovat hyvin eri kokoisia niin väestöltään kuin pinta-alaltaankin. Koko Suomen väestöstä yli viidennes asuu Helsingin seutukunnassa (1.13 milj. asukasta). Muita yli 100 000 asukkaan seutukuntia on kahdeksan. Alle 8 000 asukkaan seutukuntia on kolme, pienimpänä Ahvenanmaalla sijaitseva Föglön seutukunta, jossa asukkaita oli vuoden 1997 lopussa vajaa 2 500. Föglö on myös maapinta-alaltaan pienin. Pinta-alaltaan suurimmat seutukunnat ovat Lapissa, niistä suurimpana Pohjois-Lapin seutukunta, joka kattaa 10.5 % koko maan pinta-alasta. Pohjoisen seutukunnat ovat harvaanasuttuja. Suurin keskimääräinen asukastiheys on Helsingin seutukunnassa.

Sisäasiainministeriö on määritellyt seutukunnat aluepoliittisen tukialuejaon perusalueeksi. Euroopan Unionin hierarkisessa NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) -alueluokitusjärjestelmässä seutukuntataso on NUTS 4 -taso. Vain kuudella EU:n jäsenvaltiolla on vastaavia aluetasoja.

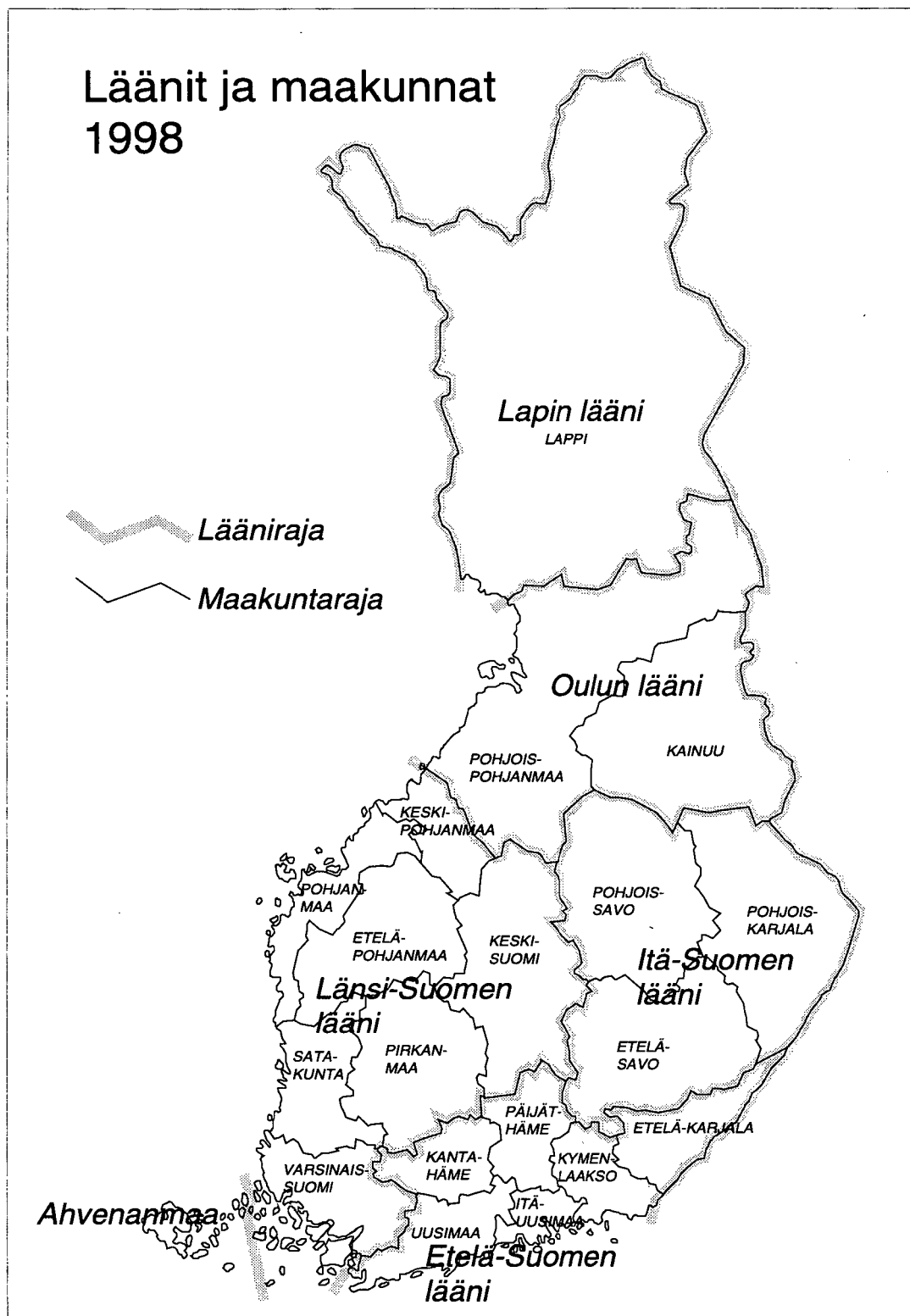
MAANKUNNAT

Maakuntataso on EU:n NUTS -alueluokitusjärjestelmässä NUTS 3 -taso. EU:ssa vastaavia alueita on yhteensä 1 027. Maakuntien tarkoituksena on muodostaa toiminnallis-taloudellisia alueita valtion aluejakojen yhtenäistämiseksi. Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan maakunnan liittojen aluejako otetaan valtion aluehallintoviranomaisten aluejakojen pohjaksi.

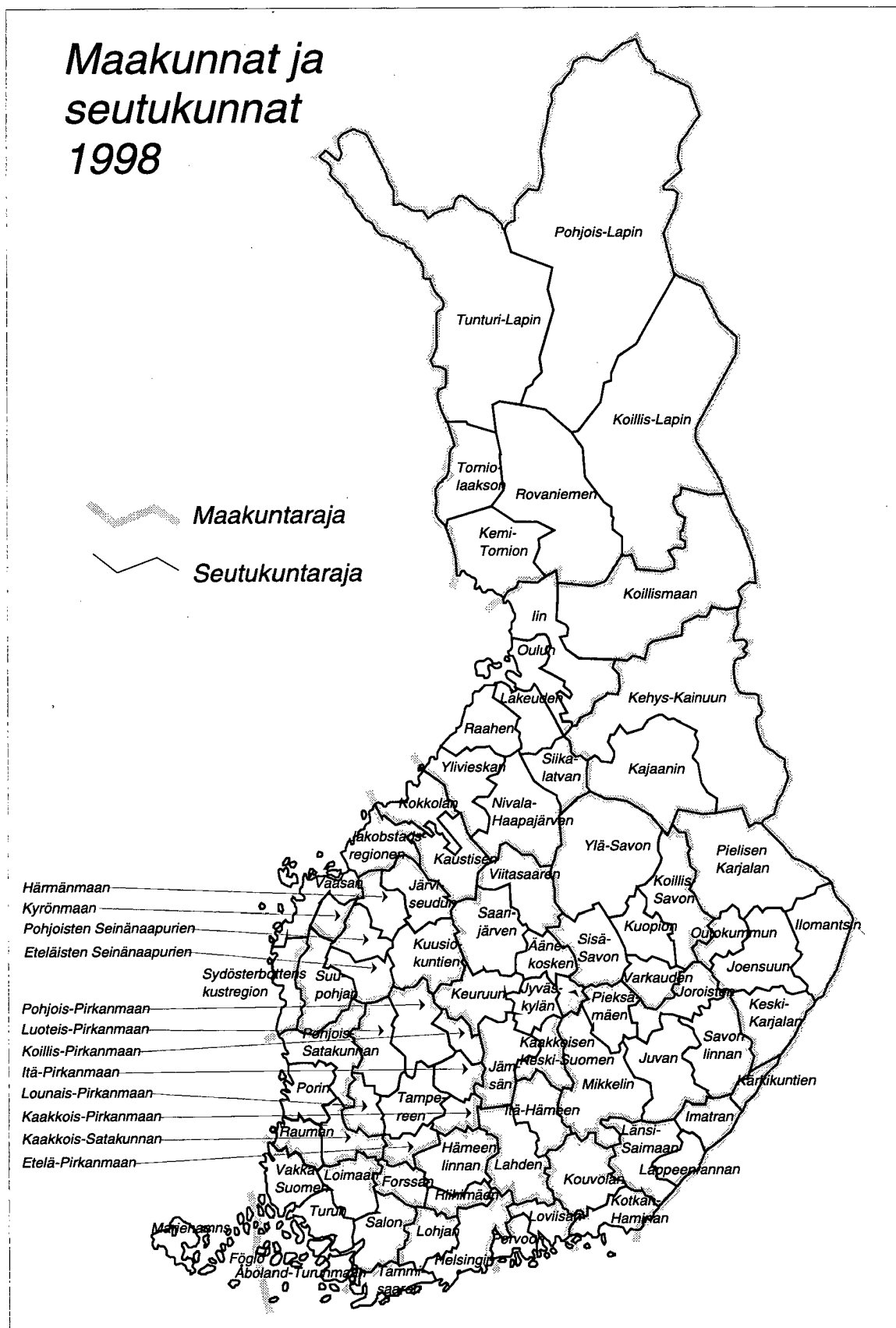
Maakuntia on nykyään 20 kappaletta, joista Itä-Uudenmaan maakunta on uusin. Se perustettiin syyskuussa 1997. Sen jälkeen Hämeen ja Vaasan rannikkoseudun maakunnat ovat muuttaneet nimeä. Hämeen uusi nimi on Kanta-Häme ja Vaasan rannikkoseudun nimi on nyt Pohjanmaa.

Seutukuntien määrä vaihtelee maakunnittain kahdesta kahdeksaan. Kahden seutukunnan maakuntia ovat Päijät-Häme, Kymenlaakso, Keski-Pohjanmaa, Kainuu, Ahvenanmaa ja Itä-Uusimaa. Eniten seutukuntia on Pirkanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnissa. Kuntien määrä vaihtelee maakunnissa Kainuun kymmenestä Varsinais-Suomen 56:een.

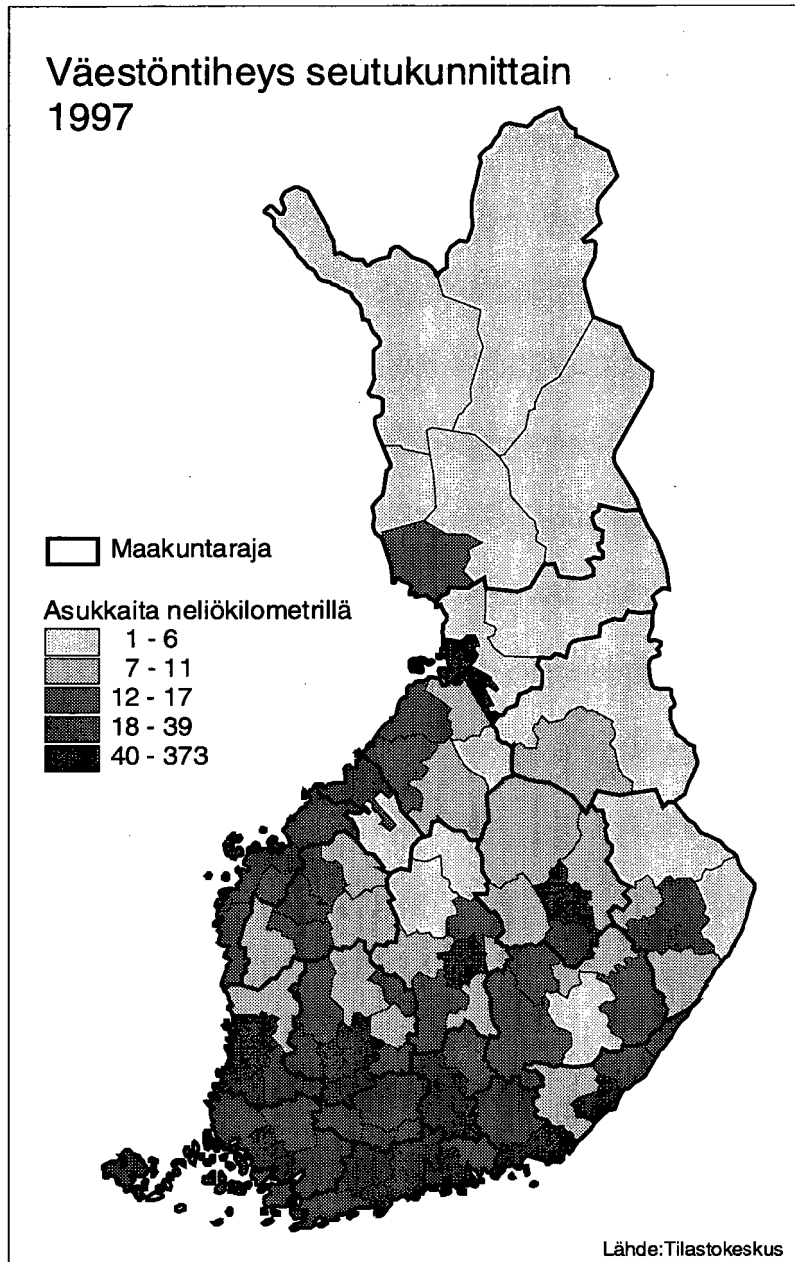
Uudenmaan asukasluku on maakuntien suurin. Siellä asui vuoden 1997 lopussa 1.25 miljoonaa asukasta. Ahvenanmaalla, Keski-Pohjanmaalla, Itä-Uudellamaalla ja Kainuussa asukasluku oli alle 100 000. Tiheintä asutus on Uudellamaalla, jossa asuu lähes 200 ihmistä neliökilometrillä. Harvinta asutus on Pohjois-Suomen maakunnissa.

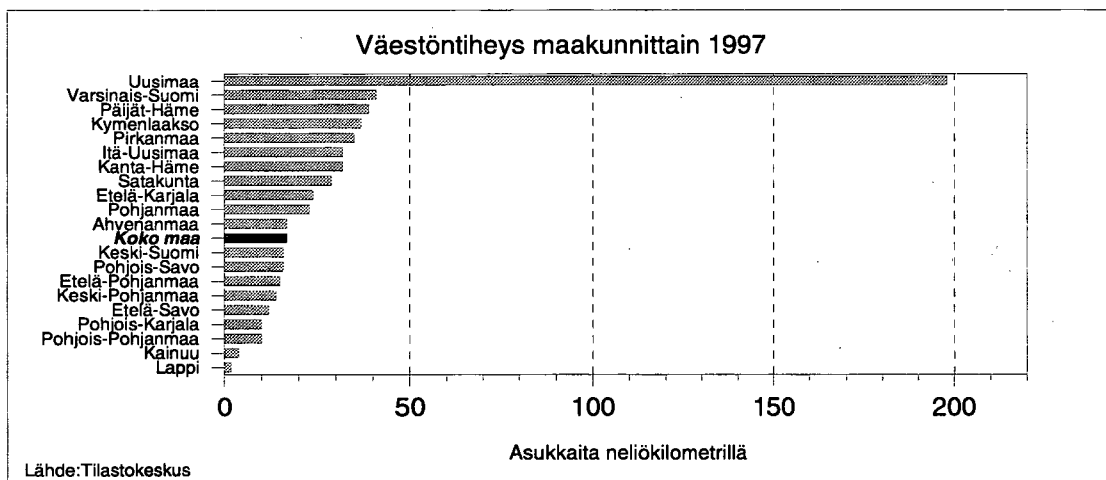
Kuva 1. Läänit ja maakunnat 1998.

Kuva 2. Maakunnat ja seutukunnat 1998.

Kuva 3. Väestötiheys seutukunnittain 1997.

Kuva 4. Väestötiheys maakunnittain 1997.

Taulukko 1. Perustietoja seutukunnista ja maakunnista

Seutukunnat:

Seutukunta	Maapinta-ala	Väkiluku 1997	Väestönmuutos 1996 – 1997 (%)	BKT/asukas 1996* markkaa	BKT 1996* koko maa=100	Työttömyysaste elokuu 1998 (%)
Etelaisten seinänaapurien	1730	24306	-1,2	62405	63	12,8
Etä-Pirkanmaan	1041	42386	-0,8	93214	94	15,6
Forssan	1402	36493	-0,6	87751	89	14,6
Föglö	516	2422	0,5	78737	80	2,4
Heisingin	3052	1139644	1,5	140840	142	11,6
Hämeenlinnan	2729	86871	0,3	96334	97	14,6
Härnänmaan	1724	31138	-0,8	77259	78	9,6
lin	4987	17867	-0,8	44693	45	19,2
Iloimantsin	3376	10105	-1,2	64019	65	21,0
Imatran	1437	42829	-0,7	101459	103	18,0
Itä-Hämeen	1891	30847	-0,9	97024	98	16,7
Itä-Pirkanmaan	1229	13220	-0,4	69433	70	16,1
Jakobstadsregionen	2452	48590	-0,1	92562	94	11,2
Joensuun	3310	91026	0,2	82537	83	19,8
Joroisten	1922	12658	-1,4	57429	58	13,5
Juvan	3125	19639	-0,9	61905	63	14,9
Jyväskylän	1354	131374	1,2	91977	93	19,2
Jämsän	2350	29062	-0,7	117985	119	17,7
Järvisuodun	2132	23392	-1,1	60449	61	13,0
Kaakkoisen Keski-Suomen	2023	15098	-0,7	56044	57	17,3
Kaakkois-Pirkanmaan	863	10020	-0,3	74579	75	12,4
Kaakkois-Satakunnan	1781	32407	-0,6	80588	81	9,8
Kajaanin	6261	57410	-0,8	78996	80	19,2
Kaustisen	3241	19563	-0,9	65840	67	11,5
Kehys-Kainuun	15306	35808	-1,9	55314	56	24,2
Kemi-Tornion	4929	64935	-0,8	101784	103	21,5
Keski-Karjalan	2515	23201	-1,3	66753	67	19,5
Keuruun	2803	21336	-0,2	59174	60	18,3
Koillis-Lapin	20561	25026	-2,0	70165	71	22,3
Koillismaan	13106	34581	-1,4	58810	59	23,6
Koillis-Pirkanmaan	870	16207	-1,2	106400	107	14,7
Koillis-Savon	3553	23276	-1,4	62989	64	17,1
Kokkolan	2045	52773	-0,1	81977	83	17,1
Kotka-Haminan	1957	89993	-0,4	98579	100	16,7
Kouvolan	3149	100577	-0,6	98169	99	15,3
Kuopion	1530	107525	0,6	98698	100	16,6
Kuusikuntien	3182	30440	-0,8	62280	63	13,5
Kyrönmaan	1038	17625	-0,3	56010	57	10,7
Kärkikuntien	593	7019	-1,5	53015	54	19,8
Lahden	3242	166863	0,2	87028	88	17,8
Lakeuden	2060	14421	0,5	49492	50	12,1
Lappeenrannan	1071	68619	0,3	101257	102	17,8
Lohjan	1708	74407	0,6	78991	80	10,3
Loimaan	2303	37552	-0,6	74600	75	10,5
Lounais-Pirkanmaan	1294	25154	-0,3	76185	77	13,9
Loviisan	1515	23053	-0,6	104592	106	13,3
Luoteis-Pirkanmaan	2630	30344	-0,3	81297	82	14,3
Länsi-Saimaan	2573	20385	0,0	48463	49	13,8
Mariehamns	1010	22970	0,5	125678	127	2,7
Mikkelin	4793	71192	-0,3	75344	76	17,9
Nivala-Haapajarven	4851	42023	-0,8	65073	66	16,5
Oulun	2352	165580	1,6	103951	105	16,7
Ötökummun	1247	14263	-1,7	58715	59	21,7
Pieksämäen	1972	25463	-1,1	65146	66	17,8
Pielisen Karjalan	7395	36542	-1,7	65178	66	24,7
Pohjois-Lapin	32113	19690	-1,1	72688	73	25,5
Pohjois-Pirkanmaan	2660	17365	-0,9	63974	65	14,6
Pohjois-Satakunnan	3097	31013	-1,1	67131	68	15,9

Pohjoisten seinänaapurien	1564	57557	0,3	98960	100	14,0
Porin	1989	117649	-0,3	95377	96	19,3
Porvoon	1232	64234	0,8	90467	91	10,5
Raahen	2601	37584	-0,6	110154	111	17,0
Rauman	1423	60952	-0,6	112581	114	15,5
Riihimäen	1073	41662	0,3	74676	75	13,9
Rovaniemen	11065	63094	0,3	78842	80	22,3
Saarjärven	3528	22714	-1,2	62758	63	17,0
Salon	2659	61258	0,5	110159	111	9,6
Savonlinnan	2624	42875	-0,8	80370	81	19,0
Sliikalatvan	2250	7247	-1,6	73996	75	12,6
Sisä-Savon	2507	21132	-0,8	50950	51	18,0
Suupohjan	3127	31808	-0,8	55213	56	14,9
Syösterbottens kustregion	1659	20086	-1,4	96723	98	8,8
Tammisaaren	1605	43651	-0,6	88664	90	11,4
Tampereen	2021	287357	1,2	99152	100	17,0
Tomionlaakson	3766	11064	-1,8	52329	53	21,5
Tunturi-Lapin	20569	15242	-1,7	66511	67	23,7
Turun	1938	275735	1,0	97501	99	15,5
Vaasan	2526	87929	0,4	109915	111	12,2
Vakka-Suomen	2175	42090	-0,6	83071	84	12,5
Varkauden	1226	35322	-0,8	91631	93	18,0
Viitasaaren	2788	15919	-0,6	57568	58	18,6
Ylivieskan	3084	40421	-0,4	69250	70	13,5
Ylä-Savon	7694	69505	-1,2	66241	67	17,1
Aboland-Turunmaan	1549	23338	-0,7	81293	82	9,5
Aänekosken	1403	24336	-0,4	107217	108	17,8

Maakunnat:

Maakunta	Maapinta-ala	Väkiluku 1997	Väestönmuutos 1996 - 1997 (%)	BKT/asukas 1996 markkaa	BKT 1996 koko maa=100	Työttömyysaste 1997 (%)
Ahvenanmaa	1527	25392	0,5	121172	122,4	4,4
Etelä-Karjala	5674	138852	-0,2	91072	92,0	20,3
Etelä-Pohjanmaa	13458	198641	-0,6	73786	74,5	15,8
Etelä-Savo	14436	171827	-0,7	72202	72,9	20,2
Itä-Uusimaa	2747	87287	0,4	94261	95,2	12,8
Kainuu	21567	93218	-1,2	69804	70,5	24,4
Kanta-Häme	5204	165026	0,1	88969	89,8	16,9
Keski-Pohjanmaa	5286	72336	-0,3	77577	78,3	17,4
Keski-Suomi	16248	259839	0,3	86784	87,6	20,2
Kymenlaakso	5106	190570	-0,5	98362	99,3	17,9
Lappi	93003	199051	-0,8	82134	82,9	24,7
Pirkanmaa	12606	442053	0,6	93541	94,5	17,8
Pohjanmaa	7675	174230	0,0	98040	99,0	12,9
Pohjois-Karjala	17782	175137	-0,6	73690	74,4	23,2
Pohjois-Pohjanmaa	35292	359724	0,3	85809	86,7	18,4
Pohjois-Savo	16510	256760	-0,4	81592	82,4	19,5
Päijät-Häme	5133	197710	0,0	86608	88,5	19,9
Satakunta	8290	242021	-0,5	94082	95,0	19,1
Uusimaa	6366	1257702	1,4	135261	136,6	13,5
Varsinais-Suomi	10625	439973	0,6	95000	95,9	14,6

*Seutukunnittaiset bruttokansantuoteluvut ovat ennakkollisia

VÄESTÖ

Suomessa oli vuoden 1997 lopussa 5 147 349 asukasta, joista useampi kuin joka viides asui Helsingin seutukunnassa (1 139 644 asukasta). Helsingin ohella Tampereen ja Turun seutukunnat muodostavat Suomen väkirikkaimmat seutukunnat. Kolmannes koko maan väestöstä asuu näiden kolmen seutukunnan alueella. Väkiluvultaan pienin seutukunta on Föglö, jossa asukkaita oli vuoden 1997 lopussa 2 422.

Vuonna 1997 väkiluku kasvoi 21 seutukunnassa. Suhteellisesti eniten asukasluku kasvoi Oulun alueella. Voimakkaimmat väestön kasvualueet ovat yleensäkin keskittyneet suurten kaupunkien seutukuntiin. Suhteellisesti eniten väestöään menettivät Kehys-Kainuun ja Koillis-Lapin seutukunnat. Maakunnittain tarkasteltuna väkiluku kasvoi suhteellisesti eniten Uudellamaalla, 1.4 %. Vastaavasti suurimman väestönmenetyksen koki Kainuu, jossa väkiluku väheni 1.2 %.

Ikä- ja sukupuolirakenne

Väestön ikärakenne vaihtelee alueellisesti. Nuorten ikäluokkien osuus väestöstä on huomattavan suuri pohjoisissa seutukunnissa. Vuonna 1997 Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan kaikissa seutukunnissa alle 15-vuotiaiden osuus oli yli 21 % väestöstä. Vastaavanlainen nuorten ikäluokkien suuri osuus oli vain Pohjanmaan Jakobstadsregionen seutukunnassa. Etelä-Karjalassa, Kärkikuntien ja Imatran seutukunnissa alle 15-vuotiaiden osuus oli maan alhaisin, alle 16 %.

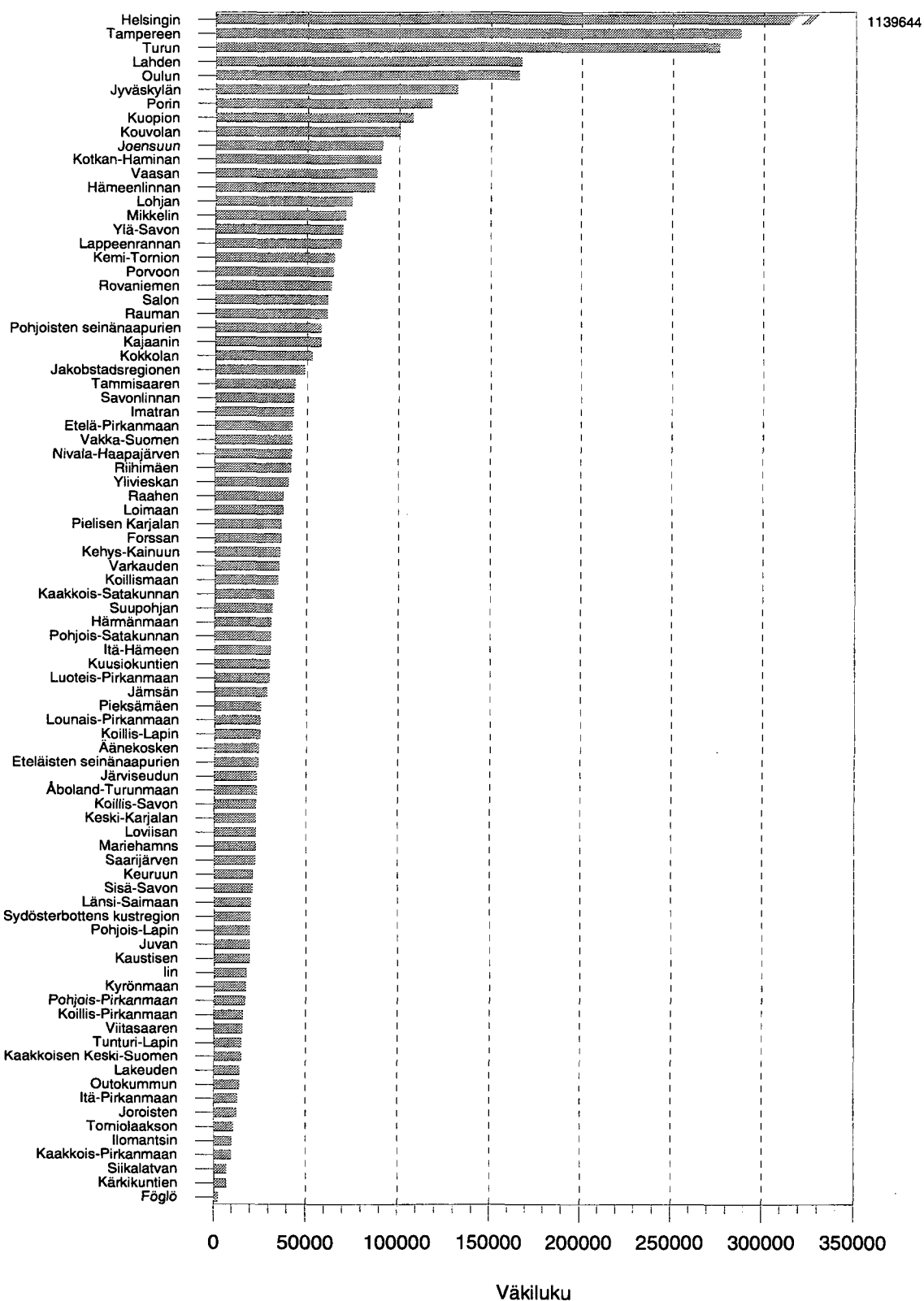
Työikäisten (15-64-vuotiaat) osuus oli suurin Helsingin seutukunnassa, yli 70 %. Maakunnista Uudellamaalla ja Päijät-Hämeessä työikäisen väestön osuus oli suurempi kuin koko maassa keskimäärin. Työikäisiä oli suhteellisesti vähiten Föglön seutukunnassa sekä Pohjois-Pohjanmaalla Lakeuden, Iin ja Siikalatvan seutukunnissa.

Yli 64-vuotiaiden osuus väestöstä oli yli 23 % Föglön ja Kärkikuntien seutukunnissa. Oulun ja Helsingin seutukunnissa vanhimpia ikäluokkia oli vähiten, alle 11 %. Yli 64-vuotiaiden osuus oli suurempi kuin alle 15-vuotiaiden osuus 31 seutukunnan alueella. Suurimmillaan nuorten ikäluokkien enemmisyys oli Lakeuden seutukunnassa. Päinvastainen tilanne oli Kärkikuntien seutukunnassa, jossa vanhojen ikäluokkien osuus oli huomattavasti suurempi kuin nuorten.

Vuonna 1997 väestön keski-ikä koko maassa oli 38.7 vuotta. Keski-ikä oli luonnollisesti alhainen seutukunnissa, joissa nuorten ikäluokkien osuus oli suuri. Se oli alimmillaan Lakeuden ja Oulun seutukunnissa. Keski-ikältään vanhinta väestö oli Kärkikuntien ja Föglön seutukunnissa, lähes 45 vuotta.

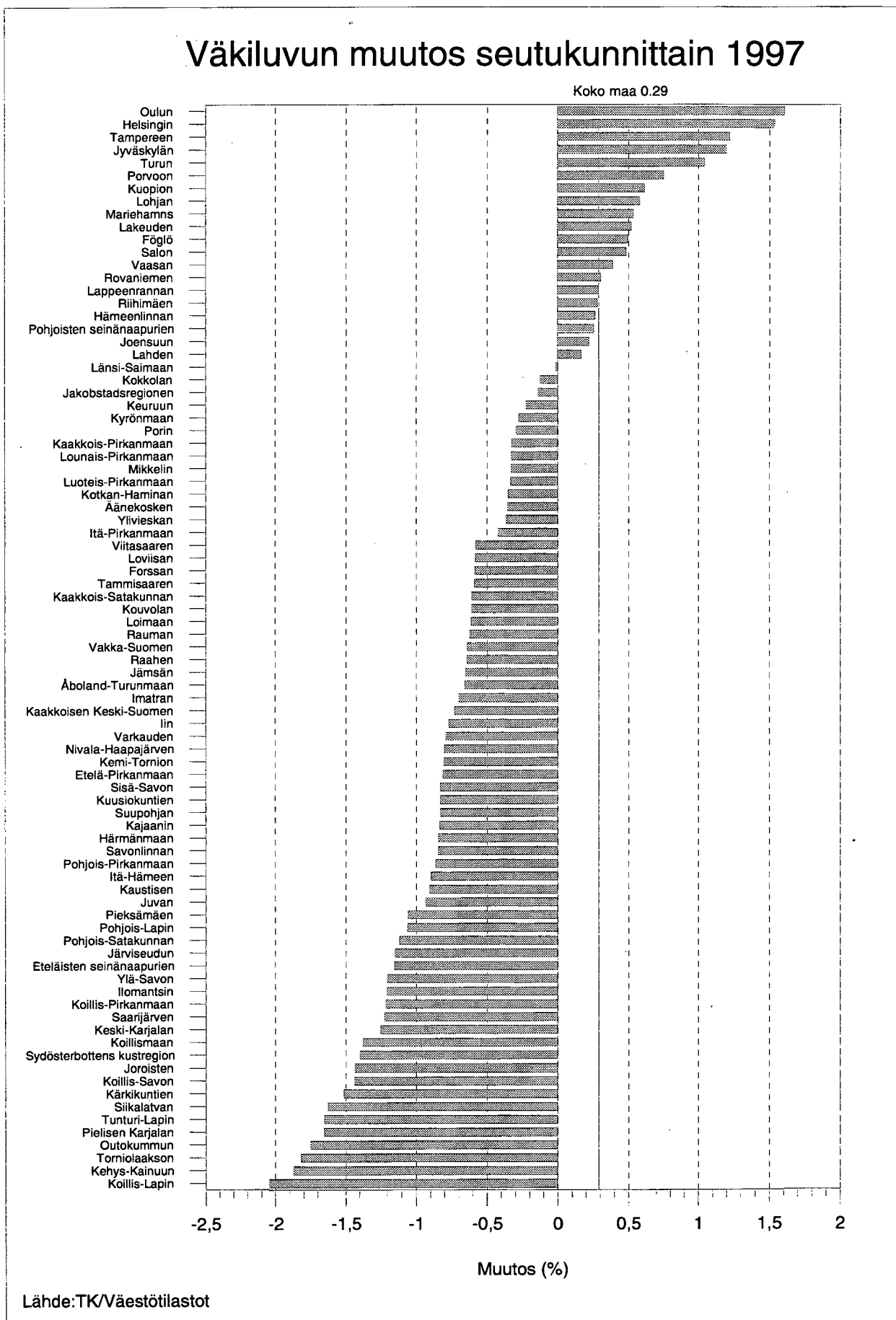
Suurin osa seutukunnista on naisenemmistöisiä, vain 25 seutukunnassa on miesenemmistö. Vuonna 1997 Helsingin, Turun, Kuopion, Tampereen ja Hämeenlinnan seutukunnissa tuhatta miestä kohti naisia oli yli 1 080. Vastaavasti naisten osuus oli pienin Pohjois-Lapin, Föglön ja Iin seutukunnissa, alle 930 naista tuhatta miestä kohden. Myös suurin osa Suomen maakunnista on naisenemmistöisiä. Ainoastaan Pohjois-Suomen maakunnissa naisia on vähemmän kuin miehiä. Naisvaltaisimman maakunta on Uusimaa.

Väkiluku seutukunnittain 31.12.1997

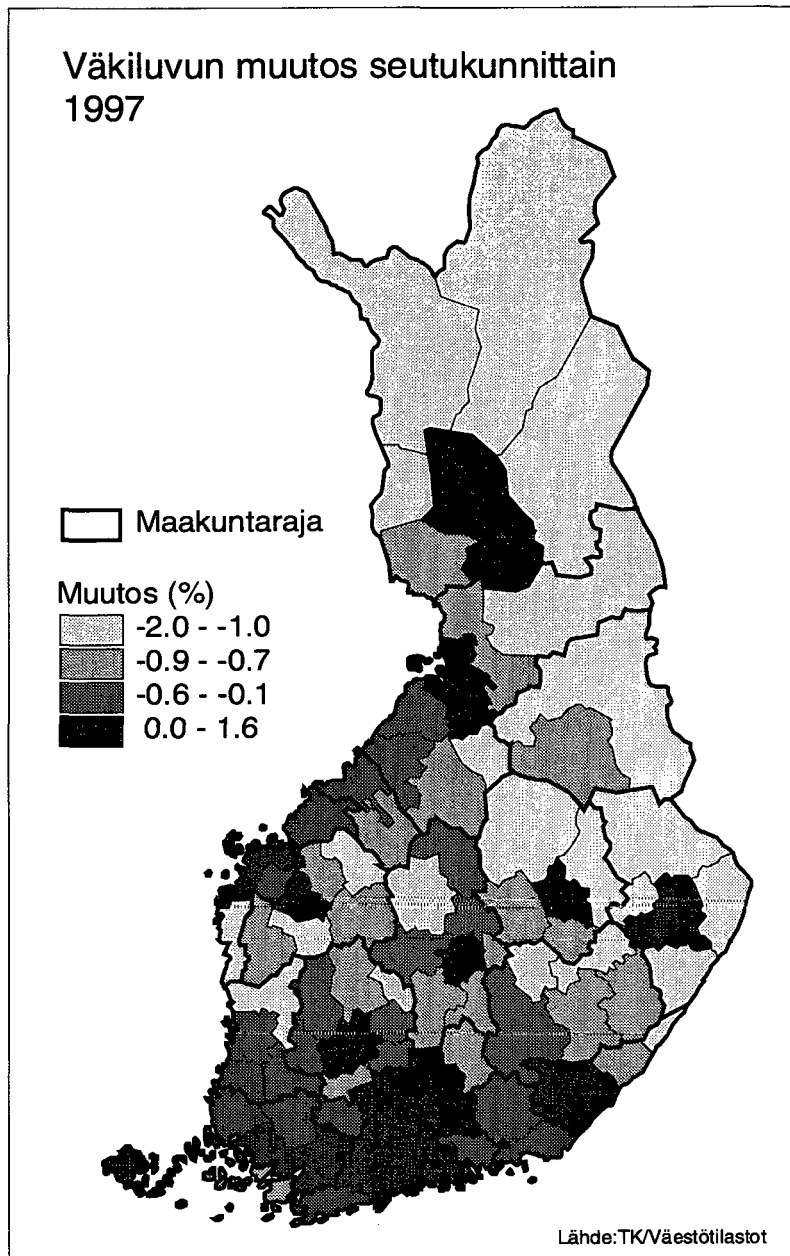

Lähde:TK/Väestötilastot

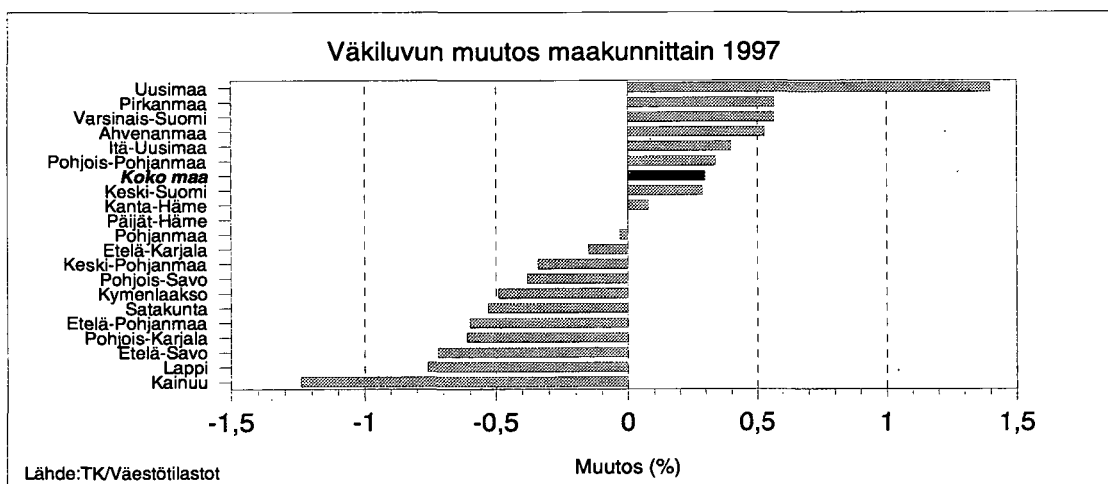
Kuva 5. Väkiluku seutukunnittain 31.12.1997.

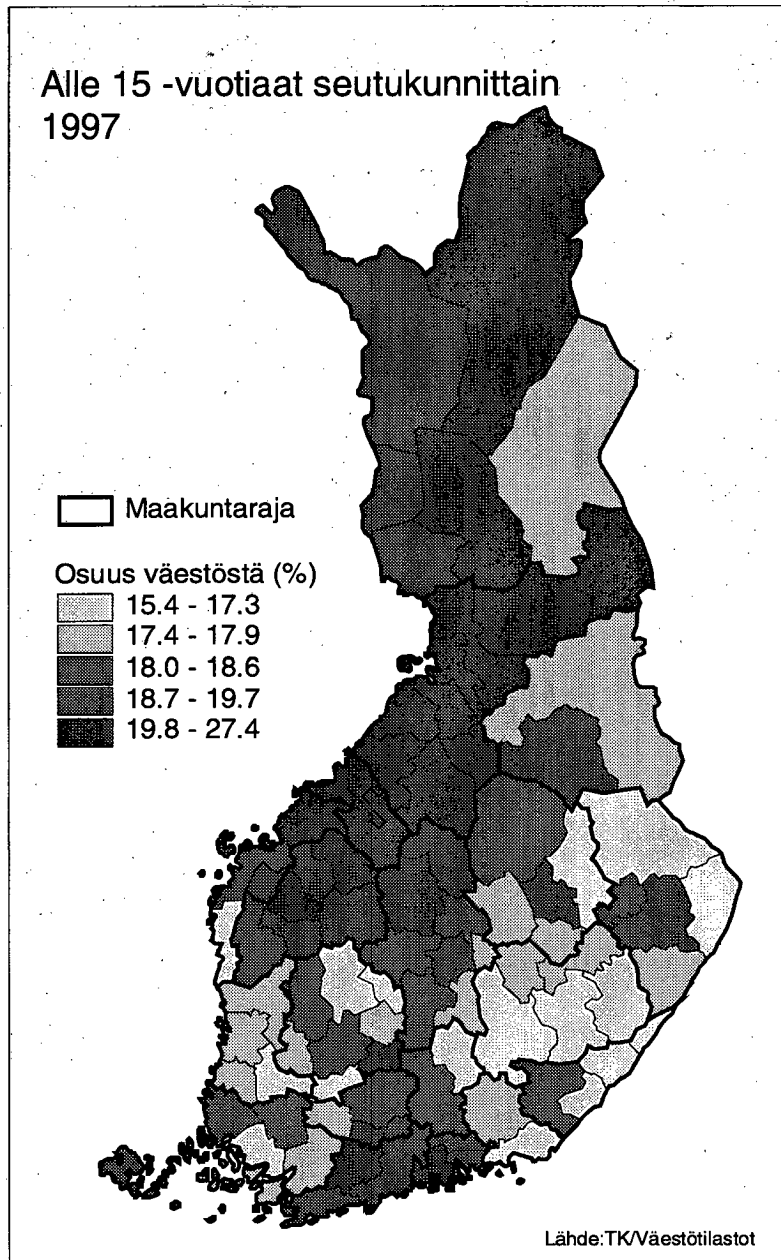
Kuva 6. Väkiluvun muutos seutukunnittain 1997.

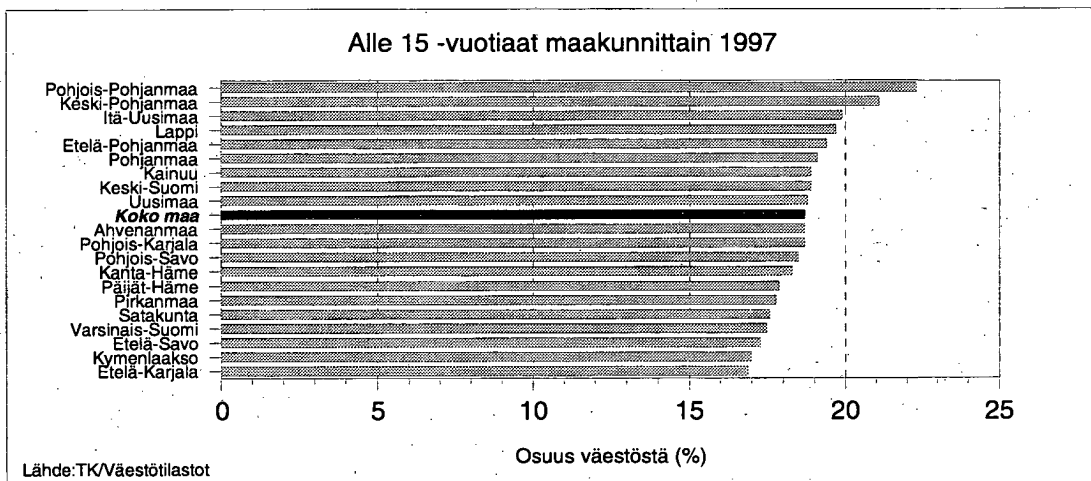
Kuva 7. Väkiluvun muutos seutukunnittain 1997.

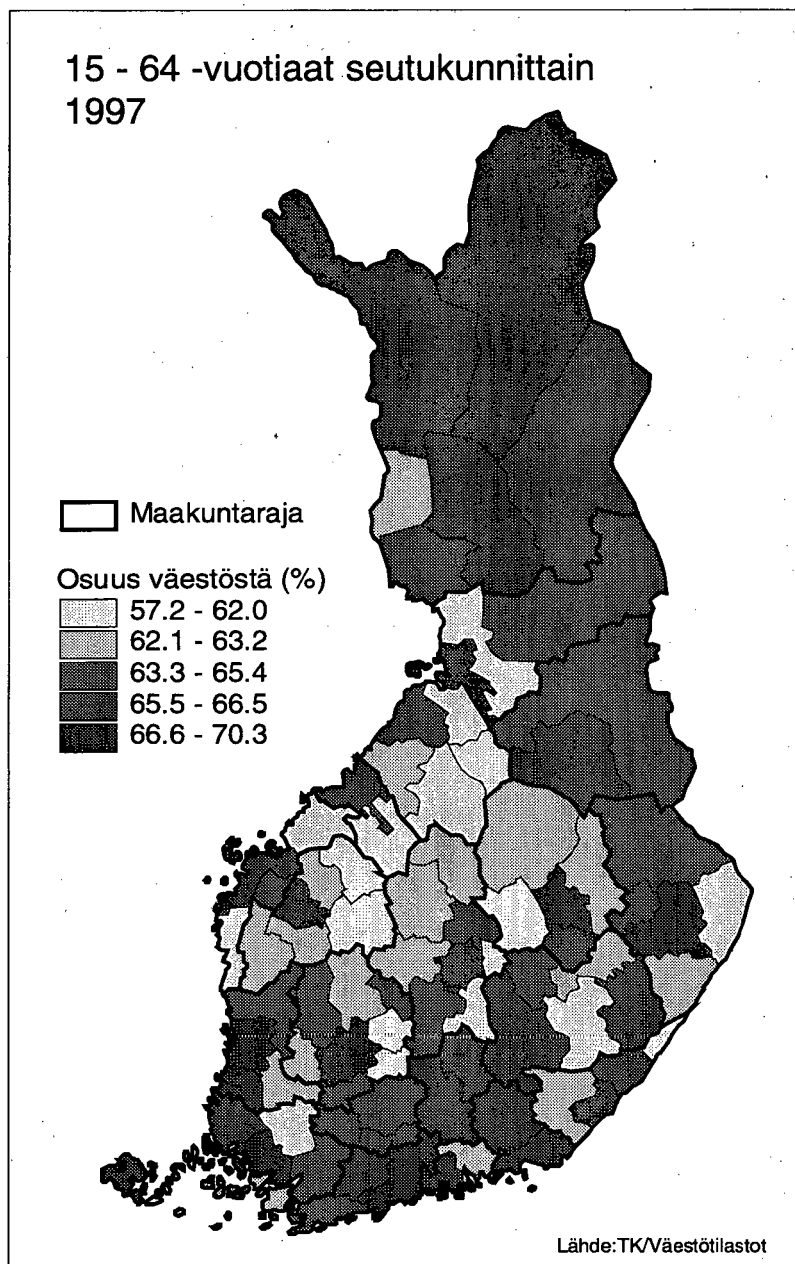
Kuva 8. Väkiluvun muutos maakunnittain 1997.

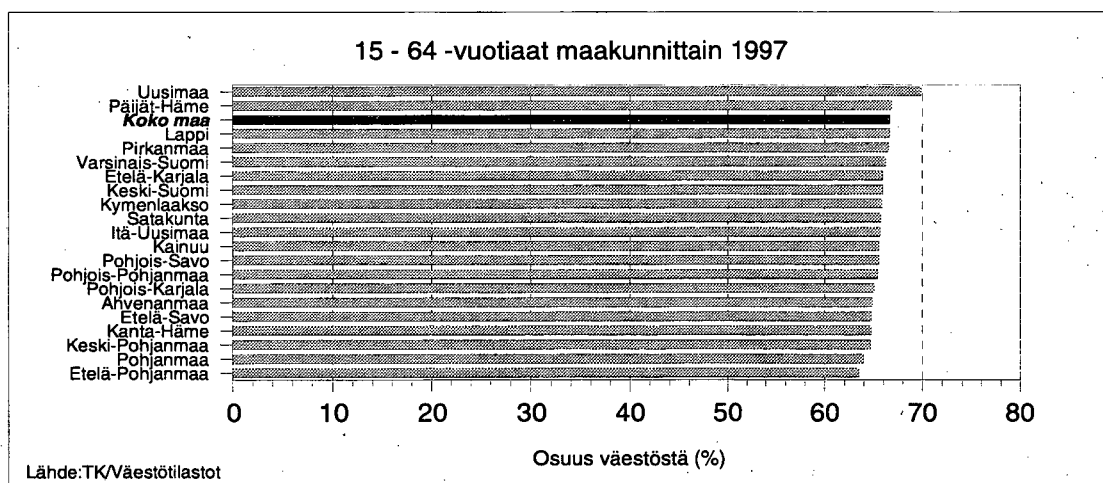
Kuva 9. Alle 15 -vuotiaat seutukunnittain 1997.

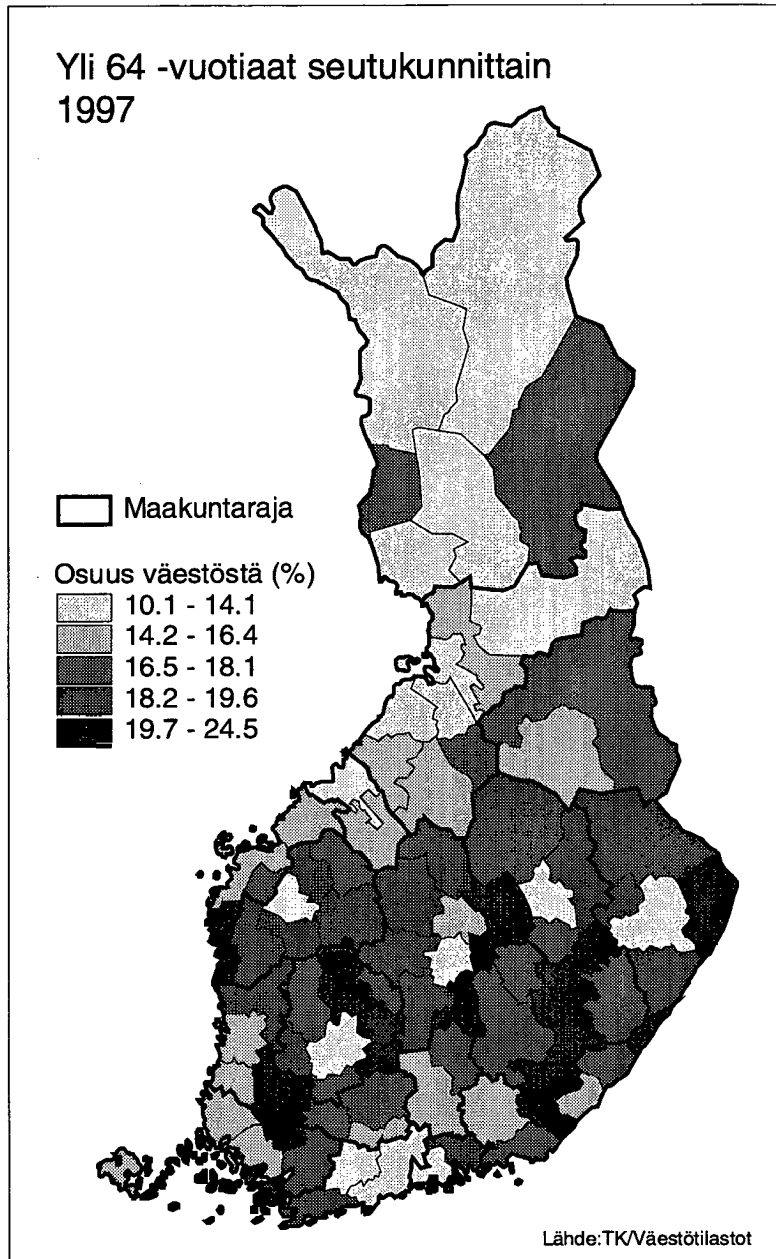
Kuva 10. Alle 15 -vuotiaat maakunnittain 1997.

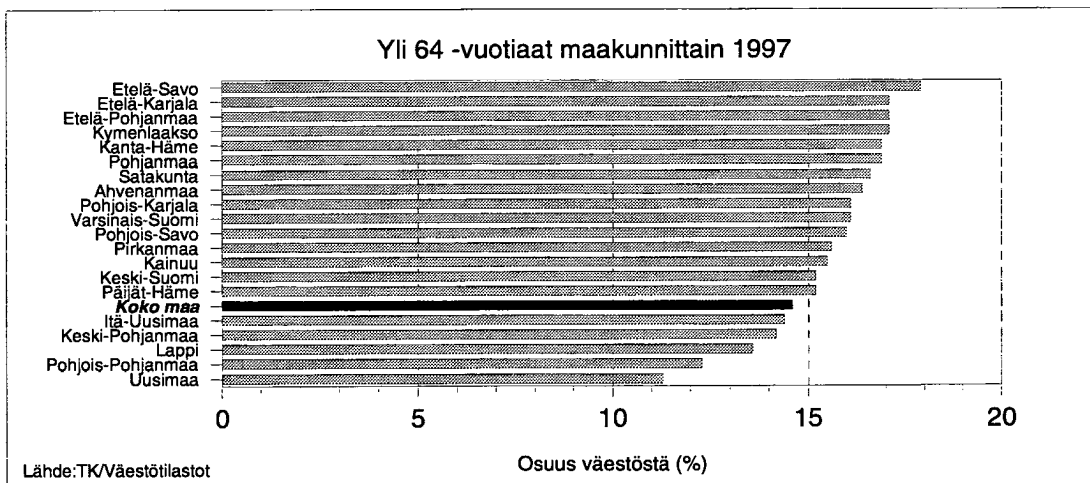
Kuva 11. 15 – 64 -vuotiaat seutukunnittain 1997.

Kuva 12. 15 – 64 -vuotiaat maakunnittain 1997.

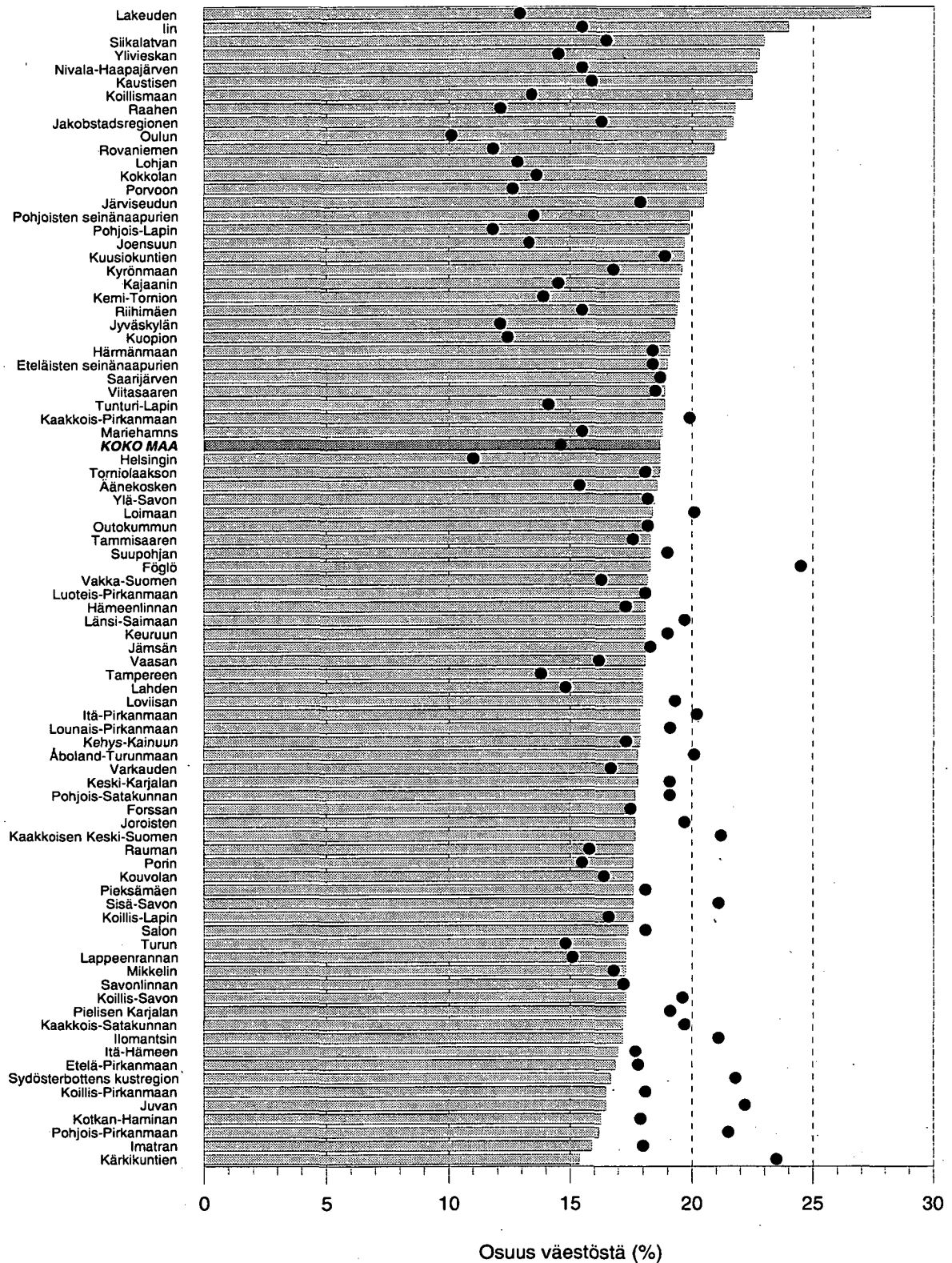

Kuva 13. Yli 64 -vuotiaat seutukunnittain 1997.

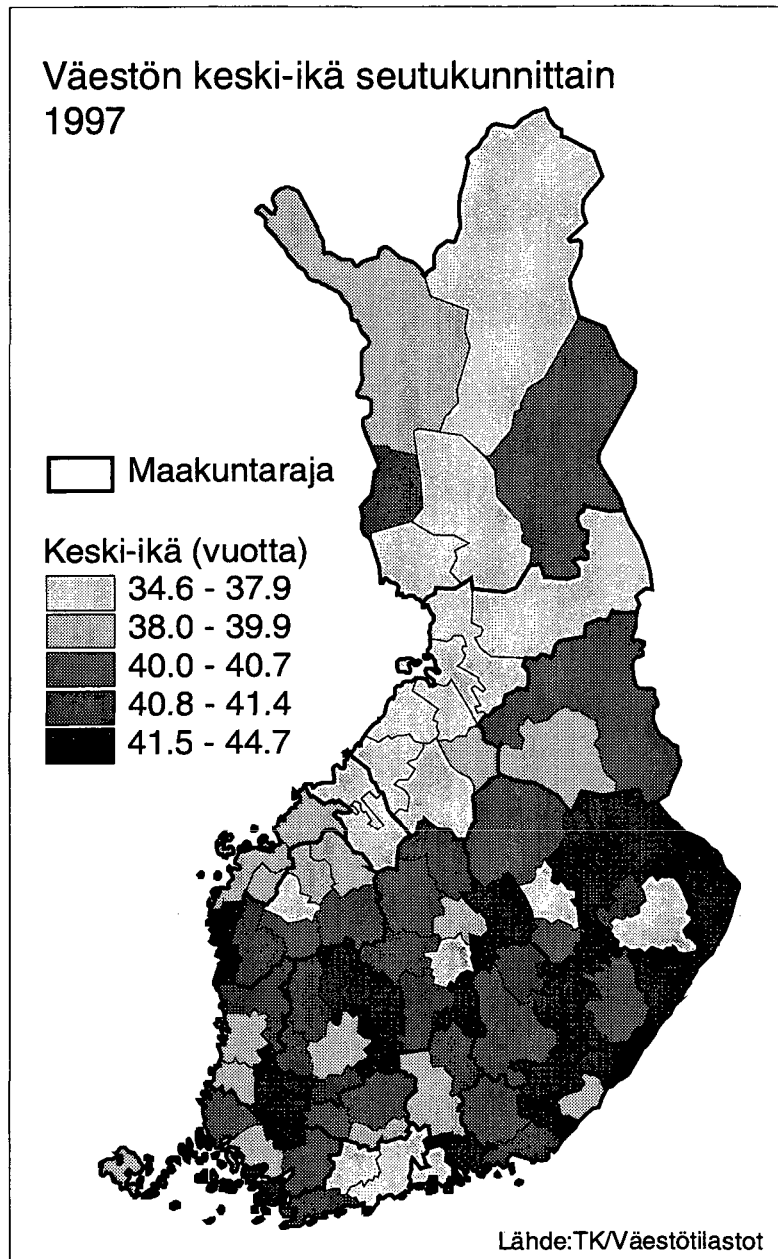
Kuva 14. Yli 64 -vuotiaat maakunnittain 1997.

Alle 15- ja yli 64 -vuotiaat seutukunnittain 1997

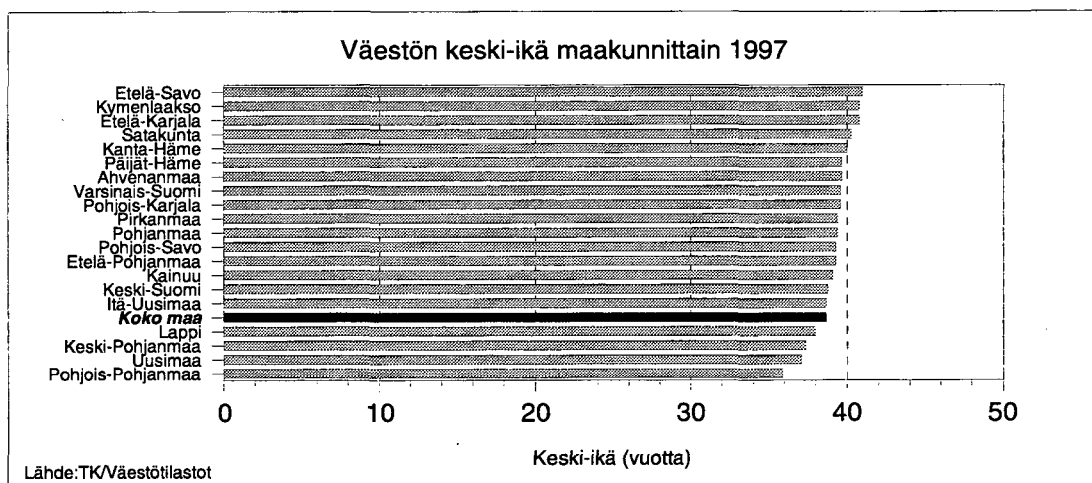

Lähde:TK/Väestötillastot

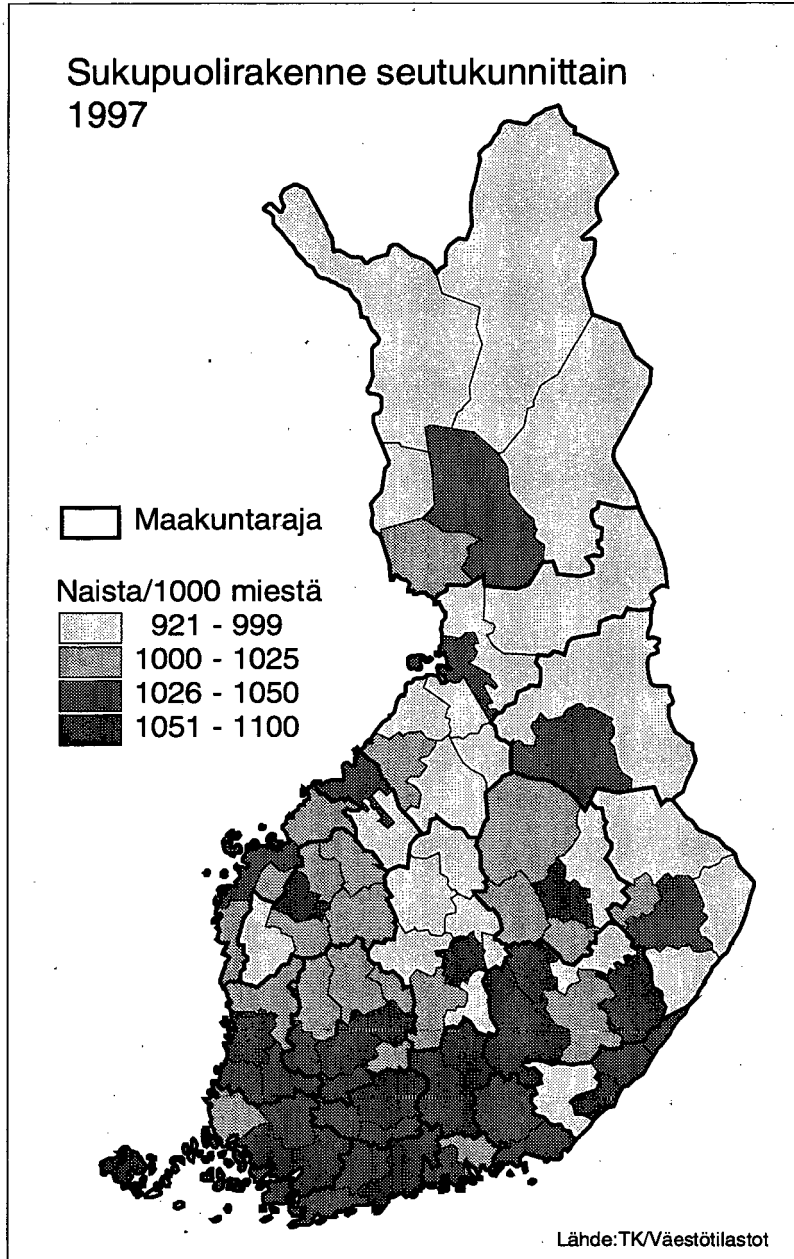
Kuva 15. Alle 15- ja yli 64 -vuotiaat seutukunnittain 1997.

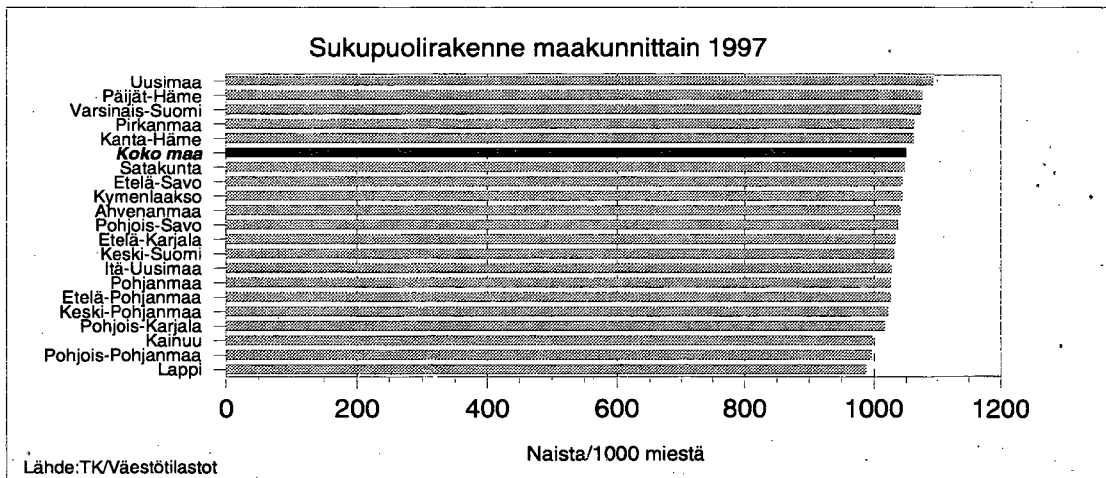
Kuva 16. Väestön keski-ikä seutukunnittain 1997.

Kuva 17. Väestön keski-ikä maakunnittain 1997.

Kuva 18. Sukupuolirakenne seutukunnittain 1997..

Kuva 19. Sukupuolirakenne maakunnittain 1997.

Hedelmällisyysluku, syntyvyys ja kuolleisuus

Syntyvyyttä voidaan mitata *yleisellä hedelmällisyysluvulla*, jossa elävänä syntyneiden lasten määrää verrataan 15-49 -vuotiaiden naisten määrään. Vuonna 1997 koko maan hedelmällisyysluku oli 48. Suhdeluku oli yli 50 kaikissa Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan seutukunnissa. Maakunnista alhaisin hedelmällisyysluku oli Etelä-Savossa.

Syntyvyys- ja kuolleisuusluvut kertovat syntyneiden ja kuolleiden määrän suhteessa koko väestöön. Syntyneiden ja kuolleiden määrän erotuksena saadaan *syntyneiden enemmyys eli luonnollinen väestönlisäys*. Lakeuden ja Oulun seutukunnissa syntyi vuonna 1997 tuhatta asukasta kohti yli 15 lasta. Alhaisin syntyvyys oli Kärkikuntien, Keski-Karjalan, Syd-österbottens kustregionen ja Kehys-Kainuun seutukunnissa, alle kahdeksan lasta tuhatta asukasta kohti.

Koillis-Savon ja Kärkikuntien seutukunnissa oli vuonna 1997 korkein kuolleisuus, 15 promillea. Oulun seutukunnassa kuolleisuus oli maan alhaisin, alle seitsemän promillea. 50 seutukunnassa ja viidessä maakunnassa kuolleiden määrä ylitti syntyneiden määrän. Tämä erotus oli suhteellisesti suurin Kärkikuntien seutukunnassa. Maakunnista luonnollinen väestönlisäys oli positiivisin Pohjois-Pohjanmaalla.

Muuttotase ja ulkomaalaisväestö

Muuttotase oli vuonna 1997 positiivinen seitsemässätoista seutukunnassa eli nämä seutukunnat saivat muuttovoittoa. Näistä suurin osa oli yli 60 000 asukkaan seutukuntia. Poikkeuksen tästä muodostivat Föglön, Länsi-Saimaan, Maarianhaminan ja Riihimäen seutukunnat. Maakunnittain tarkasteltuna Uusimaa, Varsinais-Suomi, Pirkanmaa, Ahvenanmaa, Itä-Uusimaa ja Keski-Suomi ovat muuttovoittoalueita. Muuttotaseeltaan negatiivisimpia olivat Lappi ja Kainuu.

Vuonna 1997 ulkomaalaisten osuus koko maassa oli 1.57 %. Suhteellisesti eniten muiden maiden kansalaisia asui Maarianhaminan seutukunnassa (4.1 %). Manner-Suomen seutukunnista Helsingin seutukunnassa ulkomaalaisten osuus väestöstä oli suurin, yli 3 %. Siikalatvan ja Kärkikuntien seutukunnissa ulkomaalaisten osuus oli vastaavasti pienin. Maakunnittain tarkasteltuna eniten ulkomaalaisia asui Ahvenanmaalla.

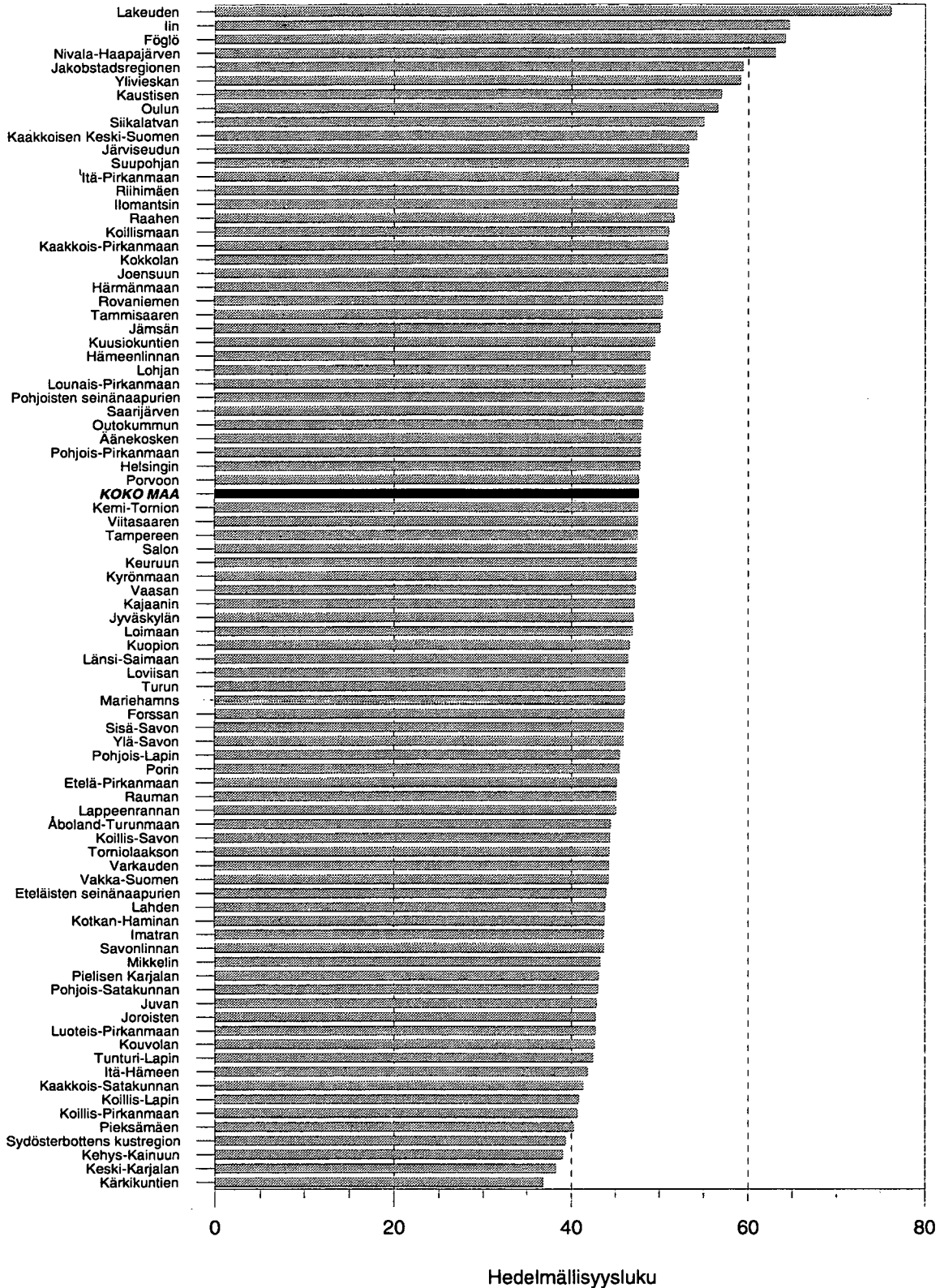
Väestöennuste

Väestöennusteen perusväkilukuna on käytetty vuoden 1997 lopun väkilukua. Ennuste on laskettu käyttämällä ns. demografista komponenttimallia, jossa väestön tuleva määrä ja rakenne lasketaan ikäryhmittäisten syntyvyys-, kuolevuus- ja muuttokerrointen avulla. Kertoimet on laskettu viime vuosien väestönkehityksen perusteella.

Seutukunnittaisessa tarkastelussa väestönkehitys on vuoteen 2030 saakka positiivista 21 seutukunnassa. Ennusteen mukaan voimakkaita väestönkasvualueita tulevat olemaan Lakeuden, Oulun ja Helsingin seutukunnat, pahimpia väestökatoalueita taas Kärkikuntien, Kehys-Kainuun ja Torniolaakson seutukunnat. Maakunnittain tarkasteltuna väkiluku kasvaa ennusteen mukaan suhteellisesti eniten Uudellamaalla ja vähenee eniten Kainuussa. Alle 15 -vuotiaiden määrä kasvaa ennusteen mukaan vain Lakeuden seutukunnassa vuoteen 2030 mennessä. Lasten määrä vähenee suhteellisesti eniten Kärkikuntien seutukunnassa. Vanhusväestön määrän ennustetaan lisääntyvän suhteellisesti eniten Loviisan ja Iin seutukunnissa.

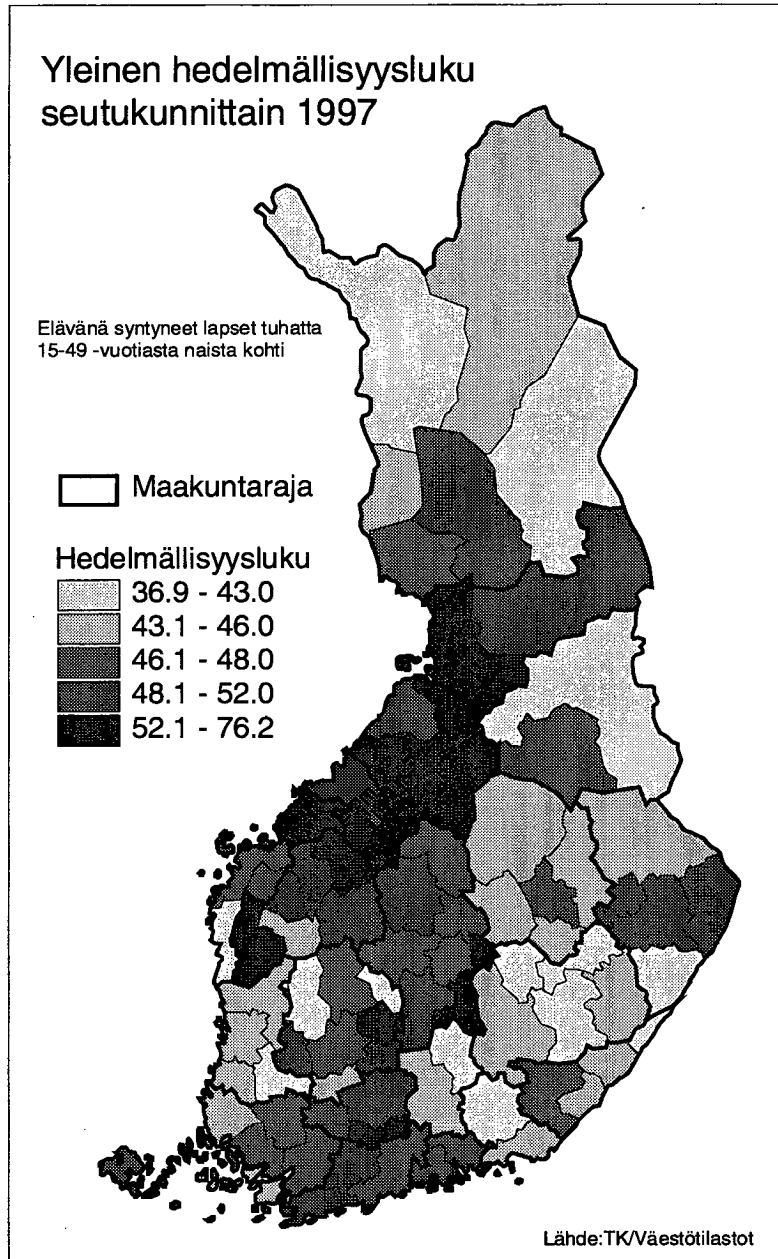
Yleinen hedelmällisyysluku seutukunnittain 1997

Elävänä syntyneet tuhatta 15-49 -vuotiasta naista kohti

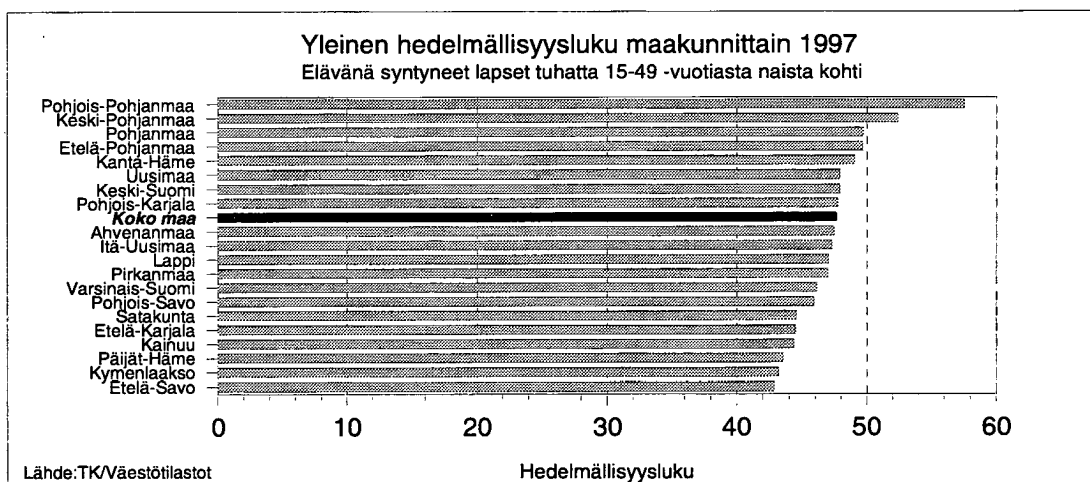

Lähde:TK/Väestötilastot

Kuva 20. Yleinen hedelmällisyysluku seutukunnittain 1997.

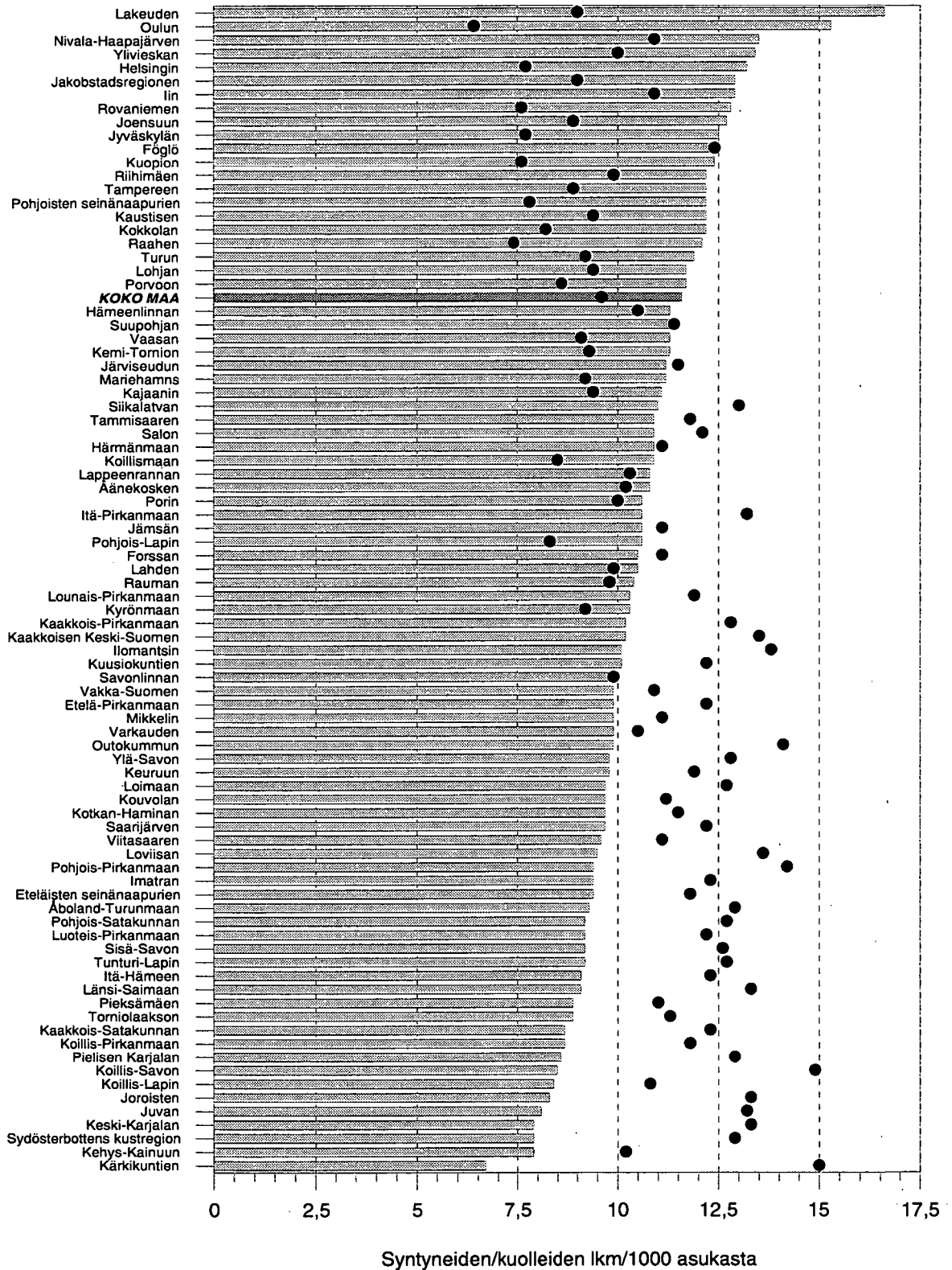

Kuva 21. Yleinen hedelmällisyysluku seutukunnittain 1997.

Kuva 22. Yleinen hedelmällisyysluku maakunnittain 1997.

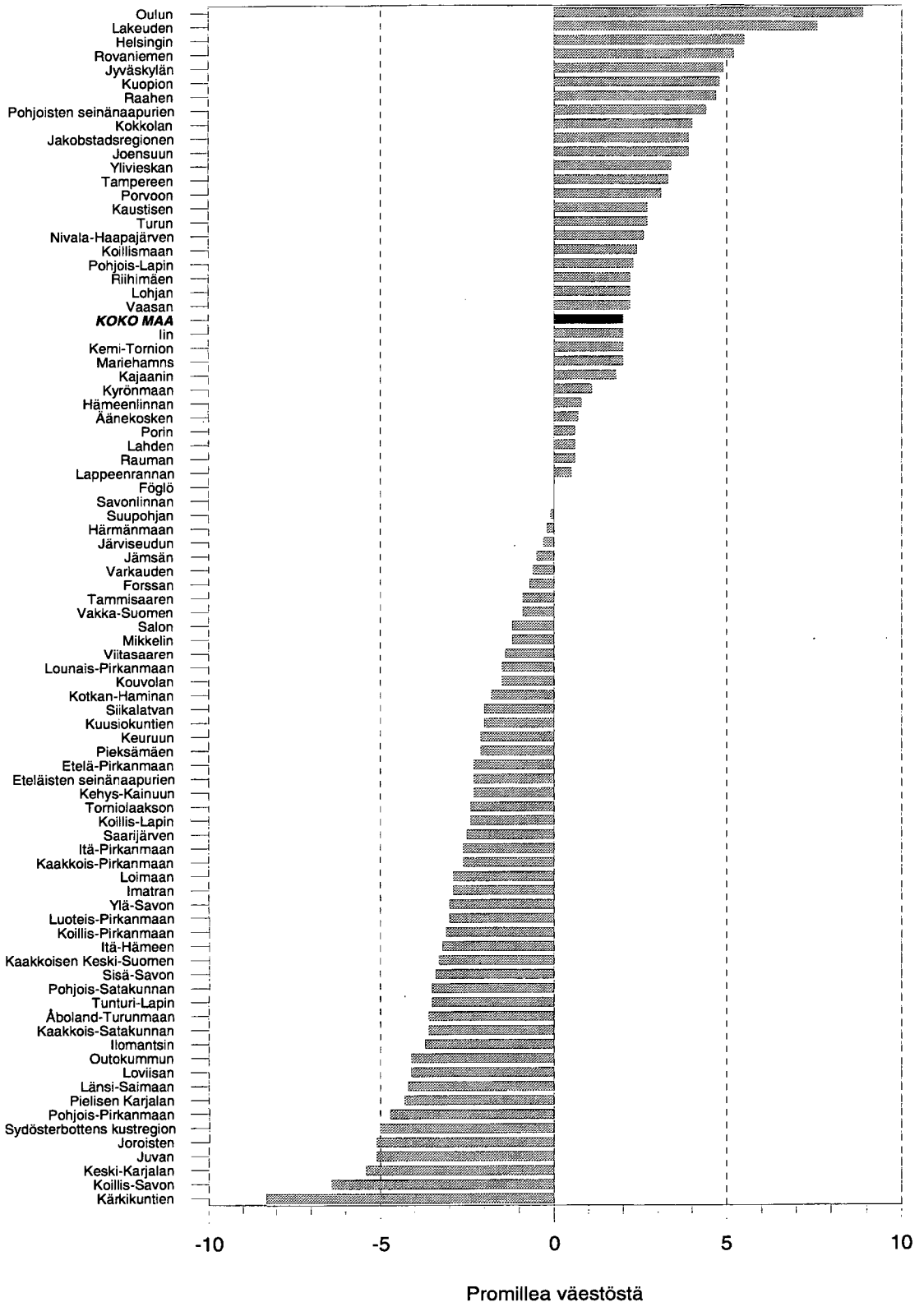
Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 1997

Lähde:TK/Väestötillastot

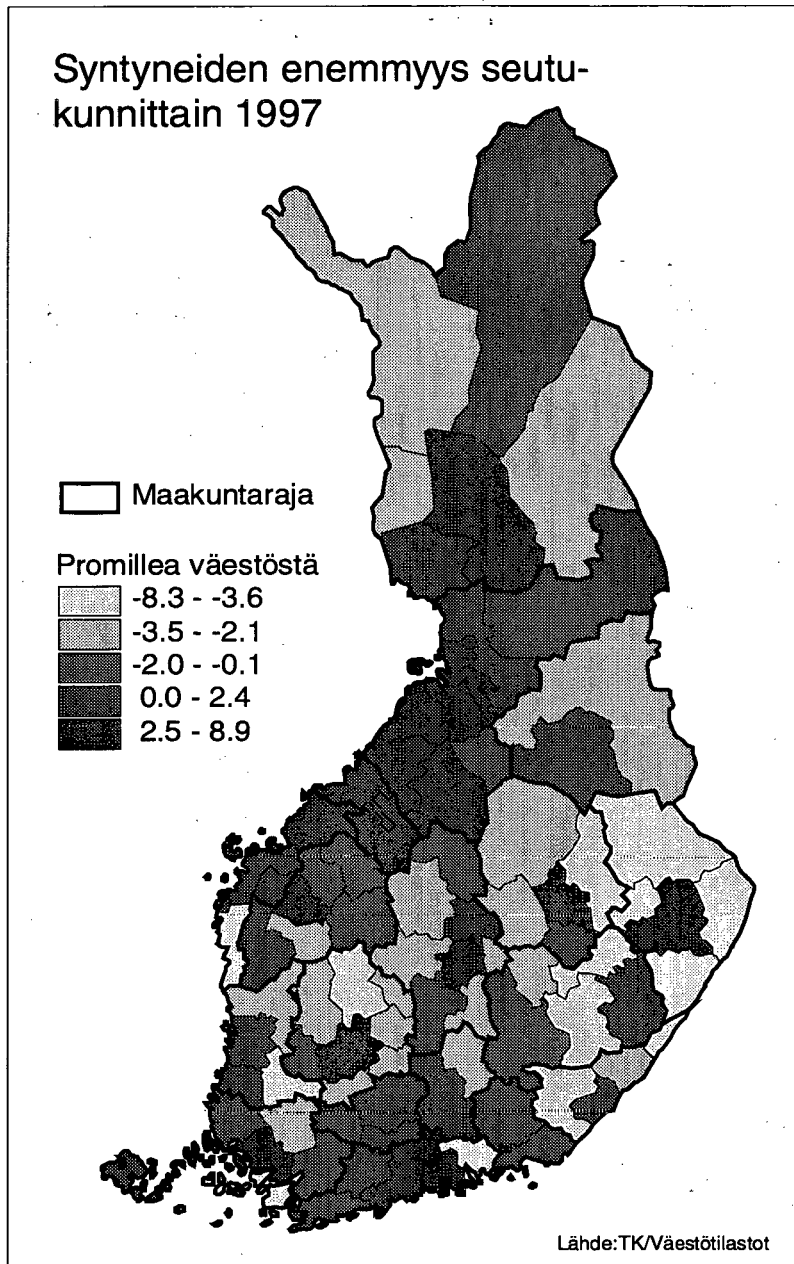
Kuva 23. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 1997.

Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 1997

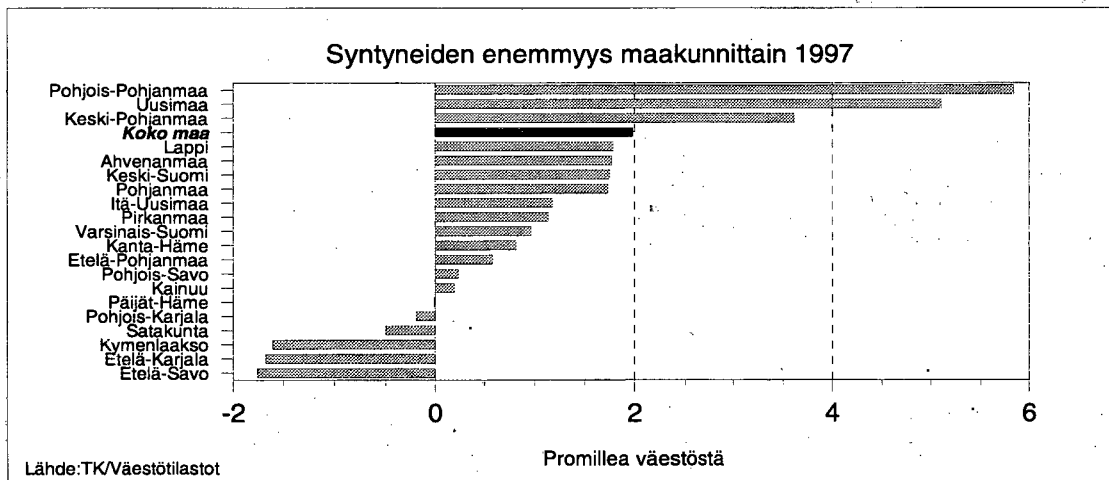

Lähde:TK/Väestötilastot

Kuva 24. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 1997.

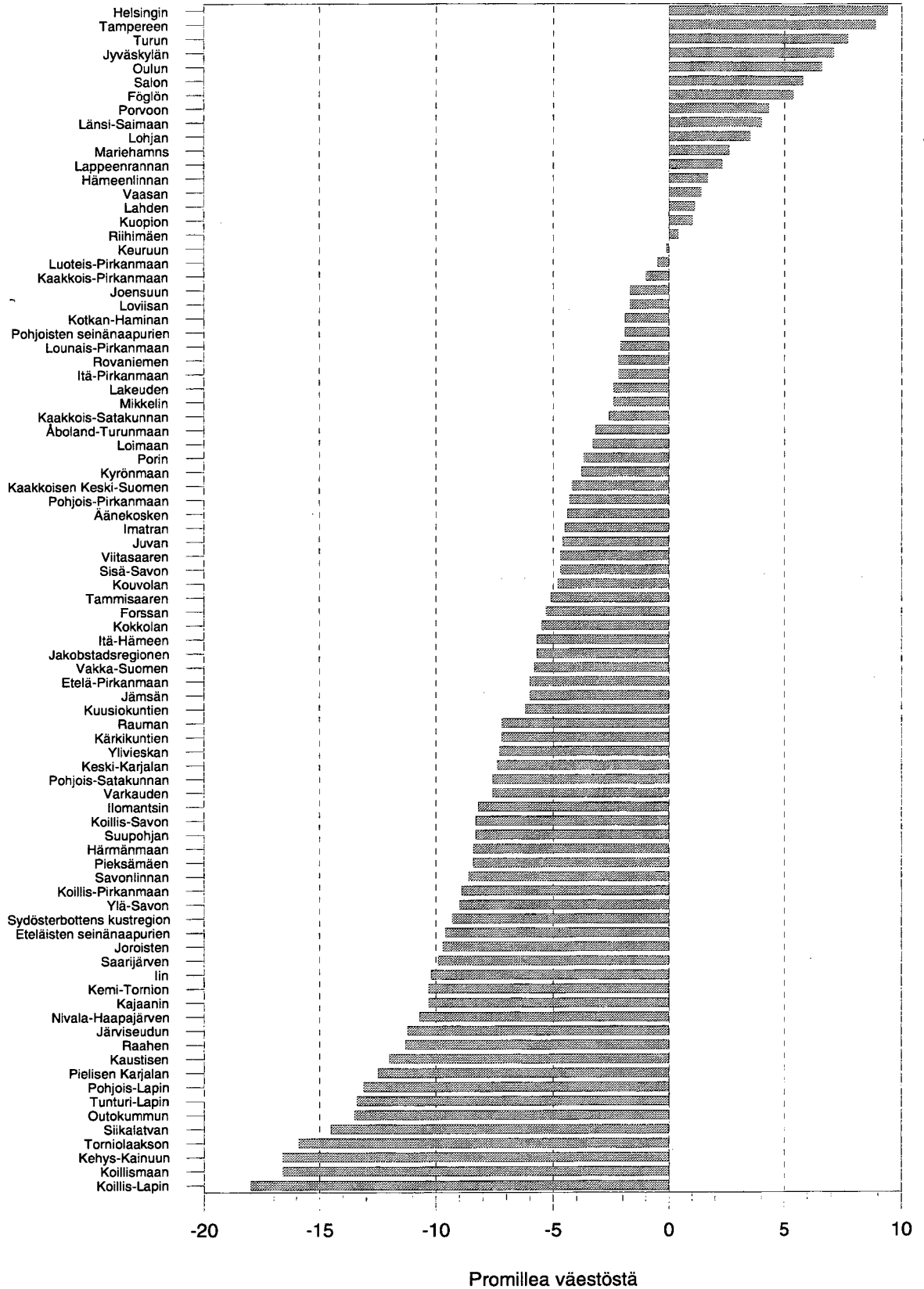

Kuva 25. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 1997.

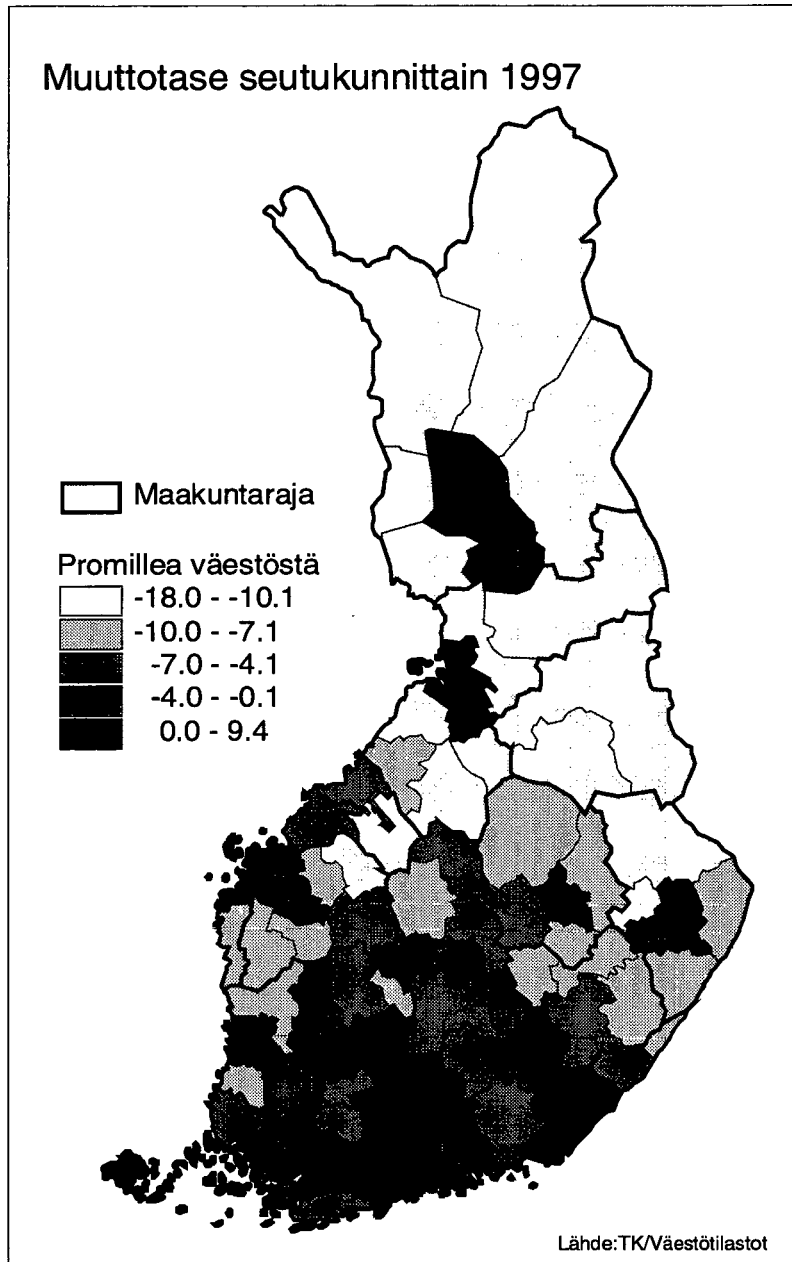
Kuva 26. Syntyneiden enemmitys maakunnittain 1997.

Muuttotase seutukunnittain 1997

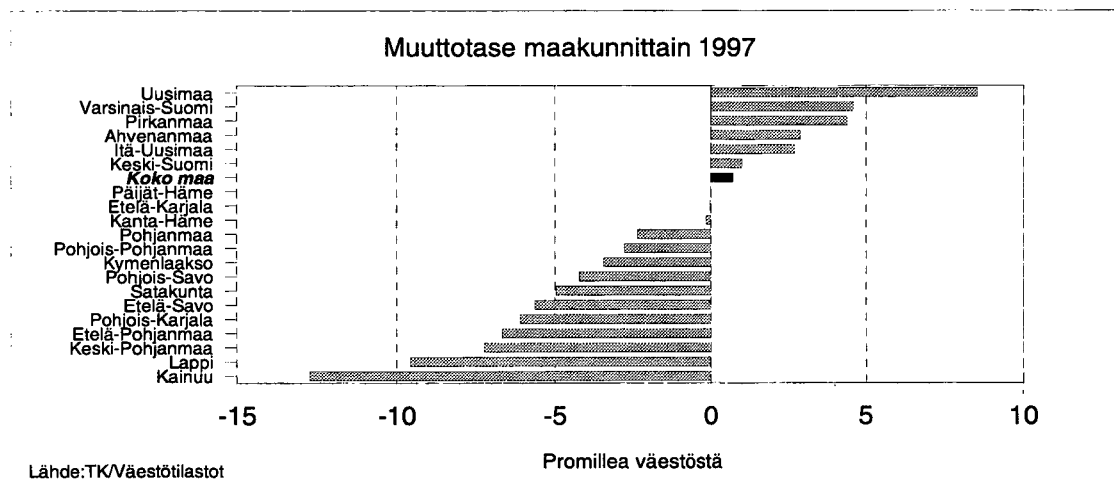

Lähde:TK/Väestötillastot

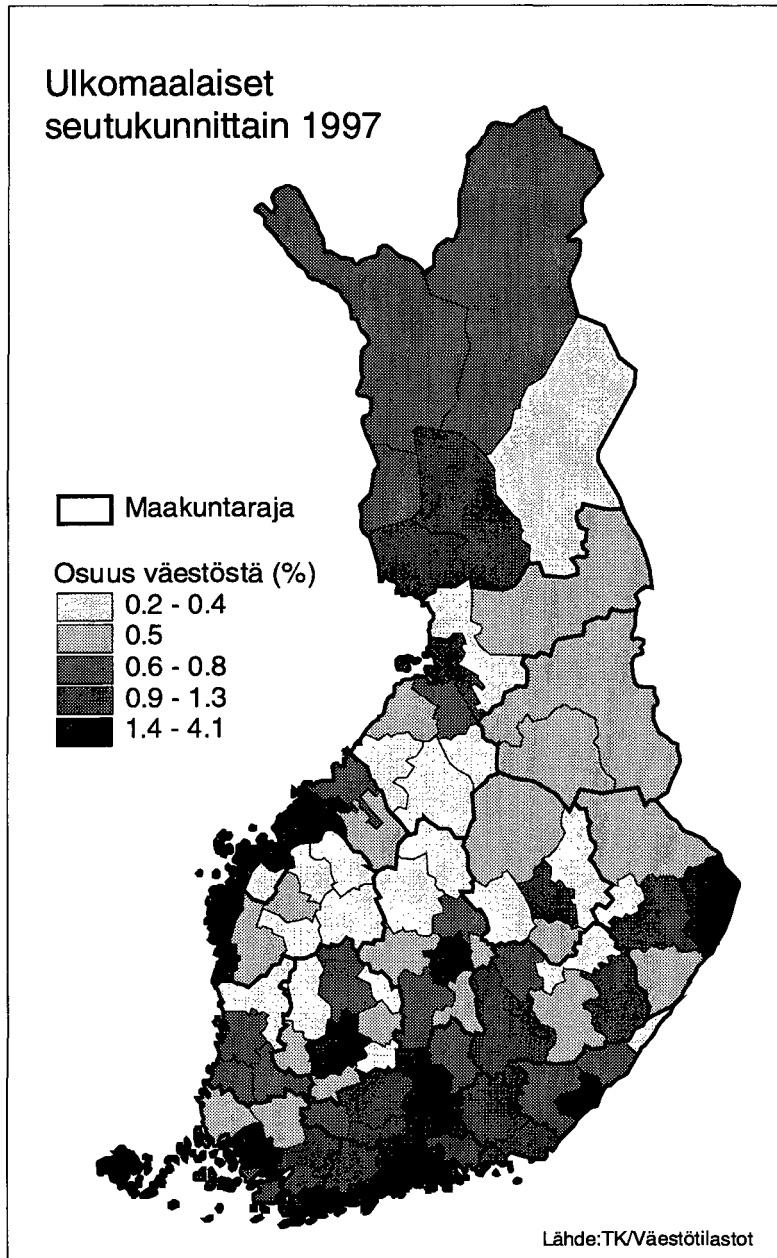
Kuva 27. Muuttotase seutukunnittain 1997.

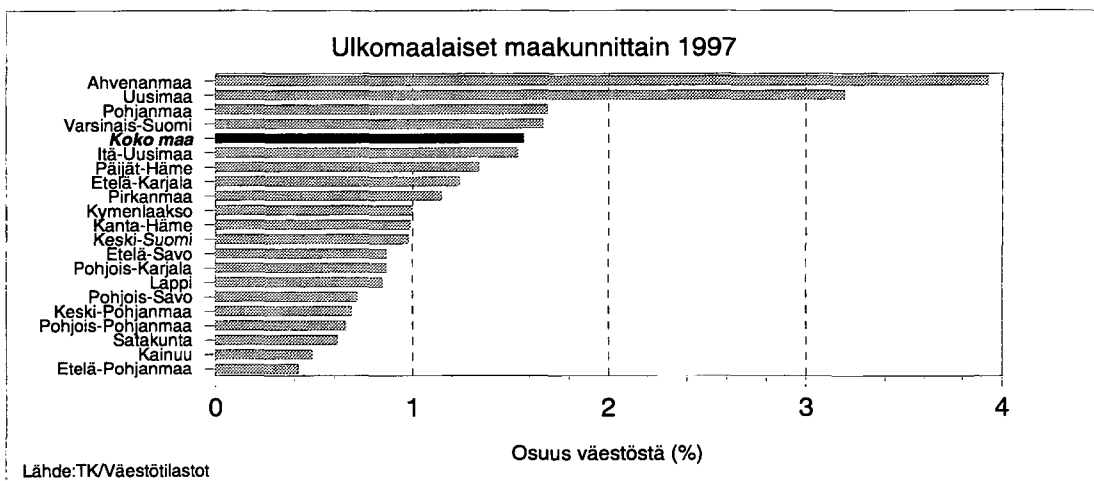
Kuva 28. Muuttotase seutukunnittain 1997.

Kuva 29. Muuttotase maakunnittain 1997.

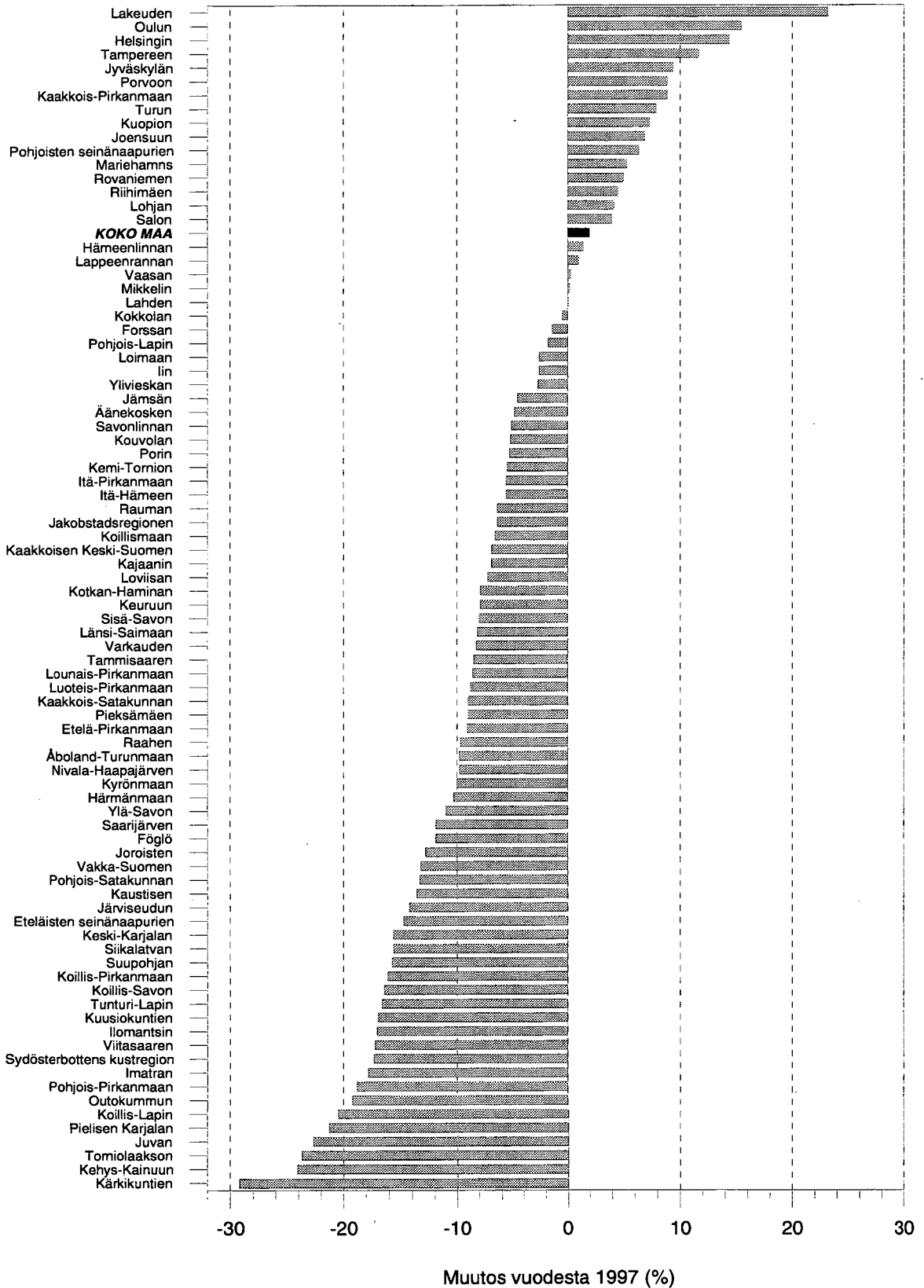

Kuva 30. Ulkomaalaiset seutukunnittain 1997.

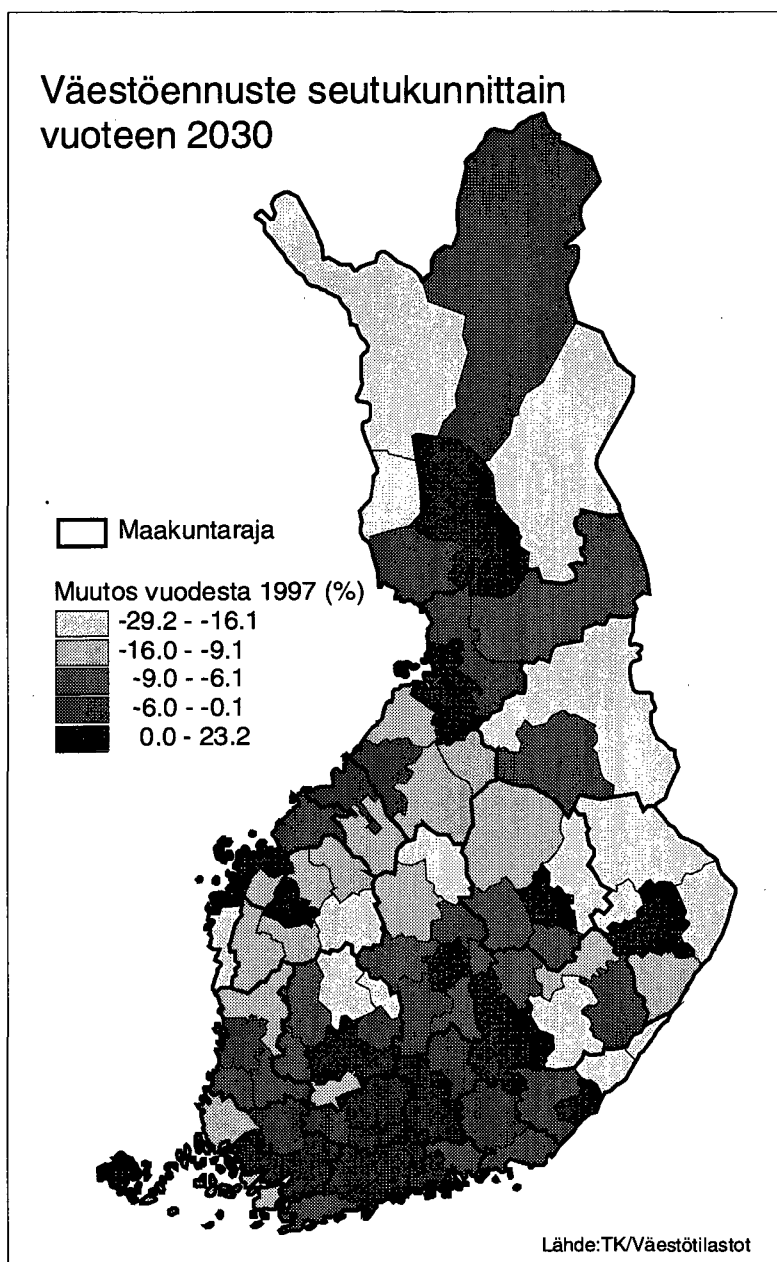
Kuva 31. Ulkomaalaiset maakunnittain 1997.

Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030

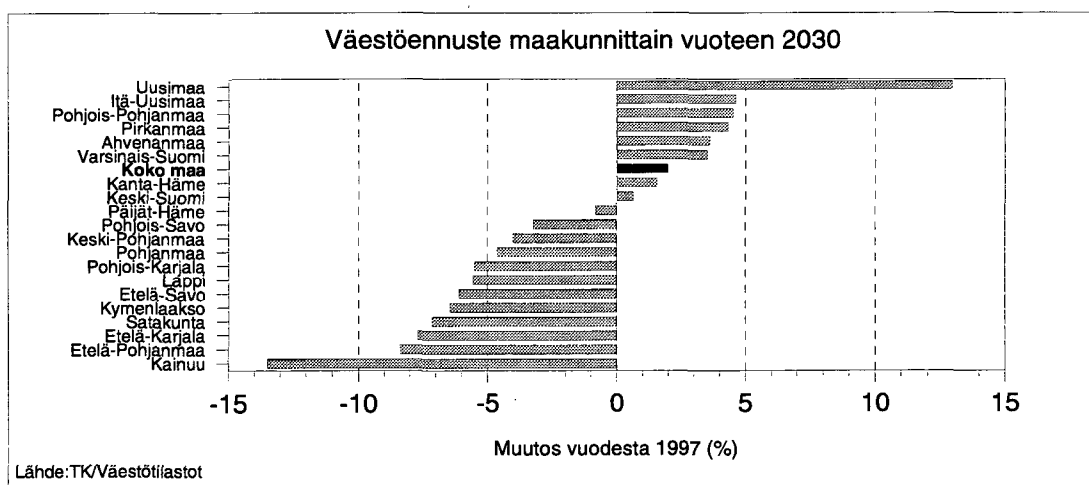

Lähde:TK/Väestötilastot

Kuva 32. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030.

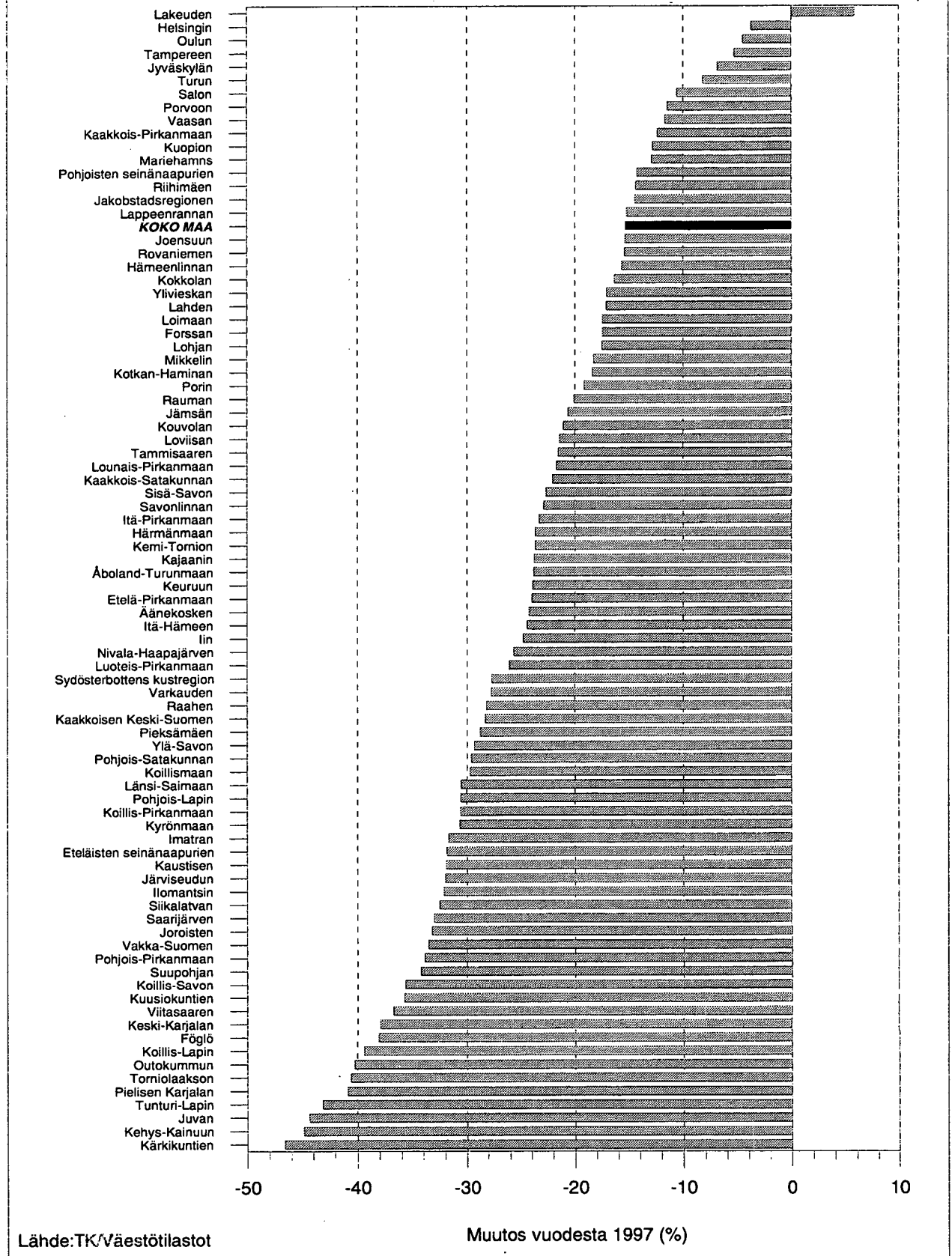

Kuva 33. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030.

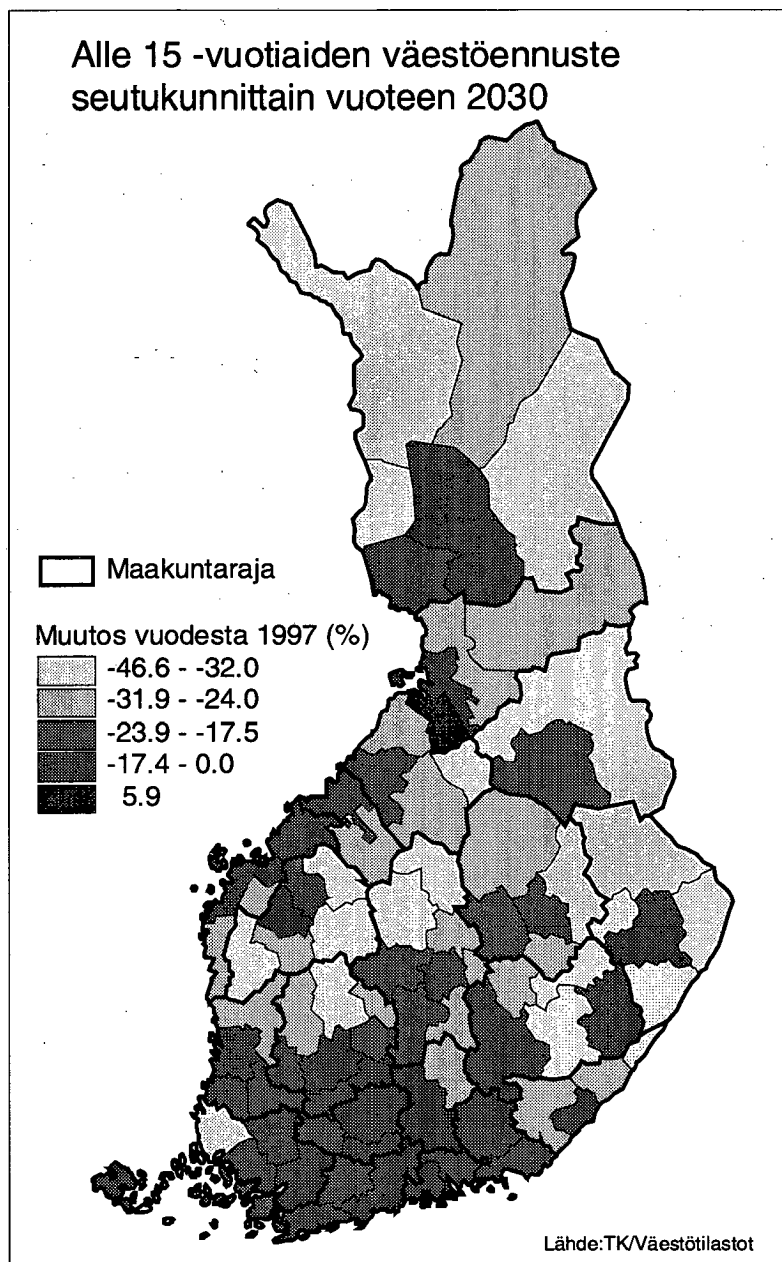

Kuva 34. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030.

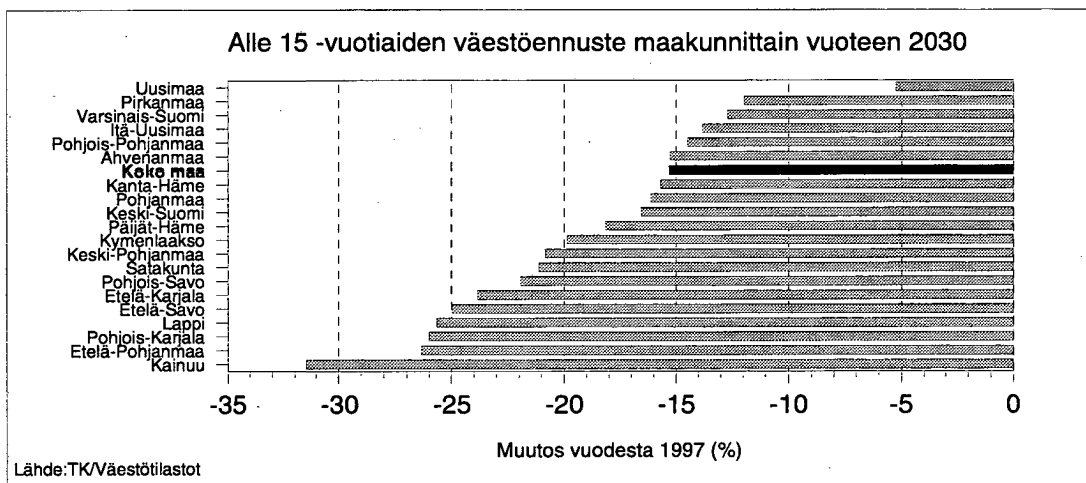
Alle 15 -vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030

Kuva 35. Alle 15 -vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030.

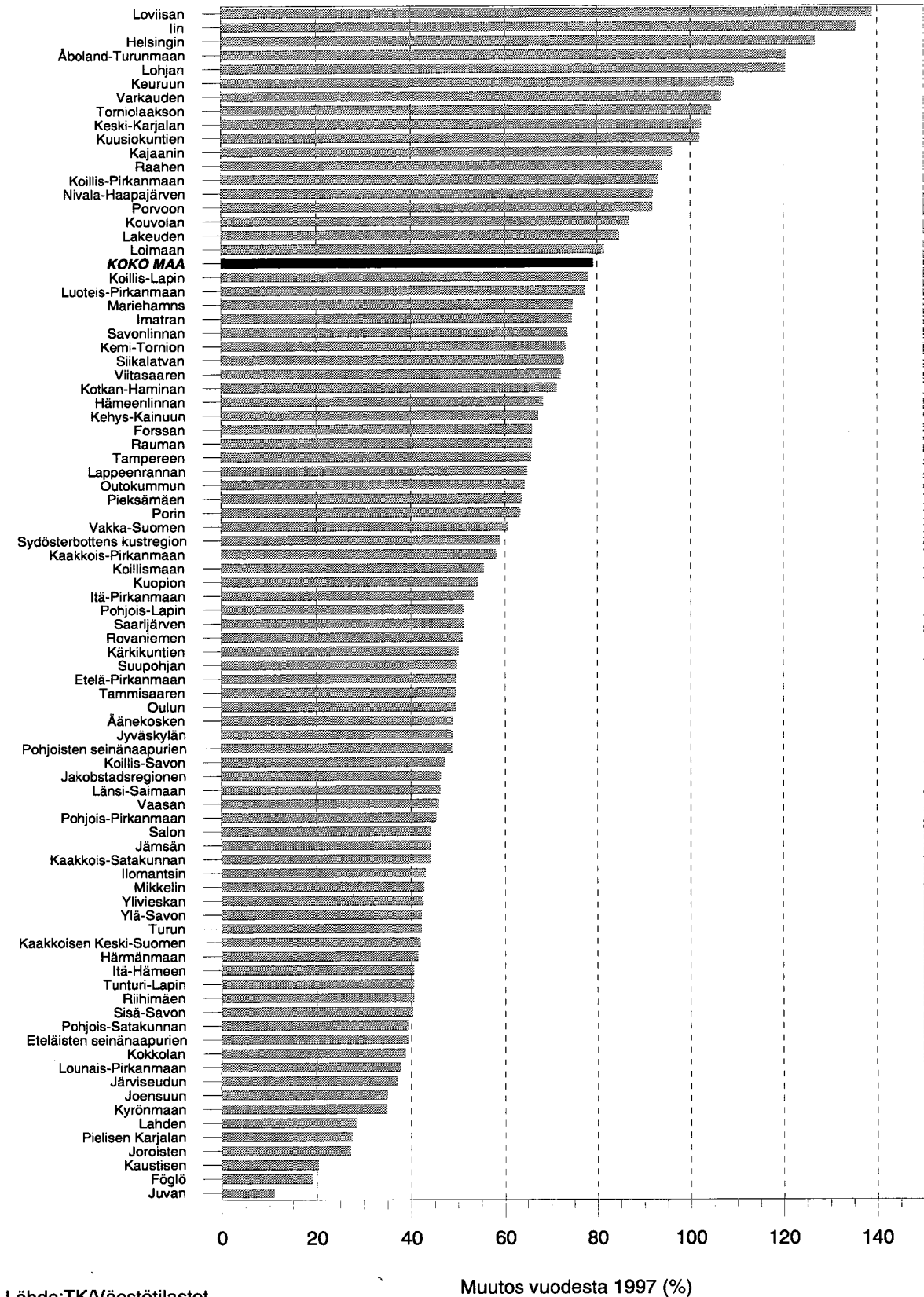

Kuva 36. Alle 15 -vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030.

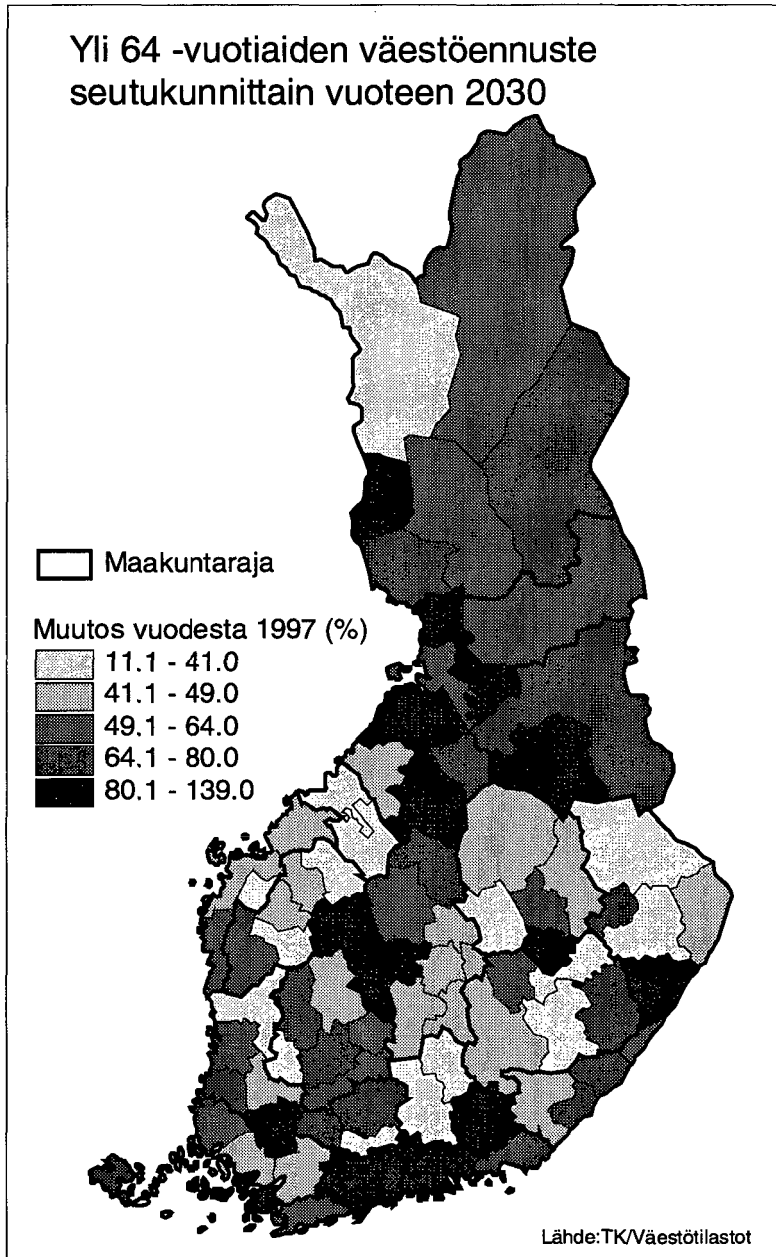

Kuva 37. Alle 15 -vuotiaiden väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030.

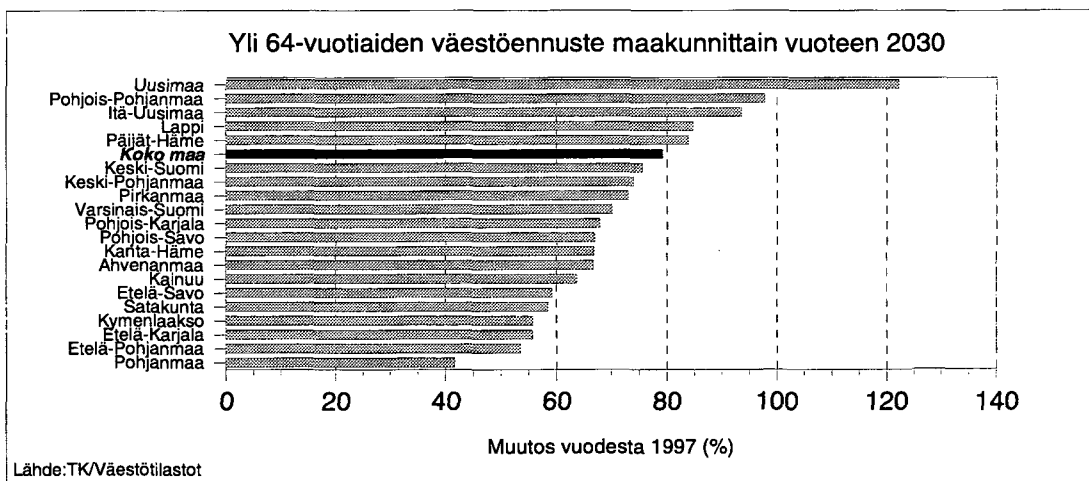
Yli 64 -vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030

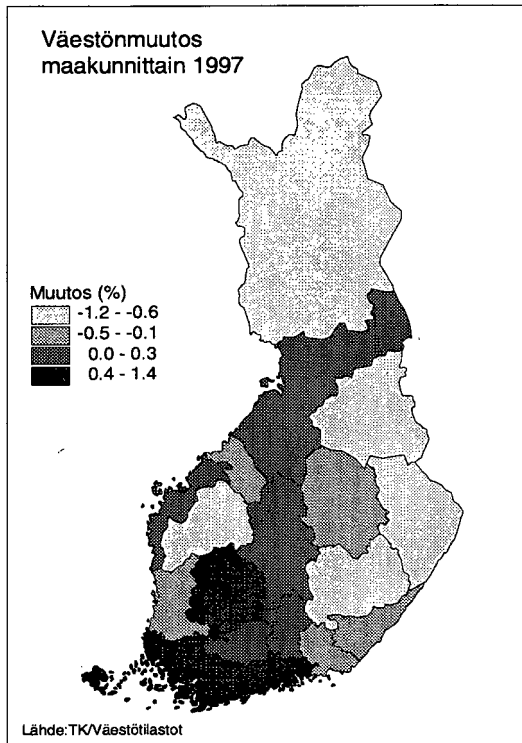
Kuva 38. Yli 64 -vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030.

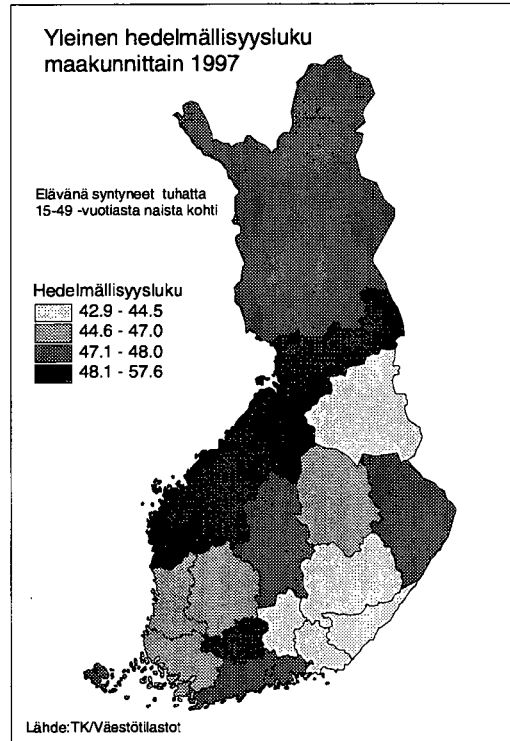
Kuva 39. Yli 64 -vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030.

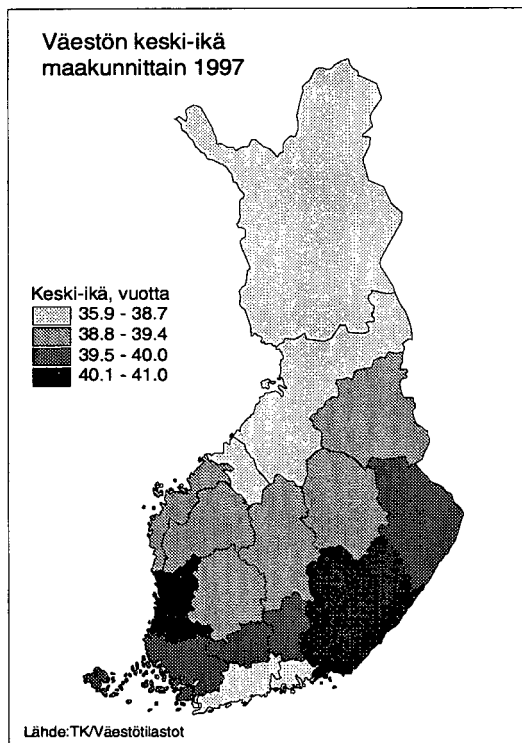
Kuva 40. Yli 64 -vuotiaiden väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030.

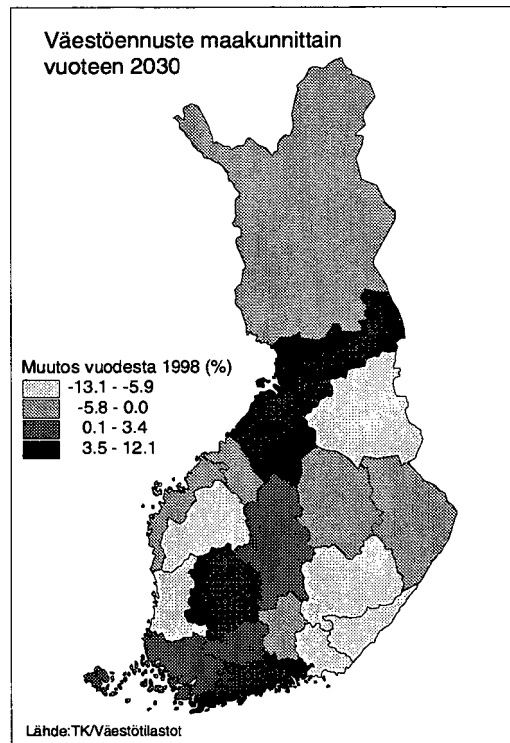
Kuva 41. Väestönmuutos maakunnittain 1997.

Kuva 42. Yleinen hedelmällisyysluku maakunnittain 1997.

Kuva 43. Väestön keski-ikä maakunnittain 1997.

Kuva 44. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030.

ELINKEINOELÄMÄ

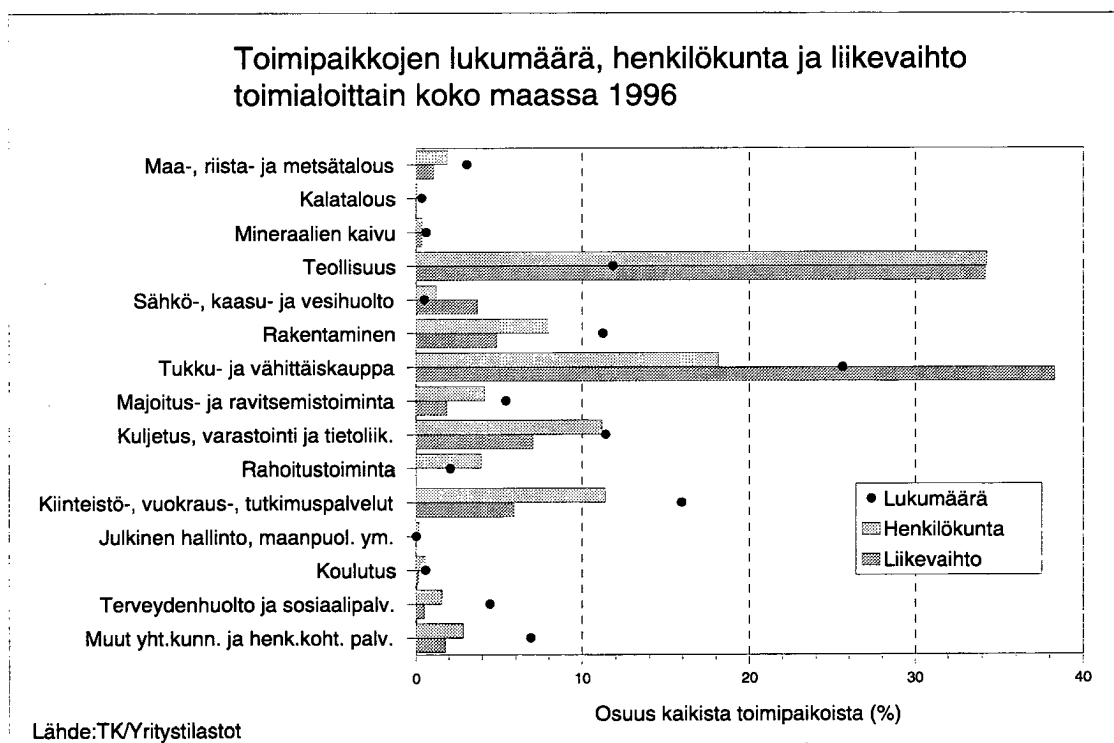
Yritykset ja toimipaikat

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan elokuussa 1998 yritysten toimipaikkoja oli koko maassa 279 760 (tarkistamaton rekisteritieto). Näistä neljäsosa sijaitsi Helsingin seutukunnassa. Määrällisesti vähiten toimipaikkoja oli Föglön seutukunnassa. Asukaslukuun suhteutettuna toimipaikkoja oli kuitenkin Föglössä eniten. Maakunnista toimipaikkojen suhteellinen määrä oli pienin Kainuussa, suurin Ahvenanmaalla. Rekisteri kattaa kaikki yritykset, yhteisöt ja yksityiset elinkeinonharjoittajat, jotka ovat arvonlisäverovelvollisia tai toimivat työnantajina julkisia viranomaisia lukuun ottamatta.

Vuonna 1996 tukku- ja vähittäiskauppa oli suurin yksittäinen toimiala sekä toimipaikkojen lukumäärällä että liikevaihdon määrällä mitattuna. Näillä toimialoilla syntyi lähes 40 % toimipaikkojen liikevaihdosta. Henkilökunnan määrällä mitattuna teollisuus oli toimialoista merkittävin. Toimipaikkojen henkilöstöstä kolmannes toimi teollisuustoimialoilla.

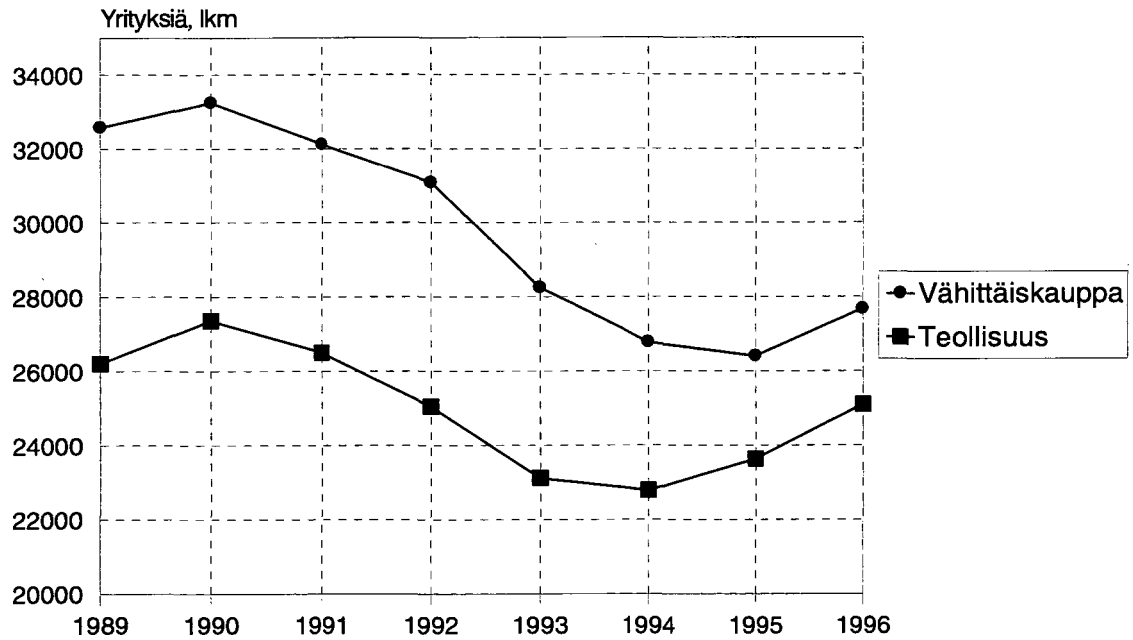
Sekä teollisuuden että vähittäiskaupan yritysten määrä oli korkeimmillaan vuonna 1990. Sen jälkeen yritysten määrä väheni teollisuudessa vuoteen 1994 asti ja vähittäiskaupassa vuoteen 1995 asti.

Yritystoiminta on keskittyneintä öljyteollisuudessa. Vuonna 1996 näillä toimialoilla viiden suurimman yrityksen osuus toimialan kokonaisliikevaihdosta oli yli 97 %. Muita keskityneitä toimialoja olivat posti- ja teleliikenne, yhteiskunnalliset ja henkilökohtaiset palvelut (näihin kuuluu mm. ympäristönhoito, järjestötoiminta, virkistys-, kulttuuri- ja urheilutoiminta), sekä massan, paperin ja paperituotteiden valmistus.

Kuva 45. Toimipaikkojen lukumäärä, henkilökunta ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 1996.

Teollisuuden ja vähittäiskaupan yritysten määrä 1989 - 1996

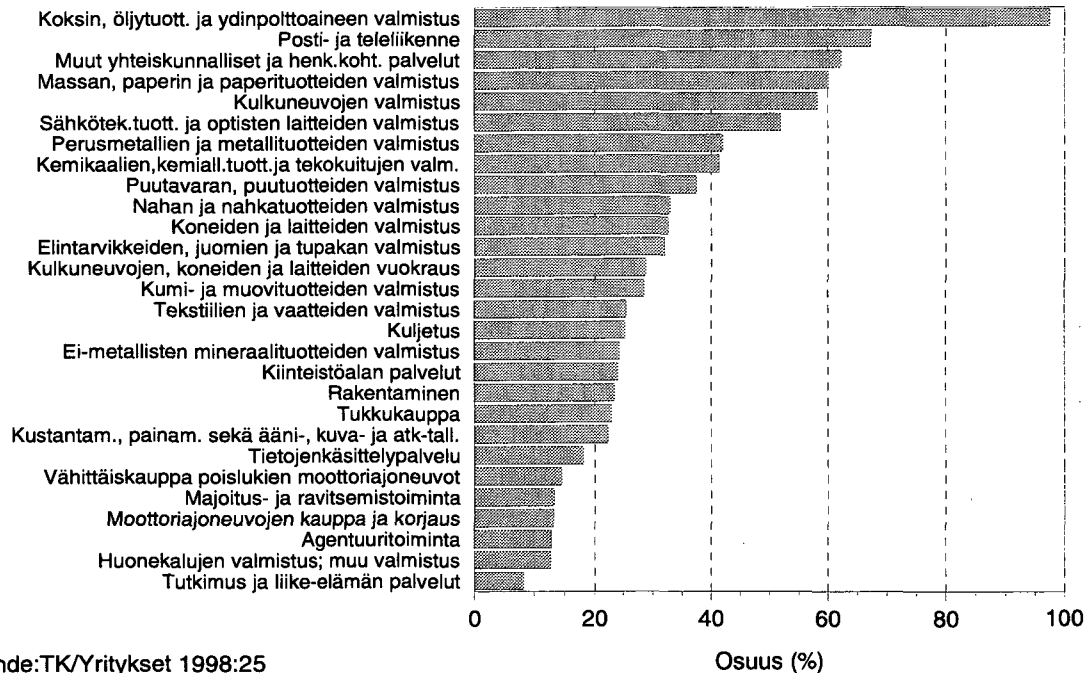

Lähde:TK/Yritykset 1998:25

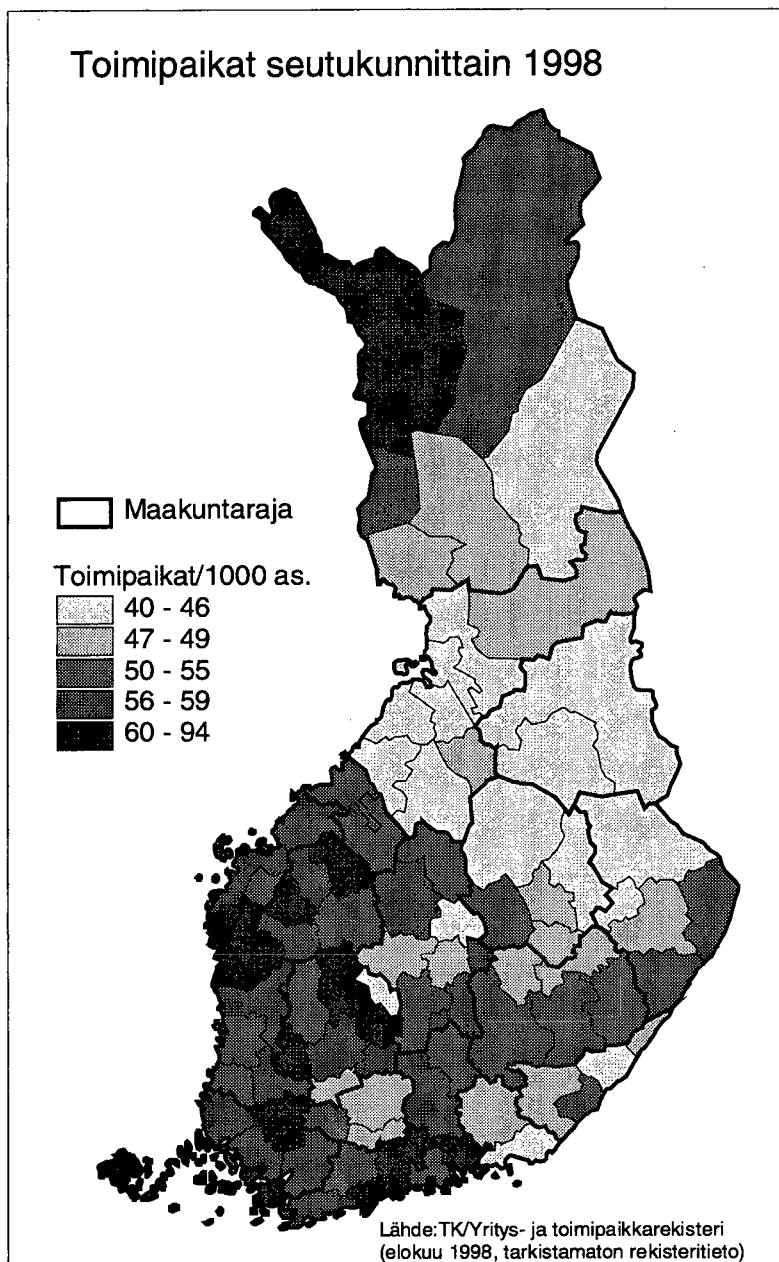
Kuva 46. Teollisuuden ja vähittäiskaupan yritysten määrä 1989 – 1996.

Yritystoiminnan keskittyminen 1996

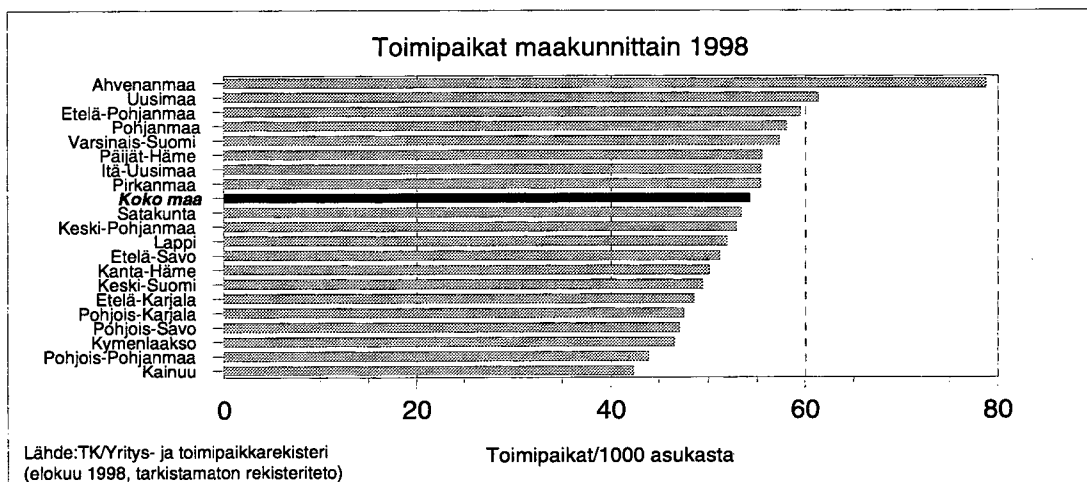
5 suurimman yrityksen osuus toimialan kokonaisliiketoiminnasta

Kuva 47. Yritystoiminnan keskittyminen 1996.

Kuva 48. Toimipaikat seutukunnittain 1998.

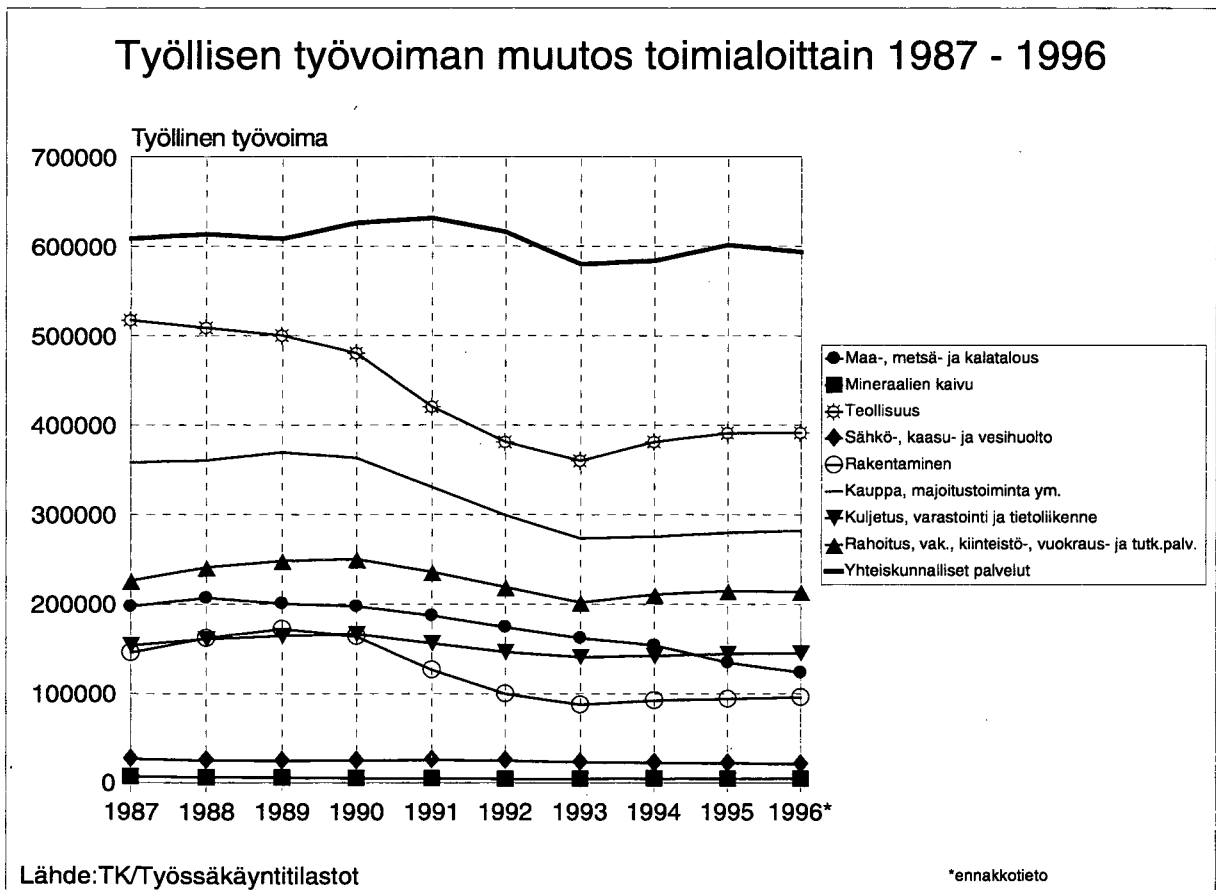
Kuva 49. Toimipaikat maakunnittain 1998.

Työpaikat ja työllinen työvoima

Suomessa oli vuoden 1996 lopussa yhteensä 1 931 899 työllistä työntekijää (vuoden 1996 tiedot ovat ennakkotietoja). Toimialoista yhteiskunnalliset palvelut on merkittävin työllistäjä. Työpaikkojen määrä oli vuonna 1996 näillä toimialoilla yhteensä yli 593 000. Teollisuuden työpaikkoja oli samana vuonna yli 391 000 ja kaupan ja majoitustoiminnan toimialoilla yli 282 000.

Työpaikat vähenivät 1990 -luvun alussa selvimmin teollisuuden, rakentamisen ja kaupan toimialoilla. Viime vuosina työpaikkojen määrät ovat kuitenkin tasaantuneet.

Vuodesta 1993 vuoteen 1996 työpaikkojen määrä lisääntyi koko maassa 2.9 %. Vastavana aikana työpaikat vähenivät Ahvenanmaalla maakunnista eniten, 4 %. Ne lisääntyivät vastaavasti eniten Varsinais-Suomessa (6.0 %) ja Pirkanmaalla (5.5 %) (kuva 72).

Kuva 50. Työllisen työvoiman muutos toimialoittain 1987 – 1996.

Alkutuotanto

Vuonna 1996 alkutuotannon työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Kaustisen, Juvan ja Föglön seutukunnissa (vuoden 1996 tiedot ovat ennakkotietoja). Näillä alueilla yli 30 % työpaikoista sijoittui alkutuotannon toimialoille. Vähäisin niiden merkitys oli Helsingin, Tampereen ja Oulun seutukunnissa, alle 2 % työpaikoista. Etelä- ja Keski-Pohjanmaa ovat maakunnista alkutuotantovaltaisimpia. Näillä alueilla yli 15 % työpaikoista oli alkutuotannossa.

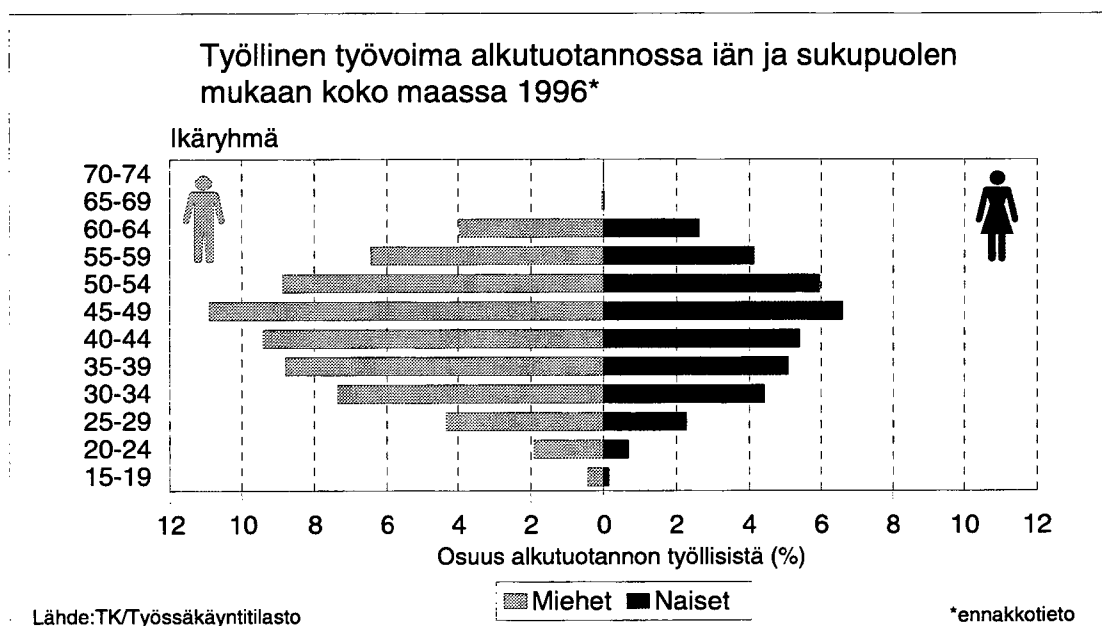
Alkutuotannon työllinen työvoima on vähentynyt kaikissa seutukunnissa vuodesta 1994 vuoteen 1996. Suurinta vähenemistä oli Ilomantsin seutukunnissa, jossa vuonna 1996 alkutuotannon piirissä työskenteleviä oli 30 % vähemmän kuin kaksi vuotta aiemmin. Pienintä vähenemistä oli Sydösterbottens kustregionin alueella.

Vuonna 1996 alkutuotannon työllisten suurin ikäluokka oli 45 – 49 -vuotiaat. Miesten osuus alkutuotannossa on huomattavasti naisten osuutta suurempi.

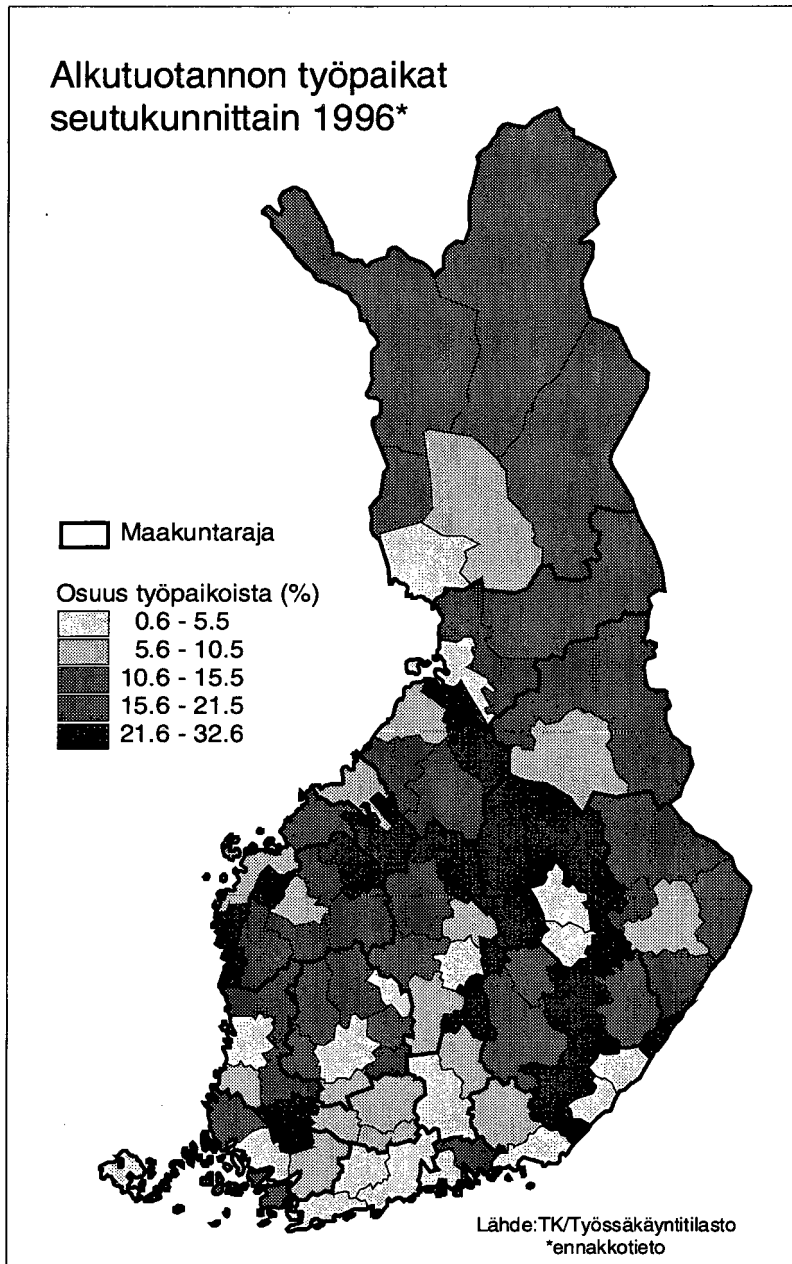
Maatilojen keskimääräinen peltoala oli vuonna 1996 suurin Itä-Uudellamaalla ja pienin Etelä-Savossa ja Lapissa. Seutukunnittain maatilojen keskimääräinen peltoala oli vuonna 1996 suurin Loviisan ja Lakeuden seutukunnissa (yli 35 ha). Pienin peltoala tilaa kohti oli Pohjois- ja Tunturi-Lapin sekä Föglön seutukunnissa (alle 12 ha).

Maatilojen keskimääräinen metsäala vuonna 1996 oli suurin Lapissa ja pienin Varsinais-Suomessa. Viiden seutukunnan alueella tilojen keskimääräinen metsäala oli vuonna 1996 yli 100 hehtaaria (Koillis-, Tunturi- ja Pohjois-Lappi, Koillismaa sekä Rovaniemi). Keskimäärin pienin metsäala oli samana vuonna Loimaan seutukunnissa.

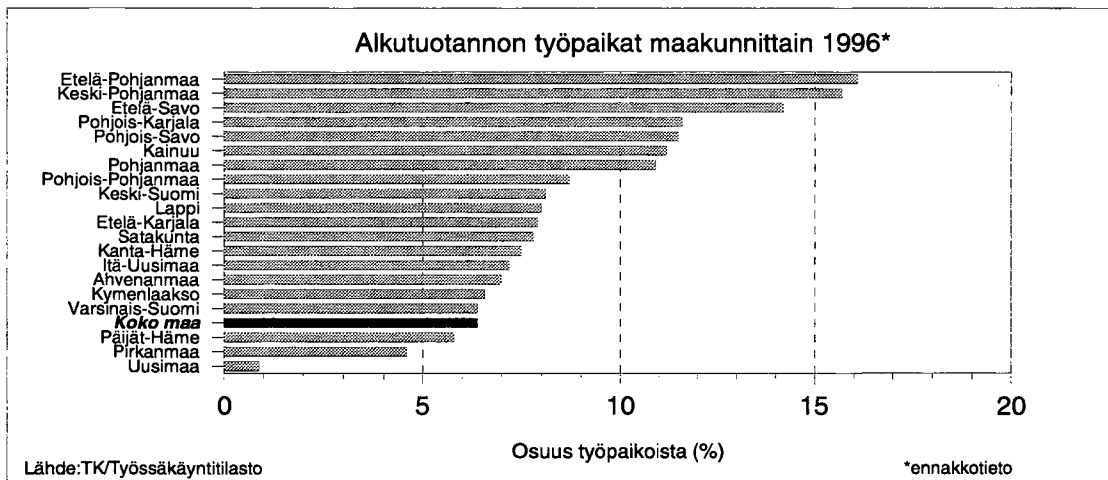
Maatilatalouden valtionverotuksen alaisten tulojen kasvu oli vuodesta 1994 vuoteen 1996 suurin Pohjanmaalla ja pienin Päijät-Hämeessä. Seutukunnittain valtionveron alaisten tulojen kasvu oli samana ajanjaksona suurin Tammisaaren ja Torniolaakson seutukunnissa. Maatilatalouden tulot alenivat Itä-Hämeen seutukunnissa.

Kuva 51. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996.

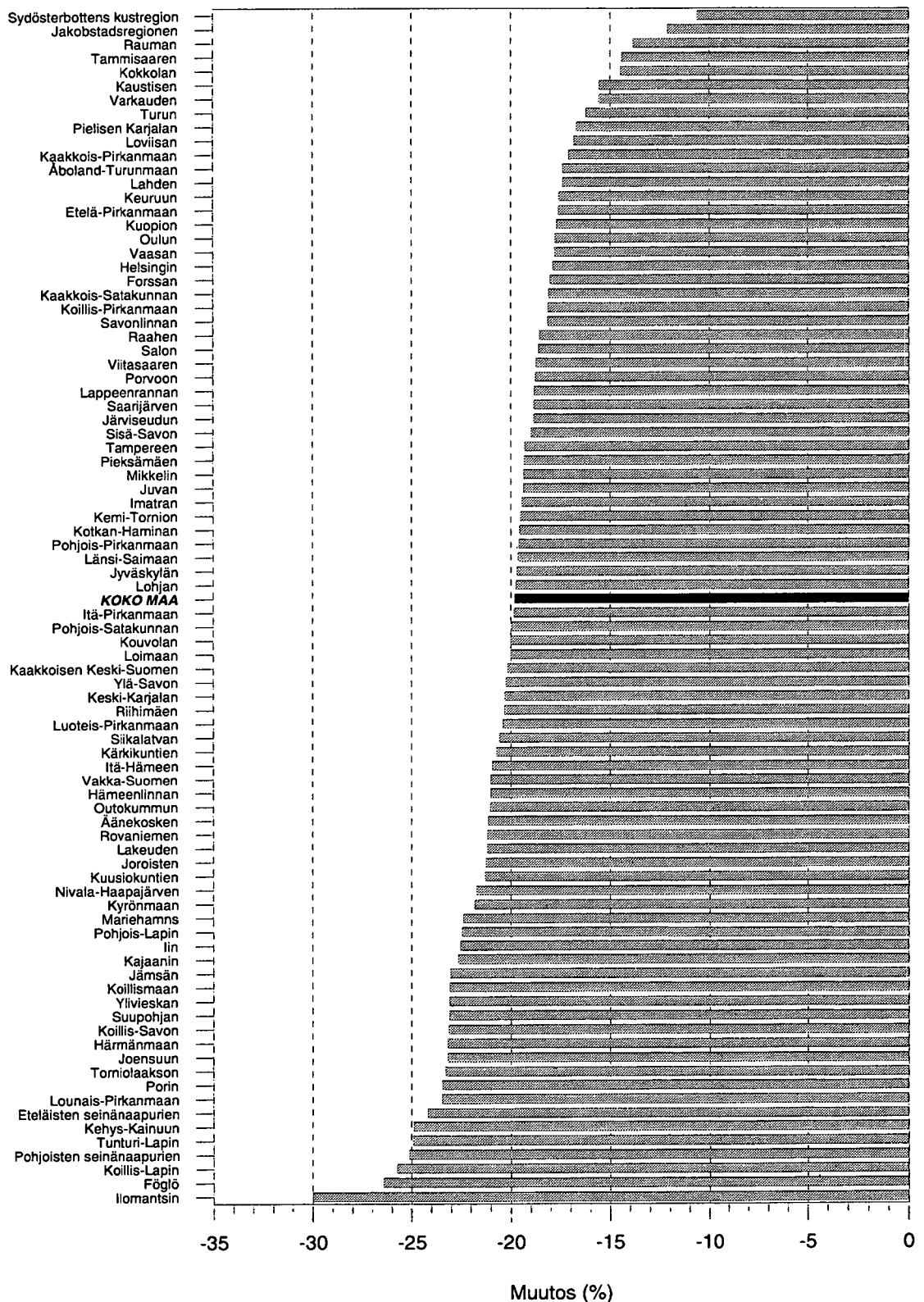

Kuva 52. Alkutuotannon työpaikat seutukunnittain 1996.

Kuva 53. Alkutuotannon työpaikat maakunnittain 1996.

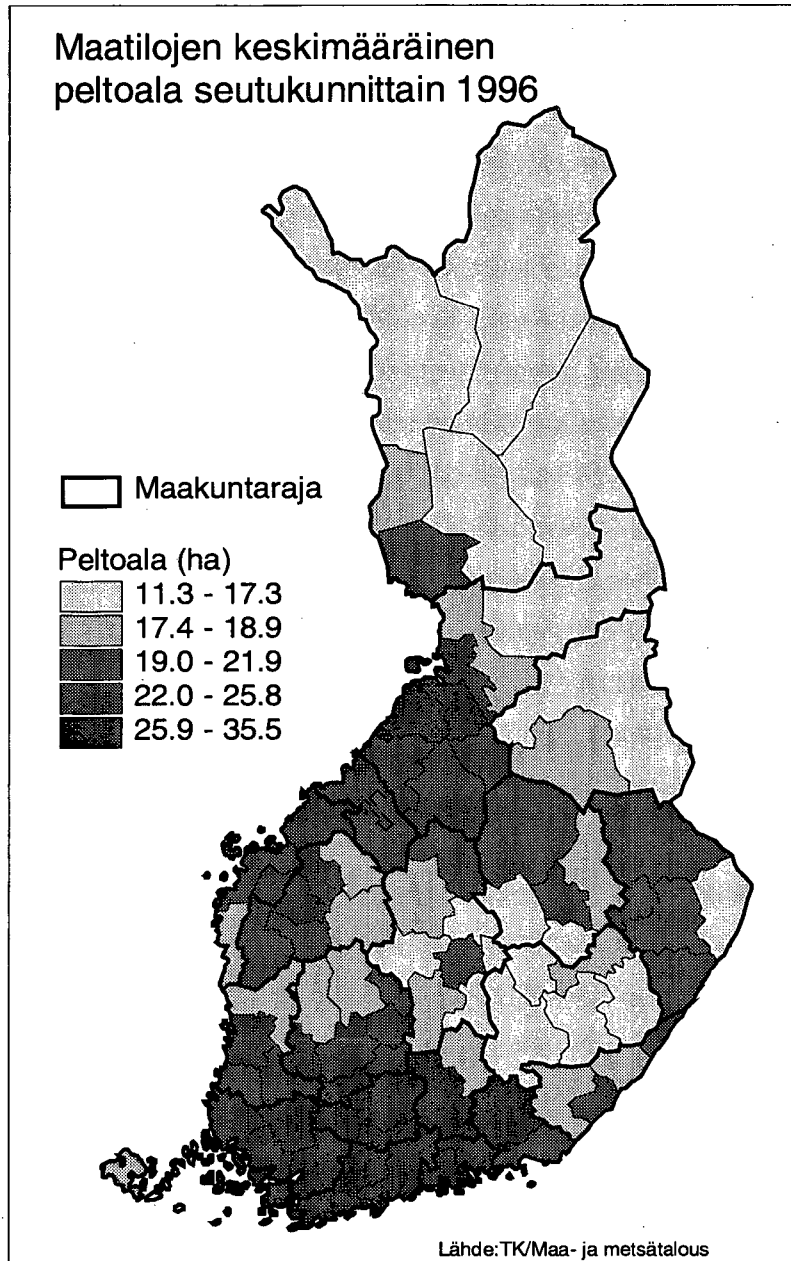
Työllisen työvoiman muutos alkutuotannossa seutukunnittain 1994 - 1996*

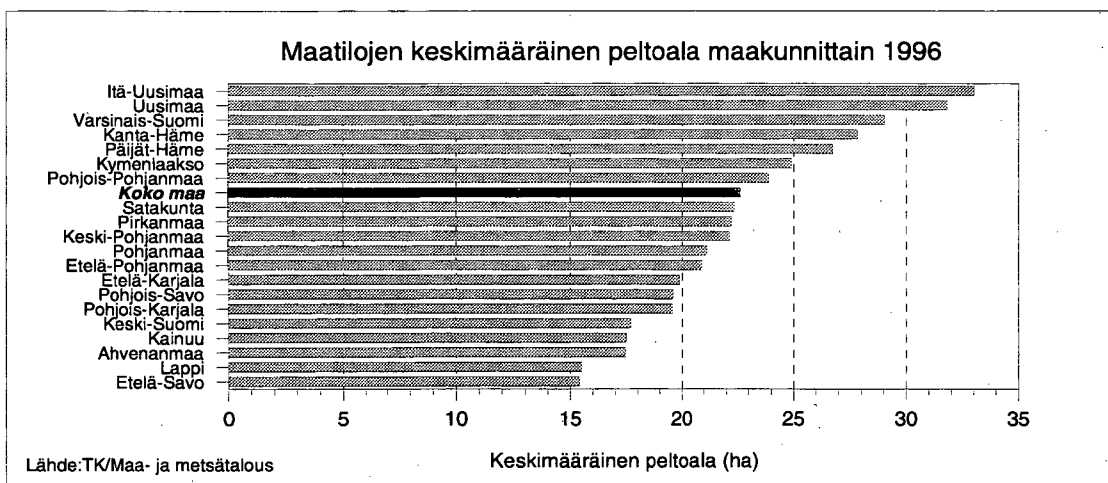
Lähde:TK/Työssäkäyntitilasto

*ennakkotieto

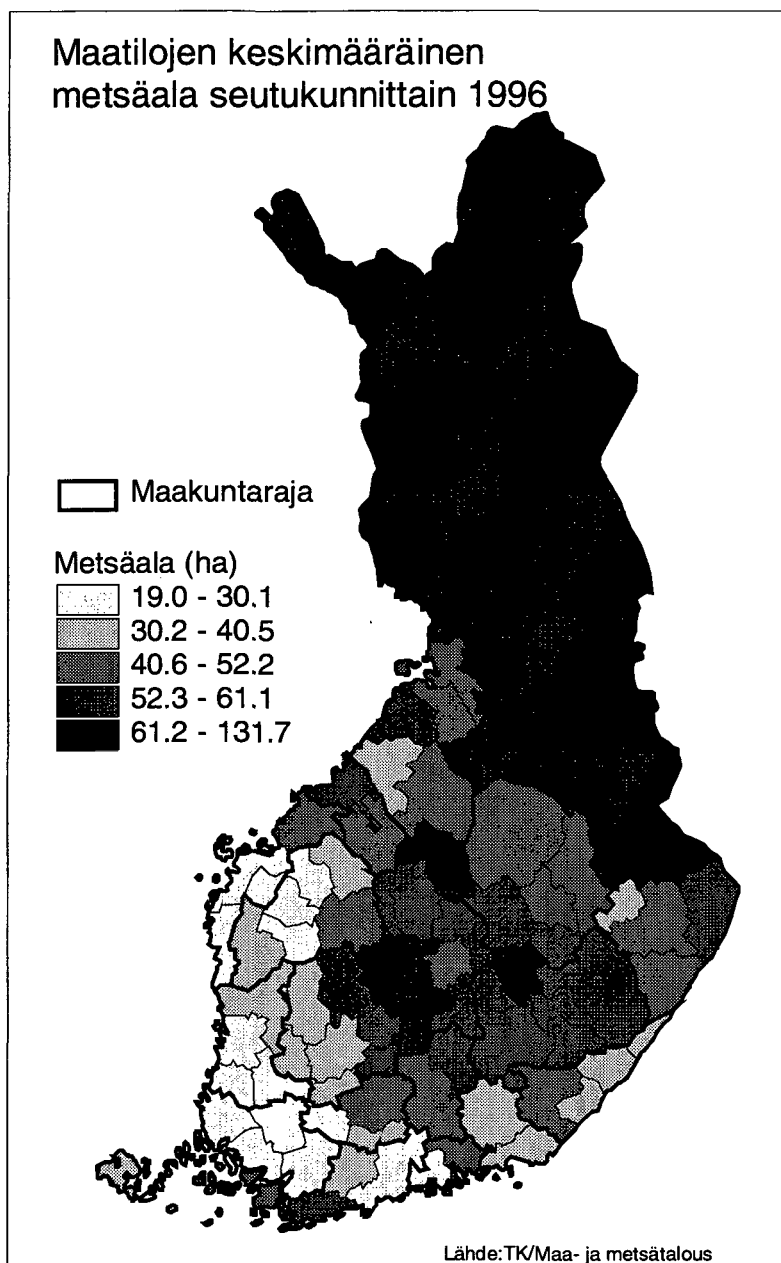
Kuva 54. Työllisen työvoiman muutos alkutuotannossa seutukunnittain 1994 – 1996.

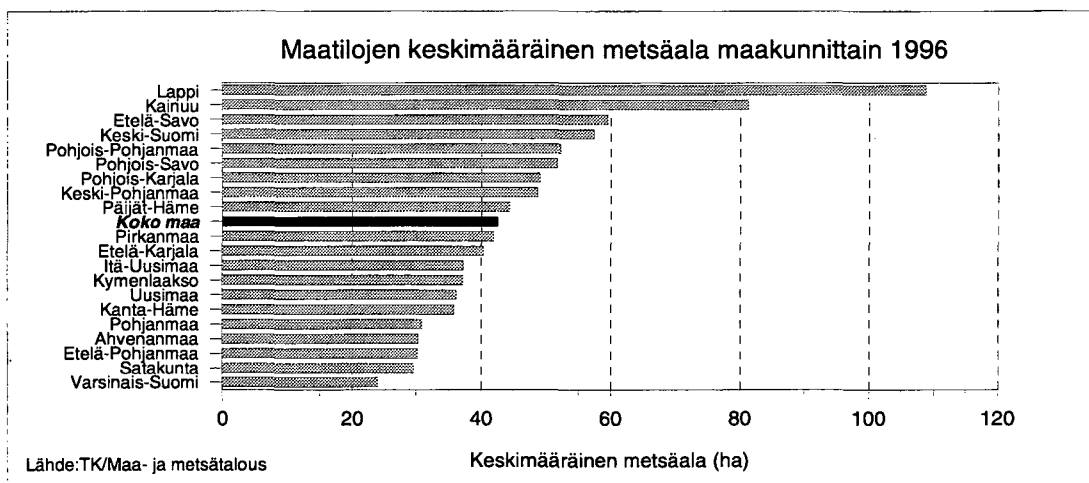
Kuva 55. Maatilojen keskimääräinen peltoala seutukunnittain 1996.

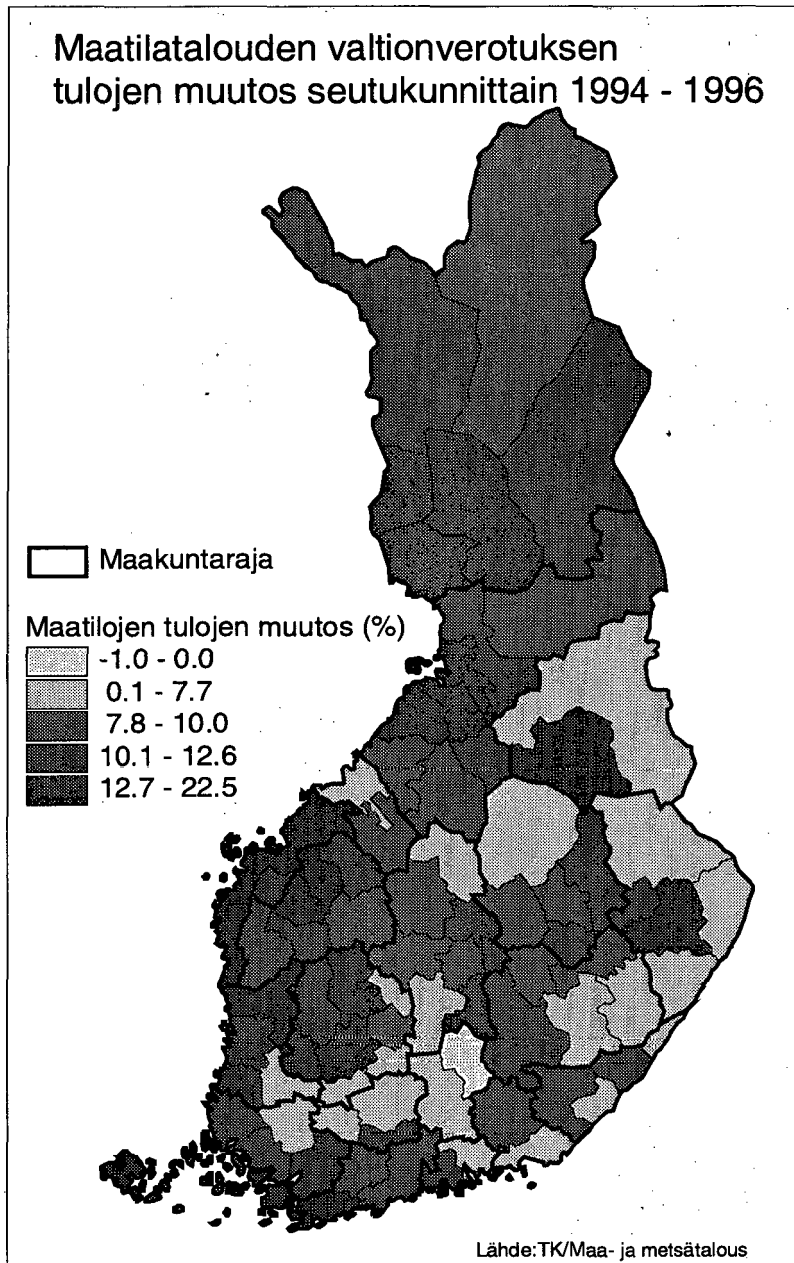
Kuva 56. Maatilojen keskimääräinen peltoala maakunnittain 1996.

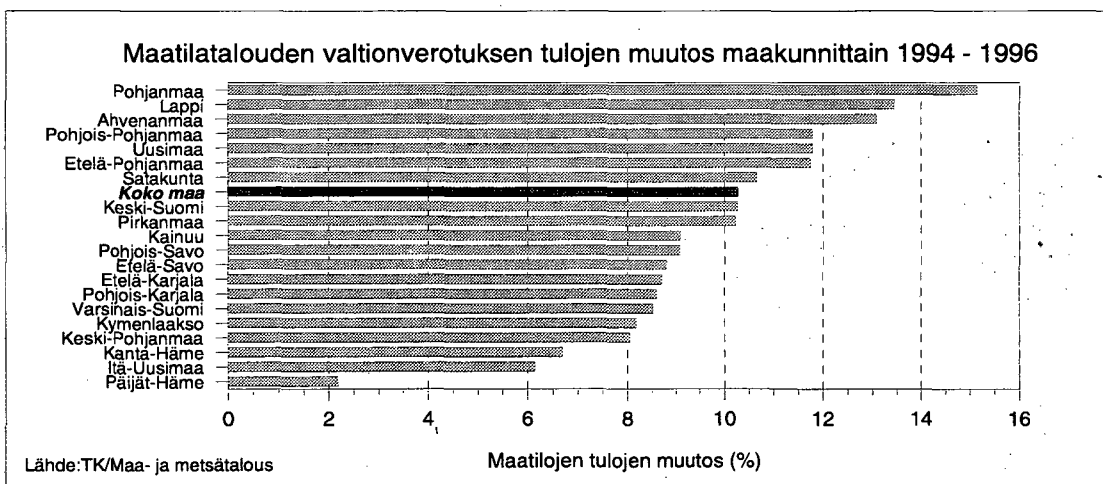
Kuva 57. Maatilojen keskimääräinen metsäala seutukunnittain 1996.

Kuva 58. Maatilojen keskimääräinen metsäala maakunnittain 1996.

Kuva 59. Maatilatalouden valtionverotuksen tulojen muutos seutukunnittain 1994 – 1996.

Kuva 60. Maatilatalouden valtionverotuksen tulojen muutos maakunnittain 1994 – 1996.

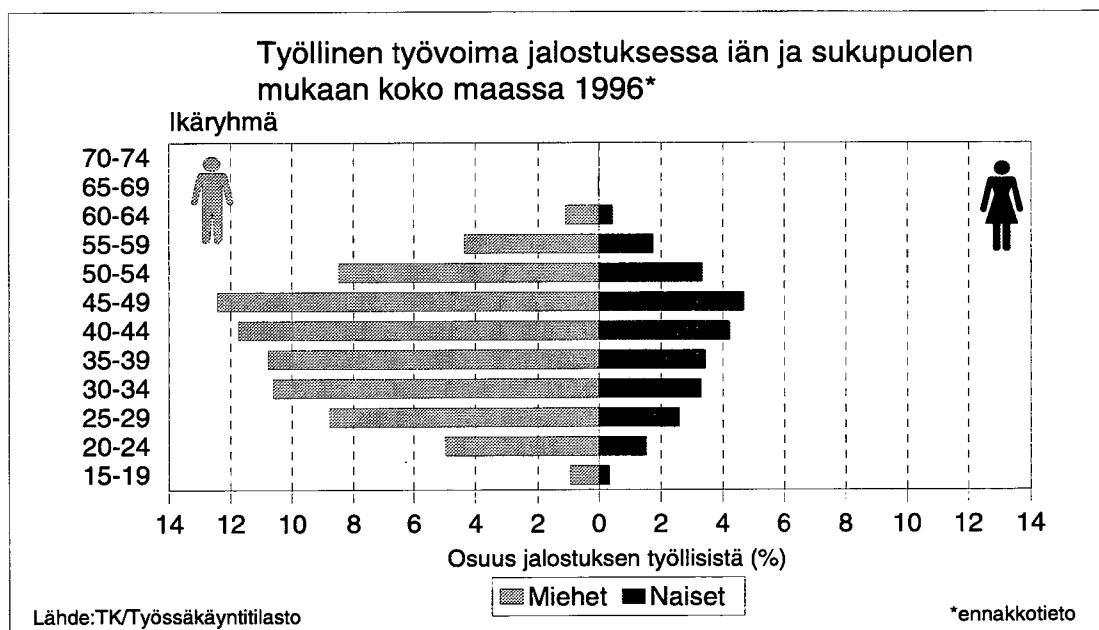
Jalostus

Jalostuselinkeinoissa oli vuonna 1996 koko maassa yhteensä 513 000 työpaikkaa (ennakkotieto). Rakentamisen toimialoilla työpaikkoja oli yli 96 000. Jalostuselinkeinojen osuus työpaikoista oli suurin Etelä- ja Koillis-Pirkanmaan seutukunnissa, yli 46 %. Vähäisin niiden merkitys oli Tunturi-Lapin seutukunnassa. Maakunnista jalostuksen osuus oli suurin Itä-Uudellamaalla, yli 35 %. Vuodesta 1994 vuoteen 1996 jalostuksen toimialoilla työskentelevien määrä väheni 38 seutukunnan alueella. Suurin tämä vähennys oli Kärki-kuntien, Kehys-Kainuun ja Tunturi-Lapin seutukunnissa. Vastaavasti suurin lisäys jalostuksen työllisten määrässä oli Oulun ja Kyrönmaan seutukuntien alueilla.

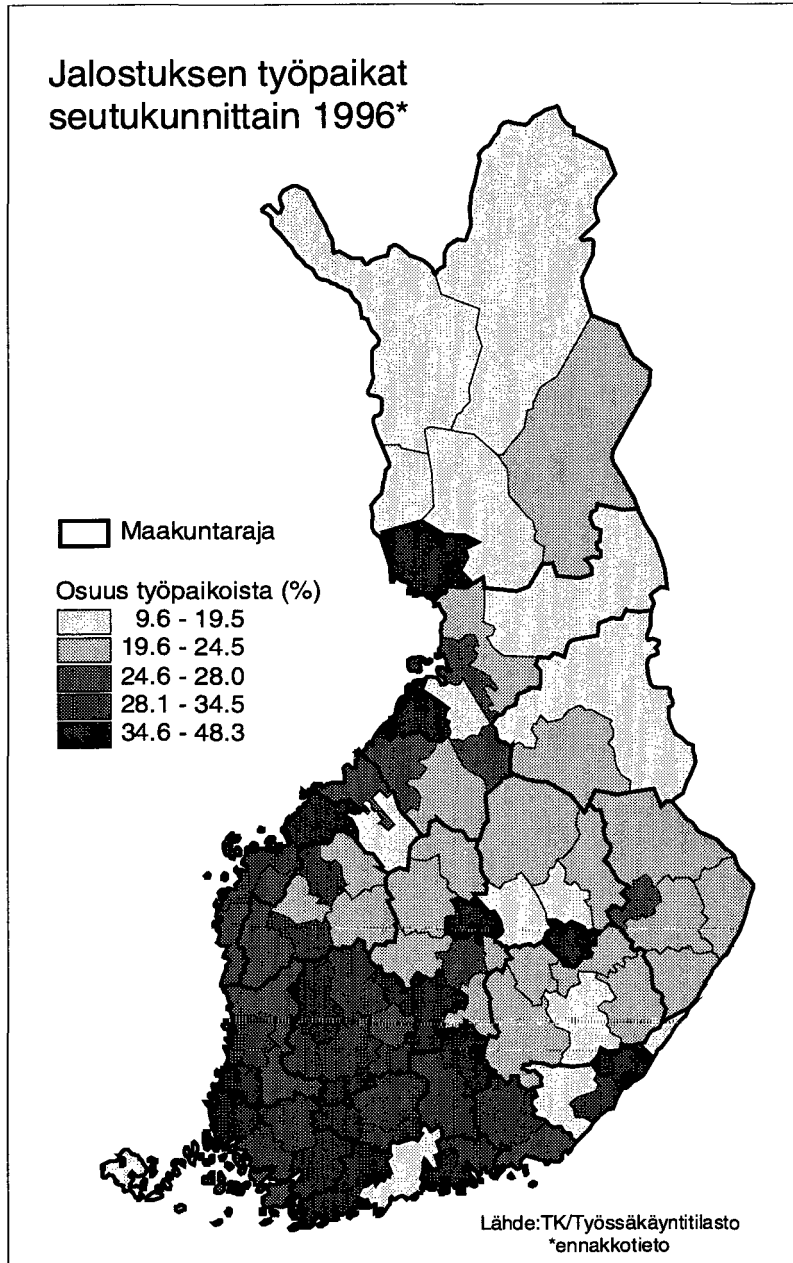
Lähes kolme neljästä teollisuuden työntekijästä on miehiä. Suurimman ikäryhmän teollisuuden toimialoilla muodostavat 45 – 49 –vuotiaat.

Teollisuuden jalostusarvoa, henkilöstöä ja viennin arvoa seutukunnittain laskettaessa perusyksikkönä on käytetty kuntaa. Jos kunnassa on alle 3 teollisuustoimipaikkaa, se ei ole laskennassa mukana.

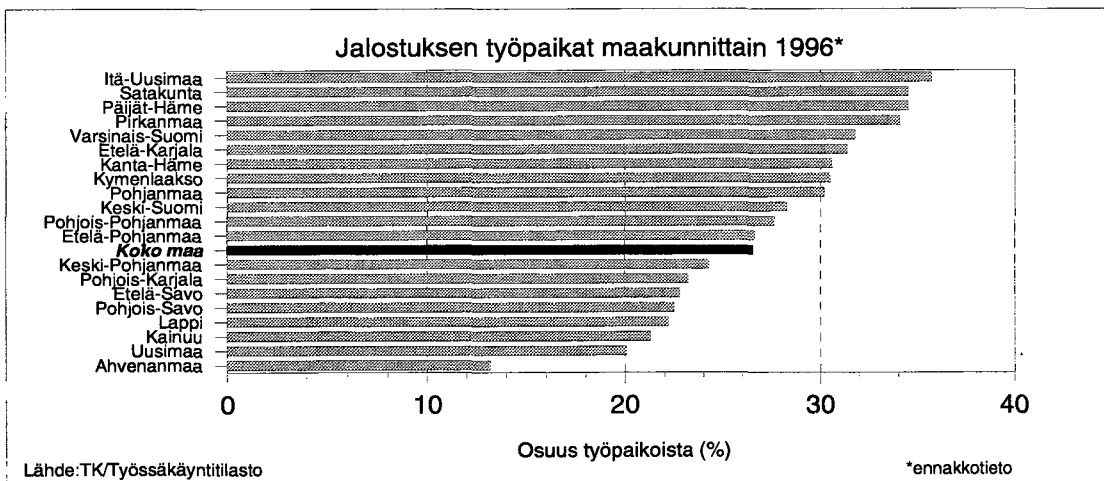
Vuonna 1996 suurimmat teollisuustoimipaikat henkilökunnan määrällä mitattuna olivat Raahen seutukunnassa, keskimäärin yli 35 henkilöä. Teollisuuden jalostusarvo suhteessa väestöön oli suurin Jämsän seutukunnassa, yli 78 000 markkaa asukasta kohti. Maakunnista jalostusarvo asukasta kohti oli suurin Itä-Uudellamaalla ja pienin Ahvenanmaalla. Viennin osuus oli merkittävin Salon ja Jämsän seutukunnissa. Näissä sen osuus oli yli 70 % teollisuuden bruttoarvosta. Maakunnista Varsinais-Suomessa vienti oli suhteellisesti voimakkainta, Etelä-Pohjanmaalla vähäisintä.

Kuva 61. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996.

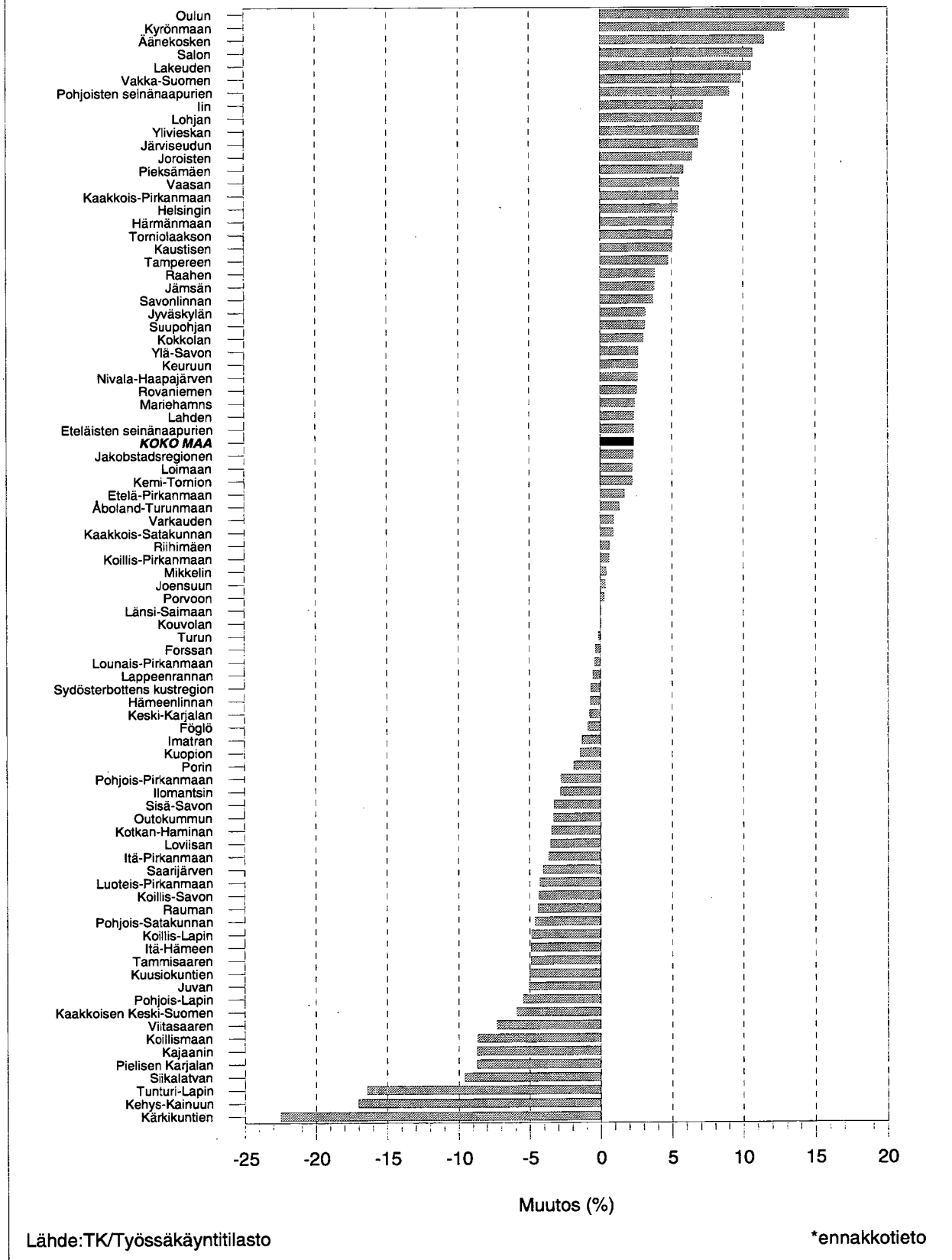

Kuva 62. Jalostuksen työpaikat seutukunnittain 1996.

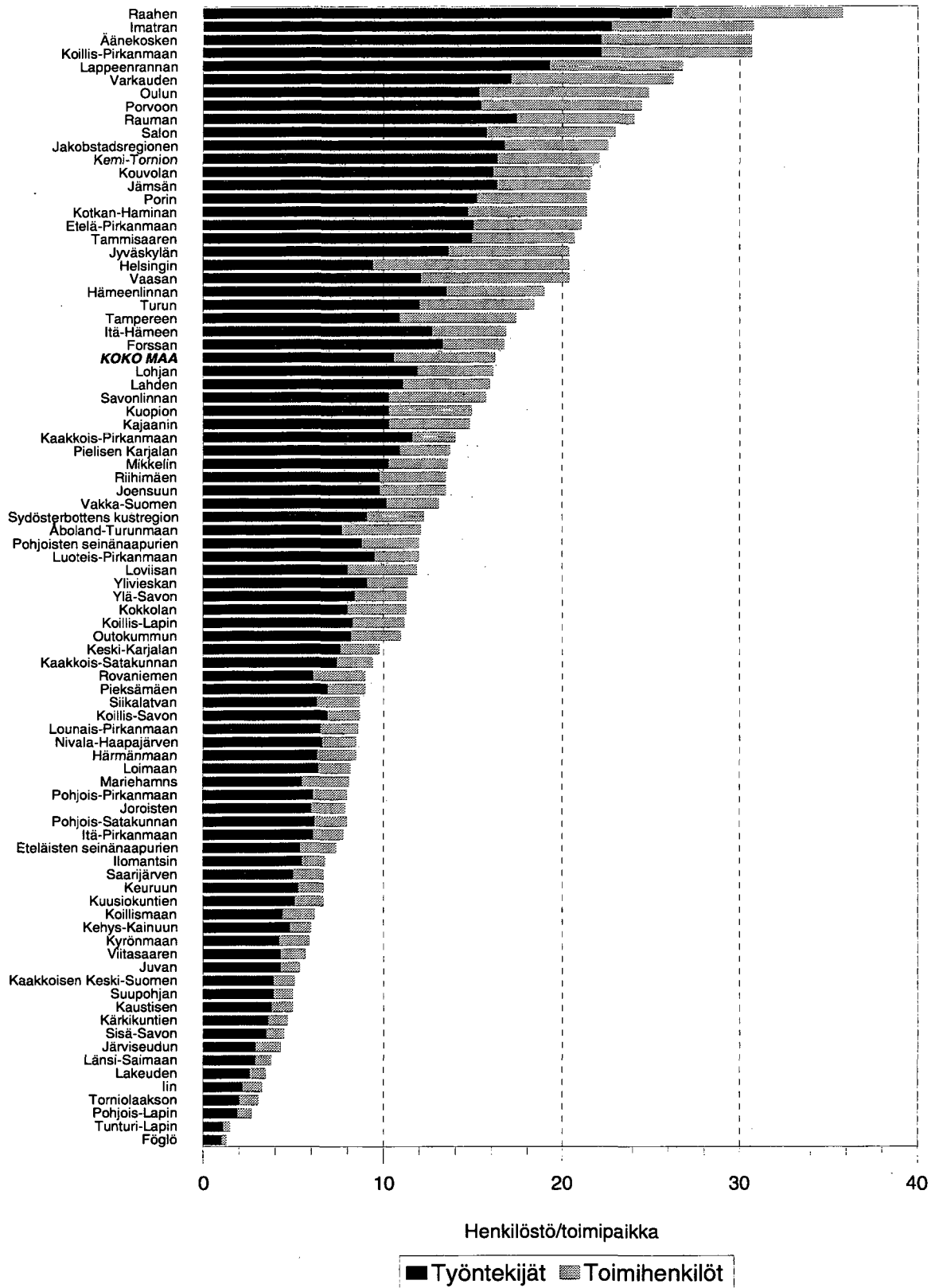
Kuva 63. Jalostuksen työpaikat maakunnittain 1996.

Työllisen työvoiman muutos jalostuksessa seutukunnittain 1994 - 1996*

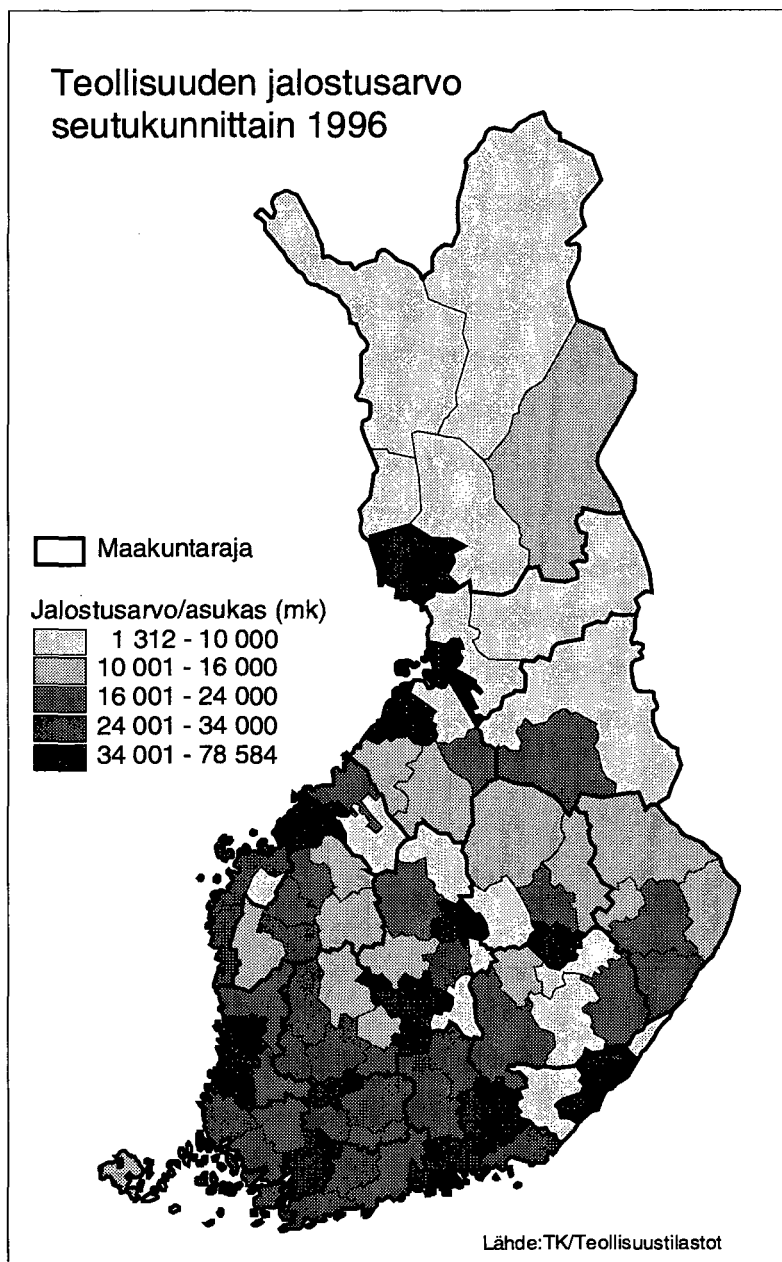

Kuva 64. Työllisen työvoiman muutos jalostuksessa seutukunnittain 1994 – 1996.

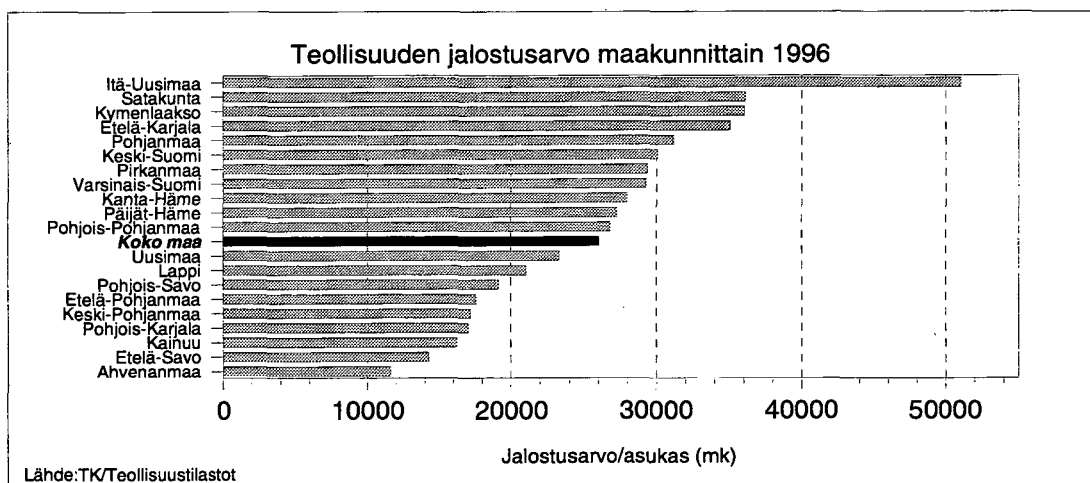
Teollisuuden henkilöstö seutukunnittain 1996

Kuva 65. Teollisuuden henkilöstö seutukunnittain 1996.

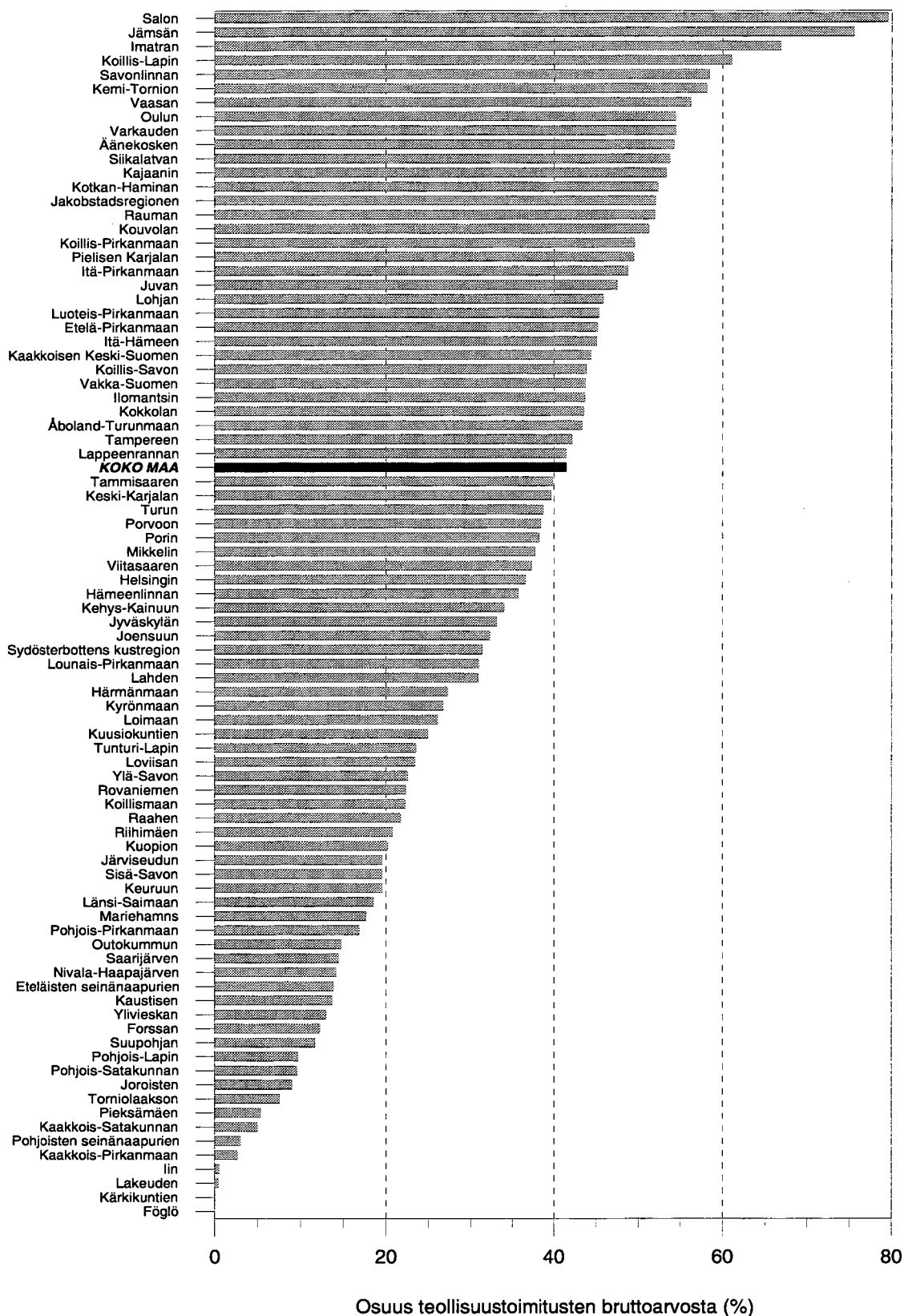

Kuva 66. Teollisuuden jalostusarvo seutukunnittain 1996.

Kuva 67. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1996.

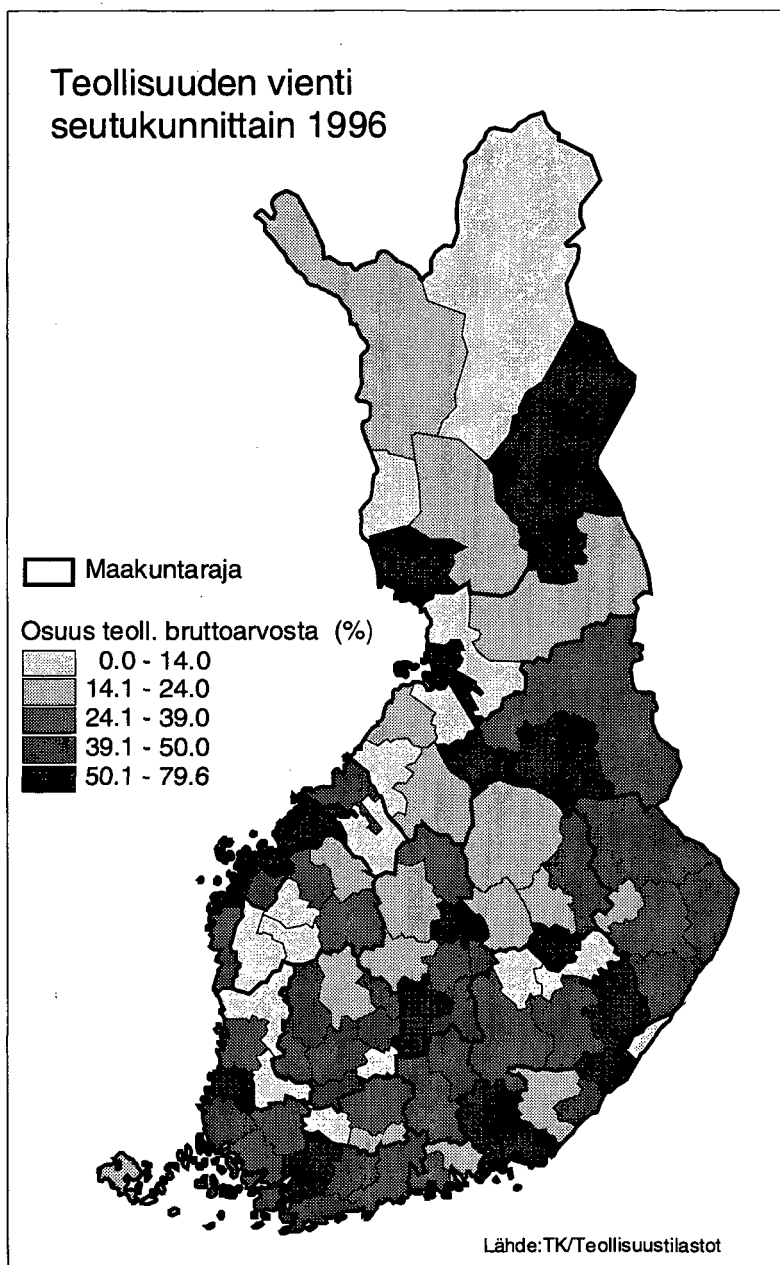
Teollisuuden vienti seutukunnittain 1996

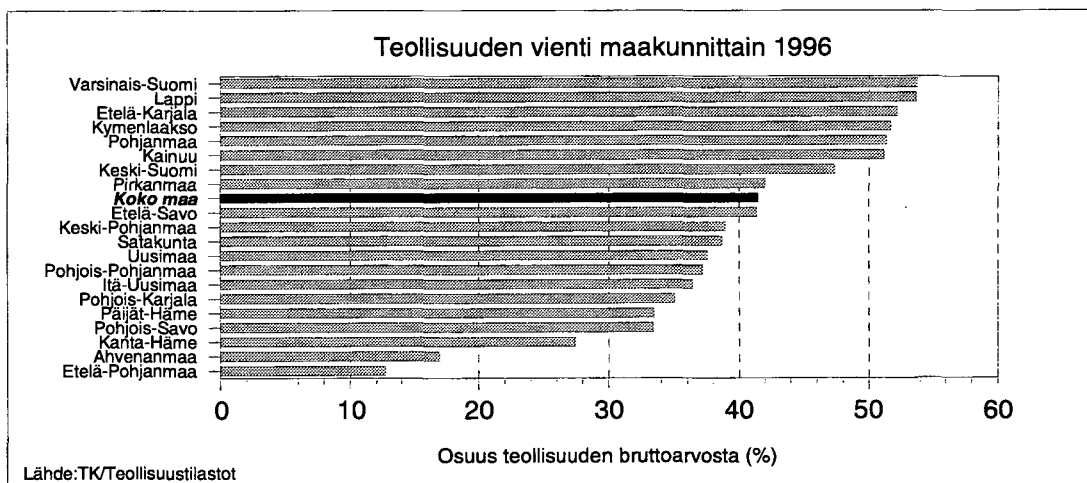
Lähde:TK/Teollisuustilastot

Lukuunottamatta alle 3 teollisuustoimipaikan kunnat

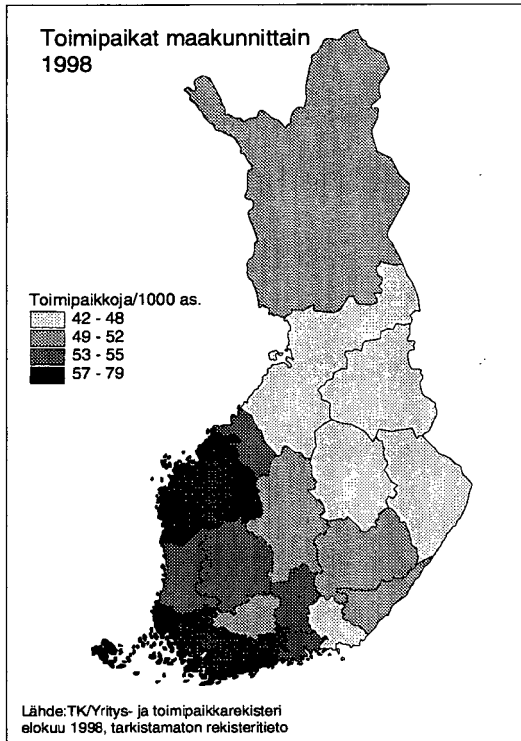
Kuva 68. Teollisuuden vienti seutukunnittain 1996.

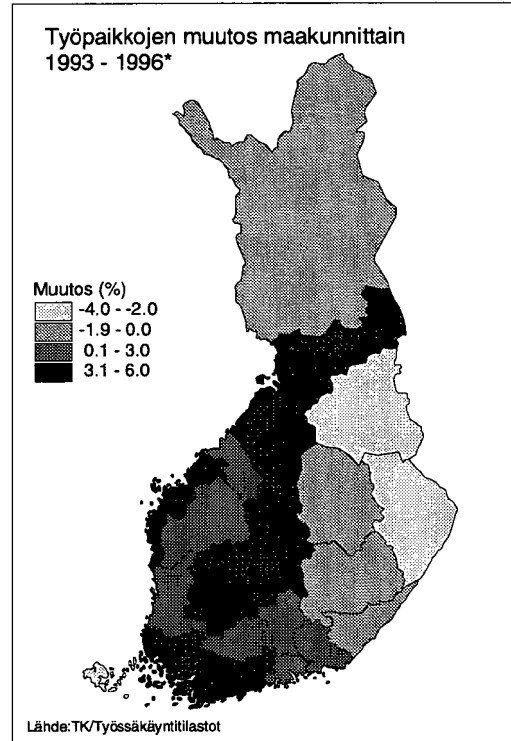
Kuva 69. Teollisuuden vienti seutukunnittain 1996.

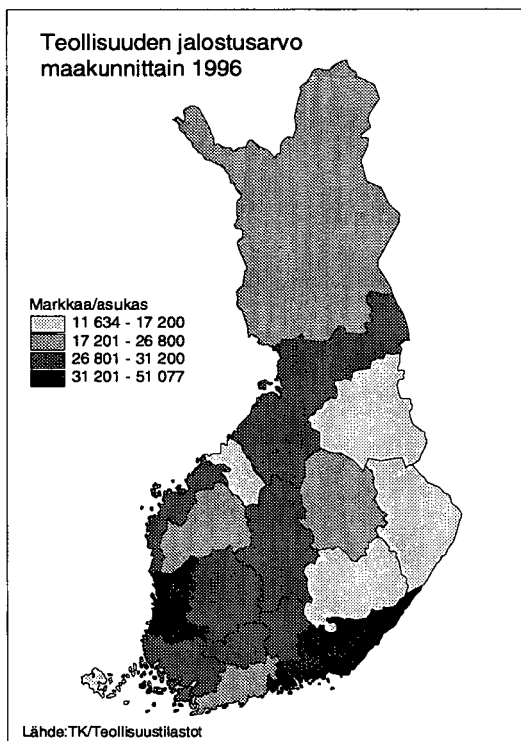
Kuva 70. Teollisuuden vienti maakunnittain 1996.

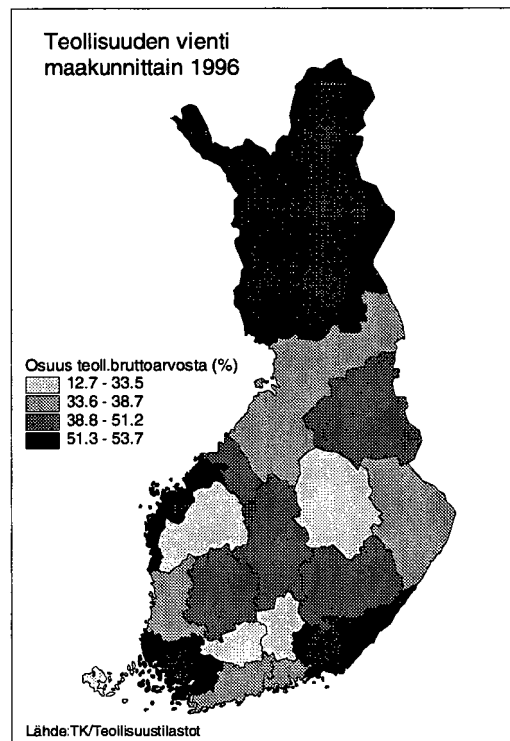
Kuva 71. Toimipaikat maakunnittain 1998.

Kuva 72. Työpaikkojen muutos maakunnittain 1993 - 1996.

Kuva 73. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1996.

Kuva 74. Teollisuuden vienti maakunnittain 1996.

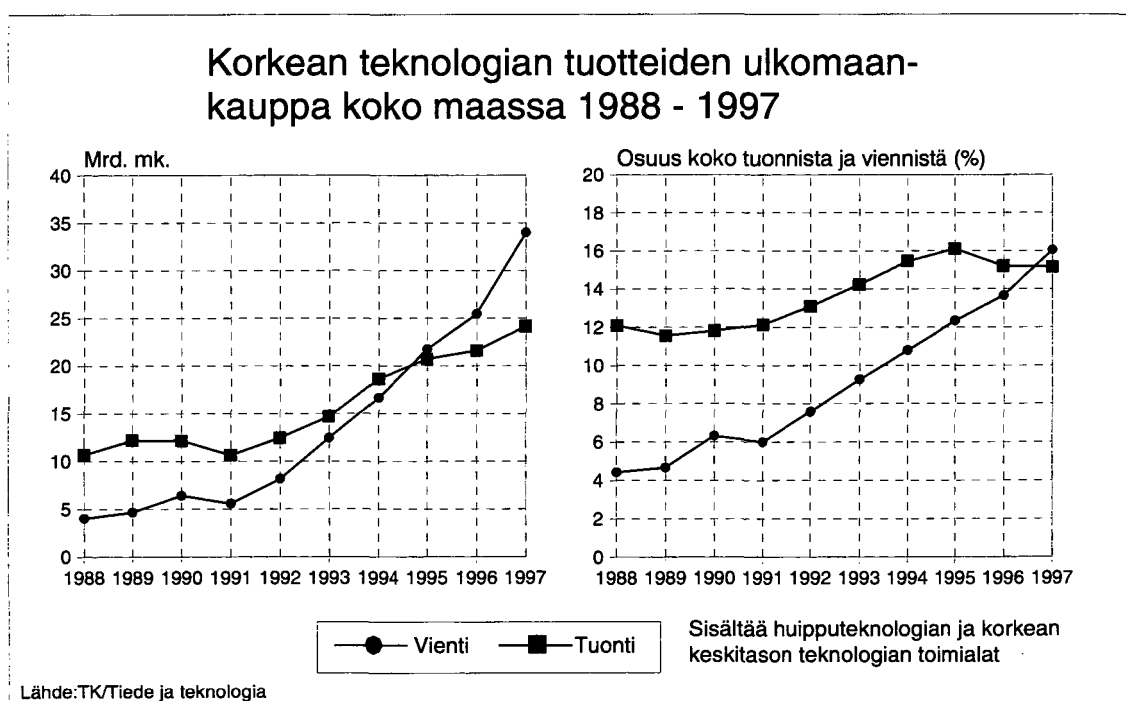
Korkea teknologia

Huipputeknologian teollisuuden aloiksi tässä tarkastelussa katsotaan OECD:n määrittelyn mukaisesti: avaruus ja ilmaliikenne, tieto- ja konttorikoneiden, elektroniikka- ja tietoliikennevälineiden sekä lääkkeiden valmistus. *Korkean keskitason teknologian* toimialoja ovat: instrumenttien ja hienomekaniikan, sähköteknisten koneiden ja laitteiden, kulkuneuvojen, kemiallisten tuotteiden sekä koneiden ja laitteiden valmistus. *Korkean teknologian palveluiksi* luetaan tietojenkäsittelypalvelut, tutkimus ja kehittäminen, tekninen palvelu ja teleliikenne.

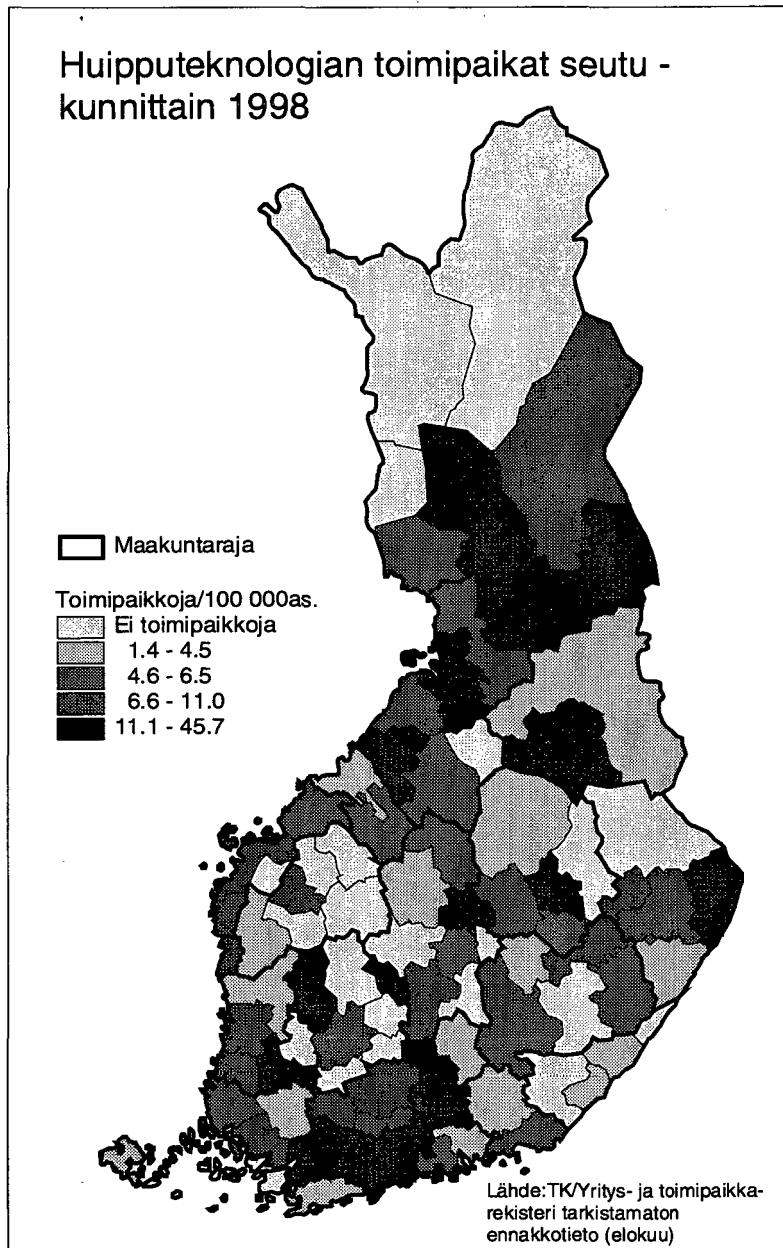
Korkean teknologian viennin arvo oli vuonna 1997 noin 34 miljardia markkaa. Edelliseen vuoteen verrattuna vienti kasvoi 33 %. Tuonnin arvo oli hieman yli 24 miljardia markkaa. Tuonti kasvoi edelliseen vuoteen verrattuna selvästi viettä hitaammin. Korkean teknologian viennin arvo ylitti tuonnin arvon vuonna 1995.

Korkean teknologian tuotteiden viennin osuus koko viennistä oli 1990 -luvun alussa vielä suhteellisen pieni (6 %). Vuonna 1997 osuus oli noussut jo yli 16 prosenttiin. Tuonnin vastaava osuus oli vuosikymmenen alussa noin 12 %. Vuonna 1997 niiden tuotteiden osuus koko tuonnista oli noin 15 %.

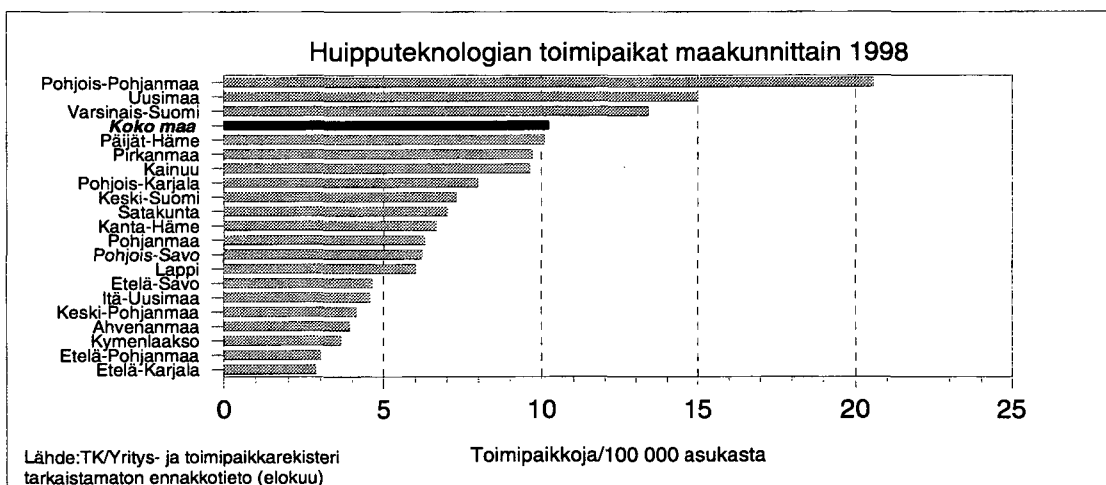
Vuonna 1998 huipputeknologian toimipaikkoja oli väestömäärään suhteutettuna eniten Salon seutukunnassa. 23 seutukunnan alueella ei näitä toimipaikkoja ollut lainkaan. Tiedot käyvät ilmi Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin elokuun ennakkotiedoista. Maakunnista Pohjois-Pohjanmaalla oli huipputeknologian toimipaikkoja eniten. Korkean teknologian palvelujen toimipaikkoja oli vastaavasti eniten Helsingin, Tampereen ja Oulun seutukunnissa. Uudellamaalla oli näiden toimialojen toimipaikkoja maakunnista suhteellisesti eniten.

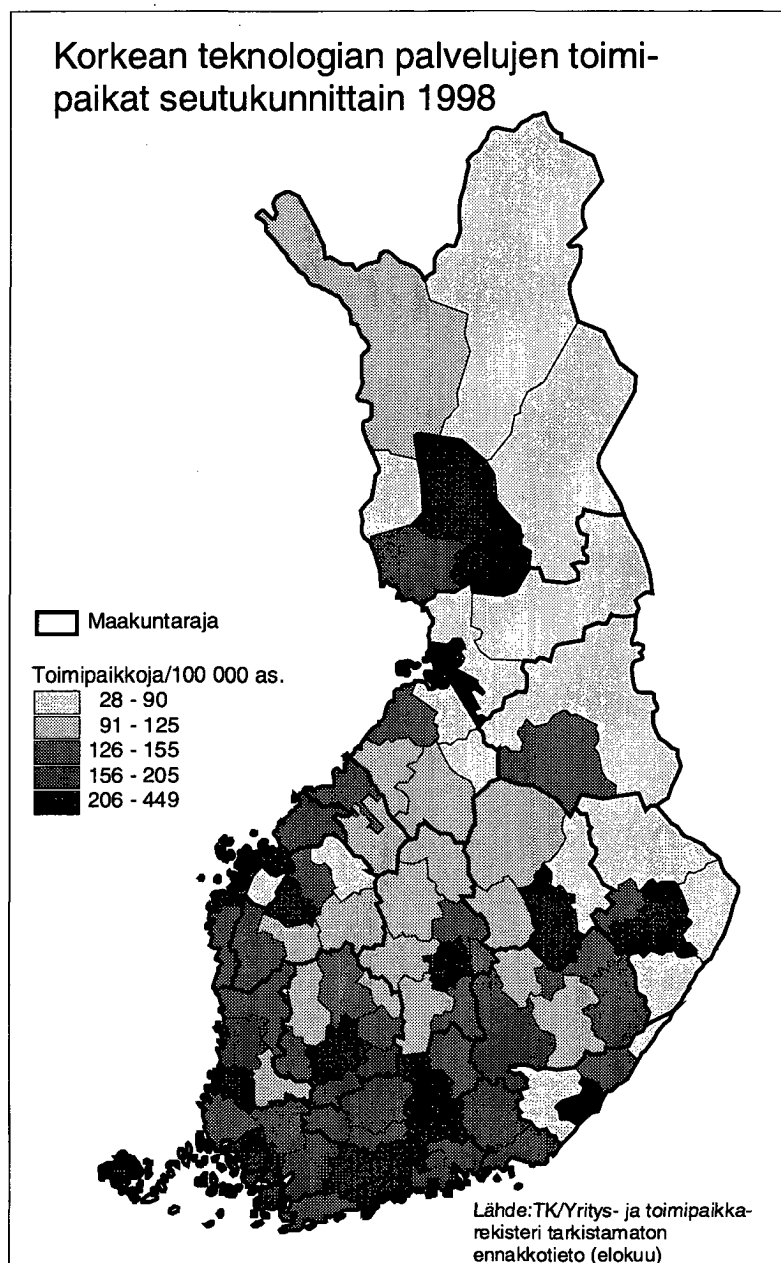
Kuva 75. Korkean teknologian tuotteiden ulkomaankauppa koko maassa 1988 - 1997.

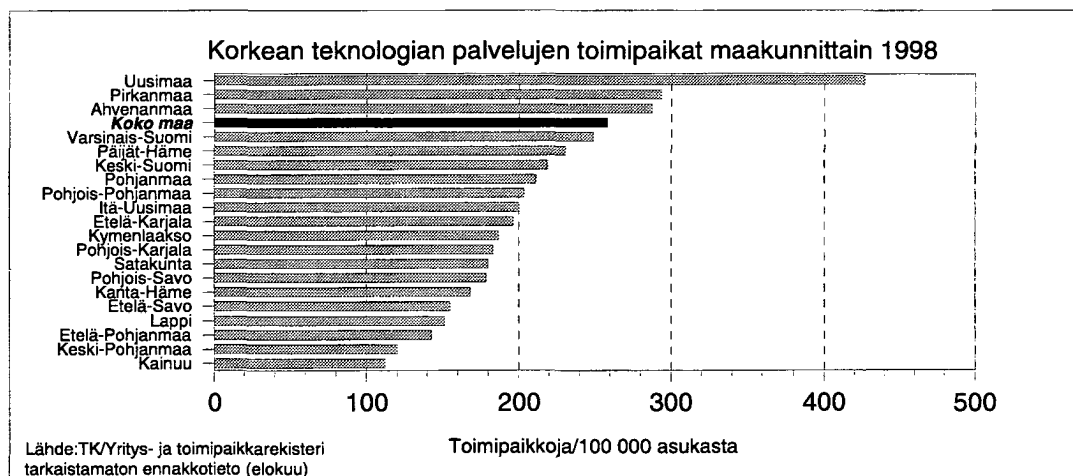
Kuva 76. Huipputeknologian toimipaikat seutukunnittain 1997.

Kuva 77. Huipputeknologian toimipaikat maakunnittain 1998.

Kuva 78. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat seutukunnittain 1998.

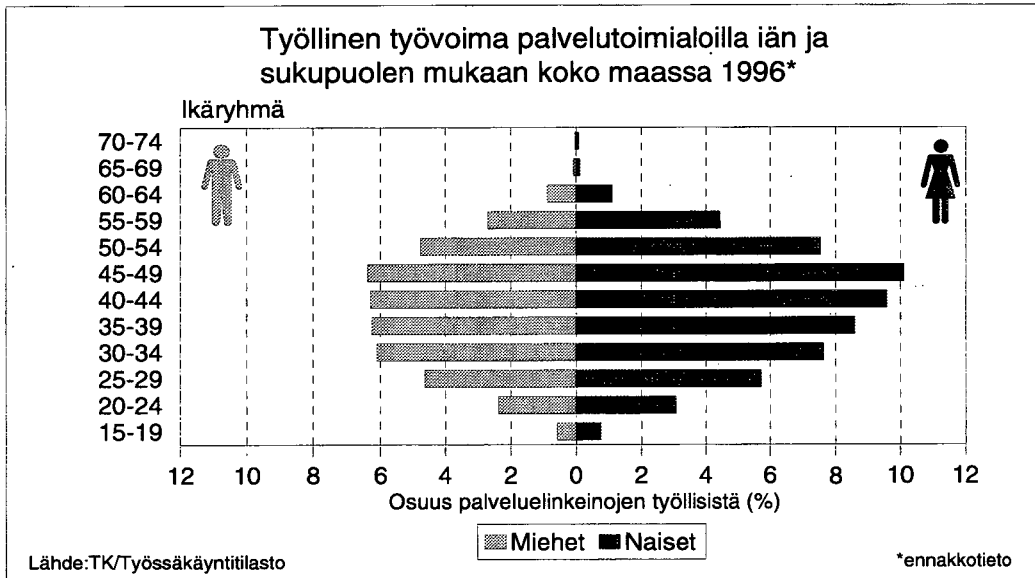
Kuva 79. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat maakunnittain 1998.

Palvelut

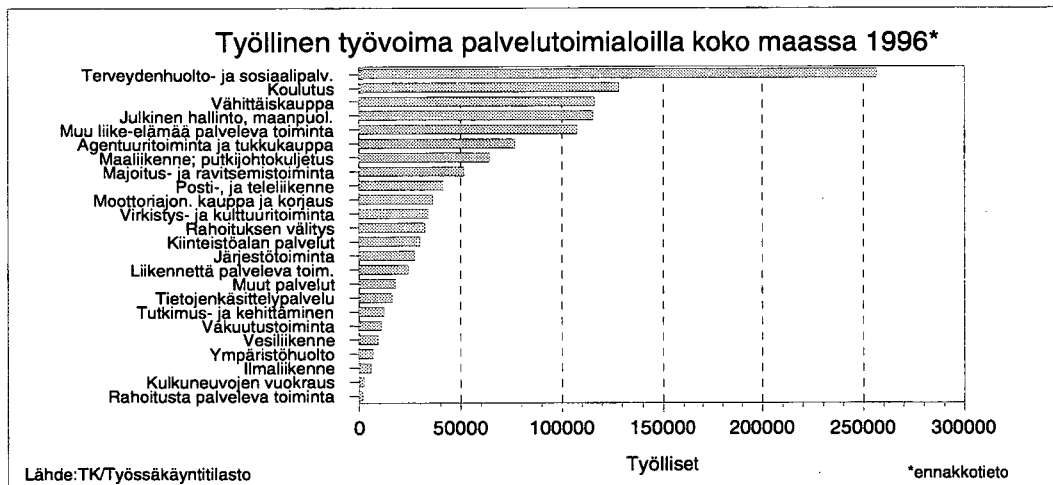
Lähes 60 % palveluiden työllisestä työvoimasta oli vuonna 1996 naisia (ennakkotieto). Suurin ikäryhmä palvelusektorilla oli samana vuonna 45 – 49 –vuotiaat. Toimialoista terveydenhuolto ja sosiaalipalvelut sekä koulutus olivat suurimmat työllistäjät.

Vuonna 1996 palvelutoimialojen työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Helsingin seutukunnassa. Siellä yli 78 % työpaikoista sijoittui palveluiden toimialoille. Vähäisin sen merkitys oli Kaakkois-Pirkanmaan seutukunnassa, alle 43 % työpaikoista. Maakunnista Uusimaa ja Ahvenanmaa ovat palveluvaltaisimpia. Näillä alueilla yli 70 % työpaikoista oli palvelutoimialoilla.

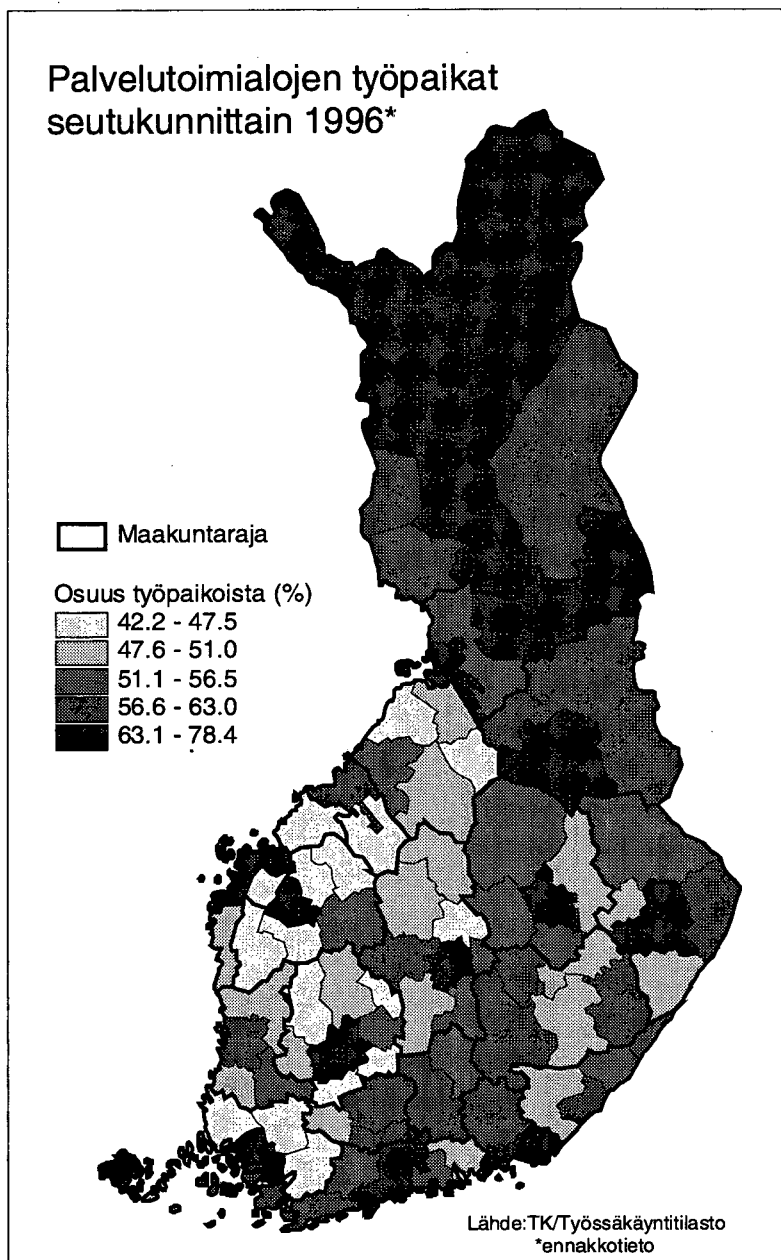
Palveluiden työllinen työvoima on vähentynyt 23 seutukunnan alueella vuodesta 1994 vuoteen 1996. Suurinta väheneminen oli Koillis-Lapin seutukunnassa, jossa palveluiden piirissä työskenteleviä oli vuonna 1996 vajaa 4 % vähemmän kuin kaksi vuotta aiemmin. Koko maassa palveluiden työllisten määrä kasvoi tuona aikana lähes 2 %. Seutukunnista suurinta kasvu oli Föglössä.

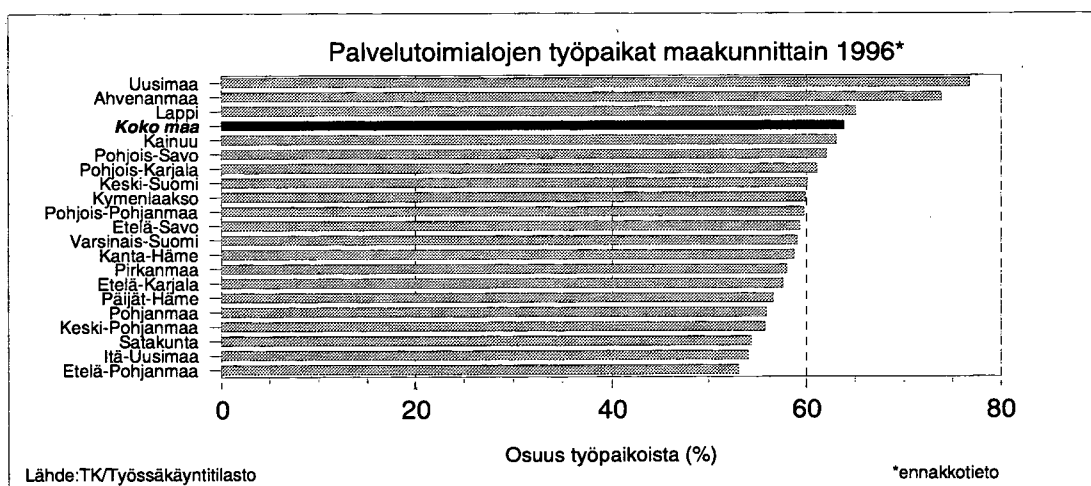
Kuva 80. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996.

Kuva 81. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla koko maassa 1996.

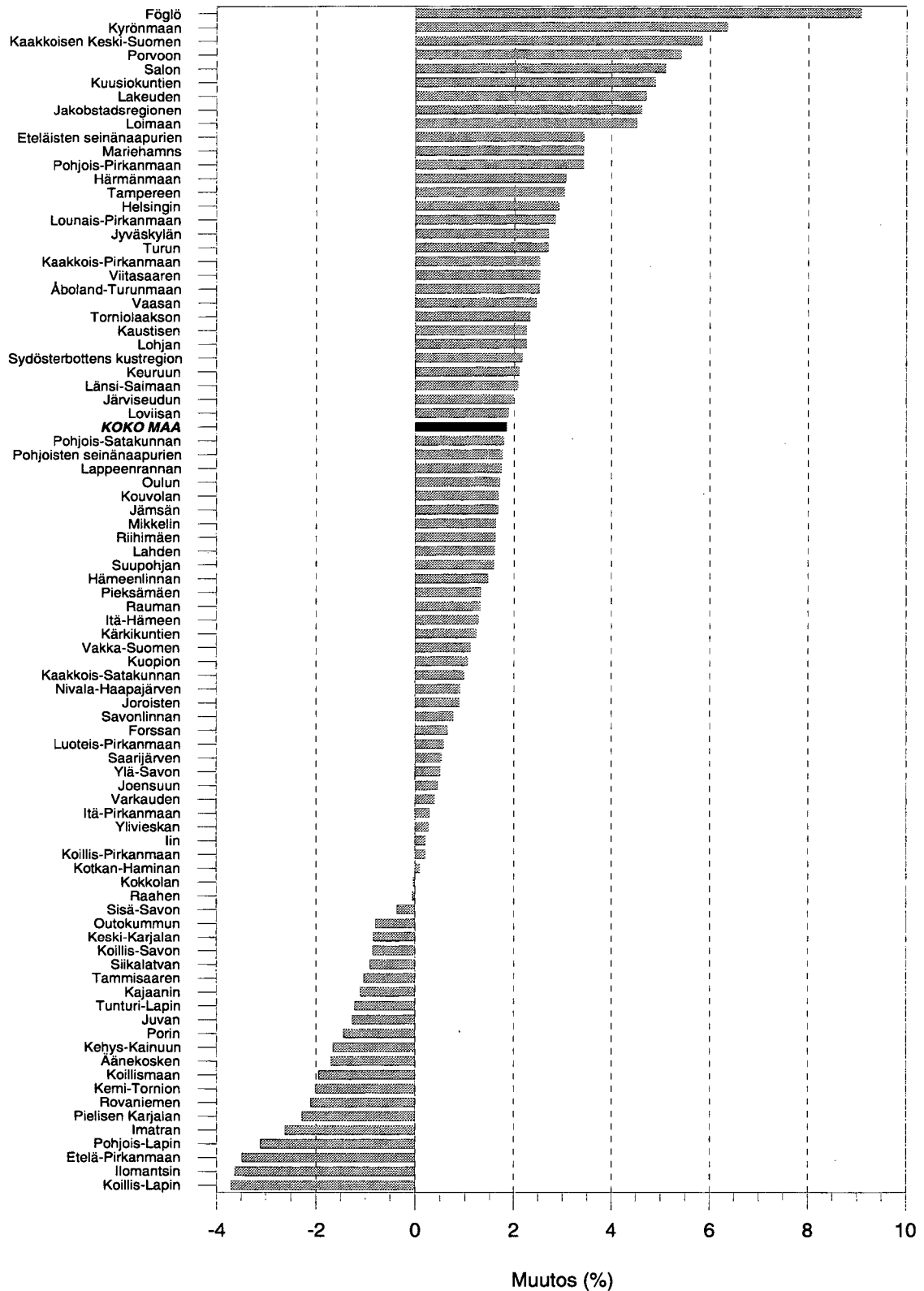

Kuva 82. Palvelutoimialojen työpaikat seutukunnittain 1996.

Kuva 83. Palvelutoimialojen työpaikat maakunnittain 1996.

Työllisen työvoiman muutos palvelutoimialoilla seutukunnittain 1994 - 1996*

Lähde: TK/Työssäkäyntitilasto

*ennakkotieto

Kuva 84. Työllisen työvoiman muutos palvelutoimialoilla seutukunnittain 1994 - 1996.

Matkailu

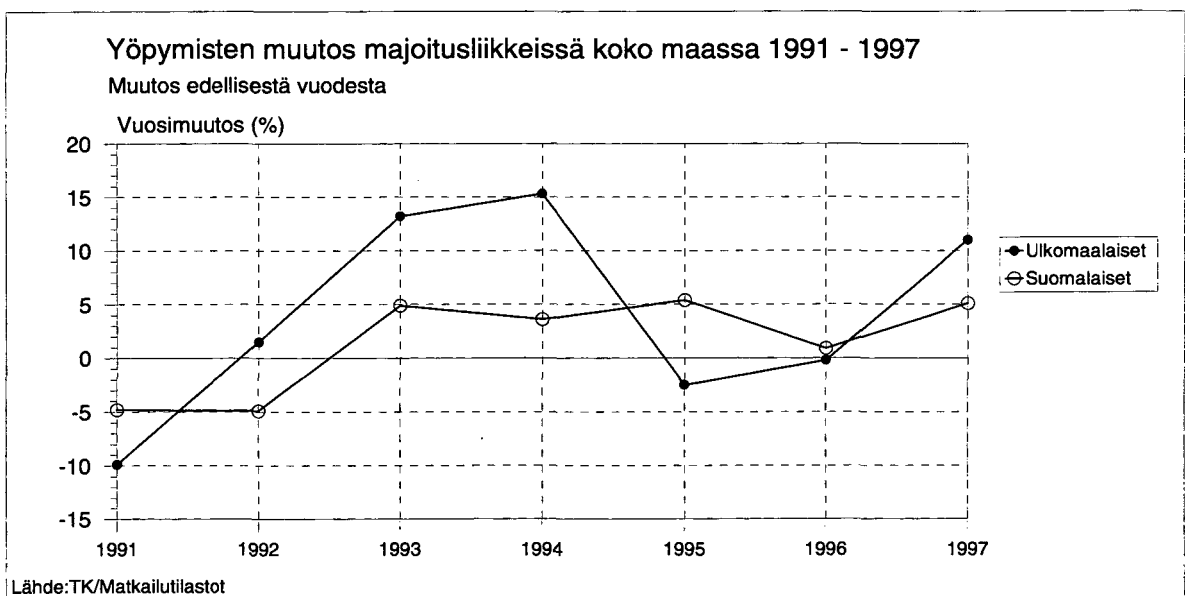
Koko maan kaikissa majoitusliikkeissä kirjattiin vuonna 1997 yhteensä 14.9 miljoonaa yöpymistä. Edellisestä vuodesta suomalaisten yöpymisten määrä kasvoi 5 %. Kaikista yöpymisistä ulkomaalaisten tekemiä oli 3.6 miljoonaa, mikä on 11 % enemmän kuin edellisenä vuonna.

Ulkomaalaisten osuus yöpyjistä oli suurempi Ahvenanmaalla, Uudellamaalla, Itä-Uudellamaalla, Lapissa ja Pohjanmaalla kuin koko maassa (24.4 %) keskimäärin. Kotimaisten matkailijoiden osuus oli merkittävin Etelä-Pohjanmaalla. Seutukunnista Maarianhaminan ja Helsingin seutukunnissa ulkomaalaisten osuus oli yli 50 %. Mikäli alueella sijaitsee alle 4 majoitusliikettä, matkailutilastoja ei voida tietosuojasystä julkistaa. Näitä seutukuntia oli yhteensä 13 kpl.

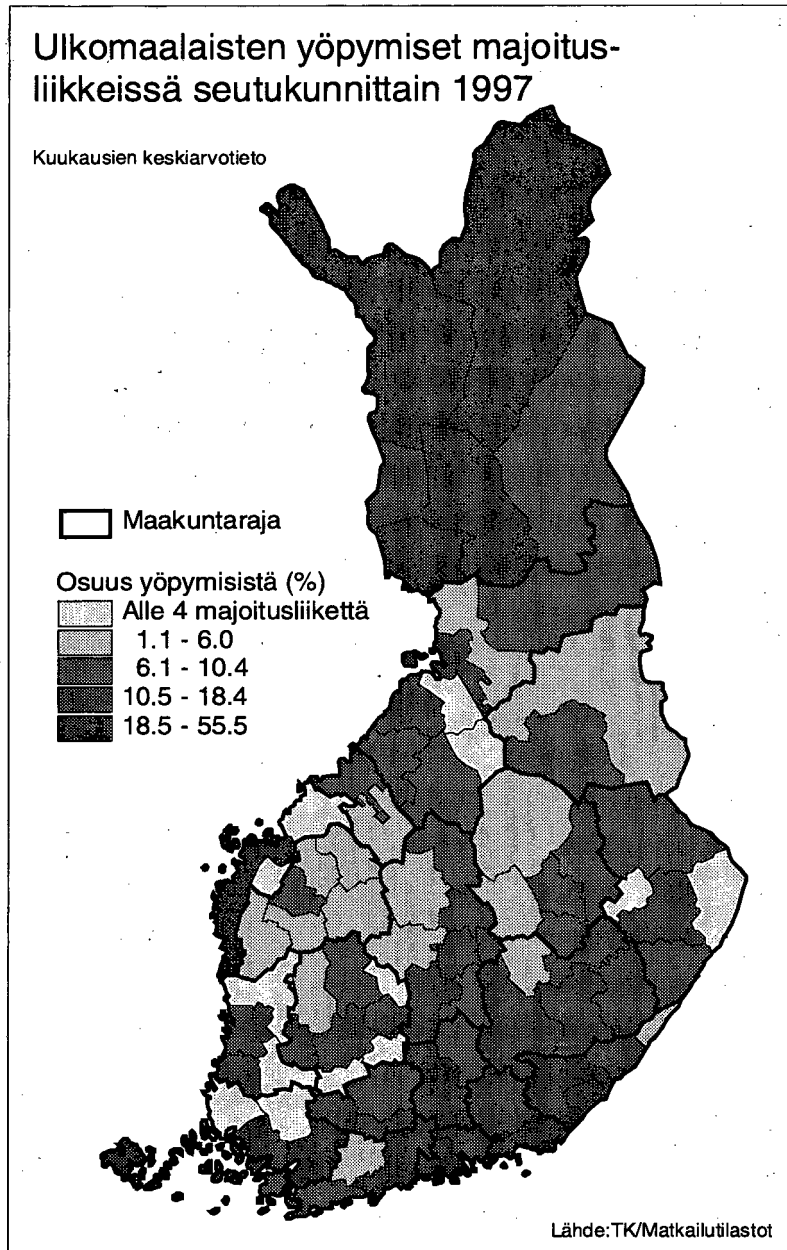
Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan majoitus- ja ravitsemistoimipaikkoja oli elokuussa 1998 asukaslukuun suhteutettuna eniten Tunturi-Lapin seutukunnassa (tarkistamaton ennakkotieto). Maakunnista majoituskapasiteetti on suurin Uudellamaalla, jossa oli vuoden 1998 alussa yhteensä 12 112 huonetta ja mökkiä. Lapissa majoituskapasiteettia oli seuraavaksi eniten, yli 6 900 huonetta ja mökkiä.

Majoitusliikkeiden huonekäyttöaste oli vuonna 1997 korkein Helsingin (59.8 %) ja matalin Loviisan (15 %) seutukunnissa. Uudellamaalla huonekäyttöaste oli 58.3 %, kun vastaava osuus koko maassa oli 45.4 %. Satakunnassa se jäi maakuntien alhaisimmaksi.

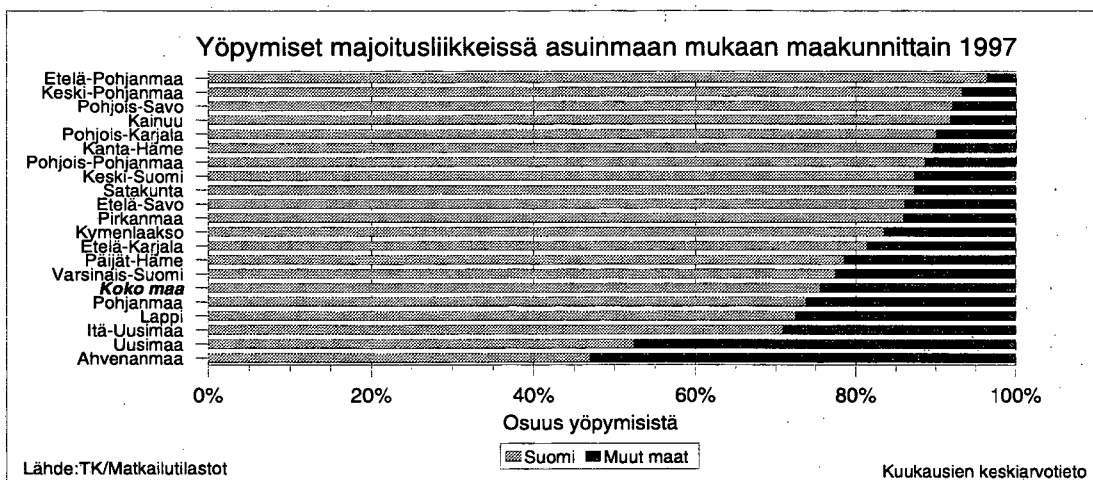
Vuonna 1997 Härmänmaan, Föglön, ja Juvan seutukunnissa vapaa-ajan yöpymiset muodostivat yli 93 % kaikista yöpymisistä. Raahen ja Porvoon seutukunnissa ammattiin liittyvien yöpymisten osuus oli yli vastaavasti 70 %. Maakunnittain tarkasteltuna vapaa-aikaan liittyvien matkojen osuus oli suurin Ahvenanmaalla ja pienin Itä-Uudellamaalla, jossa yöpymiset liittyivät suurimmaksi osaksi ammattiin.

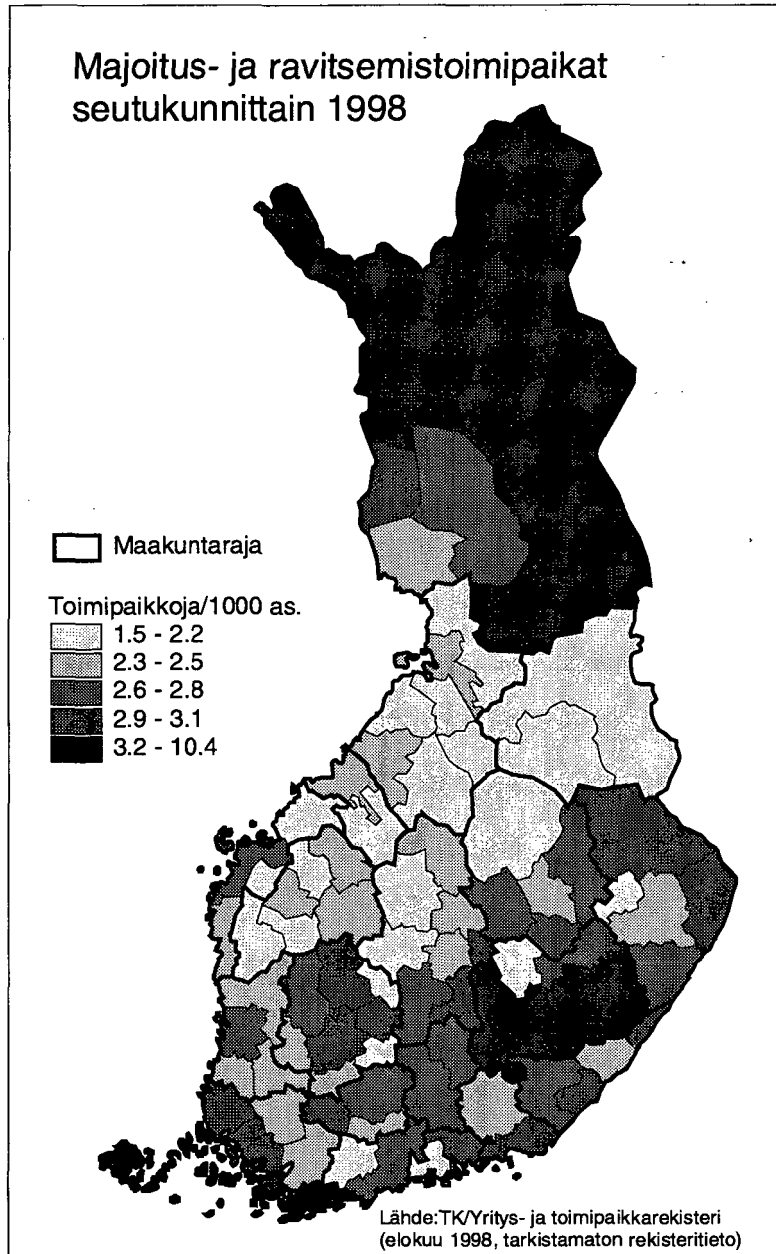
Kuva 85. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1991 – 1997.

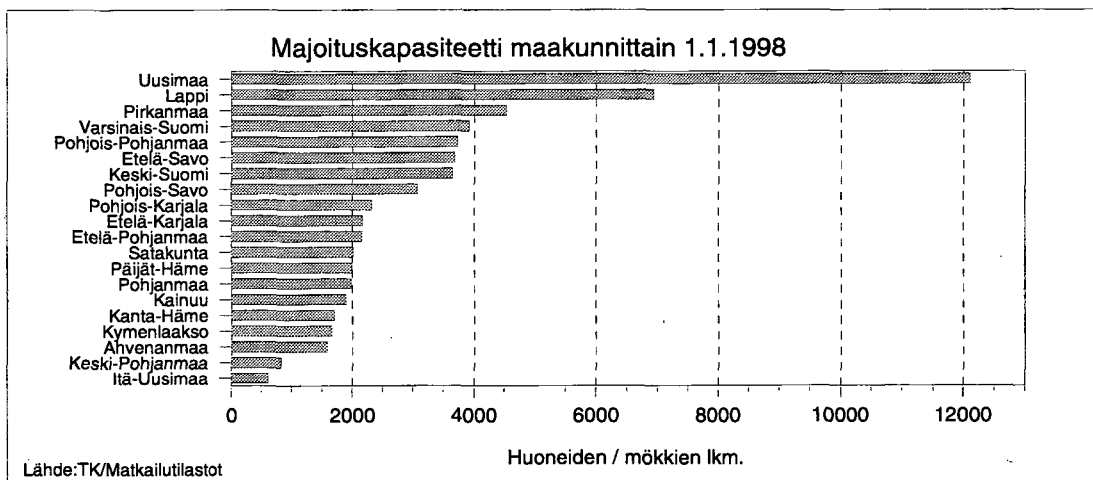
Kuva 86. Ulkomaalaisten yöpymiset majoitusliikkeissä seutukunnittain 1997.

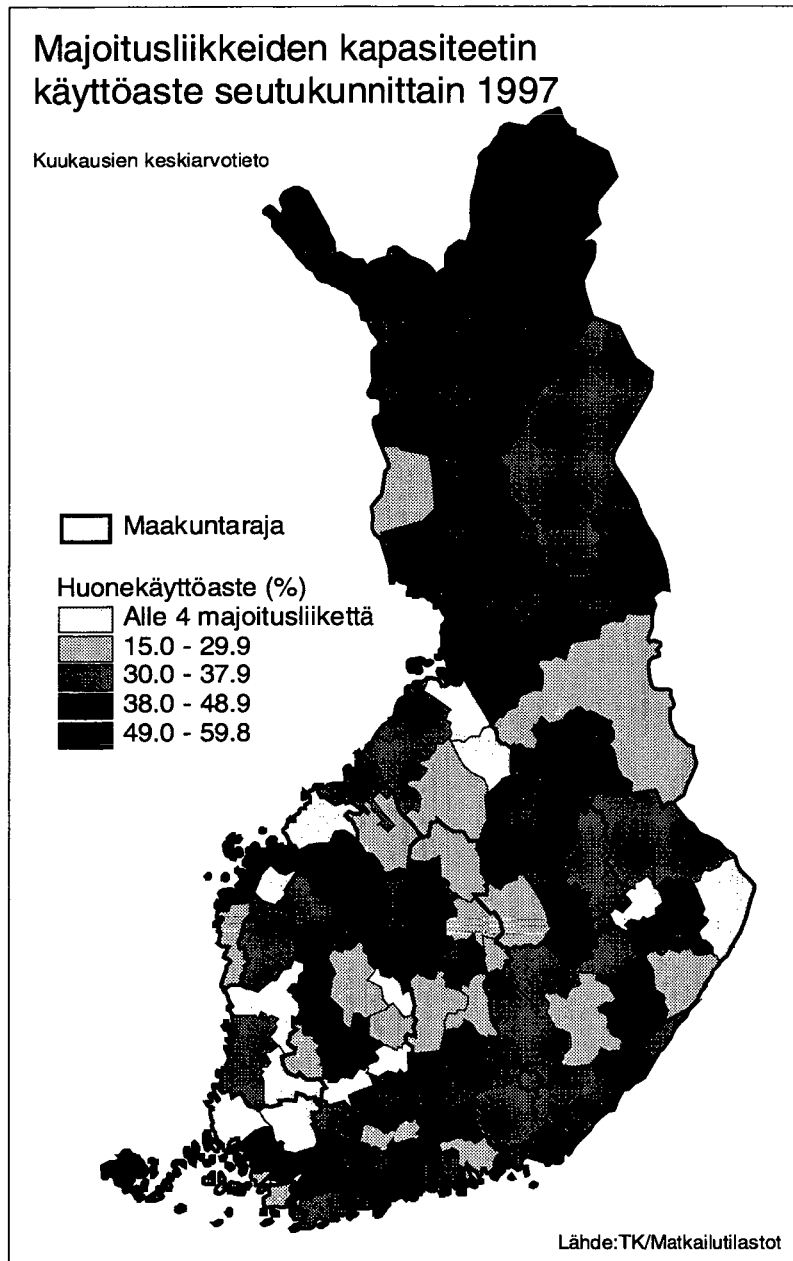
Kuva 87. Yöpymiset majoitusliikkeissä asuinmaan mukaan maakunnittain 1997.

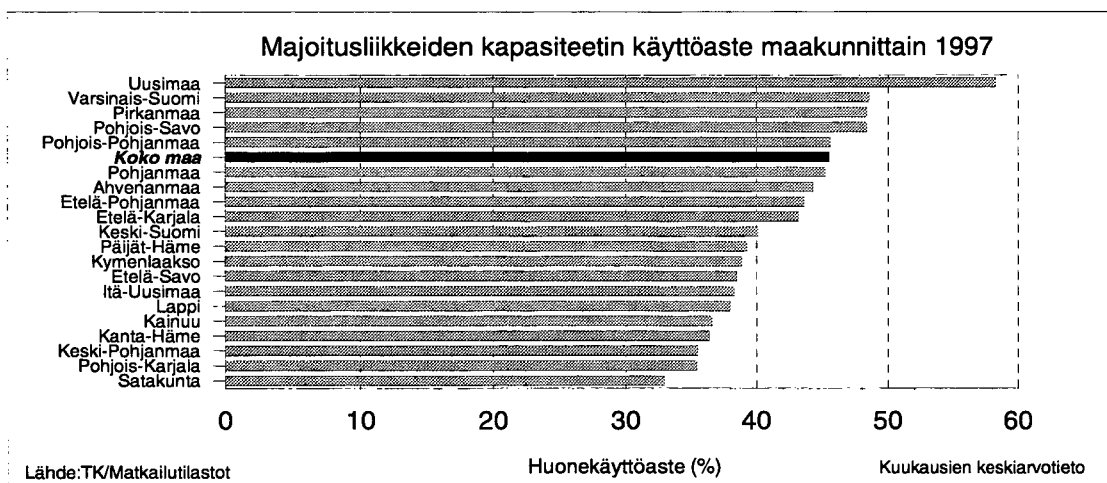
Kuva 88. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 1998.

Kuva 89. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1.1.1998.

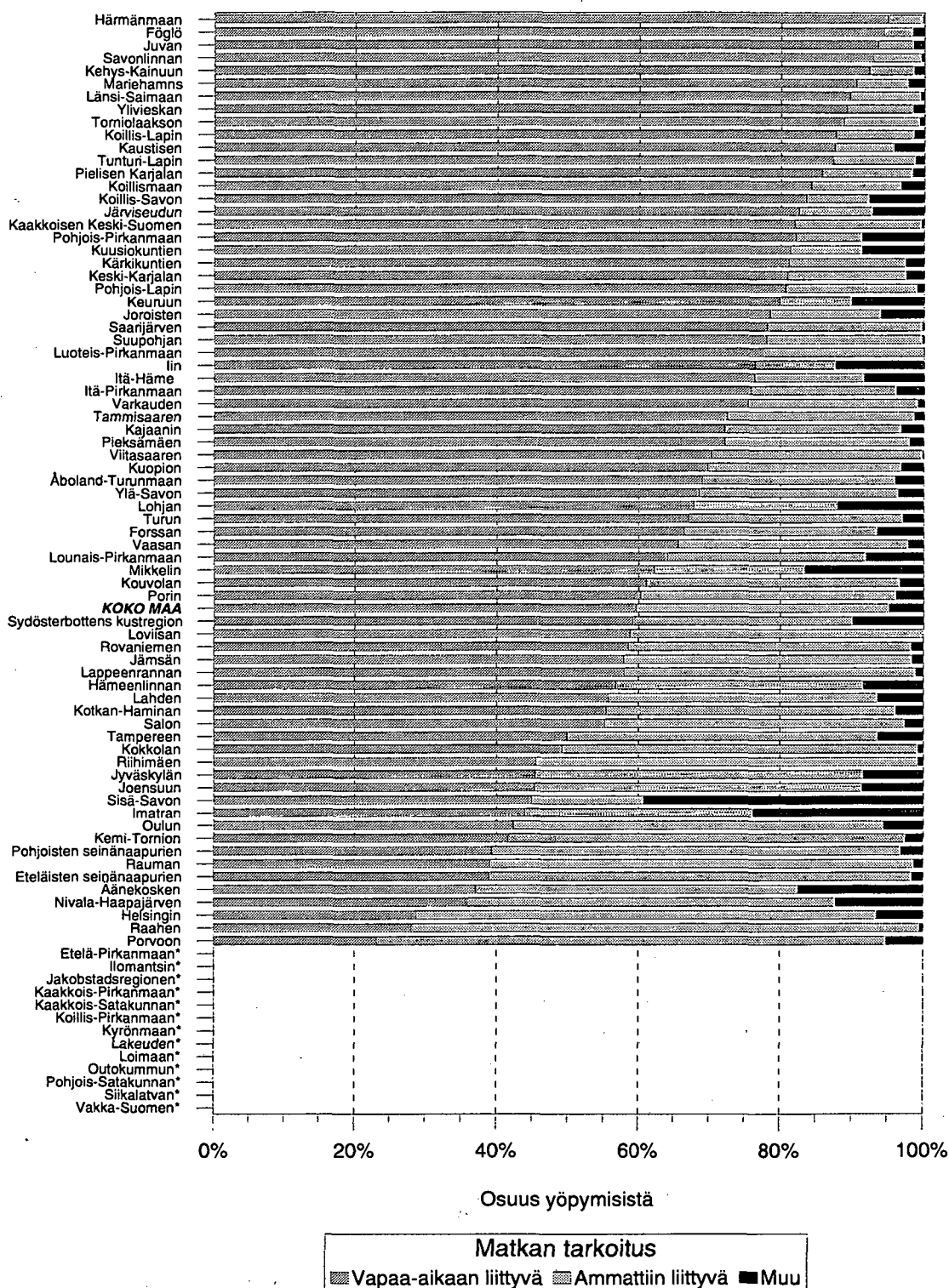

Kuva 90. Majoitusliikkeiden kapasiteetin käyttöaste seutukunnittain 1997.

Kuva 91. Majoitusliikkeiden kapasiteetin käyttöaste maakunnittain 1997.

Yöpymiset majoitusliikkeissä matkan tarkoituksen mukaan seutukunnittain 1997

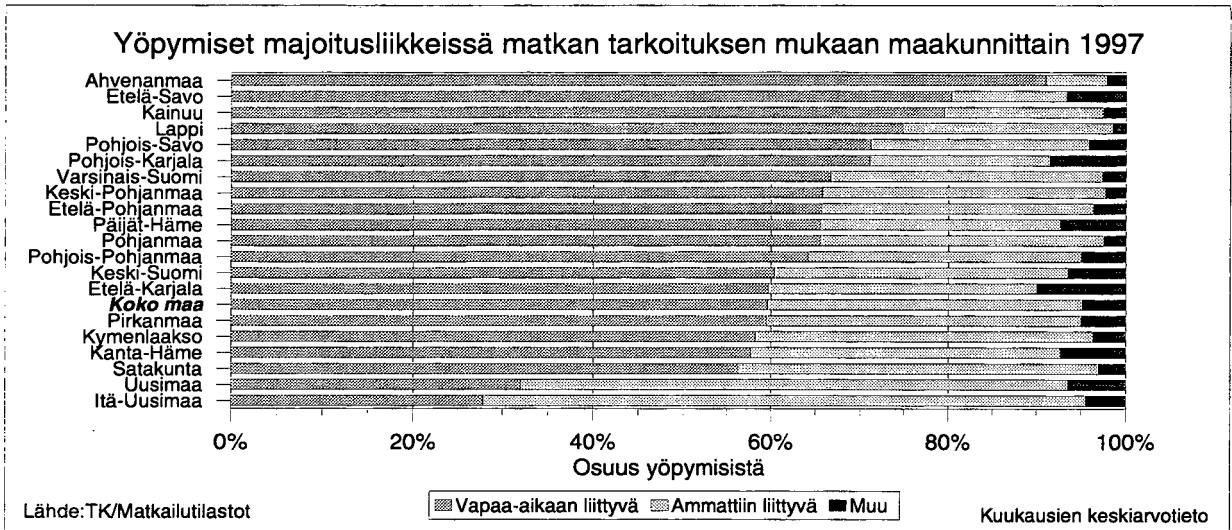

Lähde:TK/Matkailutilastot

Kuukausien keskiarvotieto

*Tietoja ei julkaista, alueella alle 4 majoitusliikettä

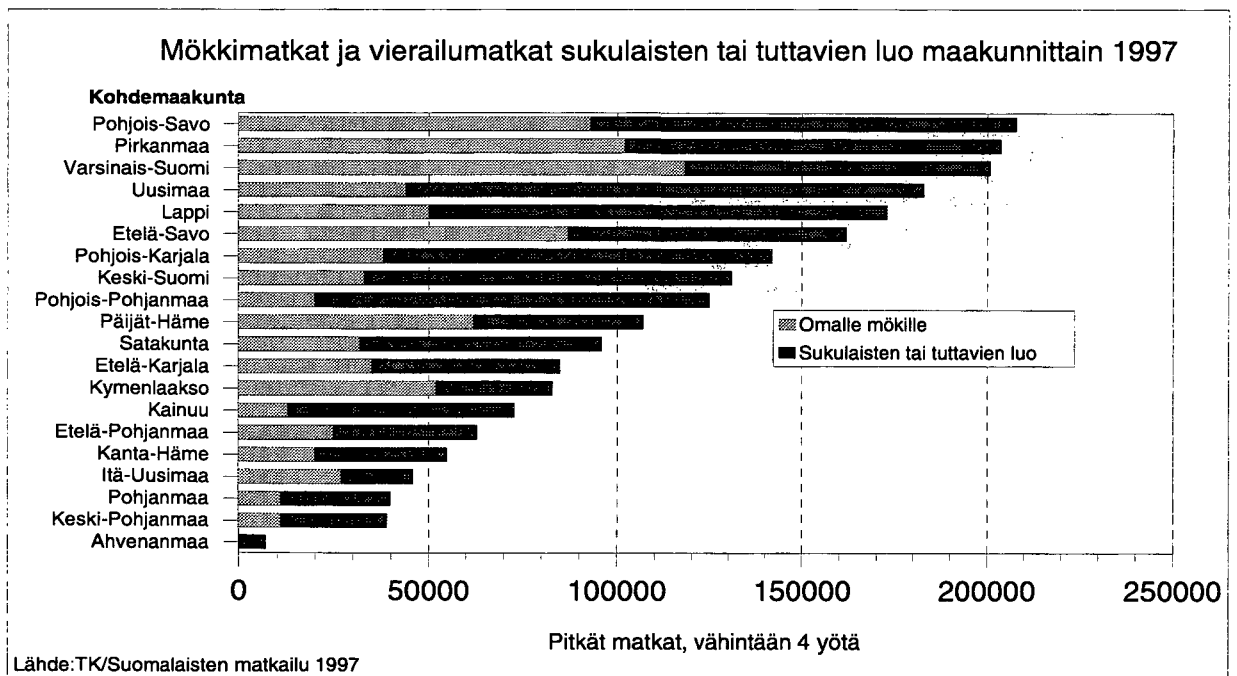
Kuva 92. Yöpymiset majoitusliikkeissä matkan tarkoituksen mukaan seutukunnittain 1997.

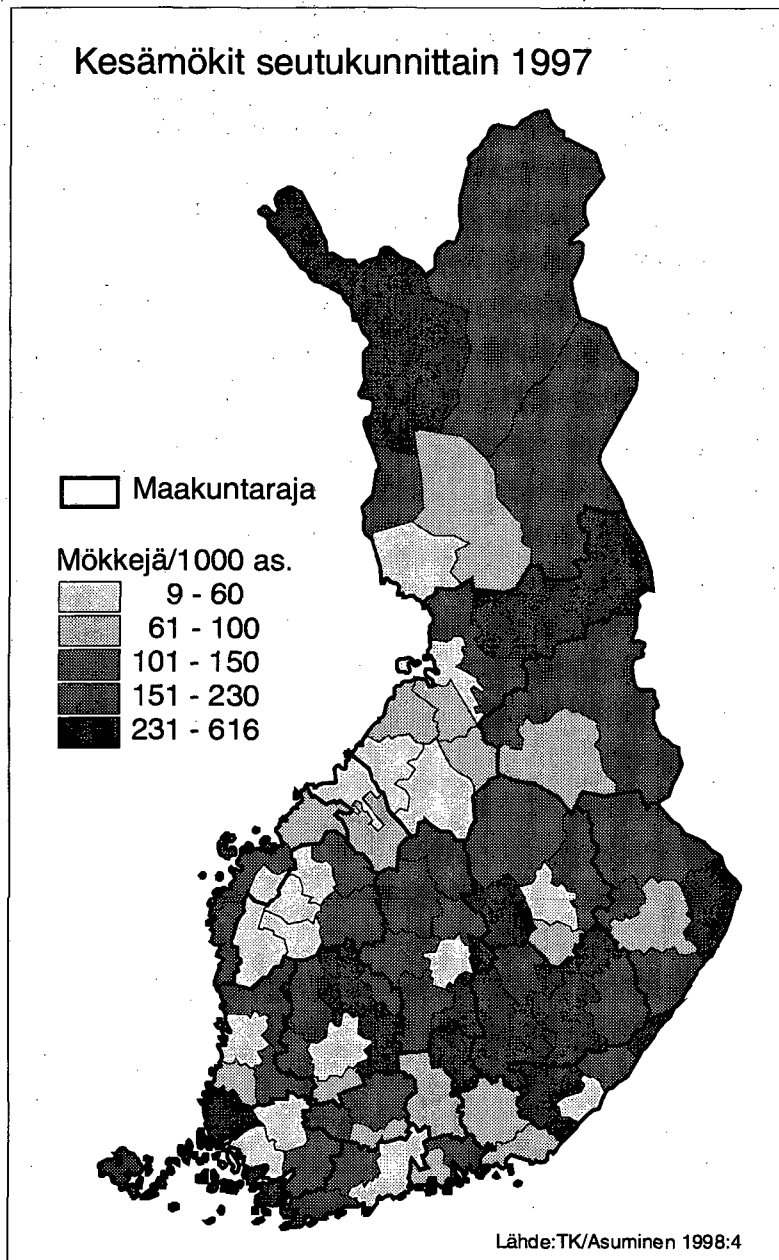
Kuva 93. Yöpymiset majoitusliikkeissä matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 1997.

Suomalaiset tekivät vuonna 1997 pidempiä, vähintään neljän yöpymisen matkoja omalle mökilleen noin 900 000 ja sukulaisten tai tuttavien luo noin 1.4 miljoonaa kappaletta. Uudellemaalle sukulaisten ja tuttavien luo suuntautuvia vierailuja oli yhteensä 140 000 kpl. Sukulais- ja tuttavavierailujen osuus oli myös Lapissa merkittävää. Omalle mökille matkustettiin eniten Varsinais-Suomeen ja Pirkanmaalle.

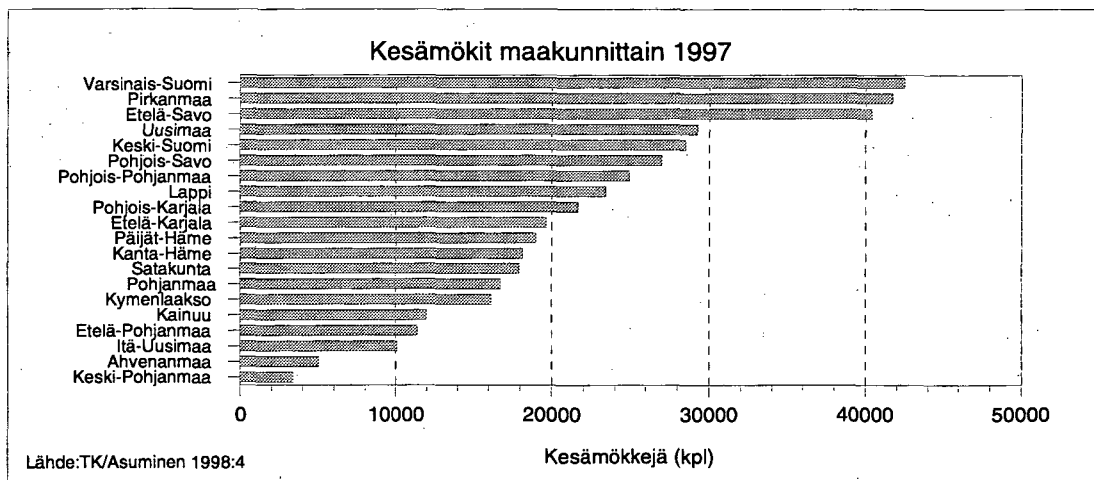
Kesämökkejä oli vuonna 1997 väestöön suhteutettuna eniten Föglön seutukunnassa (616 kesämökkiä tuhatta asukasta kohti) ja vähiten Helsingin seutukunnassa (9 kesämökkiä tuhatta asukasta kohti). Maakuntien suurin suhdeluku oli Etelä-Savossa.

Kuva 94. Mökkimatkat ja vierailumatkat sukulaisten tai tuttavien luo maakunnittain 1997.

Kuva 95. Kesämökkit seutukunnittain 1997.

Kuva 96. Kesämökkit maakunnittain 1997.

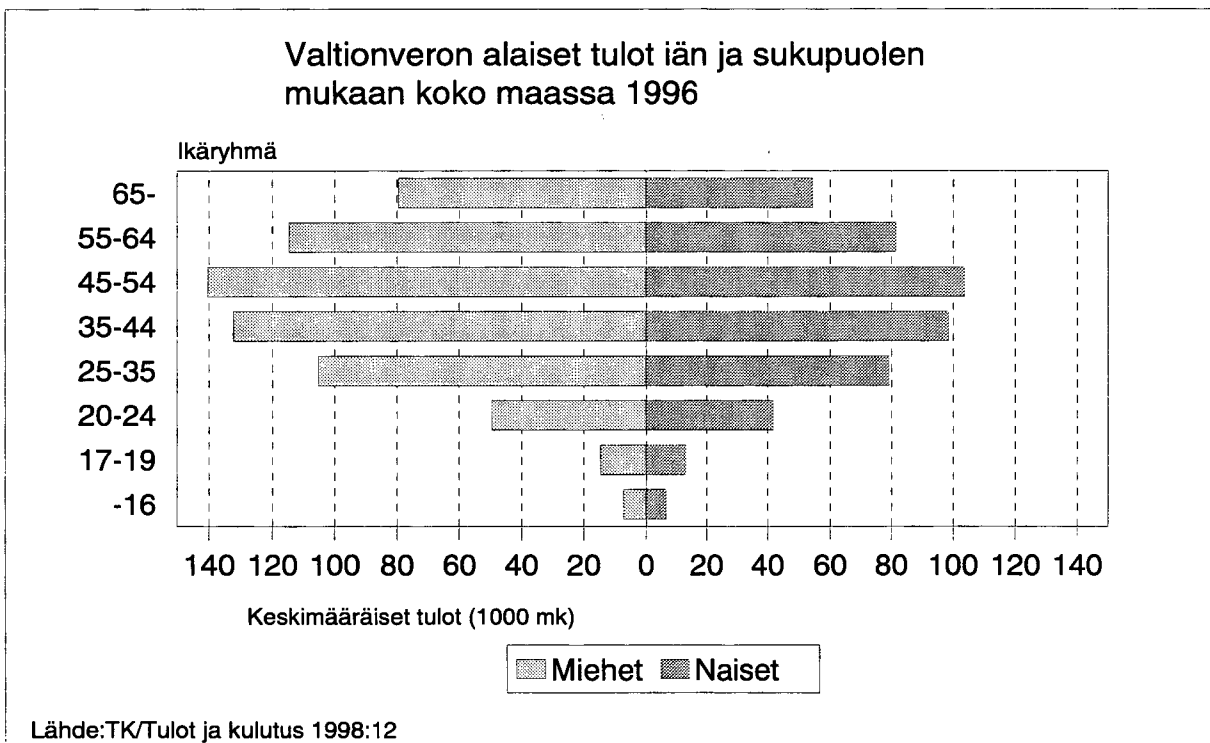
TULONSAAJIEN TULOT

Vuonna 1996 tulonsaajien keskimääräiset tulot olivat koko maassa keskimäärin 88 553 mk. Miesten keskitulot olivat 103 589 ja naisten 74 574 markkaa. Ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan tarkasteltuna suurituloisimpia olivat 45 – 54 –vuotiaat miehet, joiden keskitulot olivat 140 301 markkaa. Tämä ikäryhmä oli myös naisten puolella eniten ansaitseva, 103 794 markan tuloilla.

Helsingin seutukunnassa tulonsaajaa kohti lasketut valtionveron alaiset tulot ylittivät 100 000 markkaa vuonna 1996. Helsingin seutukunnan lisäksi Porvoon, Maarianhaminan, Turun, Lohjan, Oulun ja Tampereen seutukunnissa tulot olivat suuremmat kuin koko maassa keskimäärin. Pienimmät keskimääräiset tulot, alle 65 000 markkaa, olivat Tornio-laakson ja Föglön seutukunnissa. Maakunnittain tarkasteltuna suurimmat tulot olivat Uudellamaalla, yli 100 000 markkaa ja pienimmät Etelä-Pohjanmaalla ja Pohjois-Karjalassa, alle 75 000 markkaa

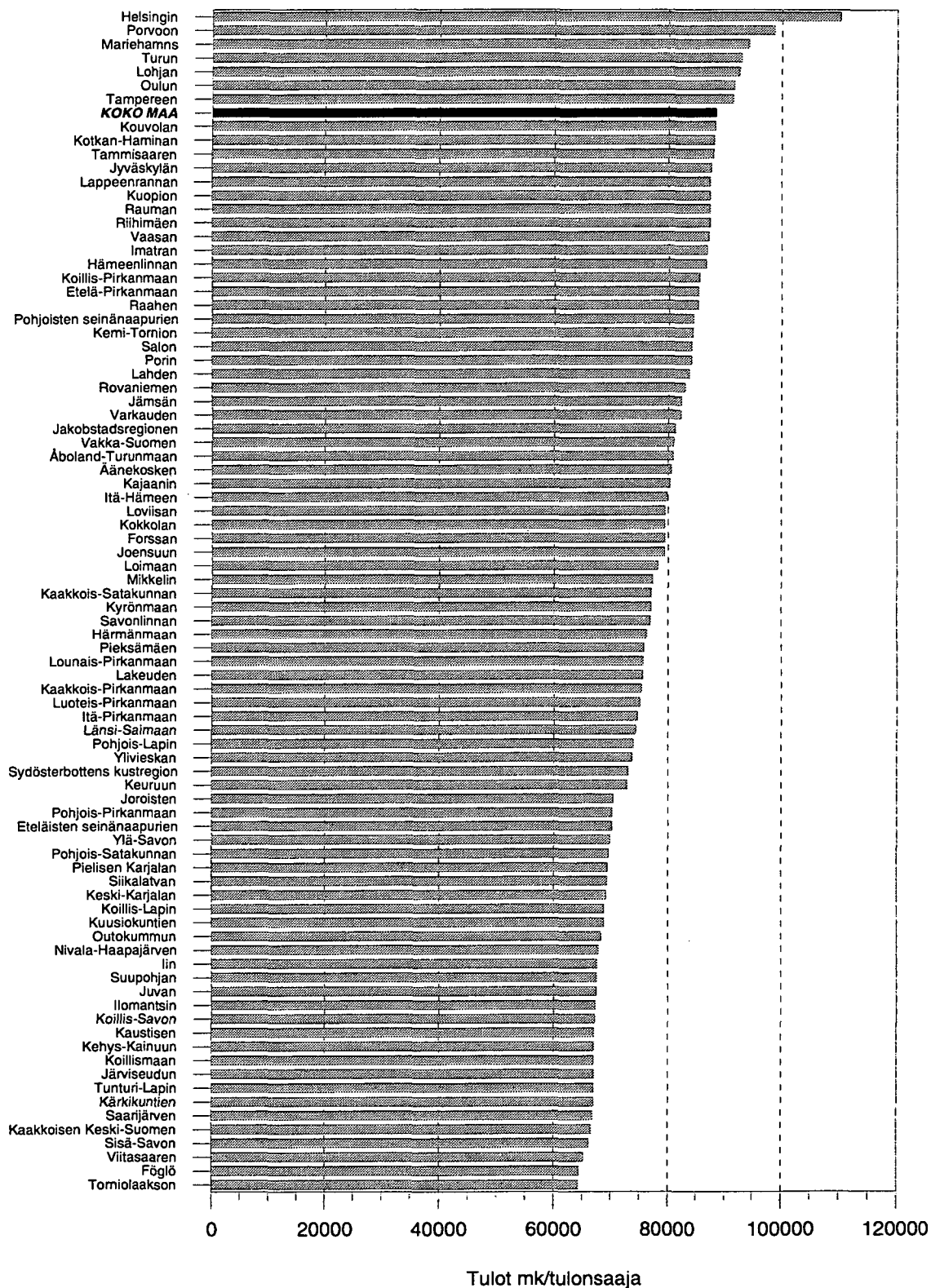
Valtionveron alaiset tulot tulonsaajaa kohti kasvoivat kaikissa seutukunnissa vuodesta 1994 vuoteen 1996. Koko maassa muutos oli 8.37 %. Raahen seutukunnassa valtionveron alaiset tulot tulonsaajaa kohti kasvoivat eniten, 12.2 %. Vähiten keskitulot kasvoivat Koillismaan ja Kehys-Kainuun seutukunnissa. Maakunnittain tulot kasvoivat eniten Ahvenanmaalla ja Pohjanmaalla. Vähiten ne kasvoivat Kainuussa.

Asuntokuntien tulot olivat suurimmat Maarianhaminan seutukunnassa, keskimäärin lähes 200 000 markkaa. Pienimmät keskitulot olivat Kaakkoisen Keski-Suomen ja Outokummun seutukunnissa. Maakunnista keskimäärin pienituloisimmat asuntokunnat olivat Pohjois-Karjalassa.

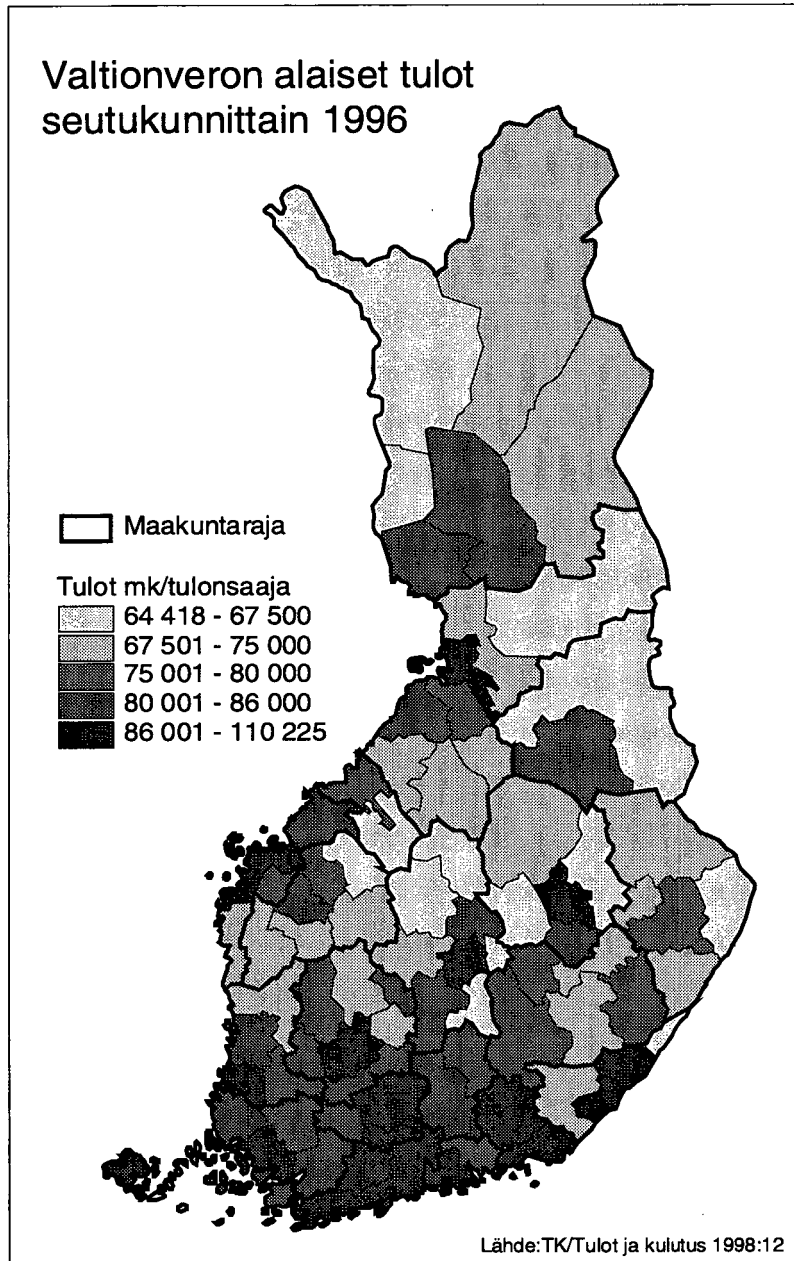
Kuva 97. Valtionveron alaiset tulot iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996.

Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 1996

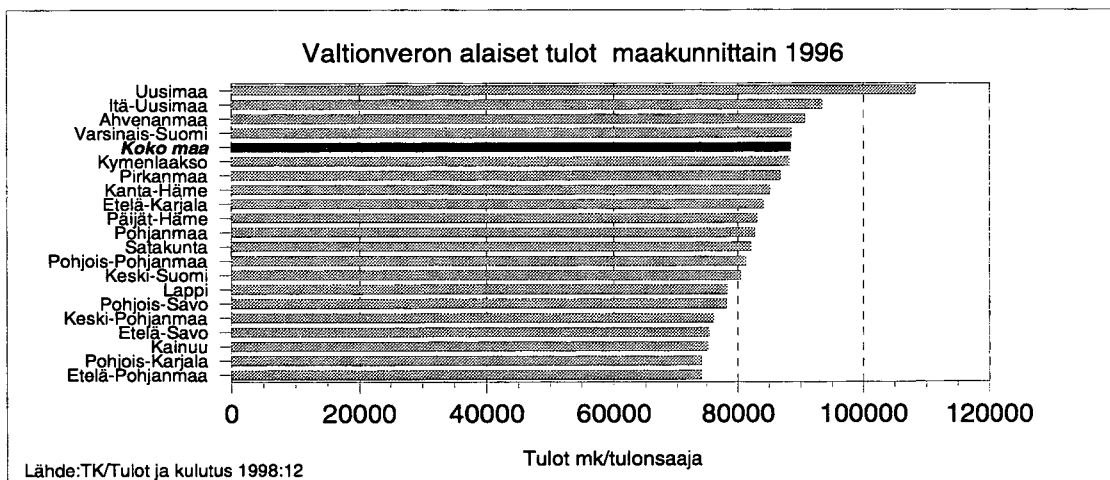

Lähde:TK/Tulot ja kulutus 1998:12

Kuva 98. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 1996.

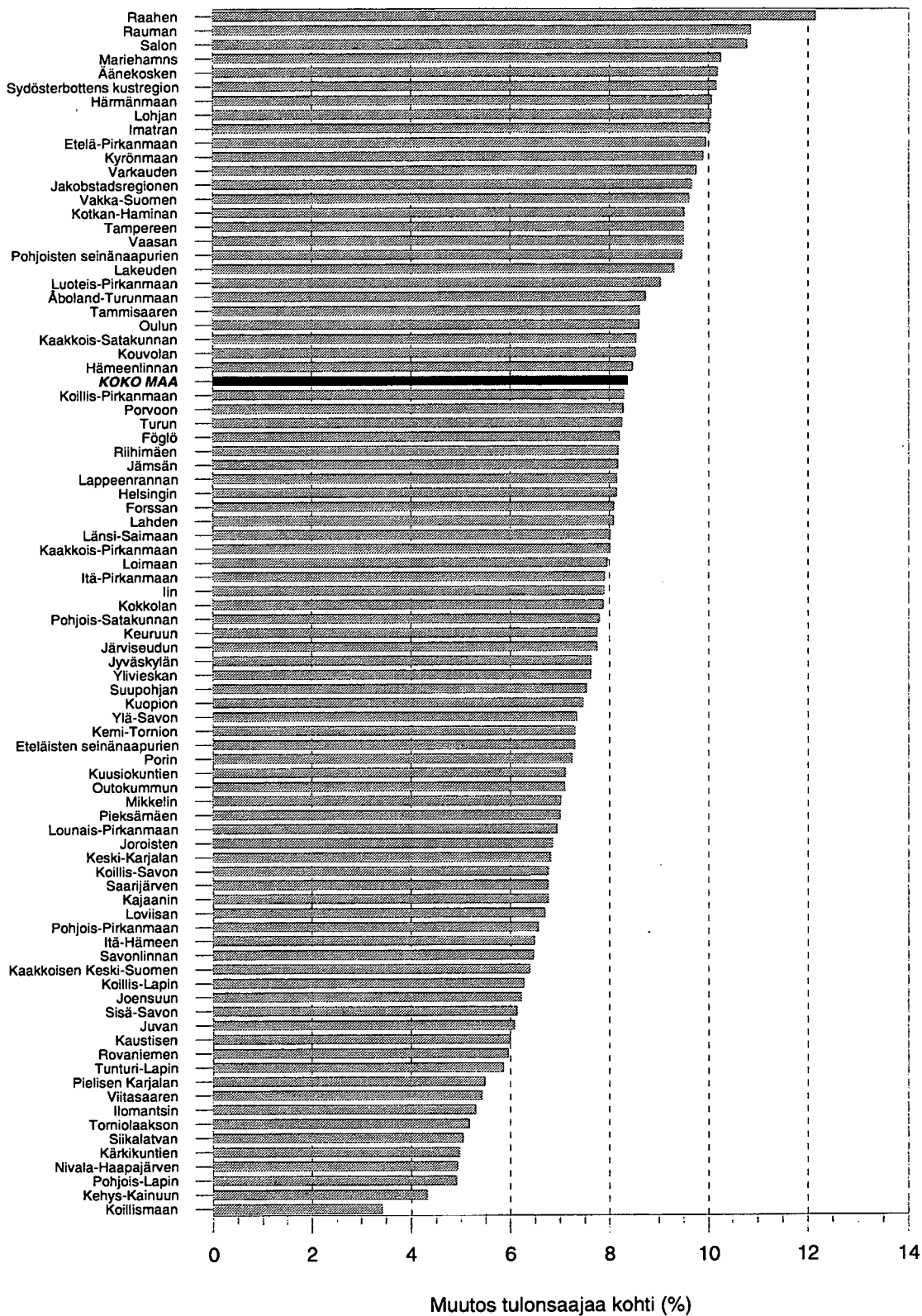

Kuva 99. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 1996.

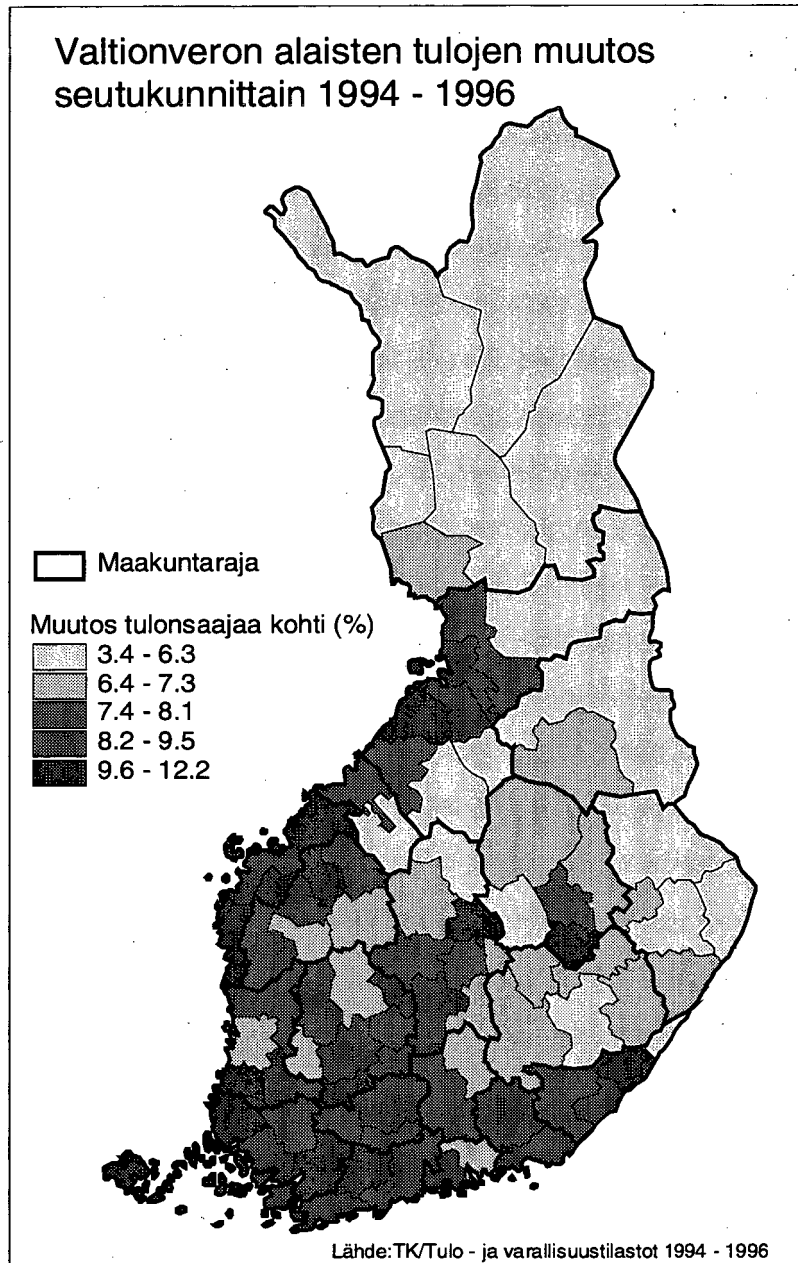
Kuva 100. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 1996.

Valtionveron alaisten tulojen muutos seutukunnittain 1994 - 1996

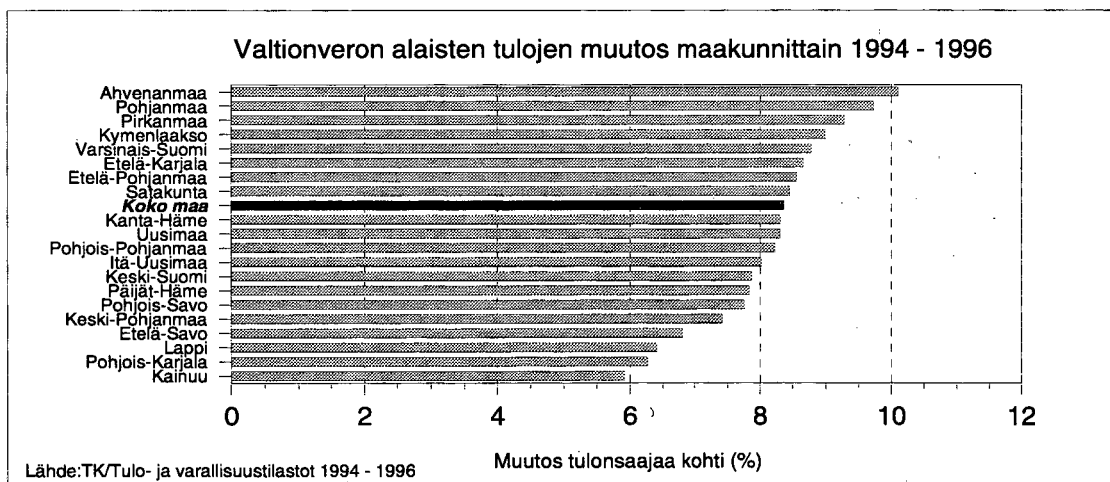

Lähde:TK/Tulo- ja varallisuustilastot 1994 - 1996

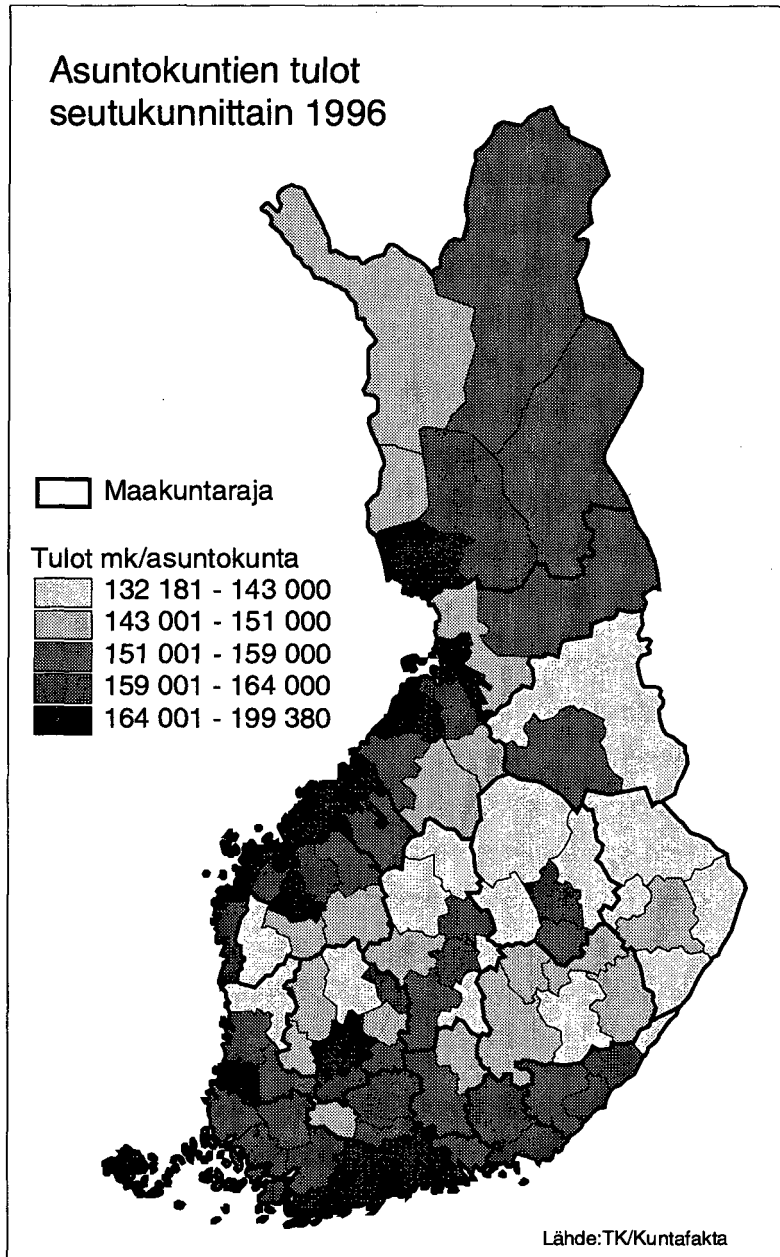
Kuva 101. Valtionveron alaisten tulojen muutos seutukunnittain 1994 - 1996.

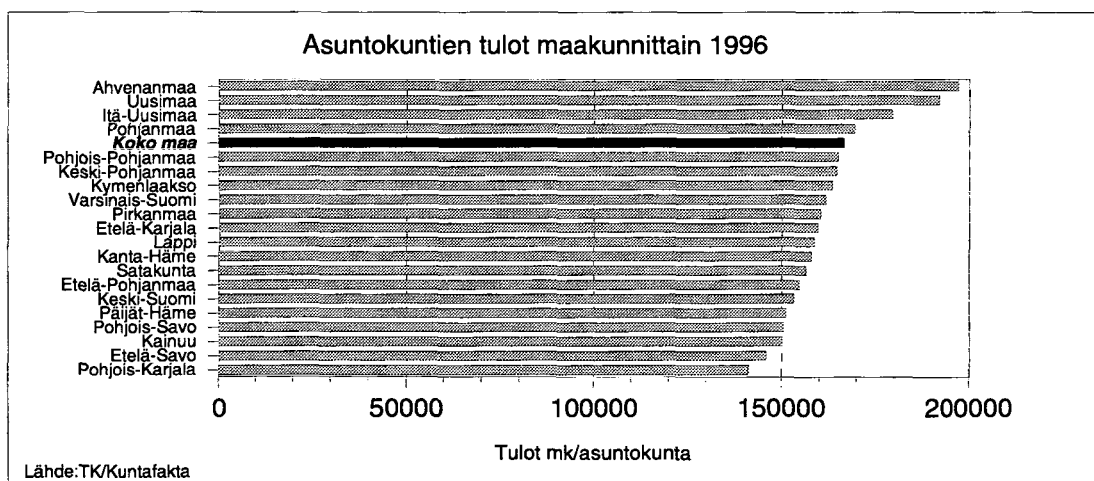
Kuva 102. Valtionveron alaisten tulojen muutos seutukunnittain 1994 – 1996.

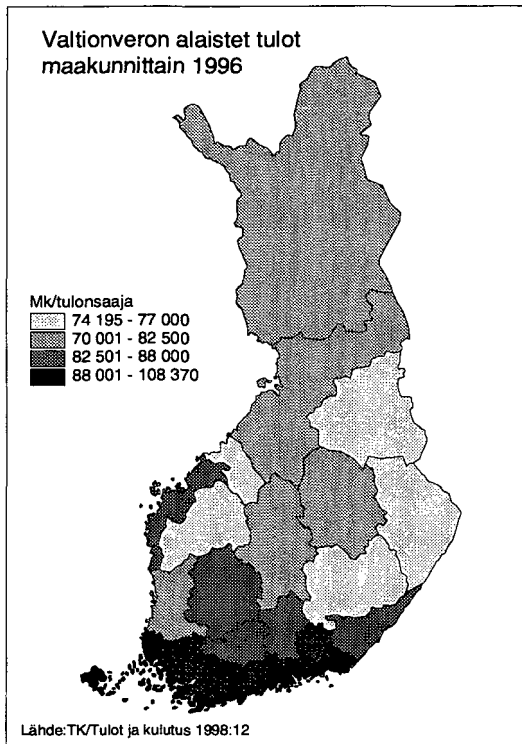
Kuva 103. Valtionveron alaisten tulojen muutos maakunnittain 1994 – 1996.

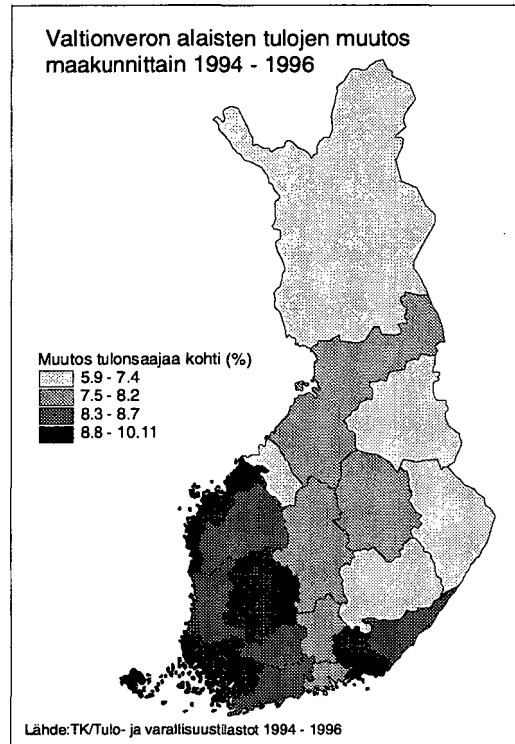
Kuva 104. Asuntokuntien tulot seutukunnittain 1996.

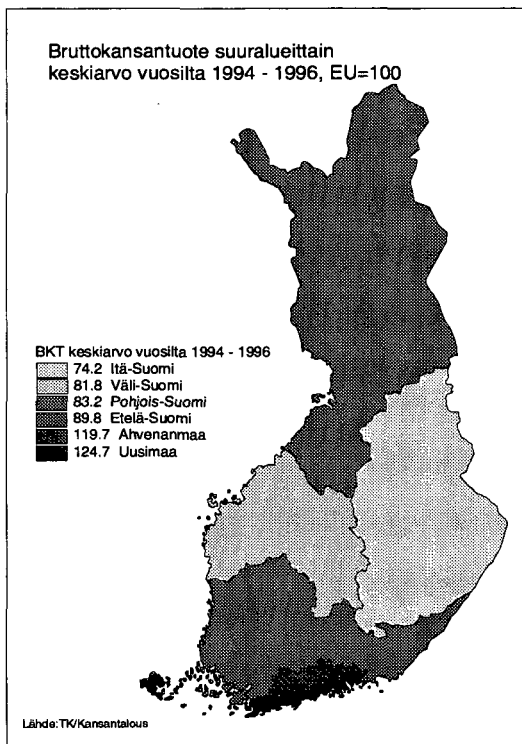
Kuva 105. Asuntokuntien tulot maakunnittain 1996.

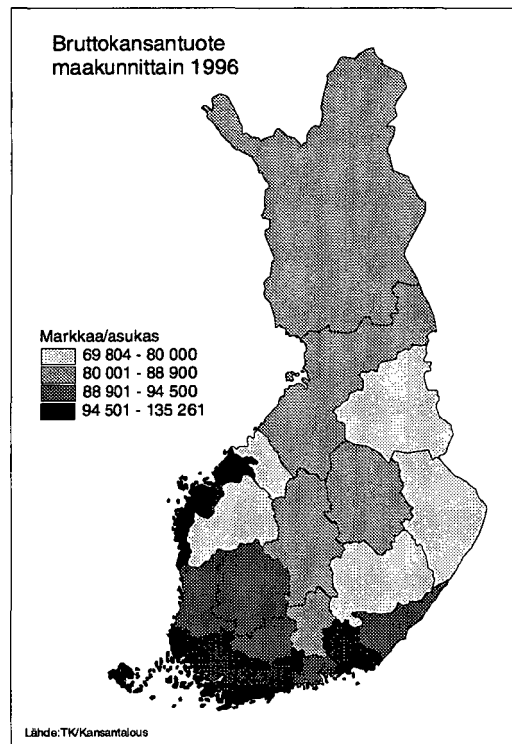
Kuva 106. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 1996.

Kuva 107. Valtionveron alaisten tulojen muutos maakunnittain 1994 - 1996.

Kuva 108. Bruttokansantuote suuralueittain keskiarvo vuosilta 1994 - 1996, EU = 100.

Kuva 109. Bruttokansantuote maakunnittain 1996.

BRUTTOKANSANTUOTE

Koko Suomen suhteellinen, asukasta kohti laskettu, bruttokansantuote laski vuonna 1991 EU:n keskiarvon alapuolelle. Vuotta myöhemmin suhde oli tarkastelujakson alhaisin, 86.1 % EU:n keskimääräisestä. Tuorein tieto on vuodelta 1996, jolloin suhdeluku oli 97. Suuralueista Uusimaa on pystynyt parantamaan asemaansa EU-maiden sisäisessä tarkastelussa jatkuvasti vuodesta 1992 lähtien. Koko tarkasteluajan (1988 – 1996) Itä-Suomen tuotanto on ollut Suomen suuralueiden alhaisinta. Vuonna 1996 Itä-Suomen henkeä kohti laskettu bruttokansantuote oli 74.2 % EU:n keskiarvosta. 75 prosentin alittamista pidetään tärkeimpänä tukialuekelpoisuuden kriteerinä.

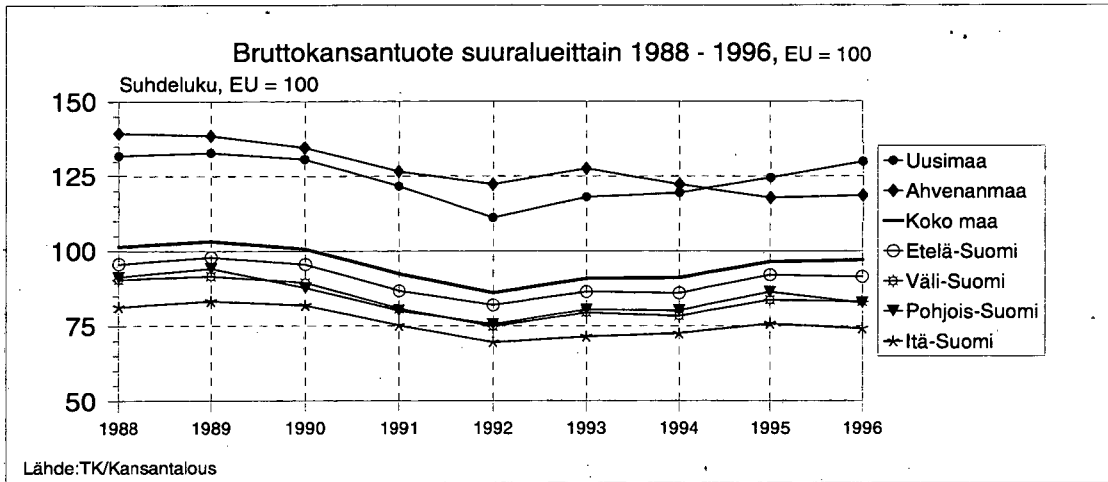
Vuonna 1996 toimialojen yhteenlaskettu bruttokansantuote oli 520.8 miljardia markkaa. Toimialoista teollisuuden osuus oli suurin, 27.4 %. Vastaavasti muiden palveluiden osuus koko bruttokansantuotteesta oli 24 %, kaupan ja liikenteen 19 % ja julkisen toiminnan 18.5 %. Rakennustoiminnan sekä maa- ja metsätalouden osuudet olivat alle 6 %.

Maakunnista teollisuuden osuus oli suurin Itä-Uudellamaalla, yli 46 % osuudella bruttokansantuotteesta. Vähäisin sen osuus oli Ahvenanmaalla, jossa kaupan ja liikenteen osuus oli maakuntien suurin. Maa- ja metsätalous oli suhteellisesti merkittävin Etelä-Savossa. Vähäisin sen osuus oli Uudellamaalla. Rakennustoiminta oli merkittävin Etelä-Pohjanmaalla, julkinen toiminta vastaavasti Kainuussa ja Lapissa.

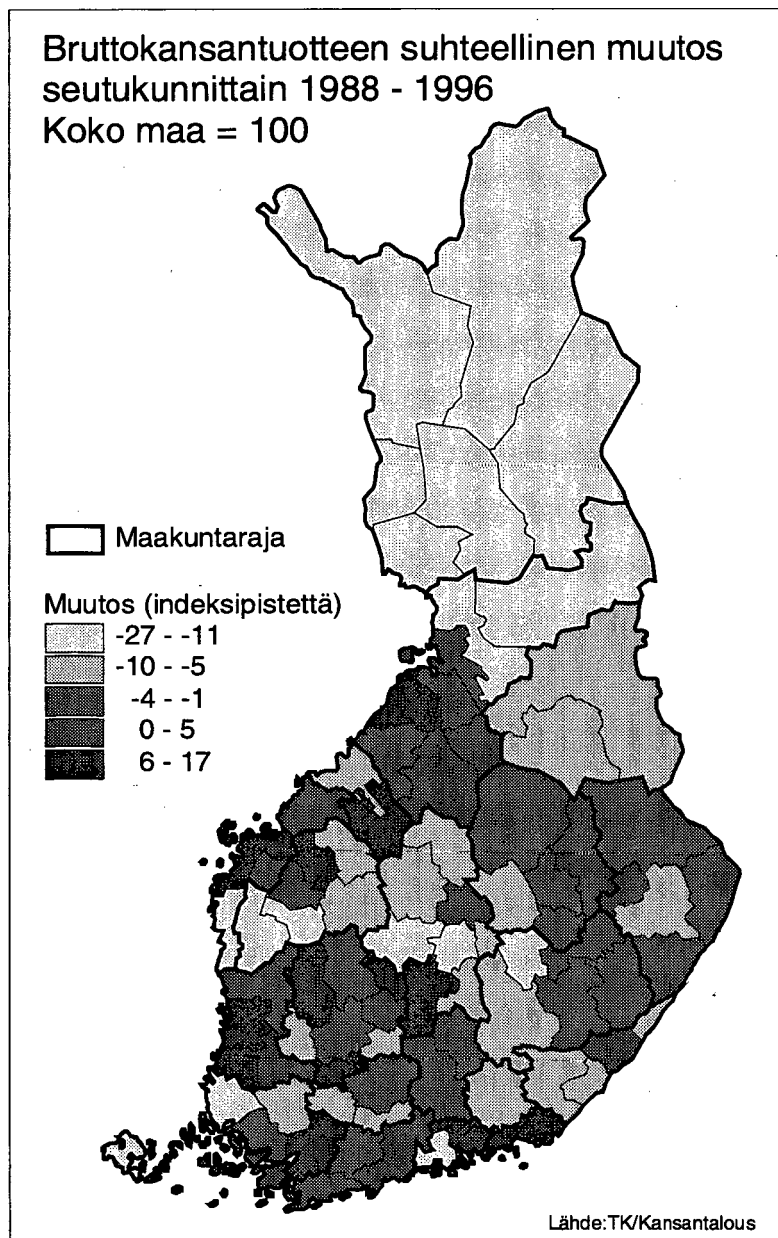
Suomen sisäisessä tarkastelussa Salon seutukunnan bruttokansantuote on noussut suhteellisesti eniten viime vuosina. Vuonna 1988 Salon seutukunnan suhdeluku (koko maa = 100) oli 94, kun se vuonna 1996 oli 111. Eniten on laskenut Sydösterbottens kust-regionin alue, 125:stä 98:aan.

Vuonna 1996 asukasta kohti laskettu bruttokansantuotteen arvo oli koko maassa 99 025 markkaa. Tämä arvo ylittyi viidessätoista seutukunnassa. Pienimmillään se oli Iin seutukunnassa, alle 45 000 markkaa. Vastaavasti suurin arvo oli Helsingin seutukunnassa, yli 140 000 markkaa. Koko maan bruttokansantuotteesta Helsingin seutukunnan alueella muodostuikin yli 30 %. Tampereen ja Turun osuudet olivat yli 5 %. Bruttokansantuotteen absoluuttinen arvo on laskenut kuudessa seutukunnassa vuodesta 1993 vuoteen 1996. Suurin lasku on tapahtunut Torniolaakson alueella, 6 %. Vastaavana aikana kasvu oli suurta Salon seutukunnassa, yli 32 %. Maakunnista Uudellamaalla kasvu oli suurin ja Ahvenanmaalla pienin.

Seutukunnista Juvan ja Föglön seutukunnat ovat alkutuotantovaltaisimpia. Eniten alkutuotannon arvo on kasvanut vuodesta 1993 vuoteen 1996 Kuopion ja Maarianhaminan seutukunnissa. Jalostus oli vuonna 1996 merkittävin Raahen, Jämsän ja Rauman seutukuntien alueilla, joissa yli 60 % tuotannosta tapahtui jalostuksessa. Eniten jalostuksen arvo on lisääntynyt Härmänmaan seutukunnassa. Suurinta jalostuksen arvon väheneminen on ollut Kehys-Kainuun ja Länsi-Saimaan seutukuntien alueilla. Palvelujen osuus oli vuonna 1996 suurin Helsingin seutukunnassa. Julkinen toiminta oli vastaavasti merkittävin Rovaniemen seutukunnassa. Palveluiden bruttokansantuote kasvoi eniten Imatran, Raahen ja Helsingin seutukunnissa. Julkisen toiminnan bruttokansantuote taas kasvoi eniten Föglön, Raahen ja Iin seuduilla.

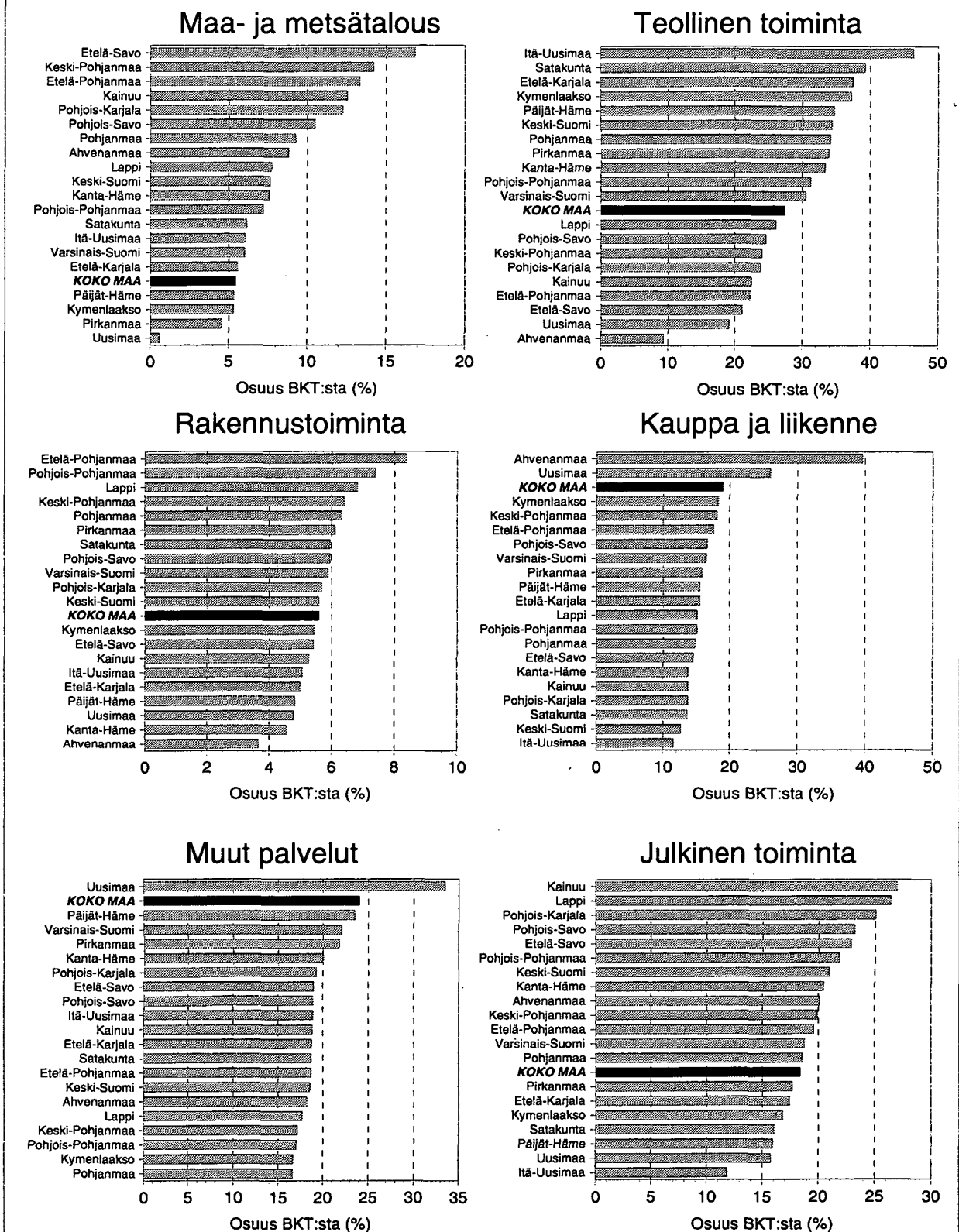

Kuva 110. Bruttokansantuote suuralueittain 1988 - 1996, EU = 100.

Kuva 111. Bruttokansantuotteen suhteellinen muutos seutukunnittain 1988 - 1996, koko maa = 100.

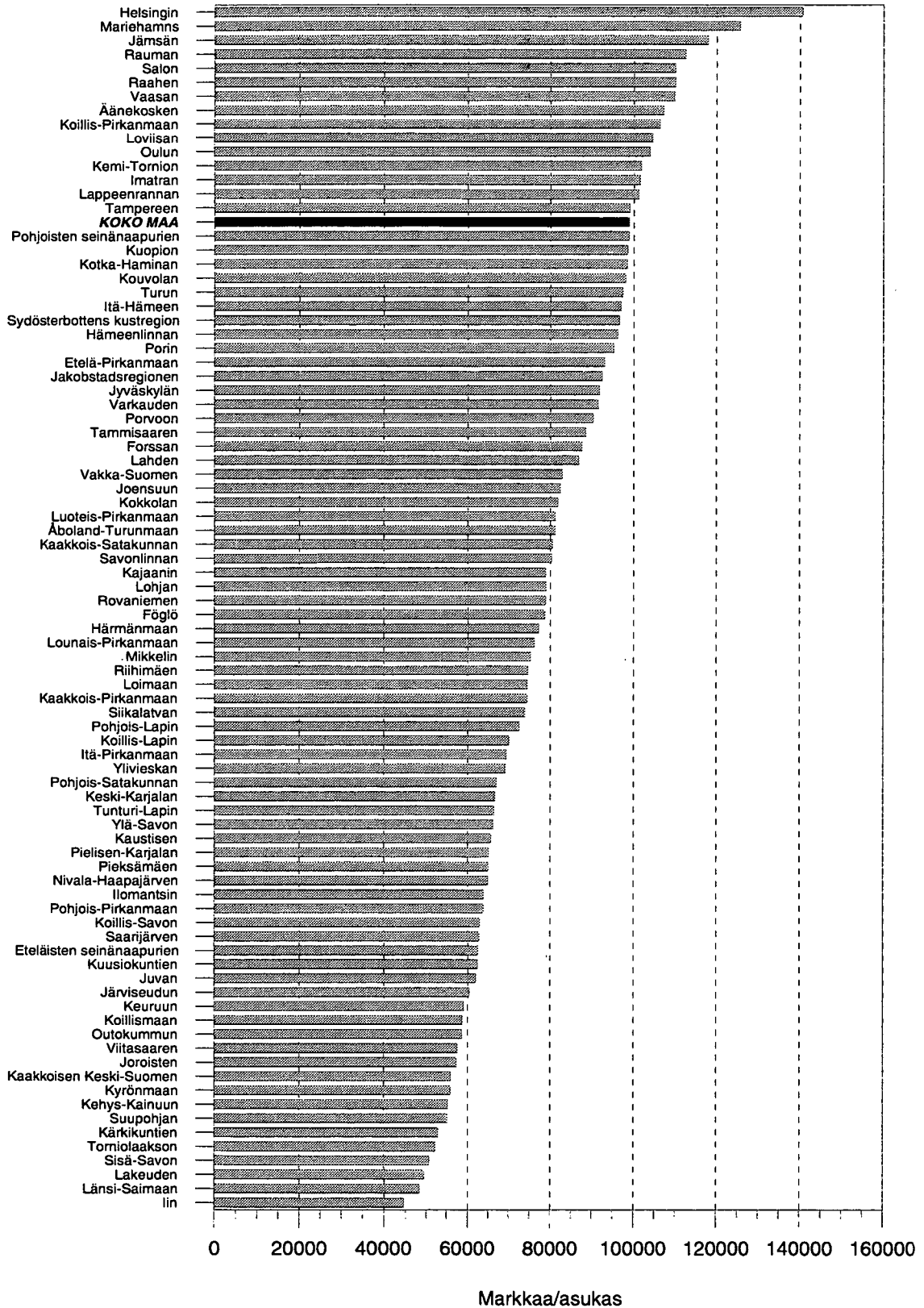
Eri toimialojen osuus bruttokansantuotteesta maakunnittain 1996

Lähde:TK/Kansantalous

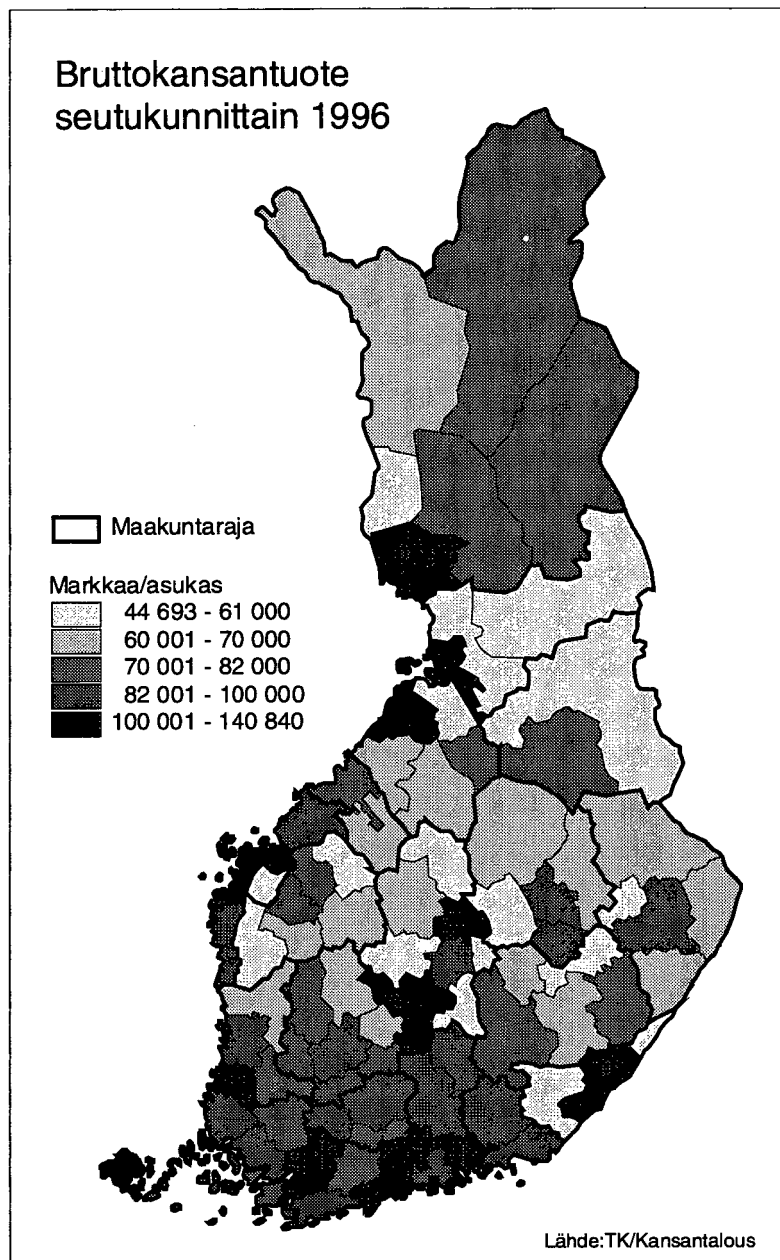
Kuva 112. Eri toimialojen osuus bruttokansantuotteesta maakunnittain 1996.

Bruttokansantuote seutukunnittain 1996

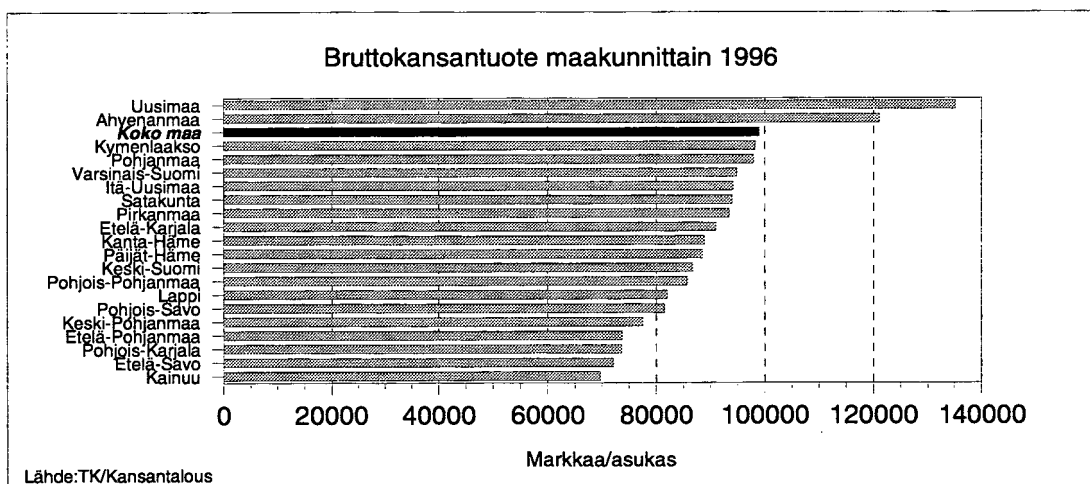

Lähde:TK/Kansantalous

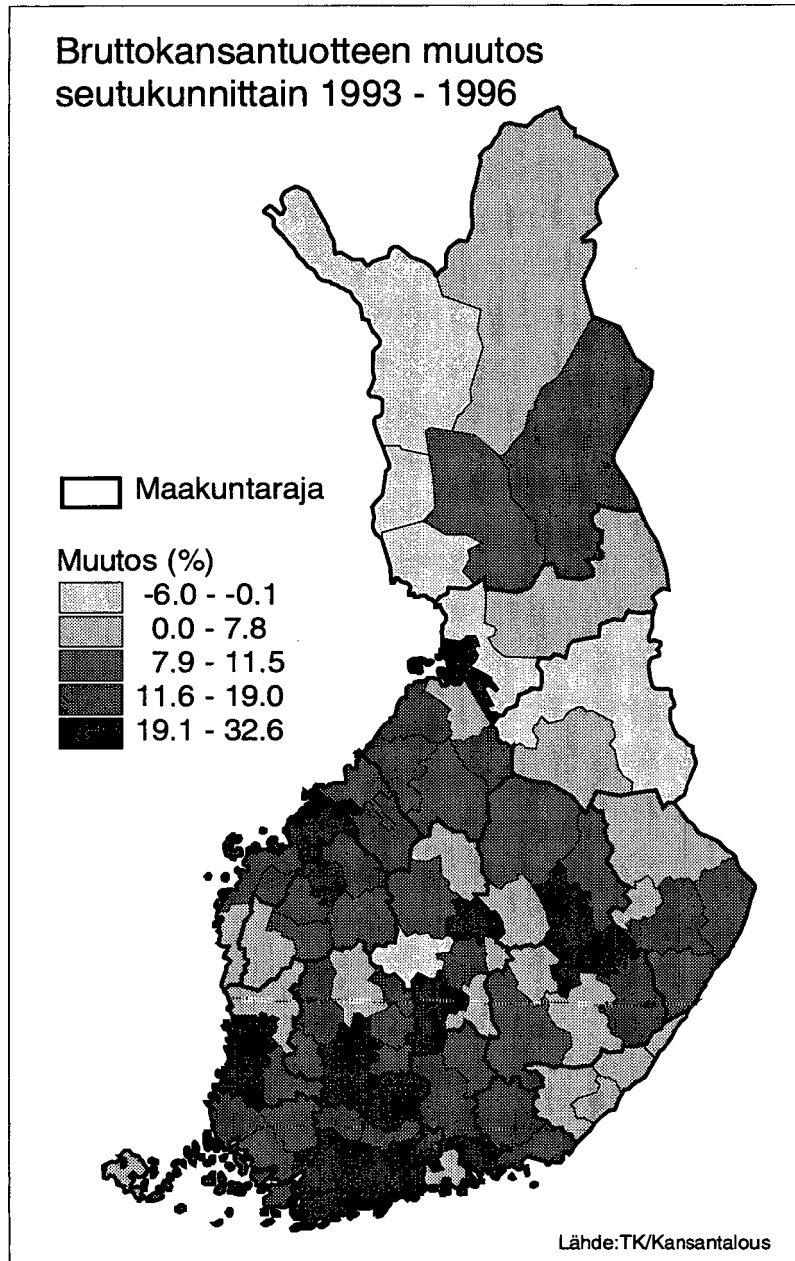
Kuva 113. Bruttokansantuote seutukunnittain 1996.

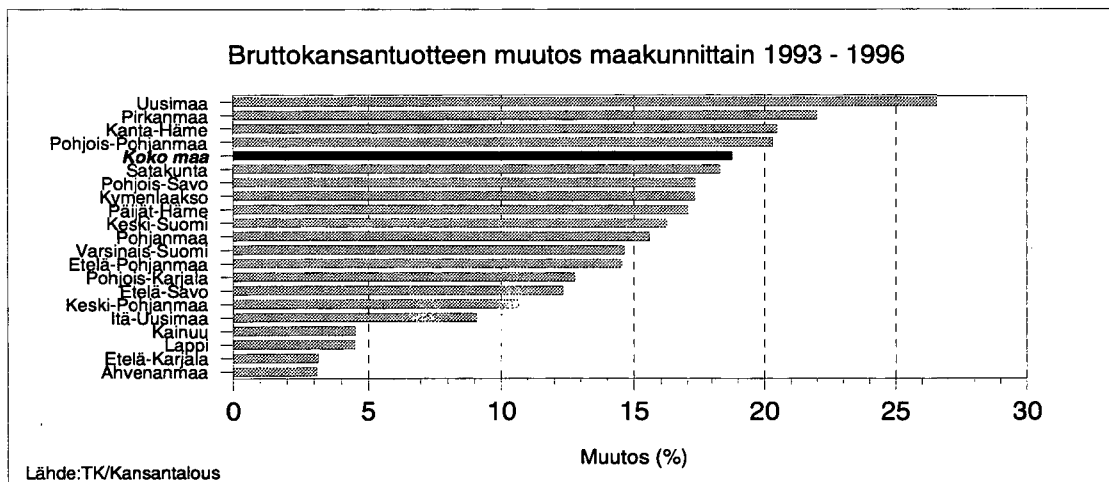
Kuva 114. Bruttokansantuote seutukunnittain 1996.

Kuva 115. Bruttokansantuote maakunnittain 1996.

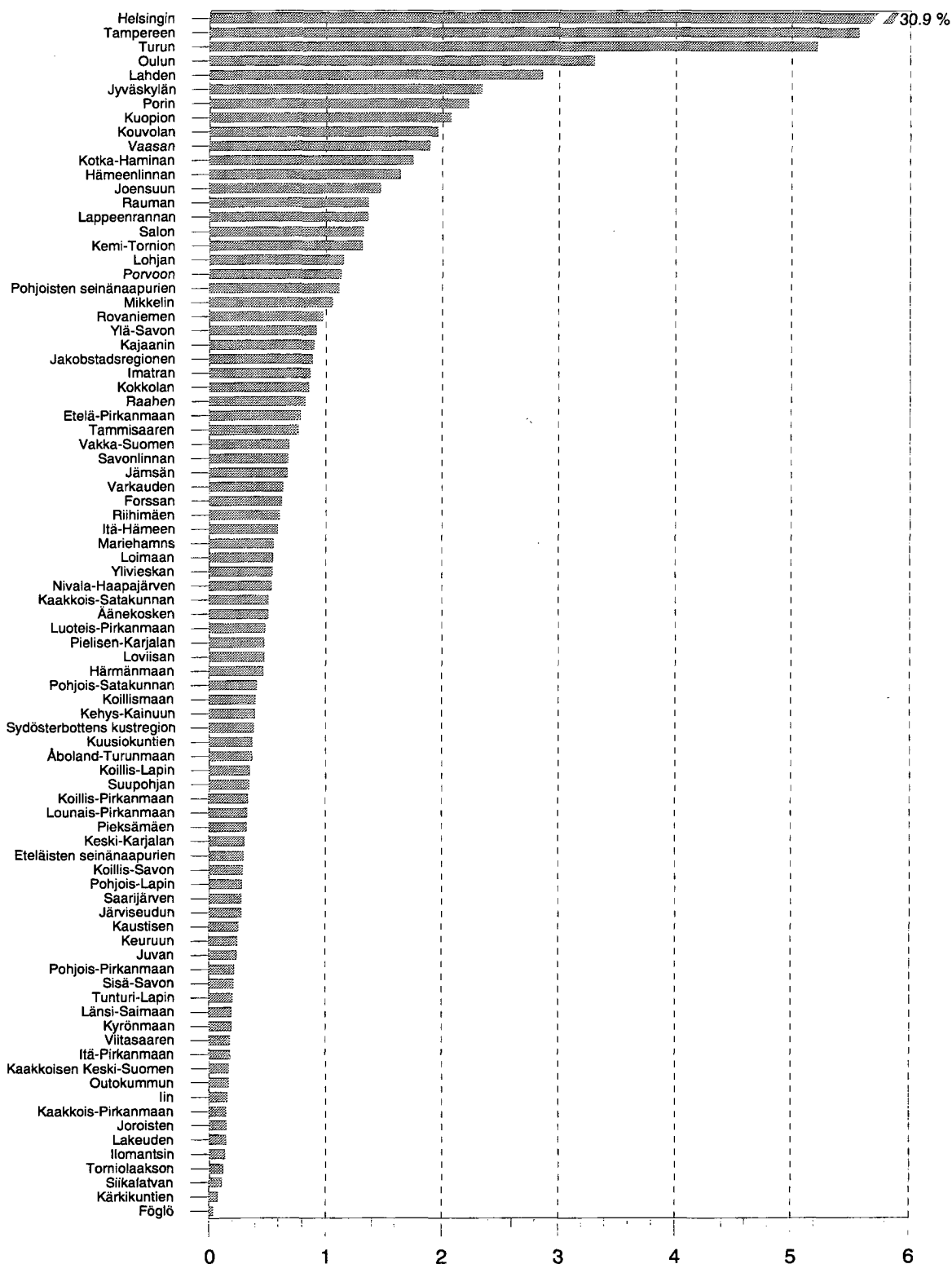

Kuva 116. Bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 – 1996.

Kuva 117. Bruttokansantuotteen muutos maakunnittain 1993 – 1996.

Seutukuntien osuus koko maan bruttokansantuotteesta 1996

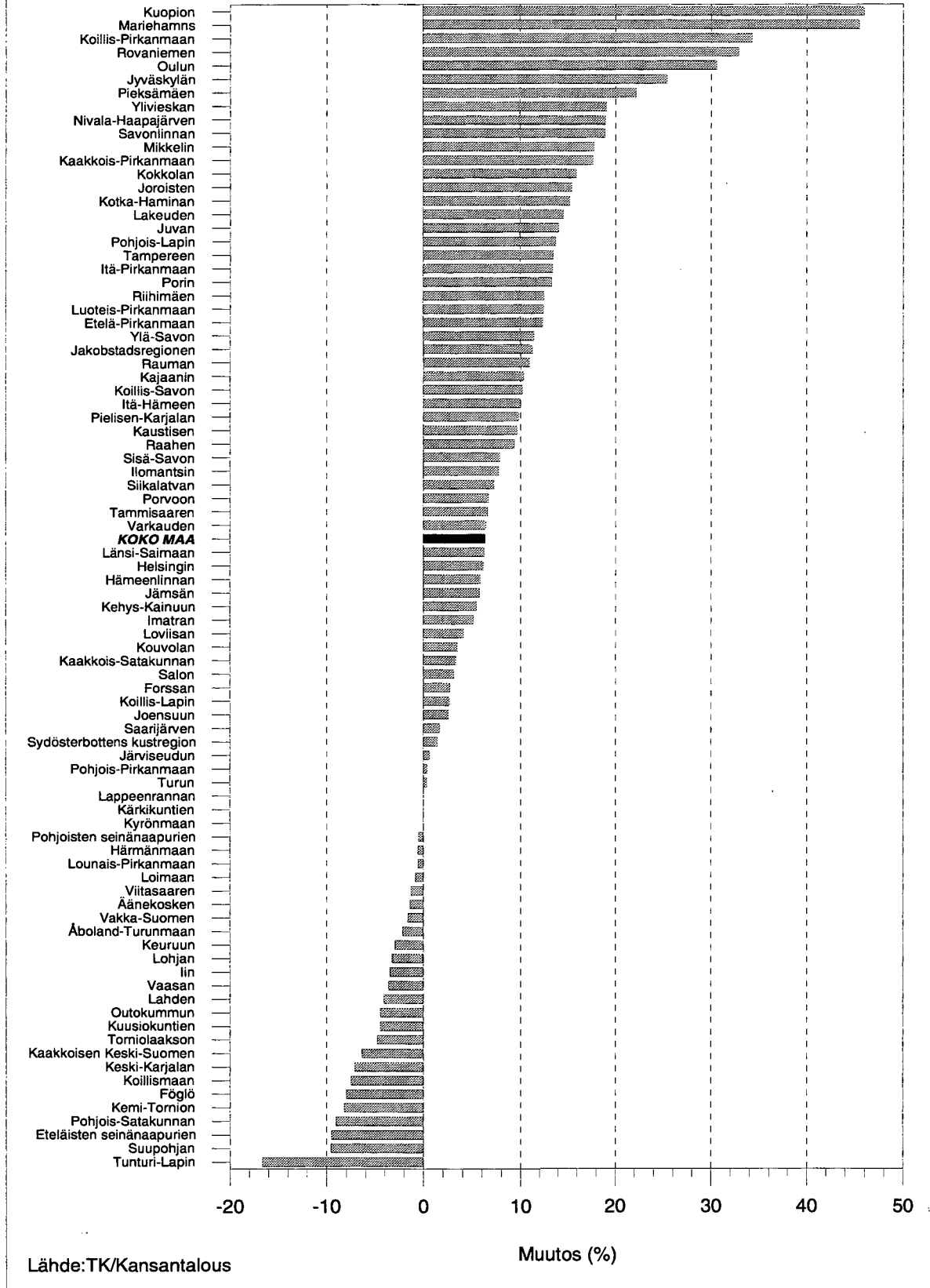

Lähde:TK/Kansantalous

Osuus (%)

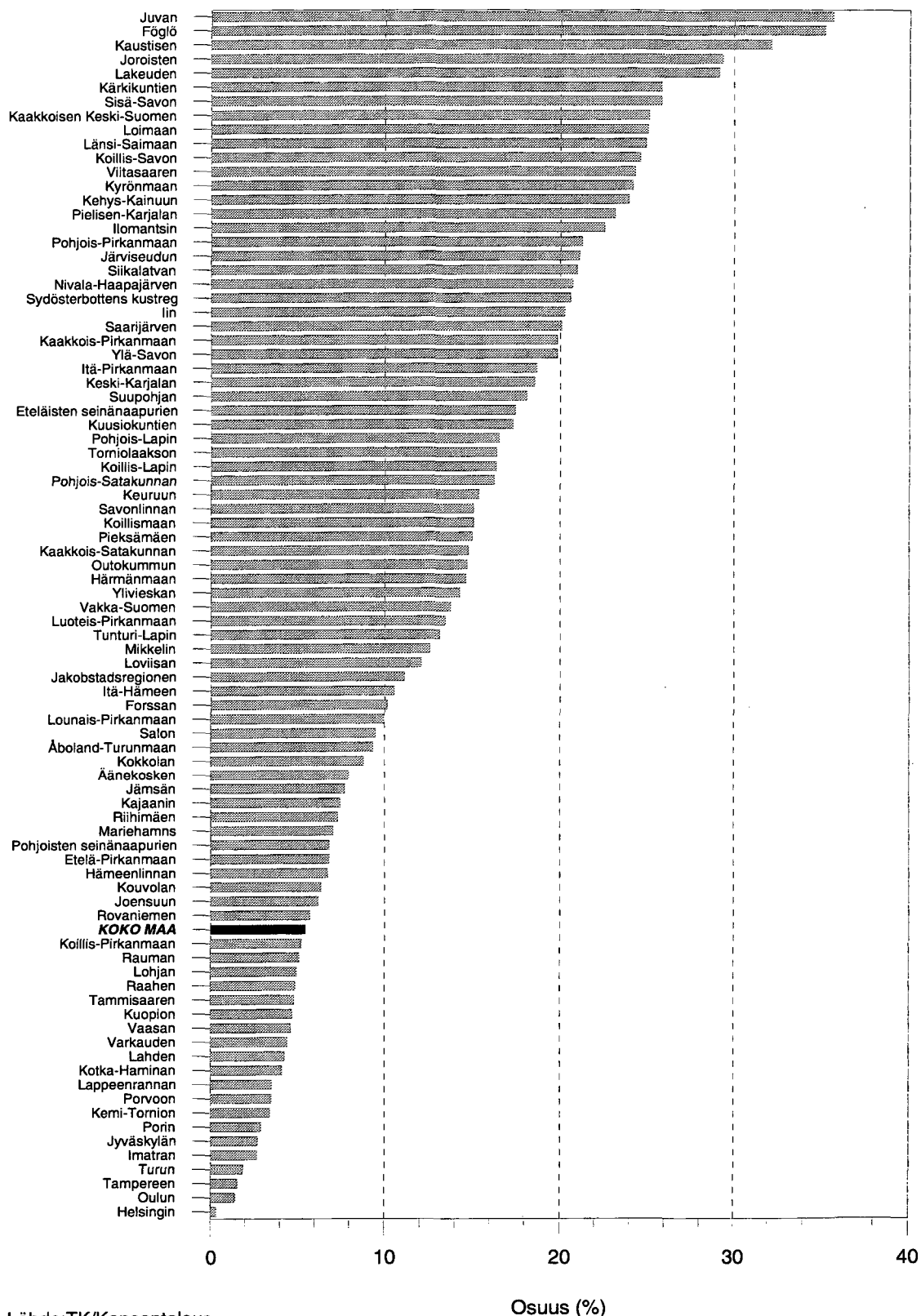
Kuva 118. Seutukuntien osuus koko maan bruttokansantuotteesta 1996.

Alkutuotannon bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996

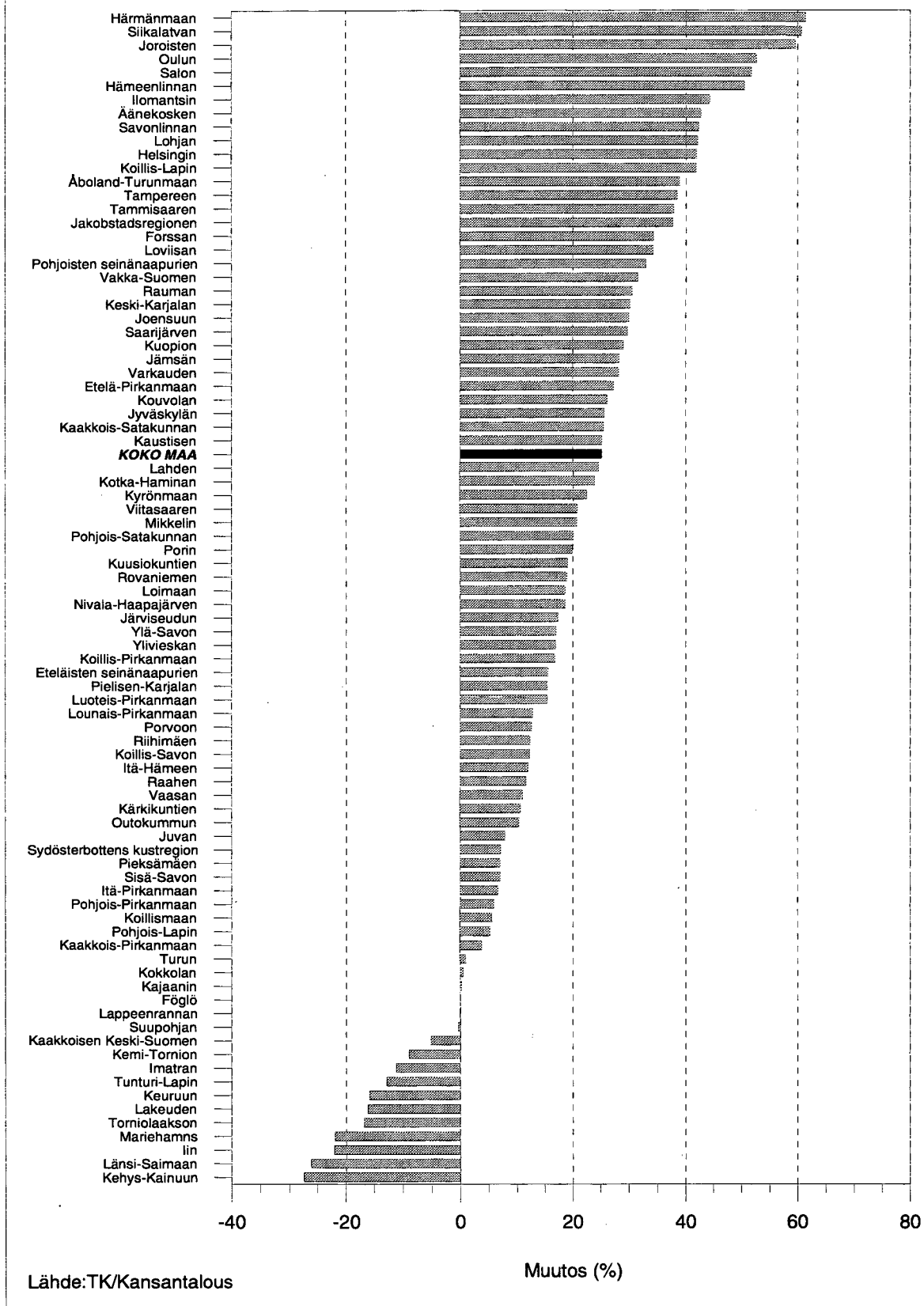
Kuva 119. Alkutuotannon bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 – 1996.

Alkutuotannon bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996

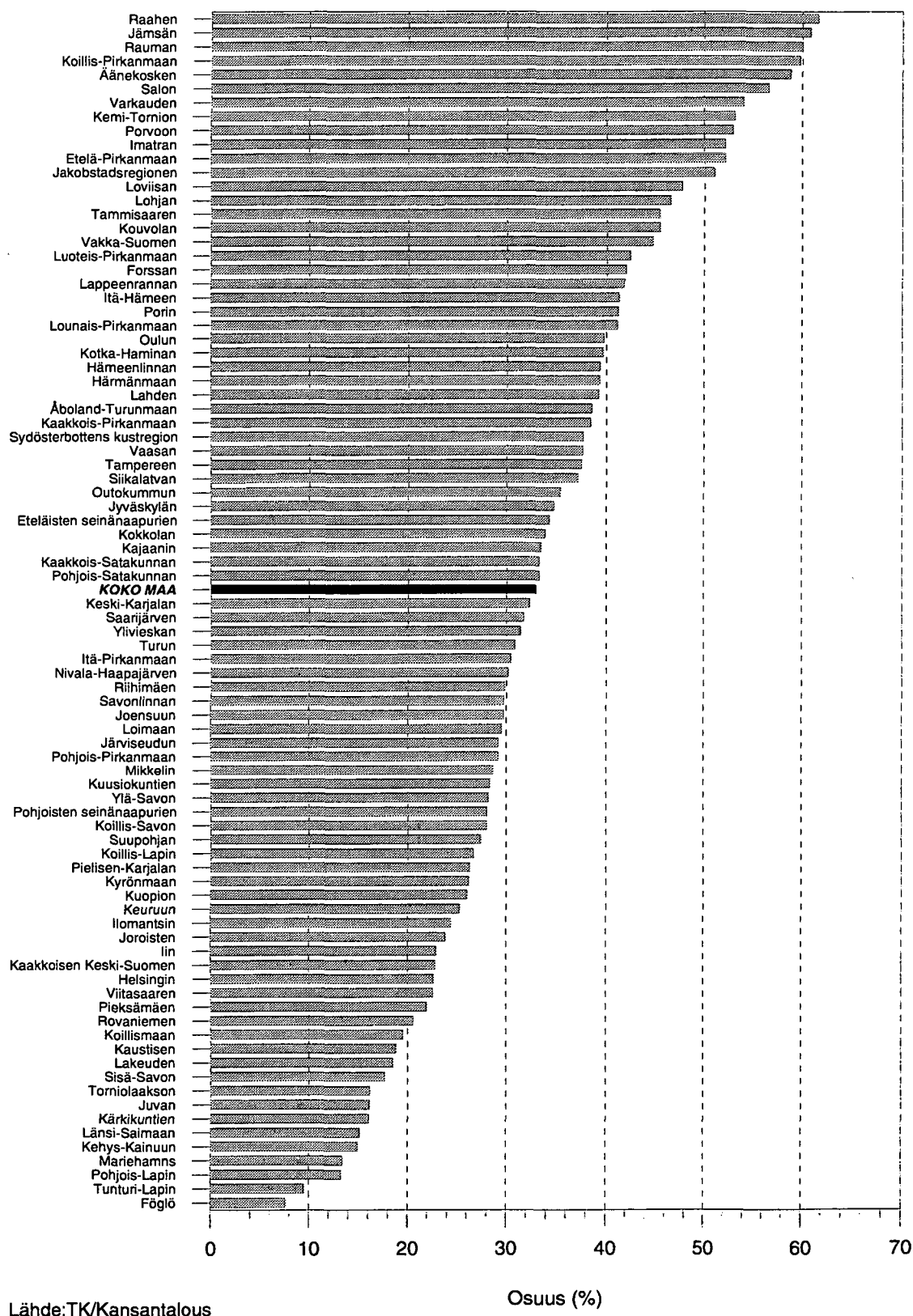
Kuva 120. Alkutuotannon bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996.

Jalostuksen bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996

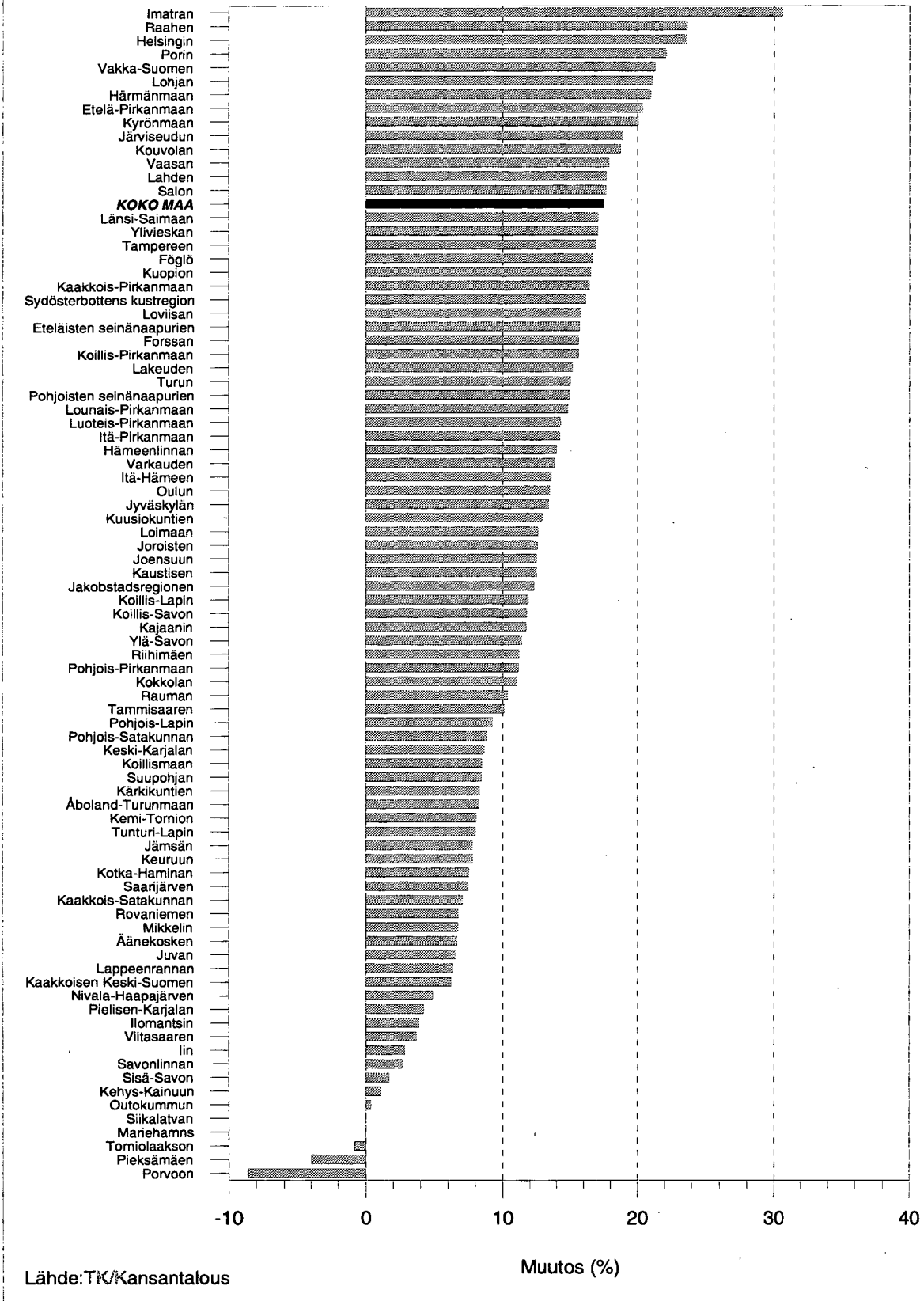
Kuva 121. Jalostuksen bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 – 1996.

Jalostuksen bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996

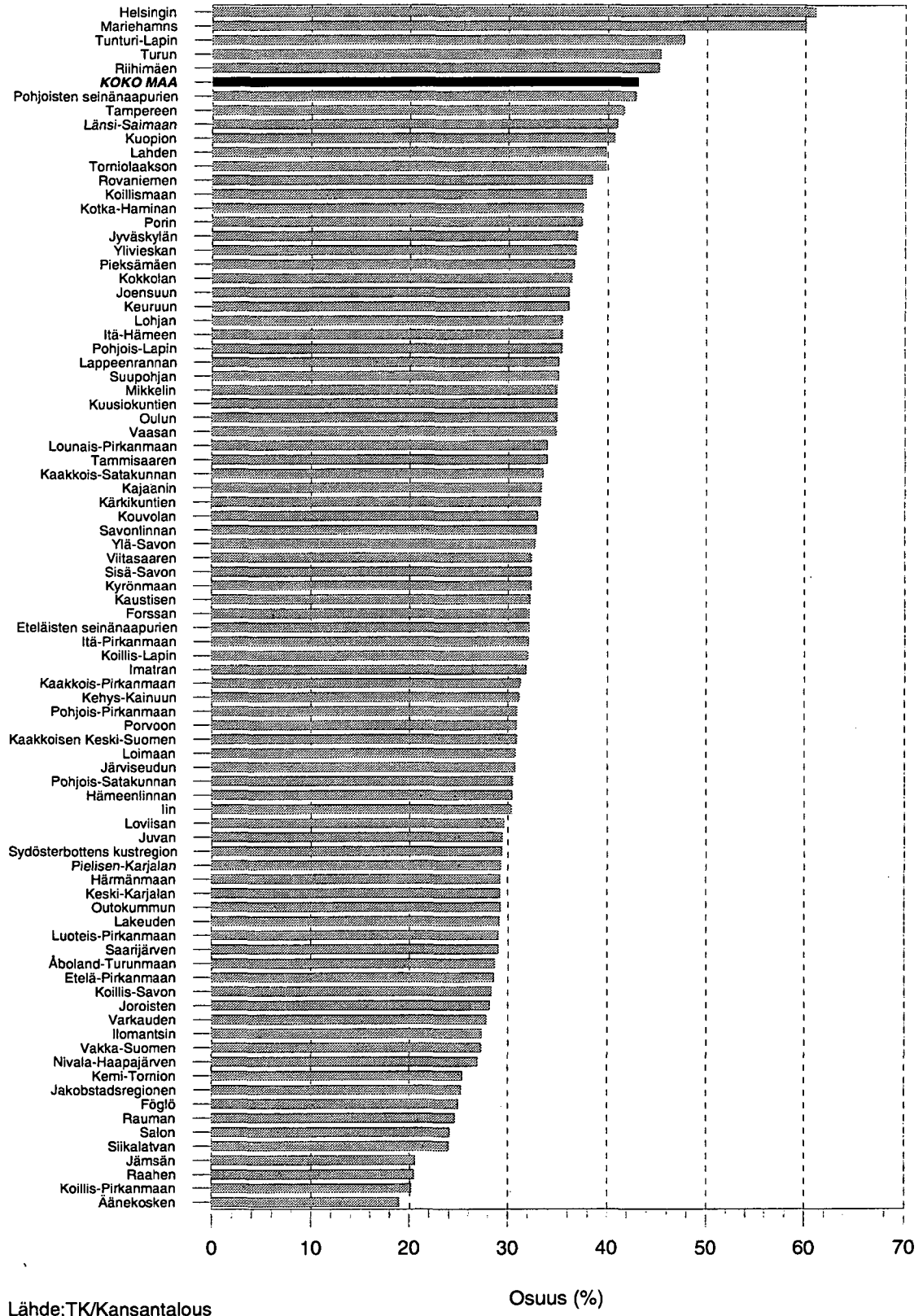
Kuva 122. Jalostuksen bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996.

Palvelujen bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996

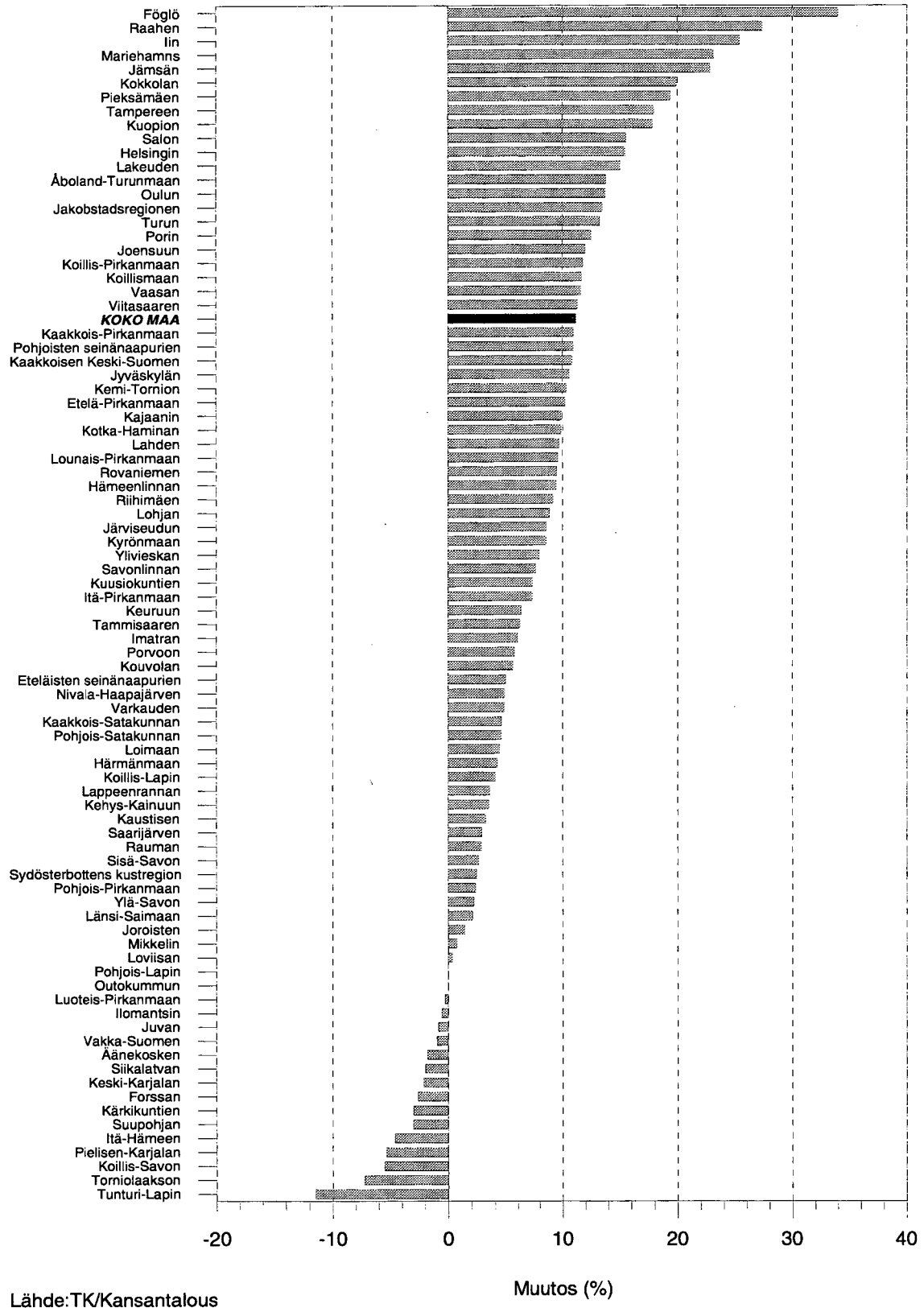
Kuva 123. Palvelujen bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 – 1996.

Palvelujen bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996

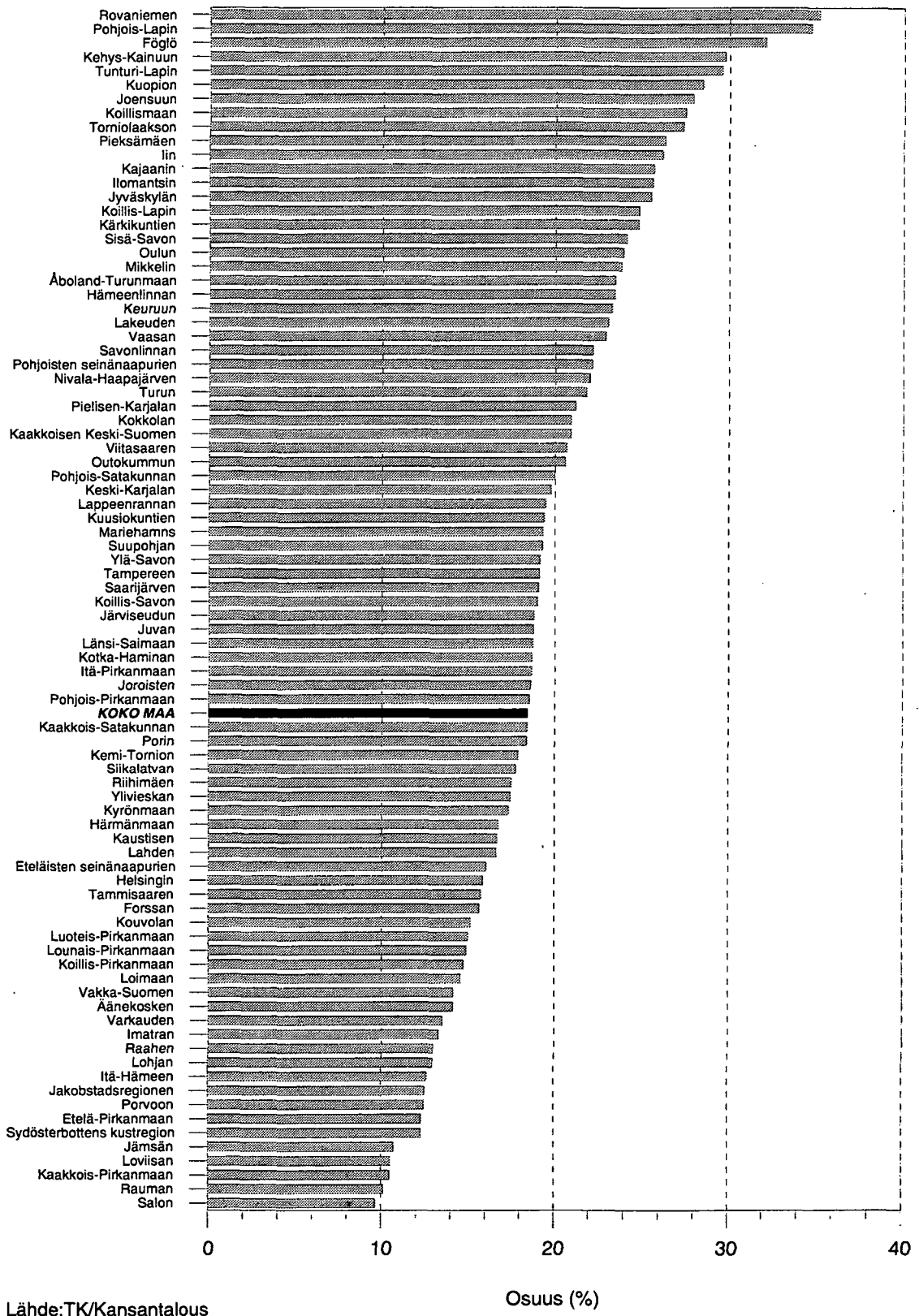
Kuva 124. Palvelujen bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996.

Julkisen toiminnan bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996

Kuva 125. Julkisen toiminnan bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 – 1996.

Julkisen toiminnan bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996

Kuva 126. Julkisen toiminnan bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996.

TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS

Työllisyys

Neljäsosa seutukunnista oli työpaikkaomavaraisia vuonna 1995. Seutukunnissa oli tällöin enemmän työpaikkoja kuin työllisiä. Korkein työpaikkaomavaraisuusaste (122.1 %) oli Maarianhaminan seutukunnassa. Alhaisimman omavaraisuusasteen seutukunnat, Kyrönmaa ja Länsi-Saimaa, sijaitsevat työpaikkaomavaraisten Vaasan ja Lappeenrannan seutukuntien läheisyydessä.

Työttömyys

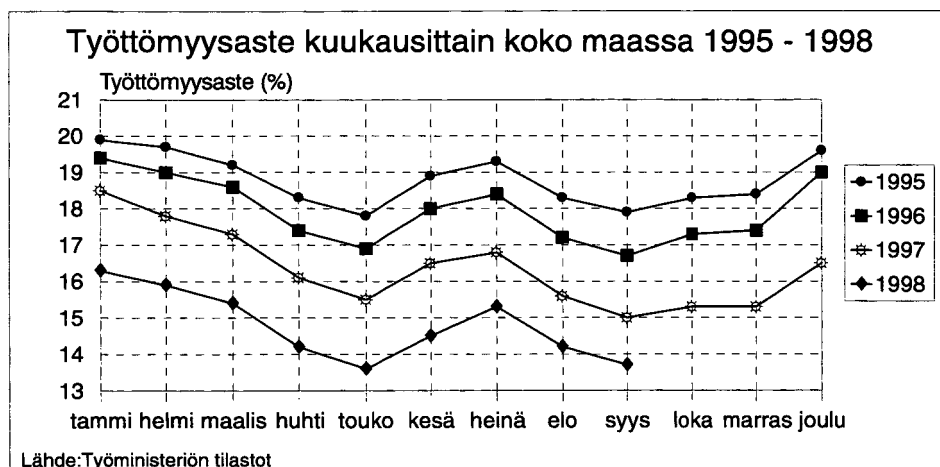
Työttömyysasteet ovat yleensä alimmillaan touko- ja syyskuussa. Syyskuussa 1998 koko maan työttömyysaste oli yli neljä prosenttiyksikköä alhaisempi kuin kolme vuotta aikaisemmin.

Työttömyys on selvästi painottunut pohjoiseen ja itäiseen Suomeen. Vuodesta 1995 vuoteen 1997 työttömyys kasvoi vain Ilomantsin ja Kärkikuntien seutukunnissa, puoli prosenttiyksikköä. Kyrönmaan seutukunnassa työttömyysaste parani yli 4 prosenttiyksikköä. Maakunnista työttömyysaste väheni eniten Etelä-Pohjanmaalla ja Uudellamaalla.

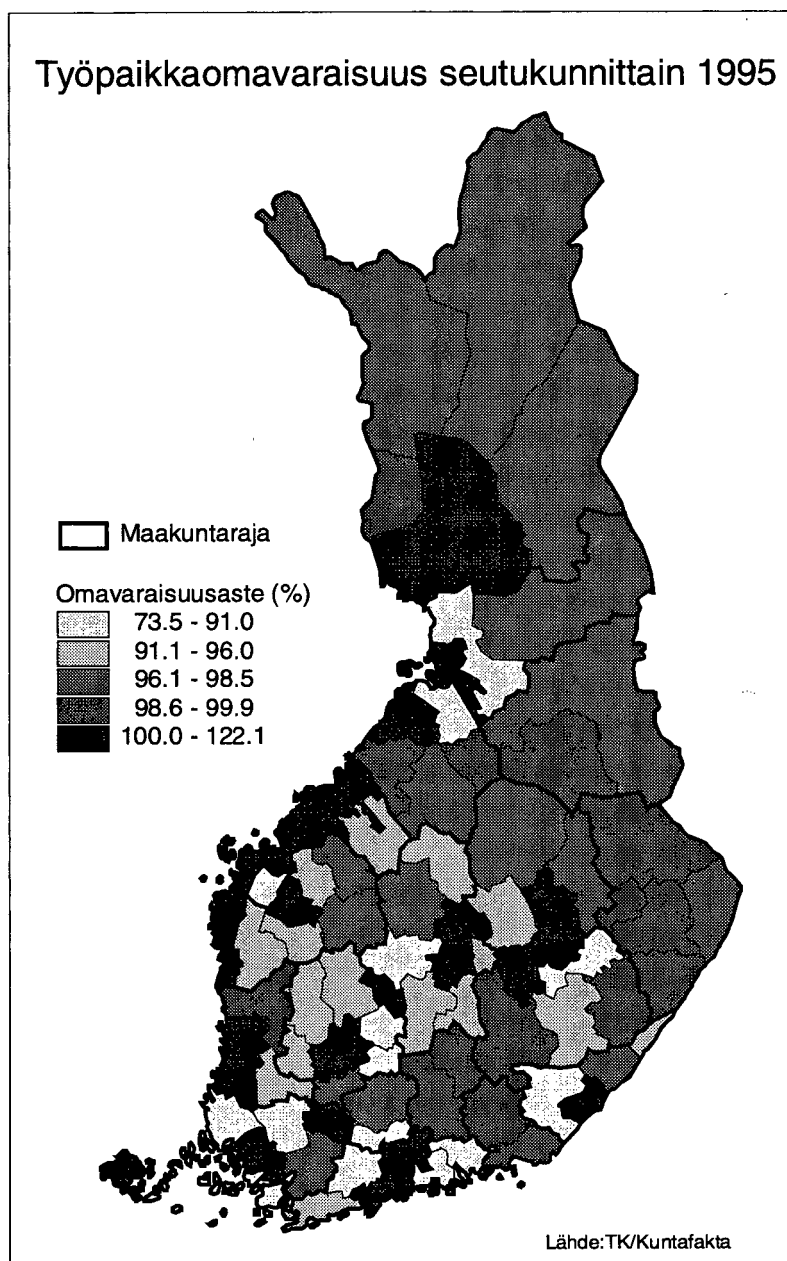
Elokuussa 1998 työttömyysaste oli alle 10 % seitsemän seutukunnan alueella. Pienimmillään se oli Föglön seutukunnassa. Työttömyys koettelee voimakkaimmin Pohjois-Lappia, jossa neljäsosa työvoimasta on työttömänä. Työttömyysaste oli yli 20 % Lapin, Kainuun ja Pohjois-Karjalan TE-keskusten alueella. Alimmillaan se oli Uudellamaalla.

Pitkäaikaistyöttömäksi katsotaan henkilö, joka on ollut työttömänä yli vuoden. Elokuussa 1998 heidän osuutensa koko maan työttömistä oli 30 %. Kärkikuntien seutukunnassa osuus oli suurin, yli 40 %. Yleensä pitkäaikaistyöttömien osuus työttömistä on suuri eteläisessä Suomessa, jossa työttömyysaste on kuitenkin alhaisempi kuin koko maassa keskimäärin. Kainuun ja Etelä-Pohjanmaan TE-keskusten alueella pitkäaikaistyöttömien osuus on maan alhaisempia.

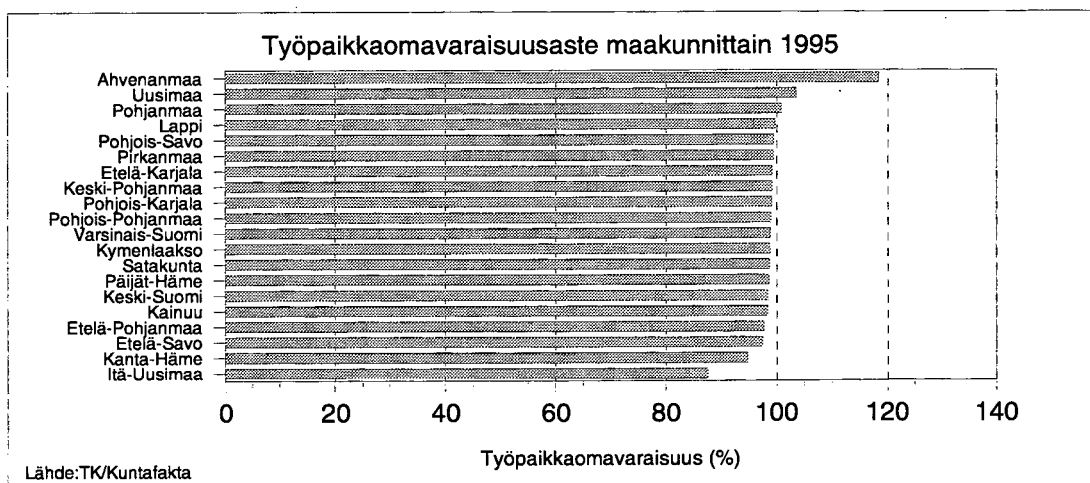
Nuorten työttömyysasteella tarkoitetaan alle 25-vuotiaiden työttömien osuutta samanikäisestä työllisestä työvoimasta. Vuonna 1997 nuorten työttömyysaste oli koko maassa 25.3 %. Pahin tilanne oli Koillismaan ja Pohjois-Lapin seutukunnissa, joissa nuorison työttömyysaste oli yli 40 %. Ahvenanmaan seutukunnissa nuorten työllisyystilanne oli paras.

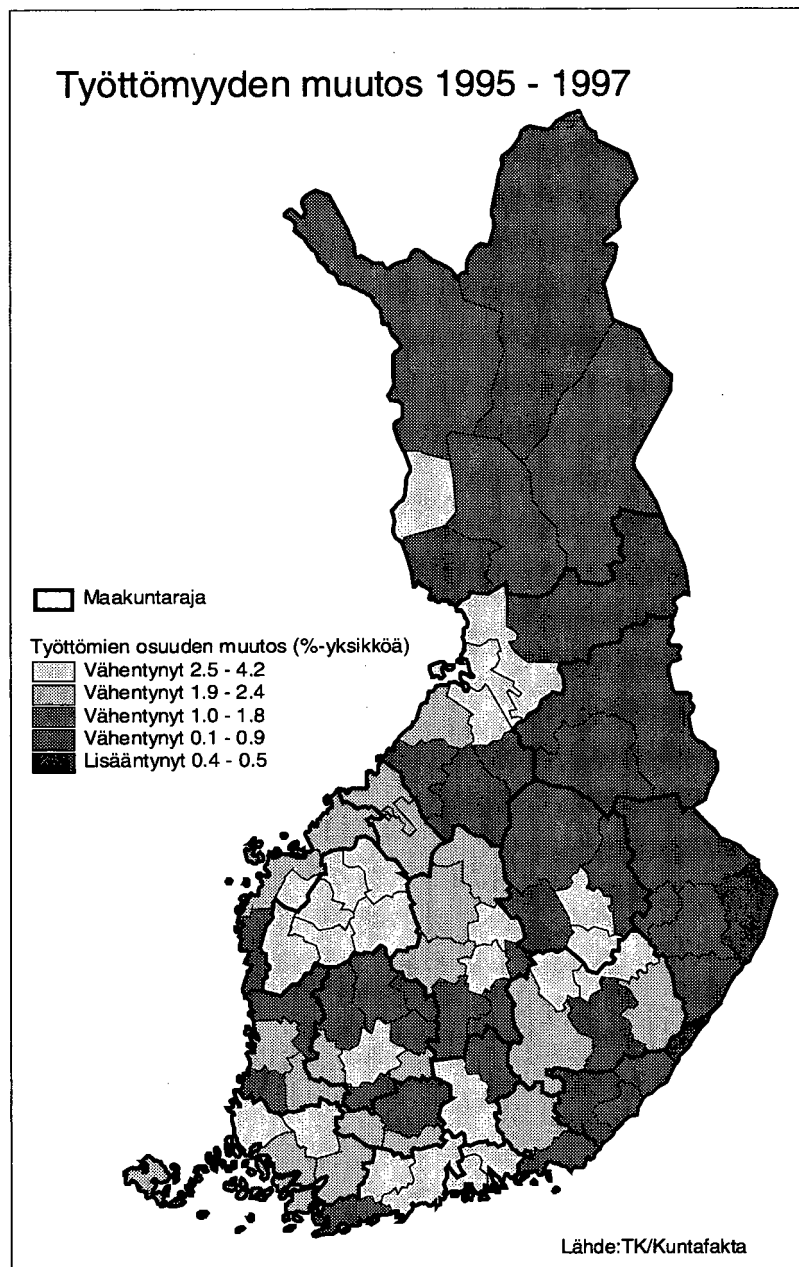
Kuva 127. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995 – 1998.

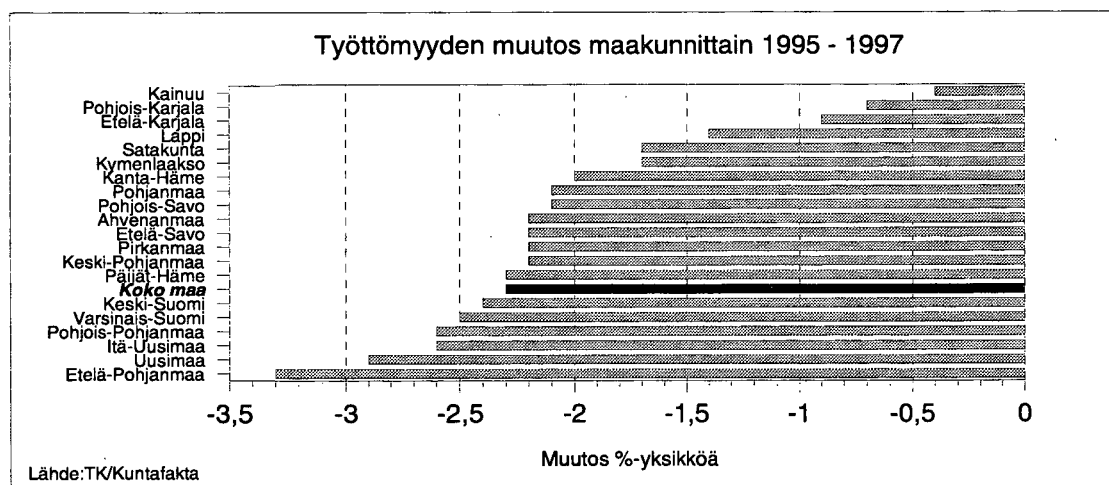
Kuva 128. Työpaikkaomavaraisuusaste maakunnittain 1995.

Kuva 129. Työpaikkaomavaraisuusaste seutukunnittain 1995.

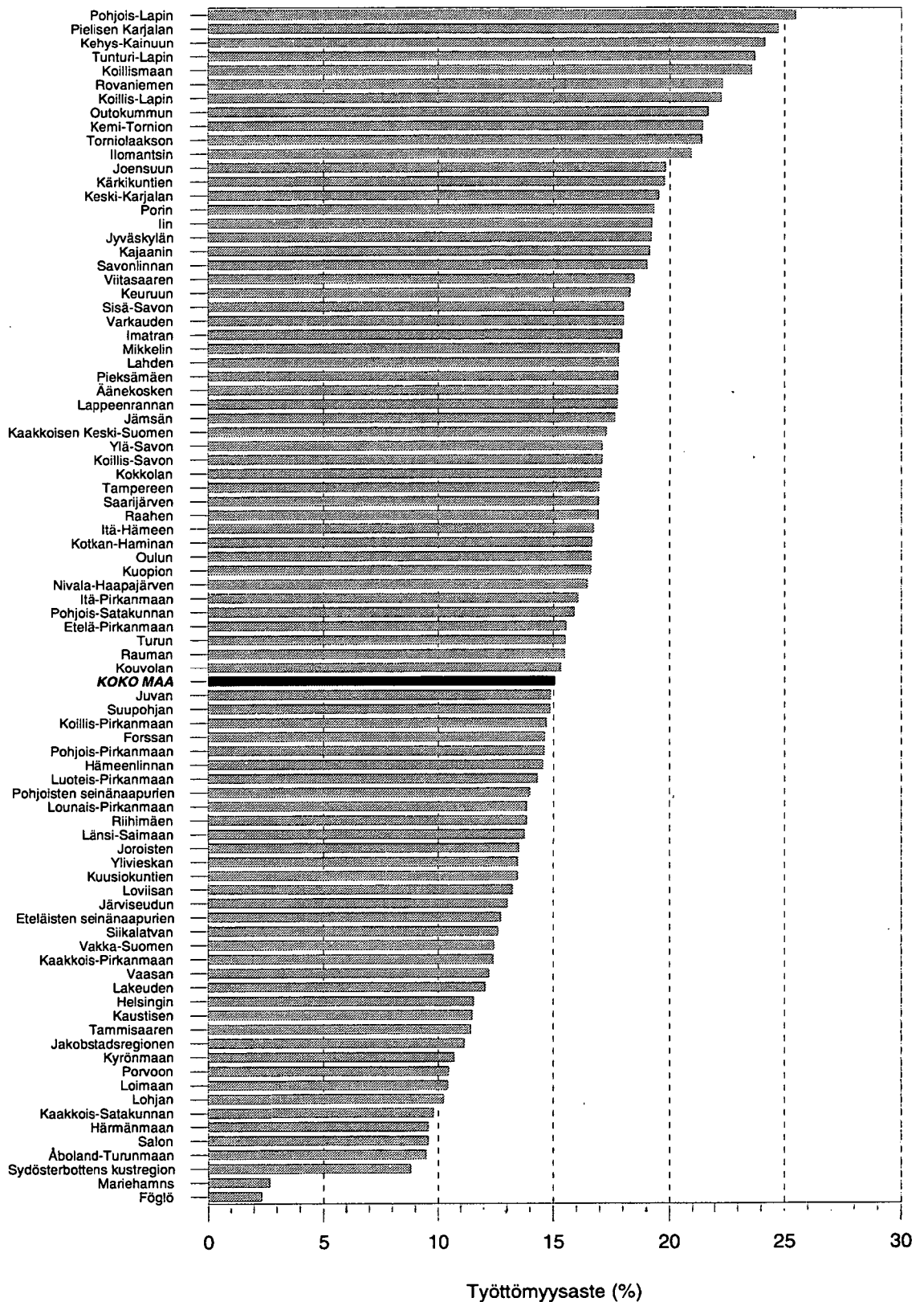

Kuva 130. Työttömyyden muutos seutukunnittain 1995 – 1997.

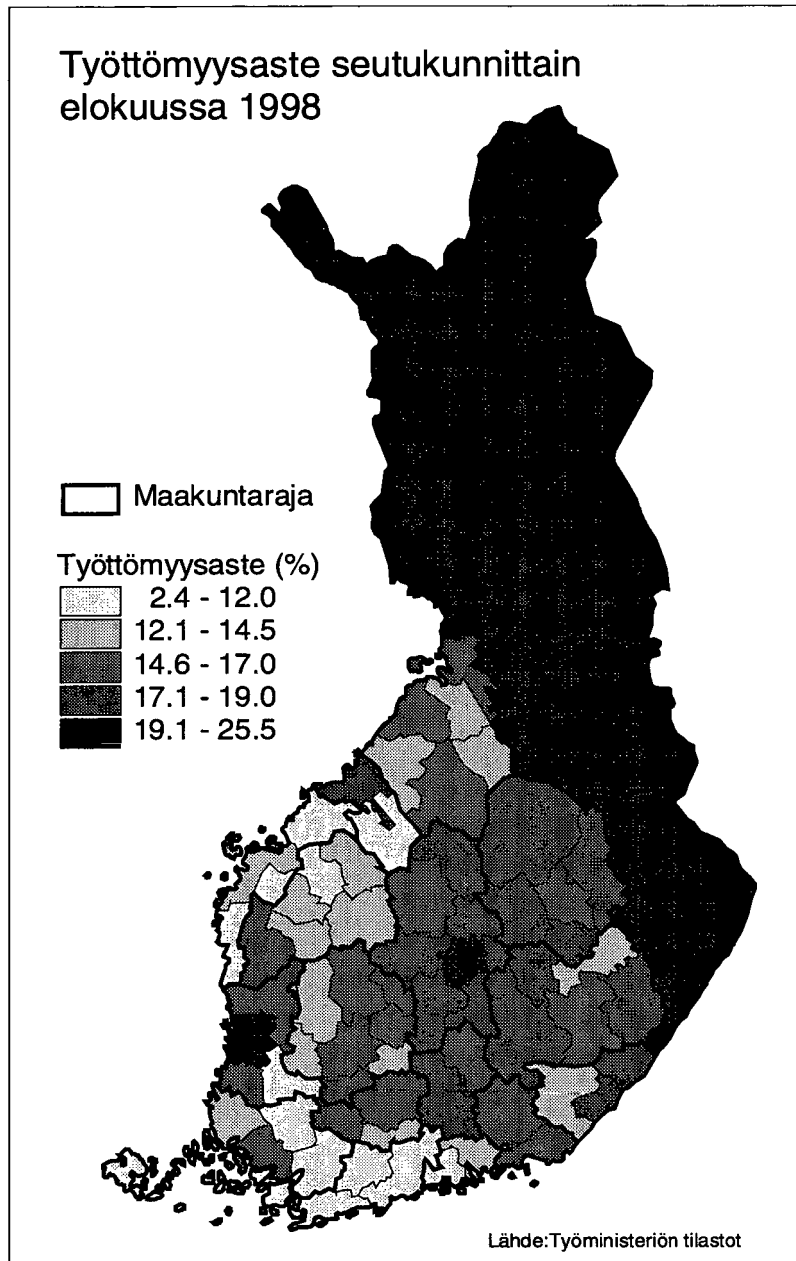
Kuva 131. Työttömyyden muutos maakunnittain 1995 – 1997.

Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 1998

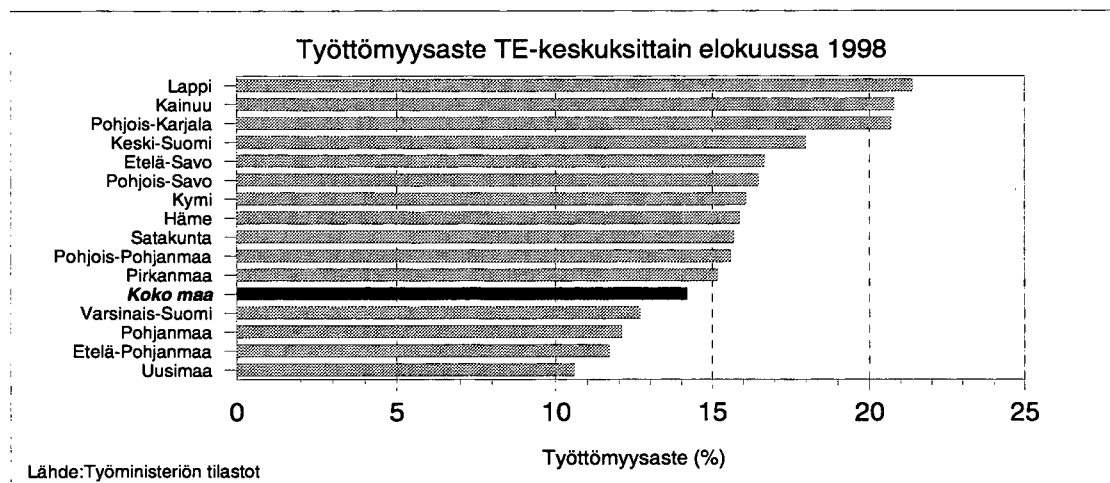

Lähde: Työministeriön tilastot

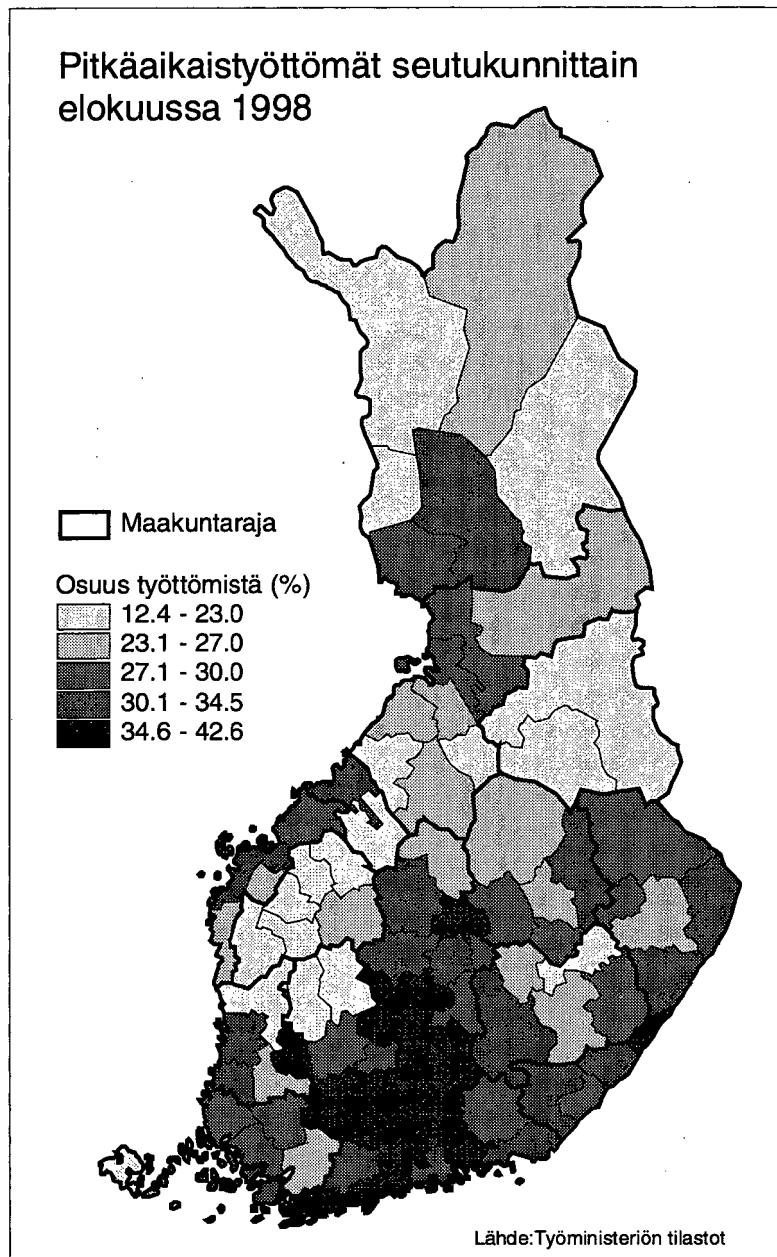
Kuva 132. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 1998.

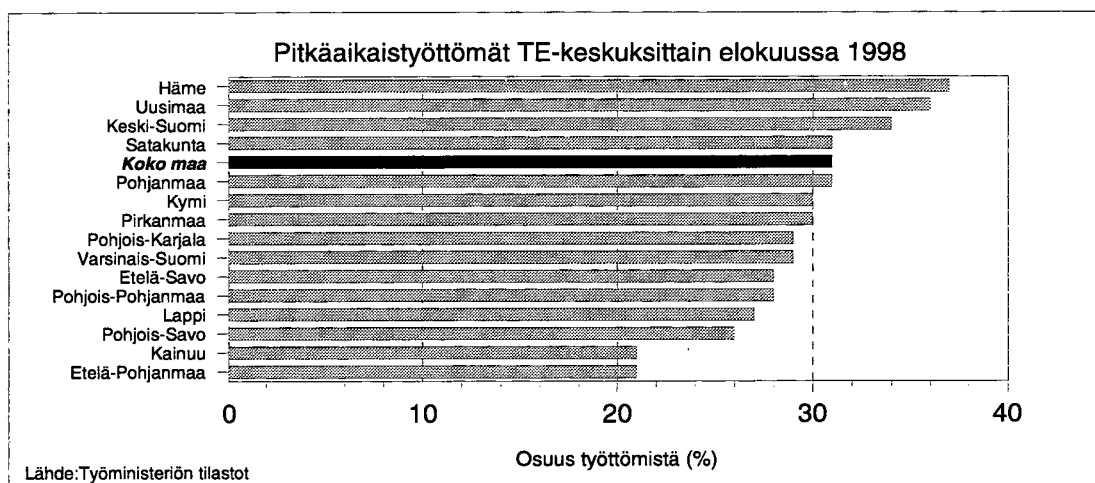
Kuva 133. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 1998.

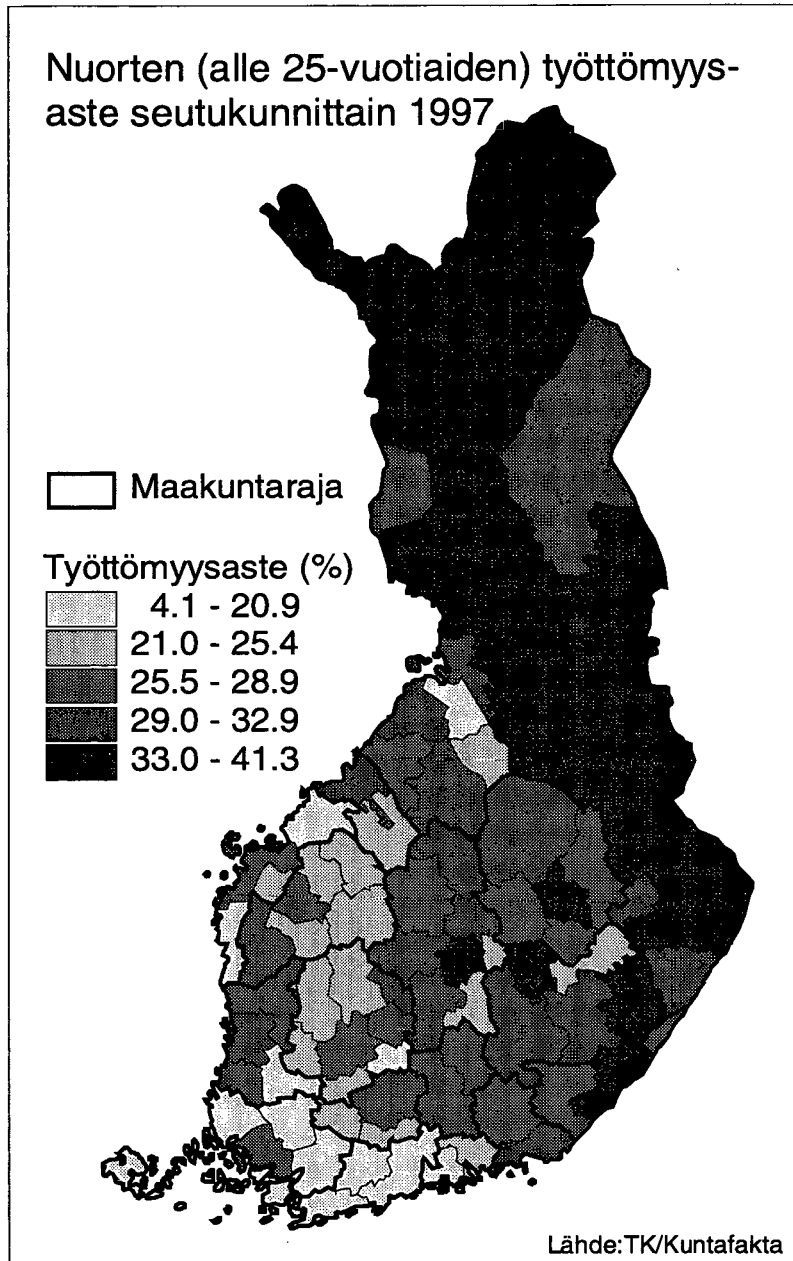
Kuva 134. Työttömyysaste TE-keskuksittain elokuussa 1998.

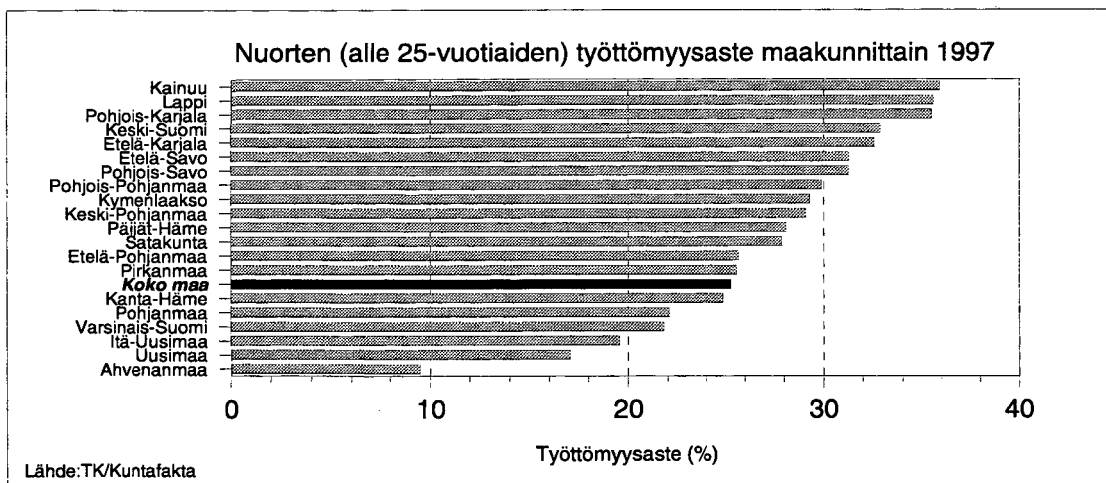
Kuva 135. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain elokuussa 1998.

Kuva 136. Pitkäaikaistyöttömät TE-keskuksittain elokuussa 1998.

Kuva 137. Nuorten (alle 25-vuotiaiden) työttömyysaste seutukunnittain 1997.

Kuva 138. Nuorten (alle 25-vuotiaiden) työttömyysaste maakunnittain 1997.

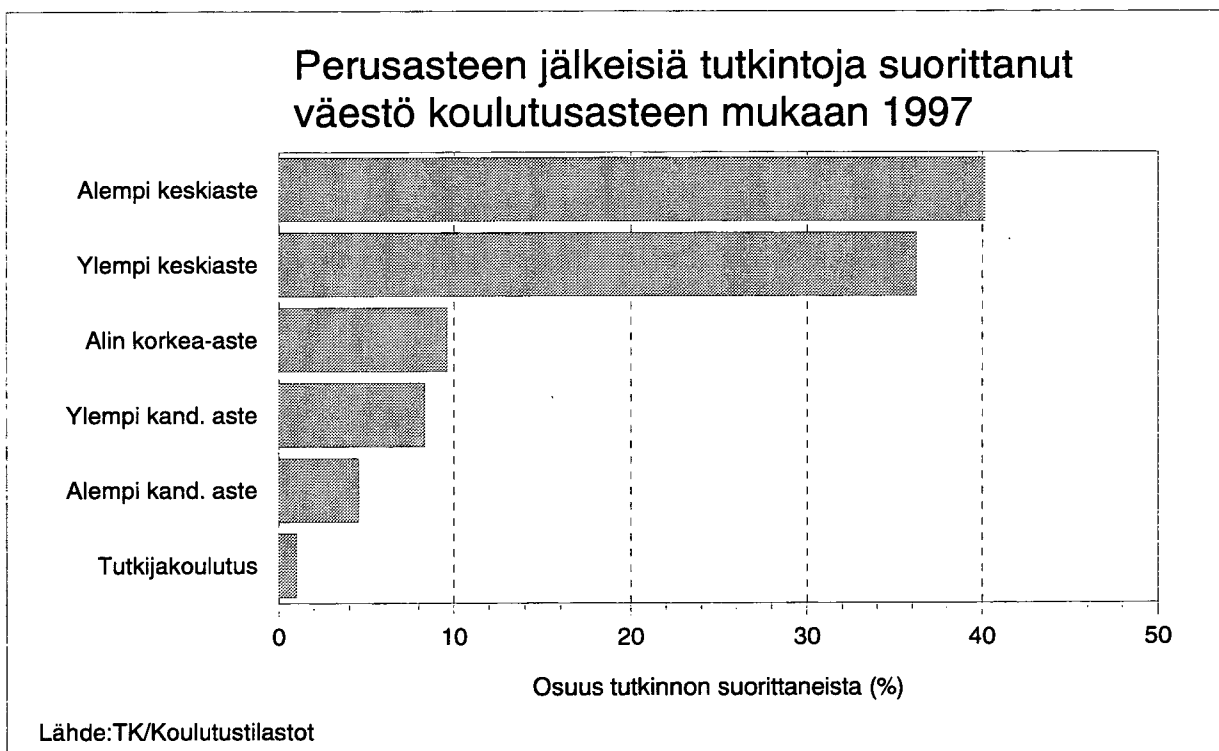
KOULUTUS

Vuonna 1997 vajaa 57 % koko maan 15 vuotta täyttäneestä väestöstä oli suorittanut jonkin perusasteen jälkeisen tutkinnon. Tutkinnoista 40 % oli suoritettu alemman keskiasteen koulutuksessa. Tutkijakoulutuksen oli suorittanut noin joka sadas tutkinnon suorittaneista.

Seutukunnittain tarkasteltuna on tutkinnon suorittaneiden osuus Oulun seutukunnassa maan korkein, lähes 65 %. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneita oli suhteellisesti eniten vuonna 1997 Helsingin, Oulun ja Jyväskylän seutukunnissa. Vähiten tutkinnon suorittaneita oli Föglön, Ilomantsin, Kaakkaisen Keski-Suomen ja Kärkikuntien seutukunnissa.

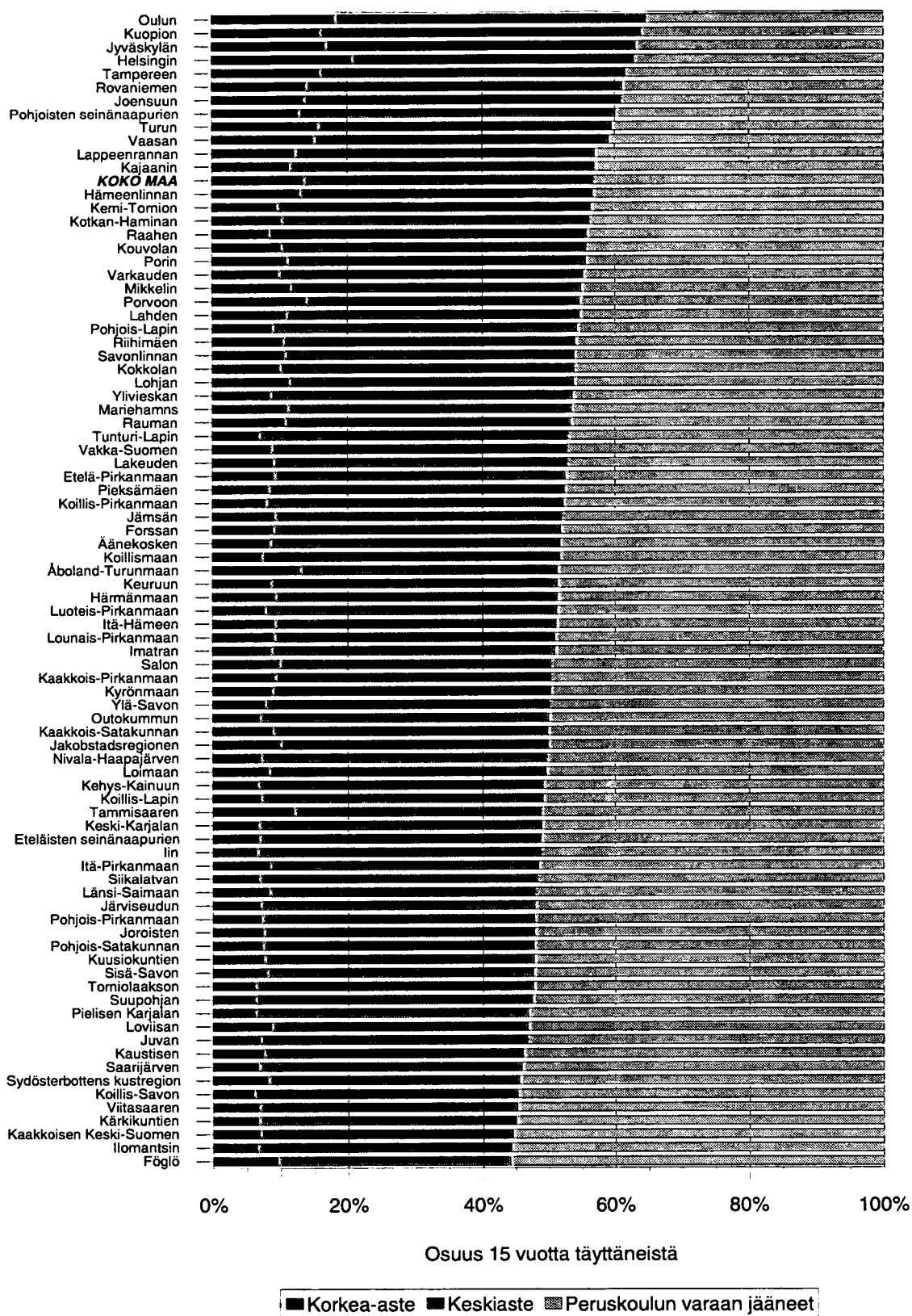
Koulutuksen tasoa voidaan kuvata myös Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella koulutustasomittaimella. Mittain osoittaa alueen tutkintojen keskiarvon suhteutettuna väkilukuun ja sen kriteerinä on koulutusaika vuosina. Mitä pitempi on koulutuksen kokonaispituus, sitä korkeampi on koulutustaso. Vuonna 1997 koko väestön koulutustasoluku oli 297. Kymmenessä seutukunnassa (Helsingin, Oulun, Jyväskylän, Kuopion, Tampereen, Turun, Vaasan, Rovaniemen, Joensuun ja Pohjoisten seinänaapurien seutukunnissa) mittainluku oli tätä keskiarvolukua korkeampi. Alhaisin koulutustaso oli Ilomantsin seutukunnassa, 245. Maakunnista Uudenmaalla ja Pirkanmaalla koulutustaso on korkeampi kuin koko maassa keskimäärin.

Kuntien peruskoulun nettokustannukset asukasta kohti olivat suurimmat pohjoisessa Suomessa. Suurimmillaan ne olivat Pohjois-Lapin ja Tunturi-Lapin seutukuntien alueella, yli 4 000 markkaa/asukas. Pienimmät peruskoulun nettokustannukset olivat Imatran ja Tampereen seutukunnissa. Maakunnista alhaisimmat kustannukset olivat Kanta-Hämeessä.

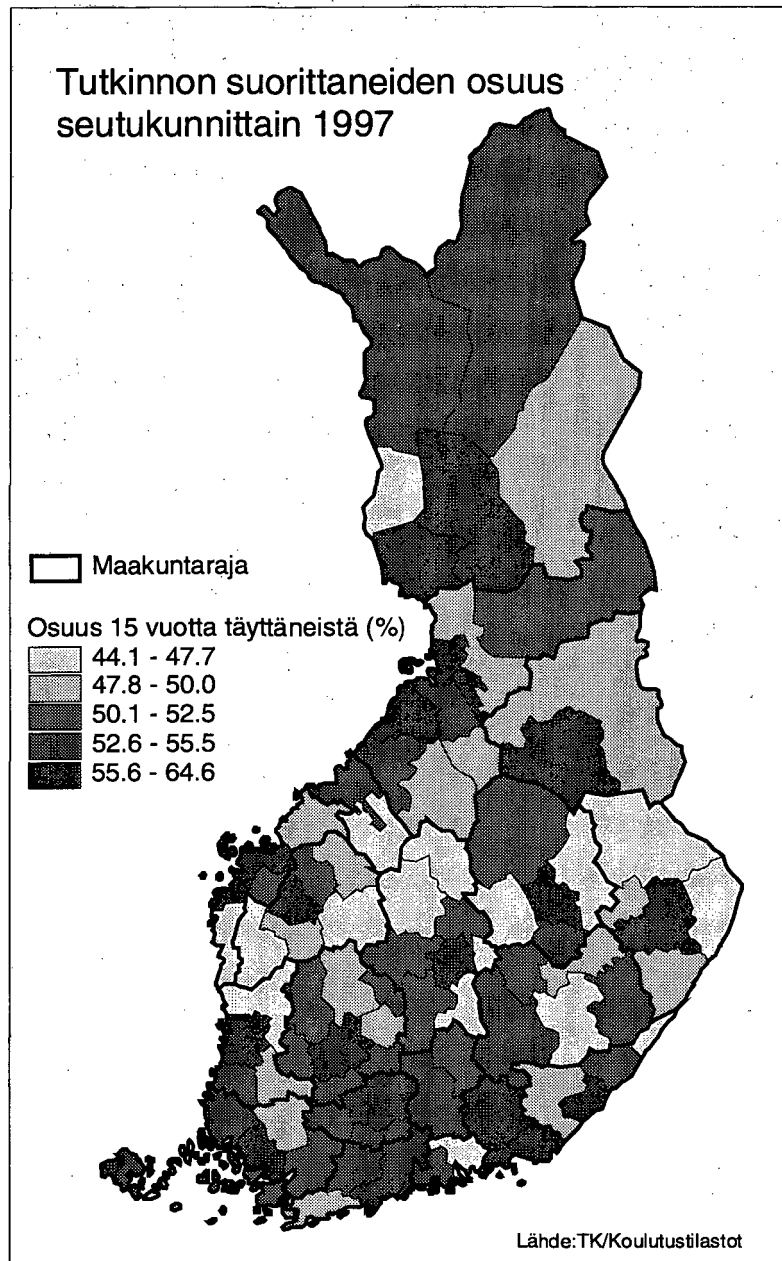
Kuva 139. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen mukaan 1997.

Koulutusaste seutukunnittain 1997

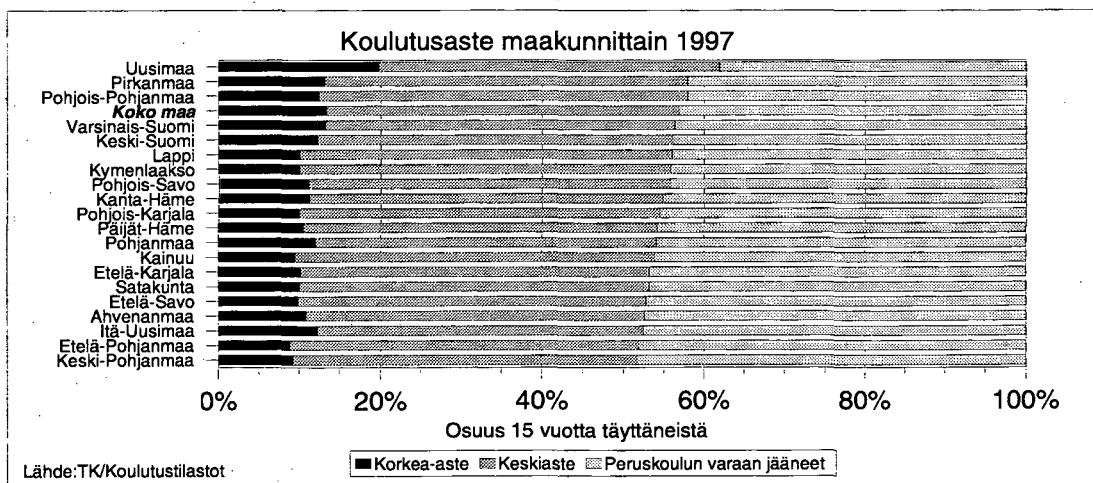

Lähde:TK/Koulutustilastot

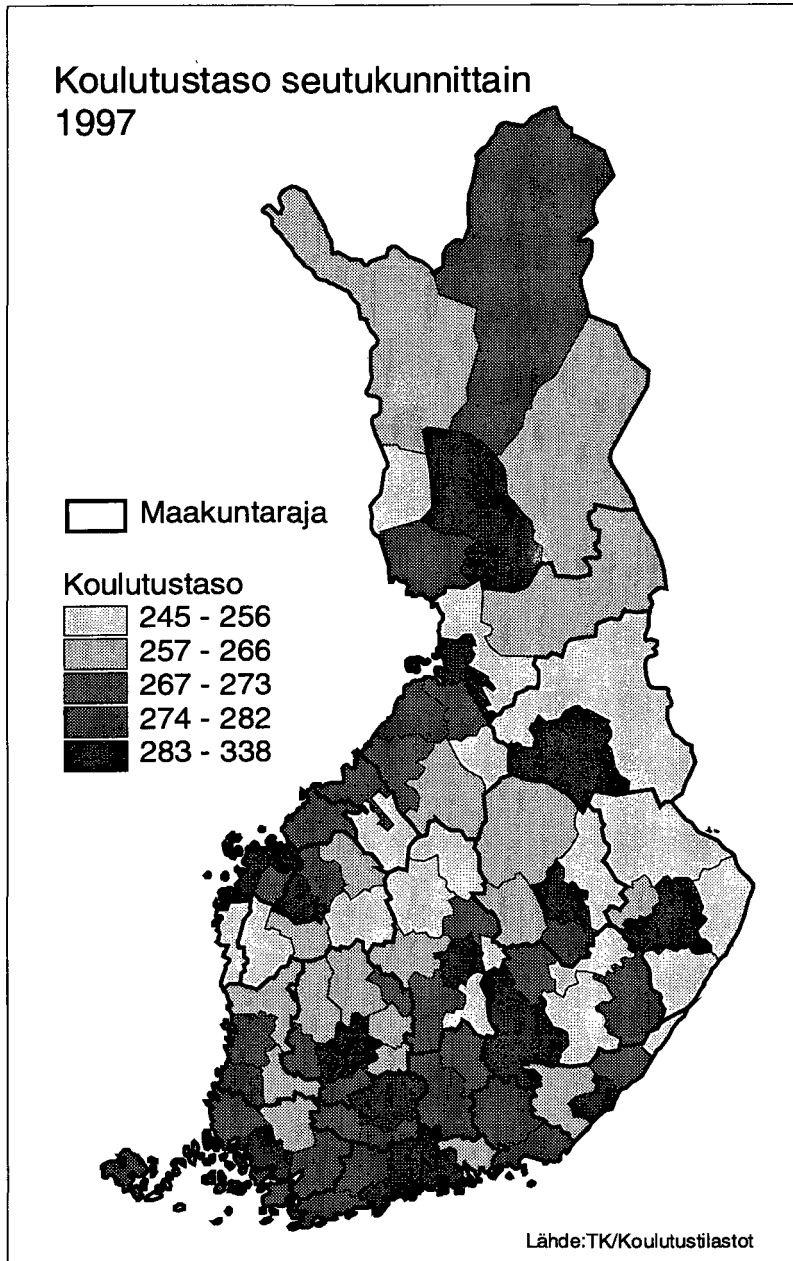
Kuva 140. Koulutusaste seutukunnittain 1997.

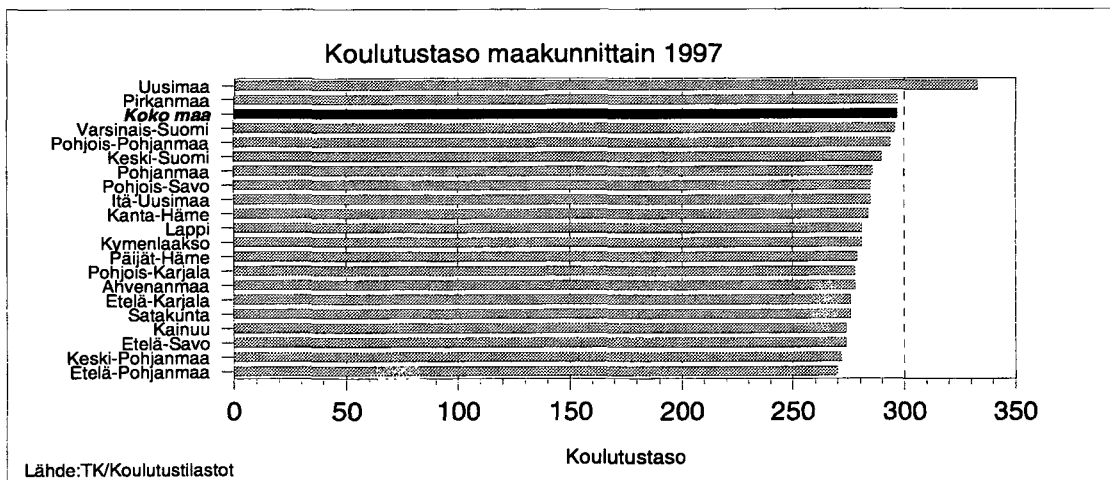
Kuva 141. Tutkinnon suorittaneiden osuus seutukunnittain 1997.

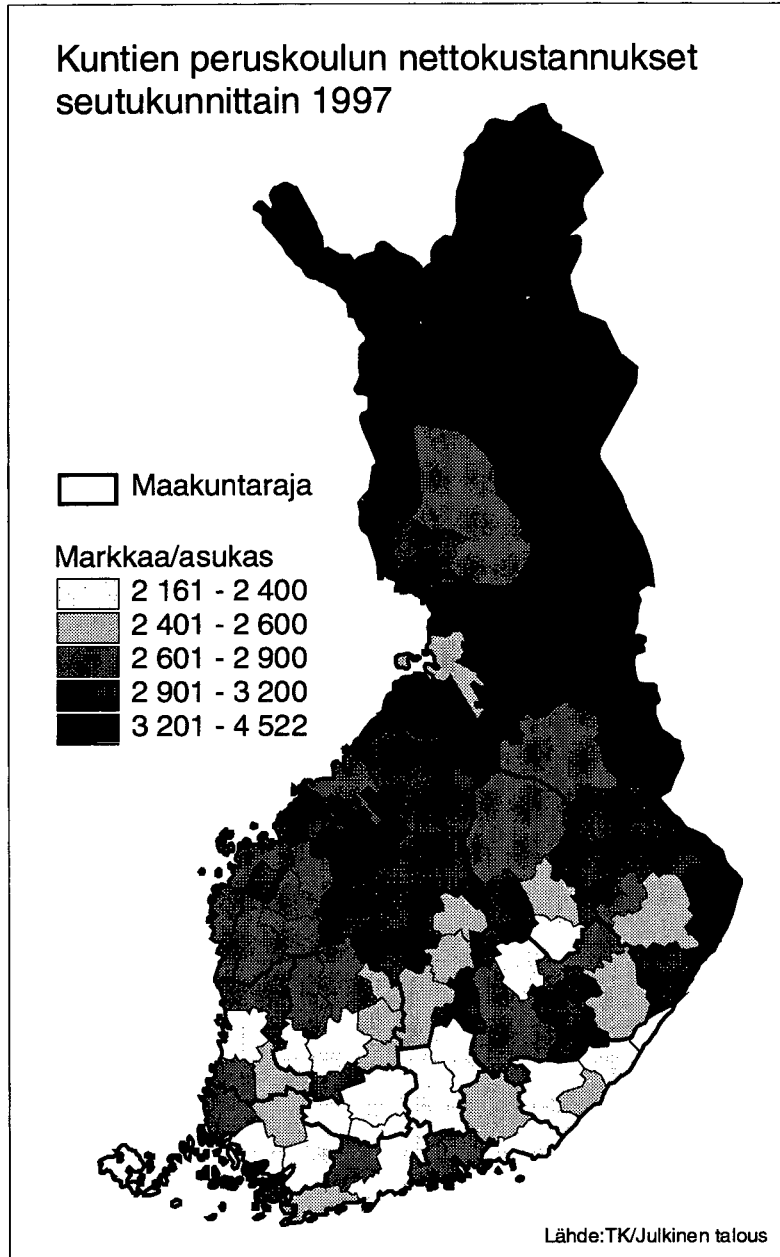
Kuva 142. Koulutusaste maakunnittain 1997.

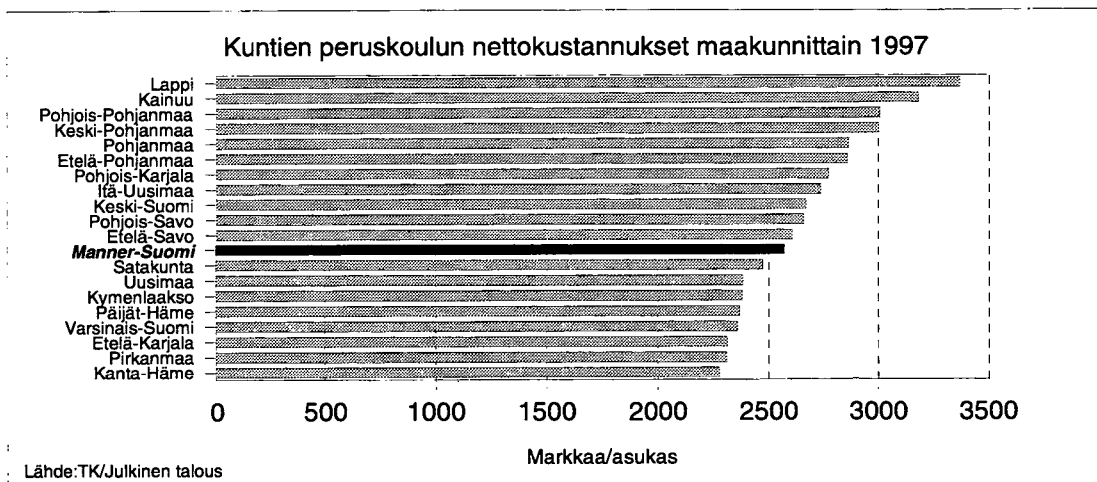
Kuva 143. Koulutustaso seutukunnittain 1997.

Kuva 144. Koulutustaso maakunnittain 1997.

Kuva 145. Kuntien peruskoulun nettokustannukset seutukunnittain 1997.

Kuva 146. Kuntien peruskoulun nettokustannukset maakunnittain 1997.

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

Vuonna 1997 koko maan sosiaali- ja terveystoimen henkilöstöstä yli 60 000 henkeä toimi erikoissairaanhoidon vuodeosastoilla. Seuraavaksi eniten heitä toimi lasten päivähoidon piirissä.

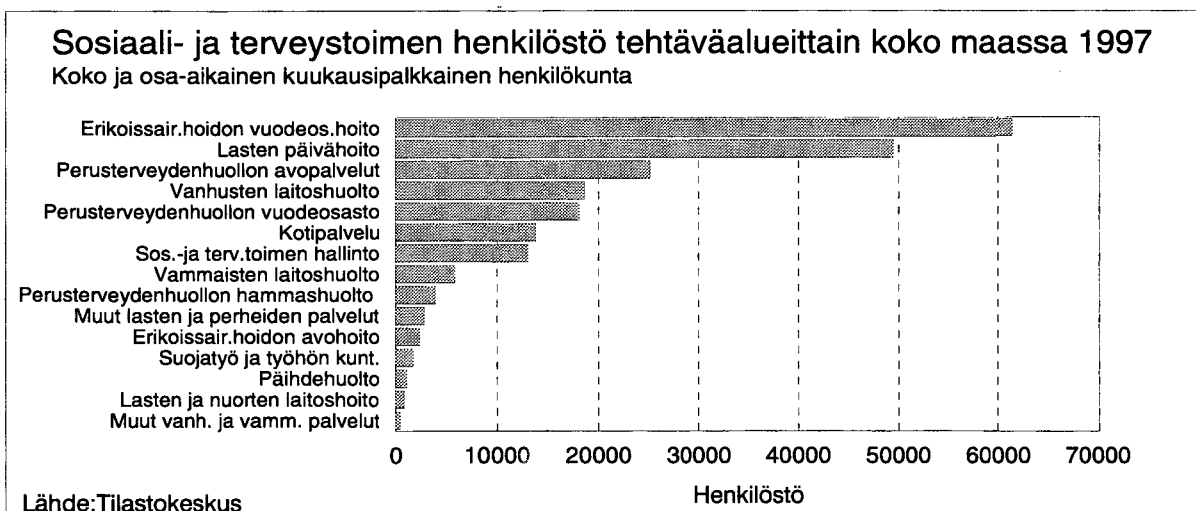
Sosiaali- ja terveystoimen kustannukset koostuvat pääasiassa lasten päivähoito-, perusterveydenhuolto- ja erikoissairaanhoidomenoista. Vuonna 1997 sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset olivat suhteellisesti suurimmat Tammisaaren seutukunnassa, yli 11 000 mk/asukas. Pienimmät sosiaali- ja terveystoimen yhteiskustannukset olivat Länsi-Saimaan seutukunnassa.

Lasten päivähoiton käyttökustannukset alle 7-vuotiasta lasta kohti olivat suurimmat Helsingin seutukunnassa, yli 25 000 markkaa. Pienimmillään nämä menot olivat Lakeuden seutukunnassa, hieman yli 13 000 markkaa. Kunnallisessa päivähoitossa olevien lasten osuus on yleensä suuri isojen kaupunkien seutukunnissa. Kuopion ja Oulun seutukunnissa lähes puolet alle kouluikäisistä lapsista oli vuonna 1997 kunnallisessa hoidossa. Koillismaalla ja Nivala-Haapajärven seutukunnan alueella tämä suhde oli pienin.

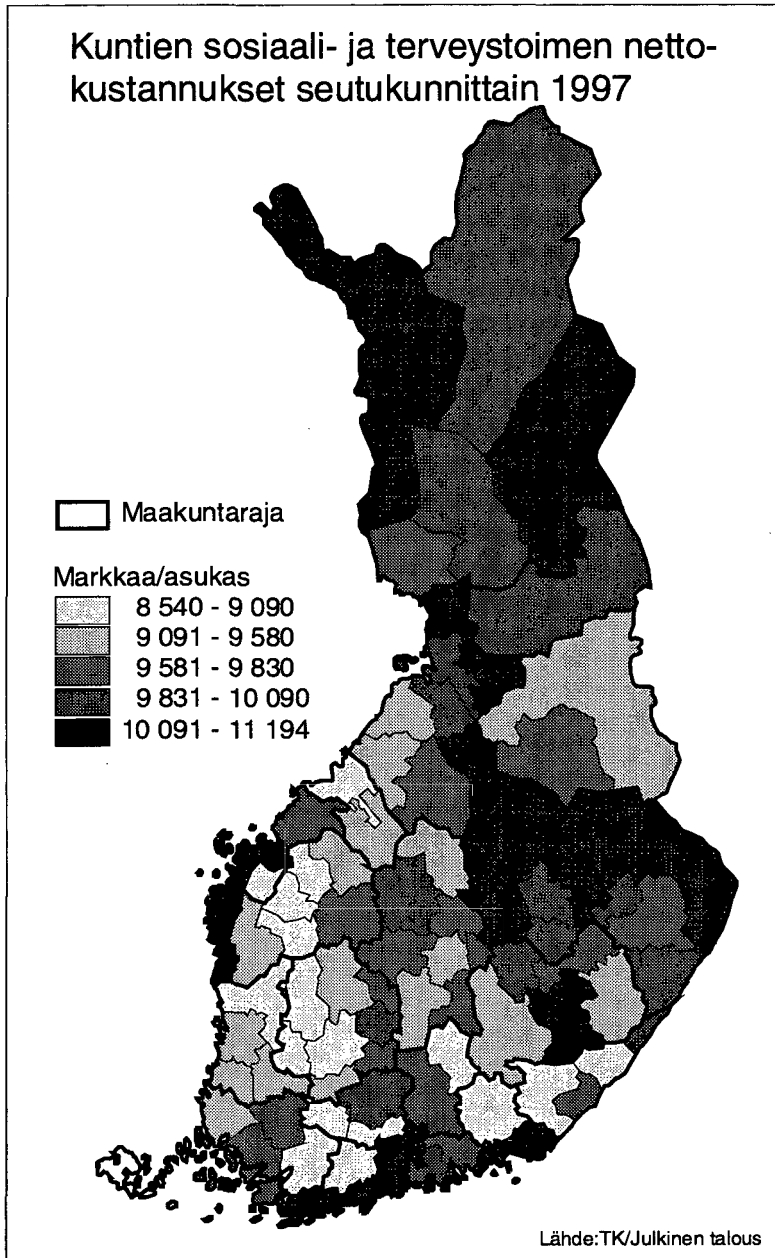
Perusterveydenhuollon nettokustannukset asukasta kohti olivat suurimmat Koillismaaan ja Tunturi-Lapin seutukuntien alueella. Pienimmillään nämä menot olivat Pohjoisten seinänaapurien alueella. Erikoissairaanhoidon nettokustannukset olivat Sydösterbottens kustregionin ja Tammisaaren seutukunnissa, yli 4 000 markkaa asukasta kohti. Koillismaaan seutukunnan alueella nämä menot olivat vain puolet tästä.

Vanhusten laitospalvelun nettokustannukset asukasta kohti olivat suurimmat Kaakkois-Pirkanmaan ja Åboland-Turunmaan seutukunnissa Lahden seutukunnassa. Kuntien toimeentulomenot asukasta kohti vaihtelivat Helsingin seutukunnan runsaasta 900 markasta Sydösterbottens kustregionin runsaaseen 200 markkaan.

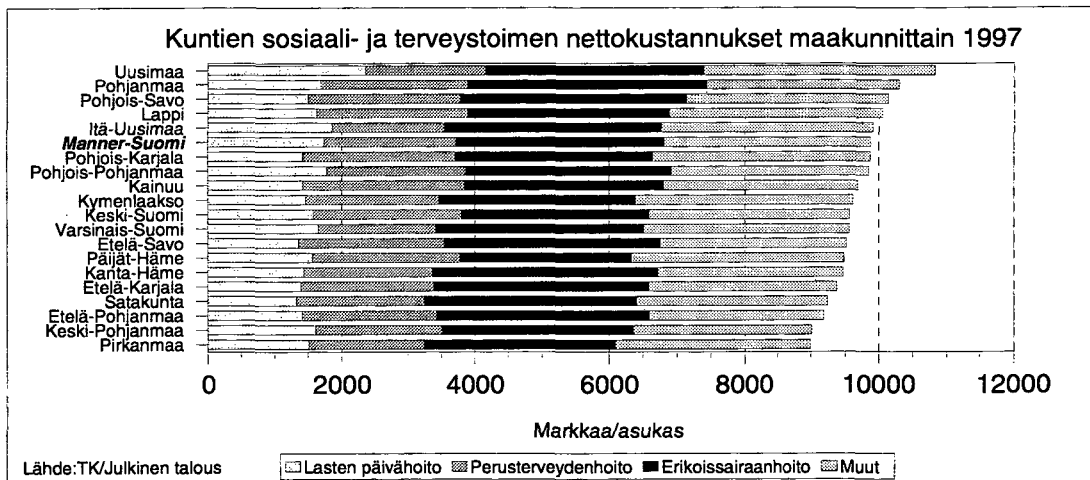
Seutukuntien luvut on laskettu kunnallistalouden kuntakohtaisista luvuista. Verrattaessa lukuja toisiinsa alueisiin ja keskiarvioihin tulee se tehdä tietyllä varauksella, sillä kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan. Ahvenanmaan kuntien talouden tehtäväkohtaiset tiedot puuttuvat vuoden 1997 osalta.

Kuva 147. Sosiaali- ja terveystoimen henkilöstö tehtäväalueittain koko maassa 1997.

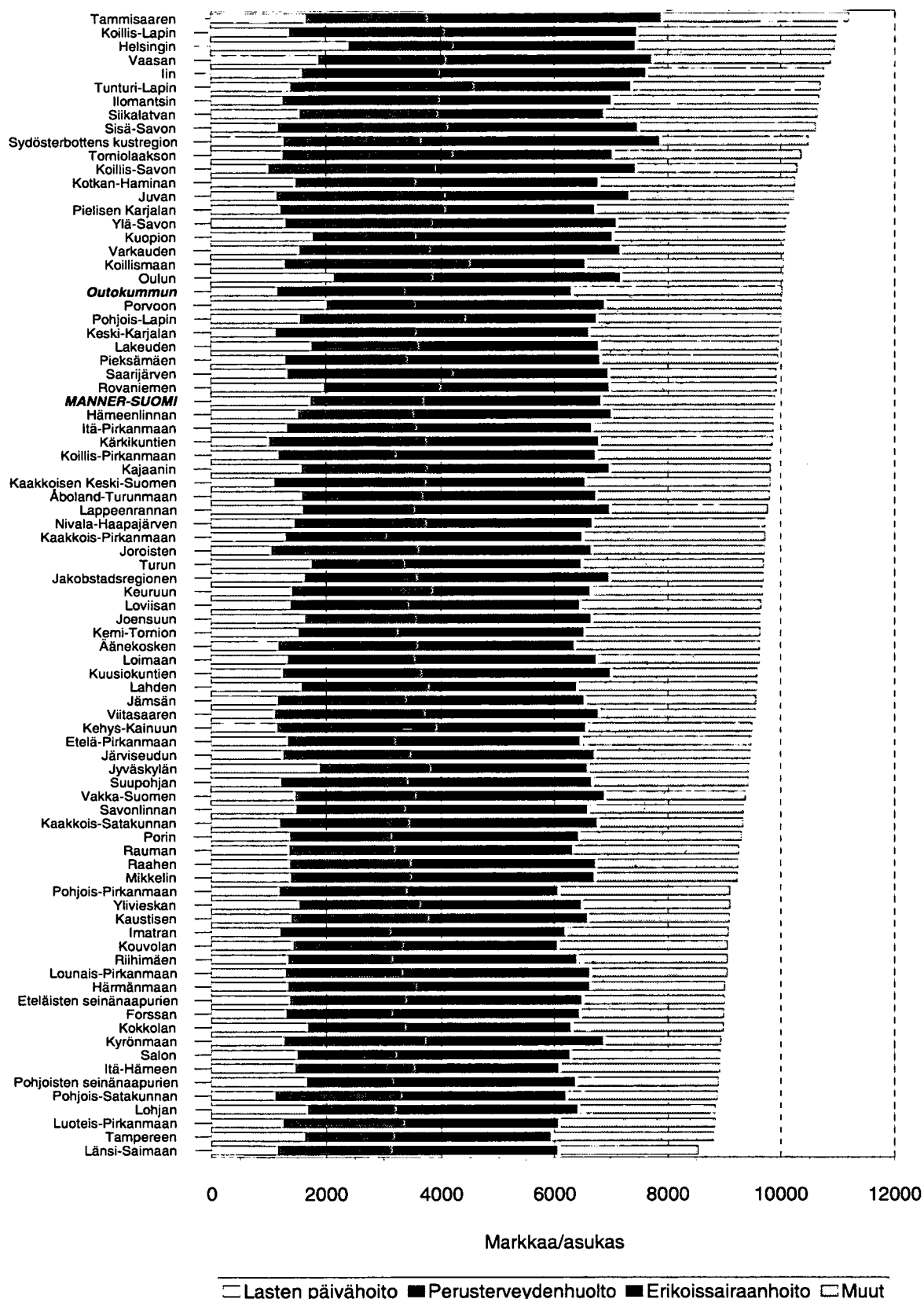

Kuva 148. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 1997.

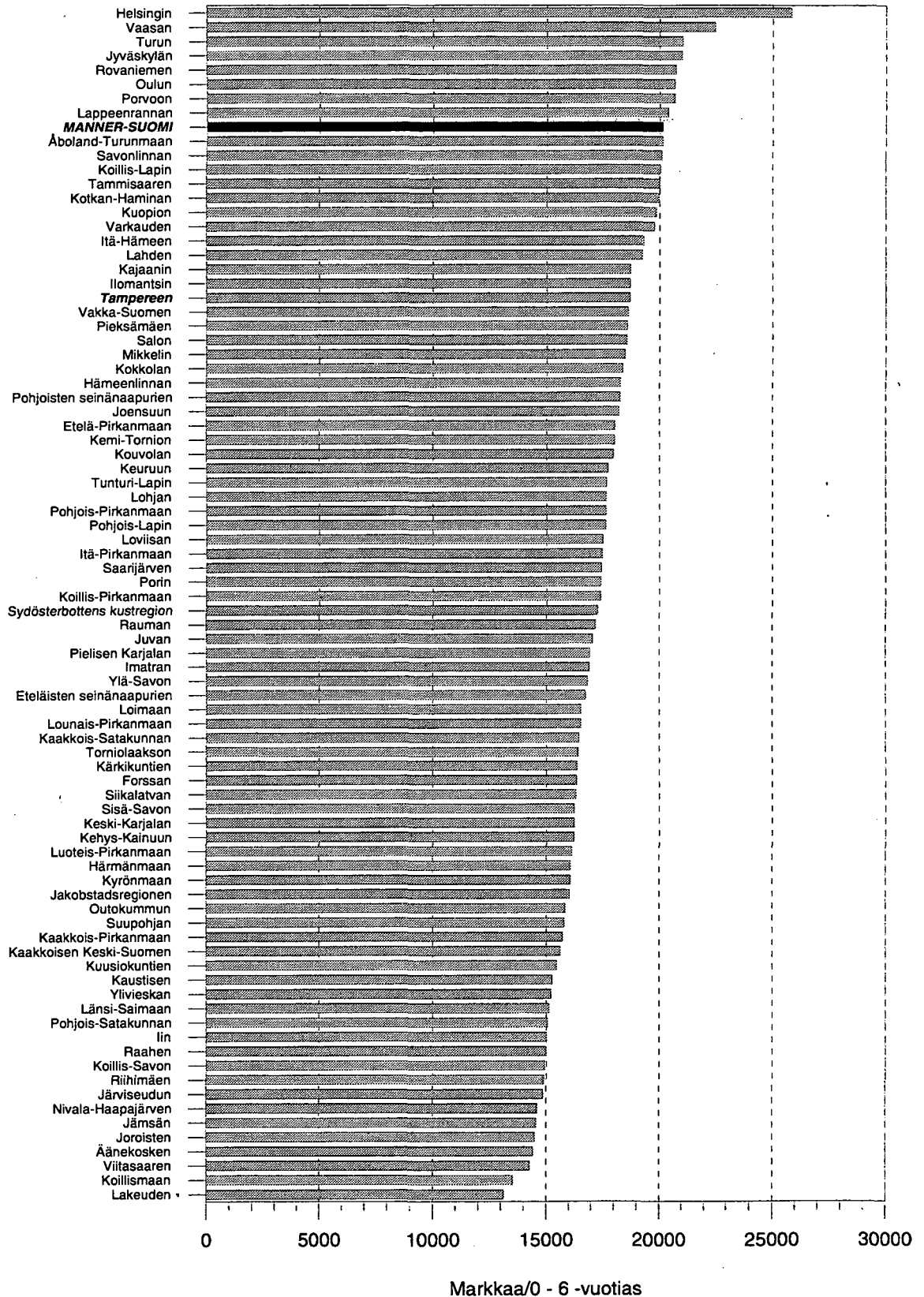
Kuva 149. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 1997.

Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 1997

Kuva 150. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 1997.

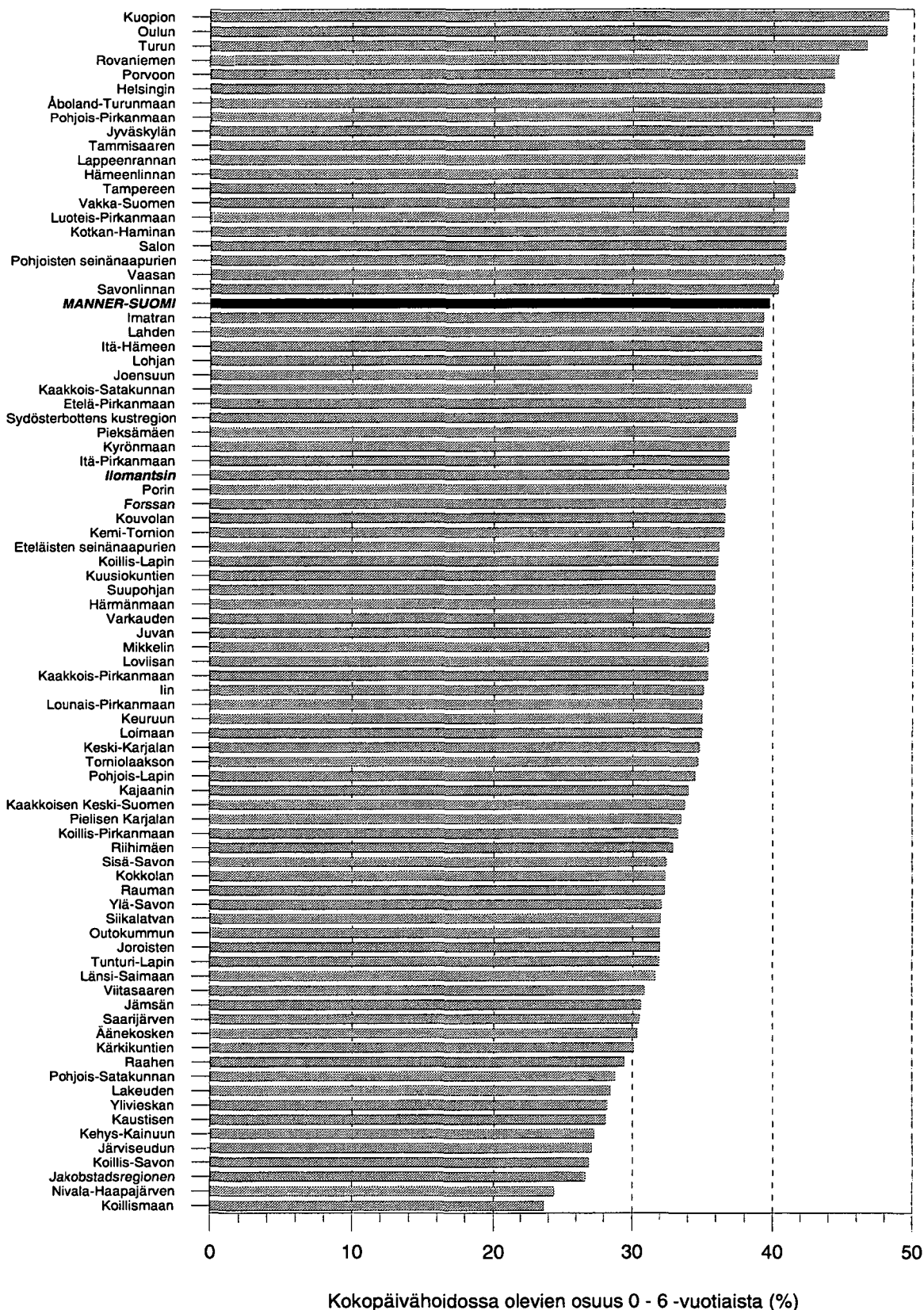
Lasten päivähoiton käyttökustannukset seutukunnittain 1997

Lähde:TK/Julkinen talous

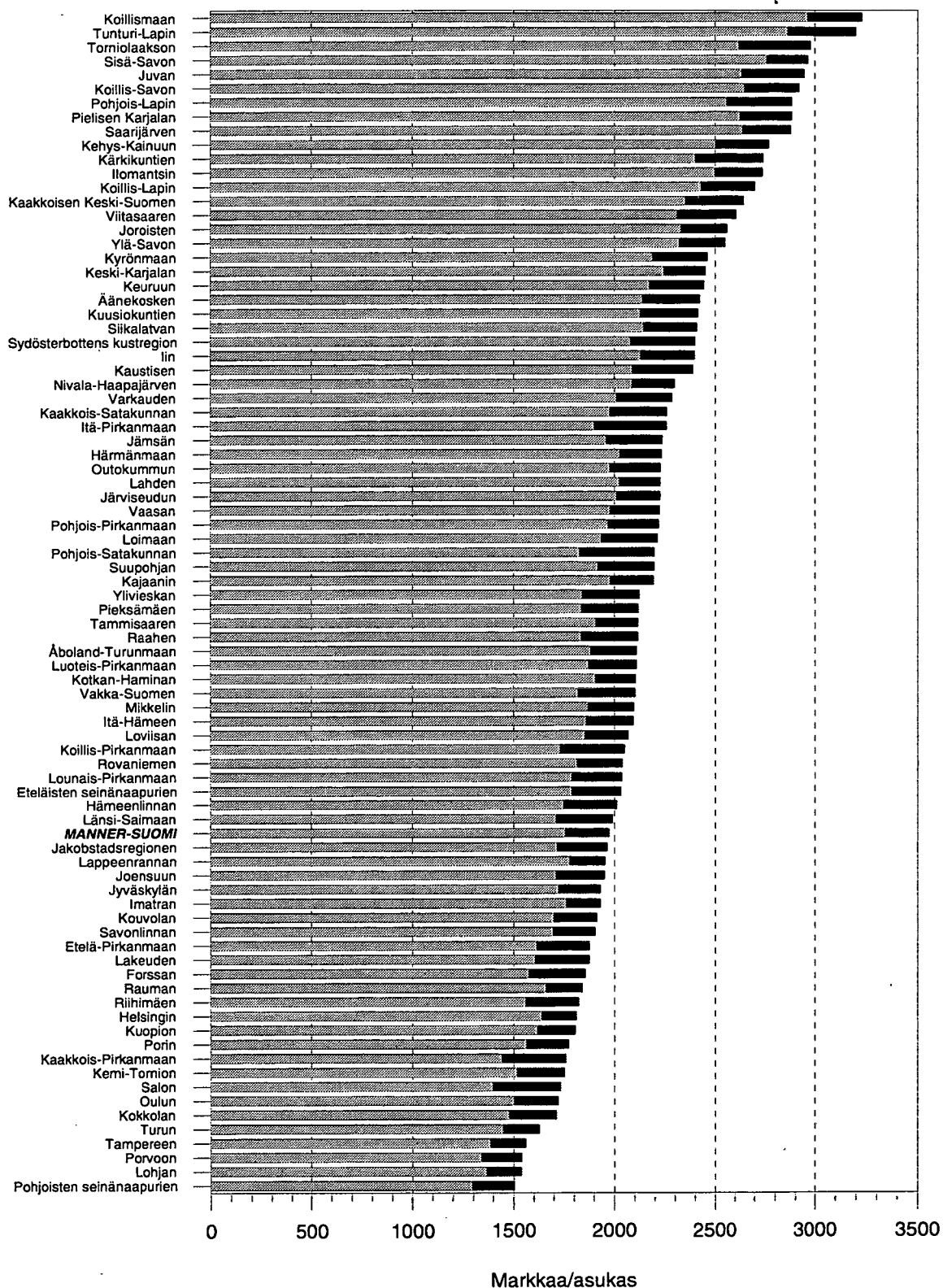
Kuva 151. Lasten päivähoiton käyttökustannukset seutukunnittain 1997.

Kunnallinen lasten päivähoito seutukunnittain 1997

Kuva 152. Kunnallinen lasten päivähoito seutukunnittain 1997.

Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 1997

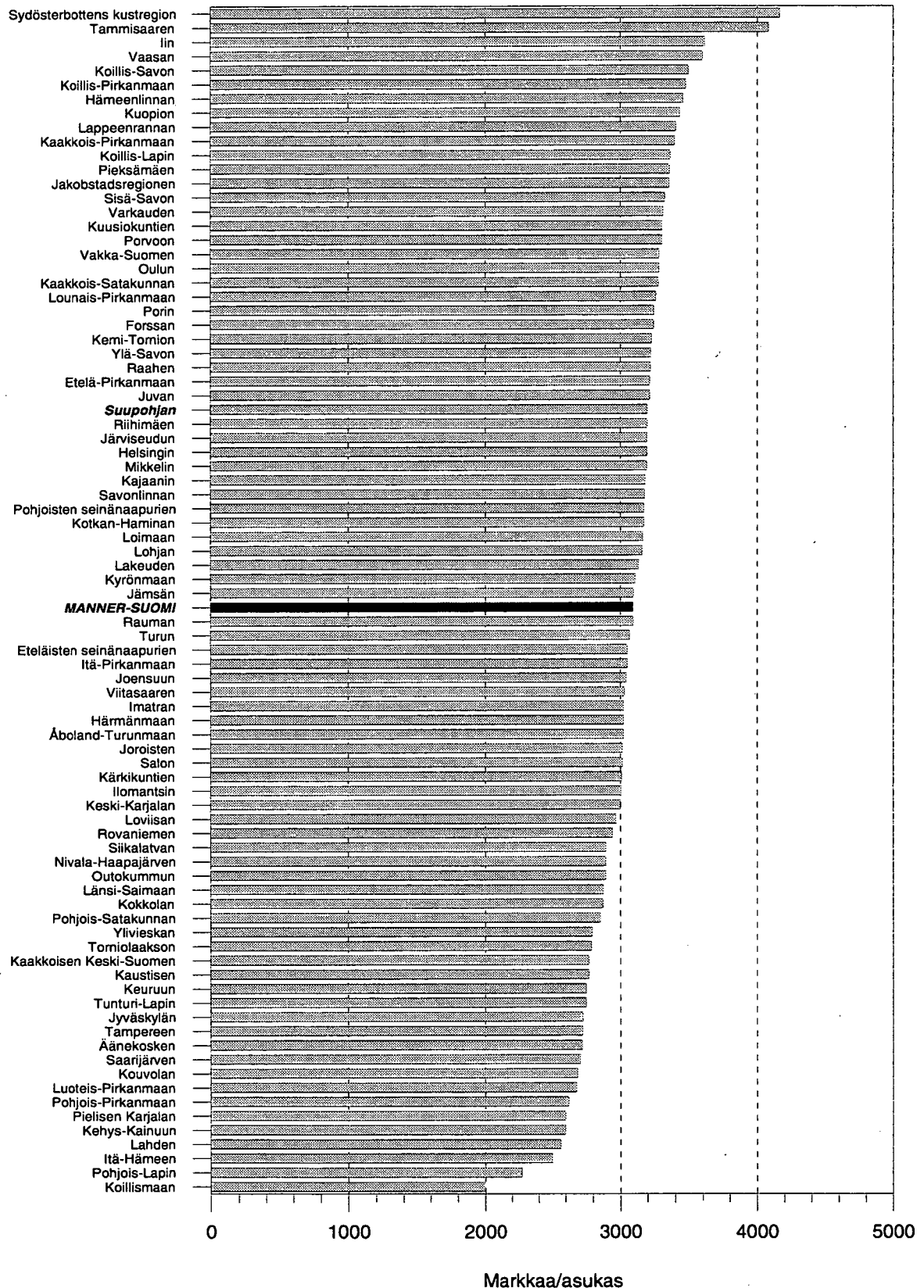

Lähde:TK/Julkinen talous

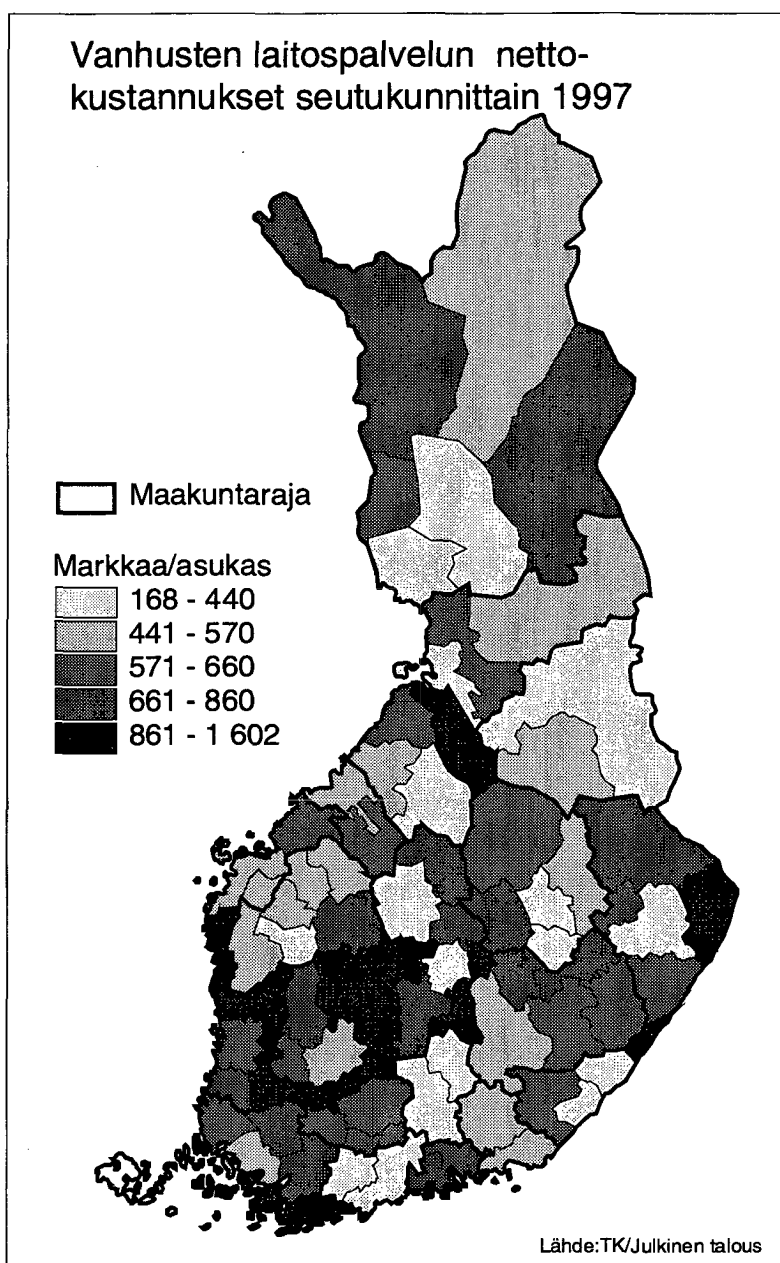
 Perusterveydenhuolto
 Hammashuolto

Kuva 153. Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 1997.

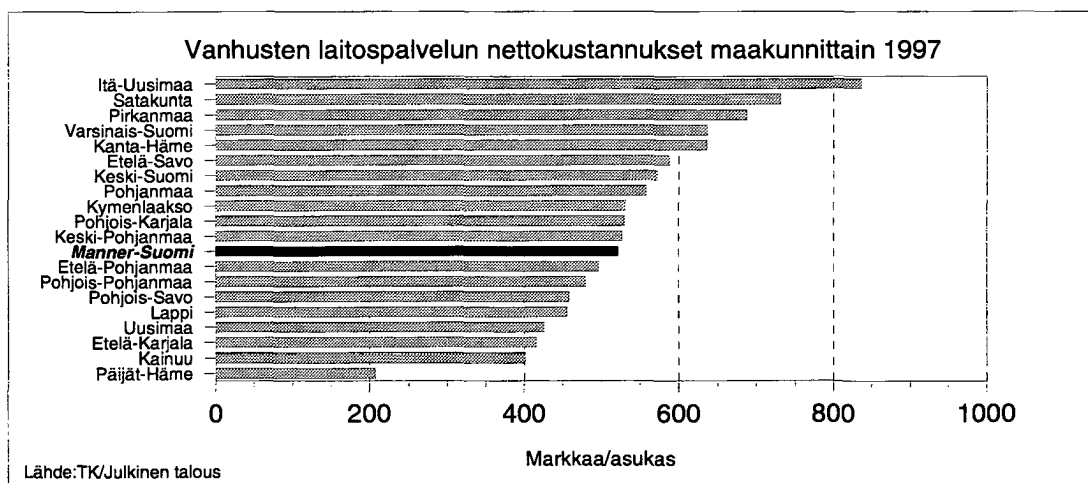
Kuntien erikoissairaanhoidon nettokustannukset seutukunnittain 1997

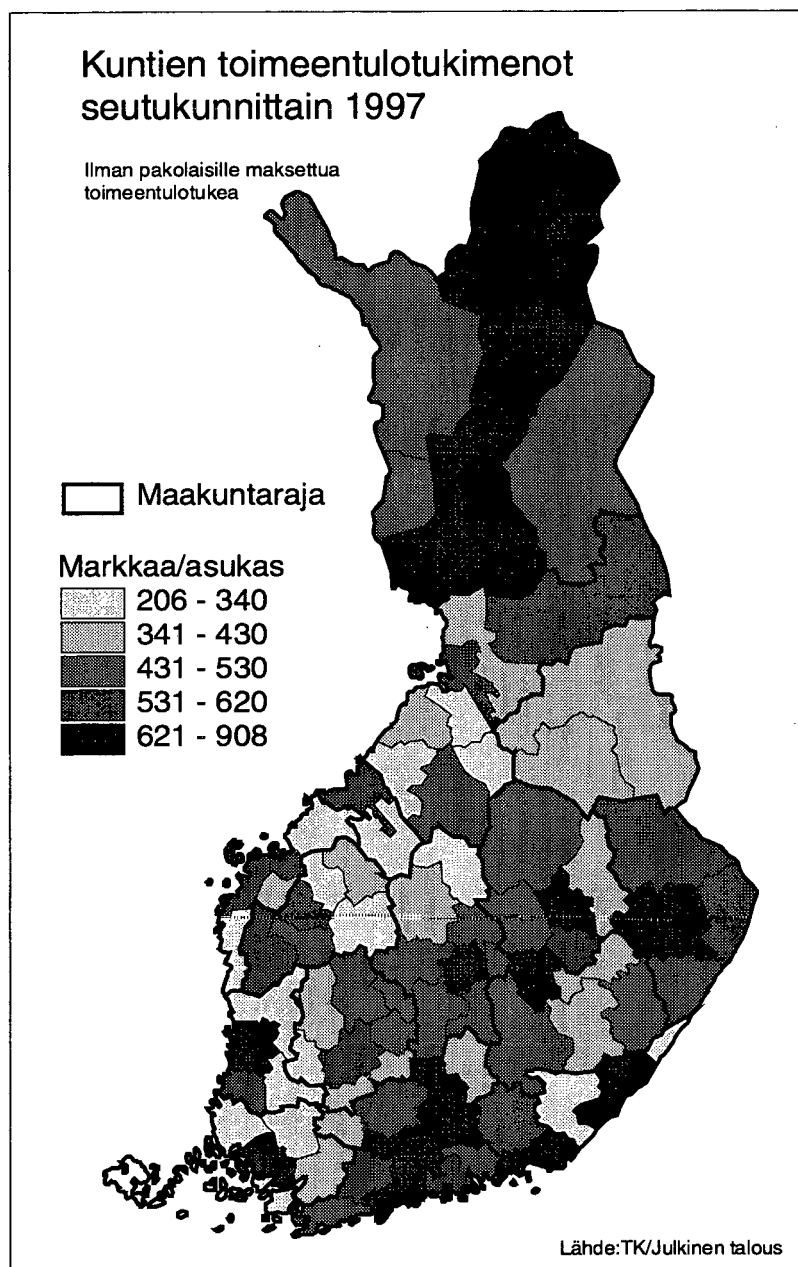
Kuva 154. Kuntien erikoissairaanhoidon nettokustannukset seutukunnittain 1997.

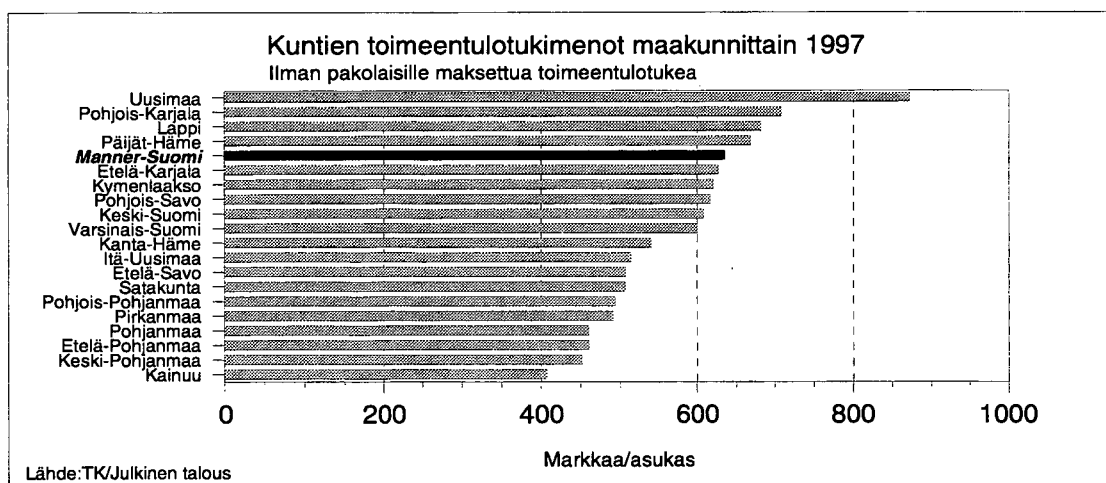
Kuva 155. Vanhusten laitospalvelun nettokustannukset seutukunnittain 1997.

Kuva 156. Vanhusten laitospalvelun nettokustannukset maakunnittain 1997.

Kuva 157. Kuntien toimeentulotukimenot seutukunnittain 1997.

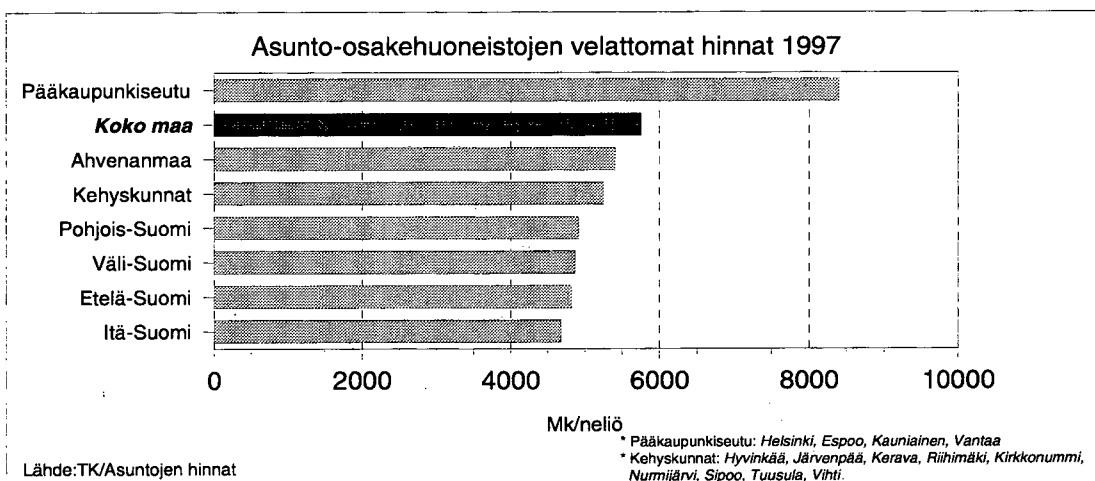
Kuva 158. Kuntien toimeentulotukimenot maakunnittain 1997.

ASUMINEN JA RAKENNUKSET

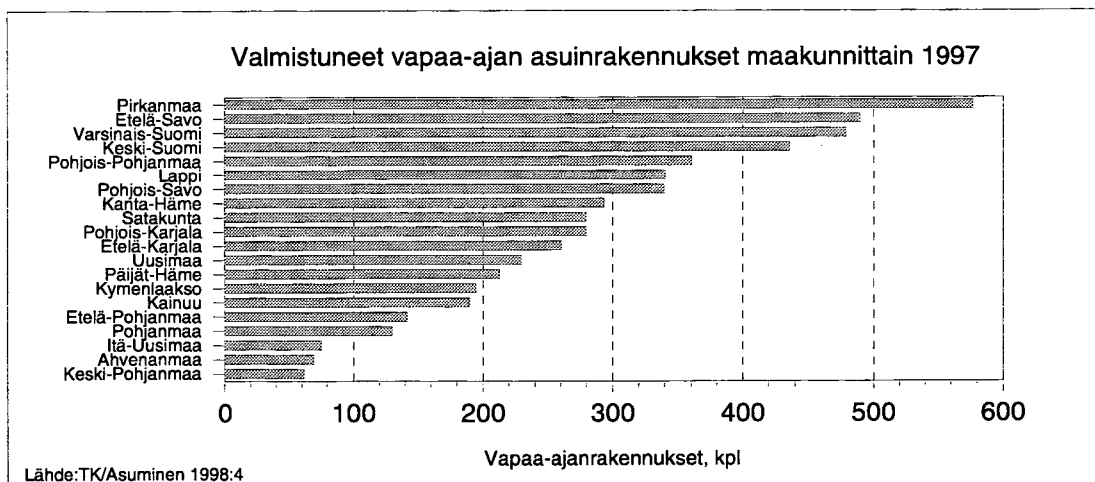
Vuonna 1997 asunto-osakehuoneistojen velaton keskihinta oli koko maassa 5 758 mk/m². Neliöhinta kallistui edellisvuoteen verrattuna 15.3 %. Pääkaupunkiseudun neliöhinnat ovat huomattavasti muuta maata kalliimmat.

Vuonna 1997 asuntoja tuotettiin suhteessa asukaslukuun eniten Oulun seutukunnassa. Nivala-Haapajärven, Outokummun, Siikalatvan ja Koillis-Lapin seutukunnissa asuntotuotanto oli vähäisintä. Vuonna 1997 rakennuksia valmistui asukasta kohti eniten Länsi-Saimaan ja Föglön seutukunnissa. Helsingin seutukunnassa tämä suhdeluku oli pienin, vaikka määrällisesti siellä rakennettiin eniten.

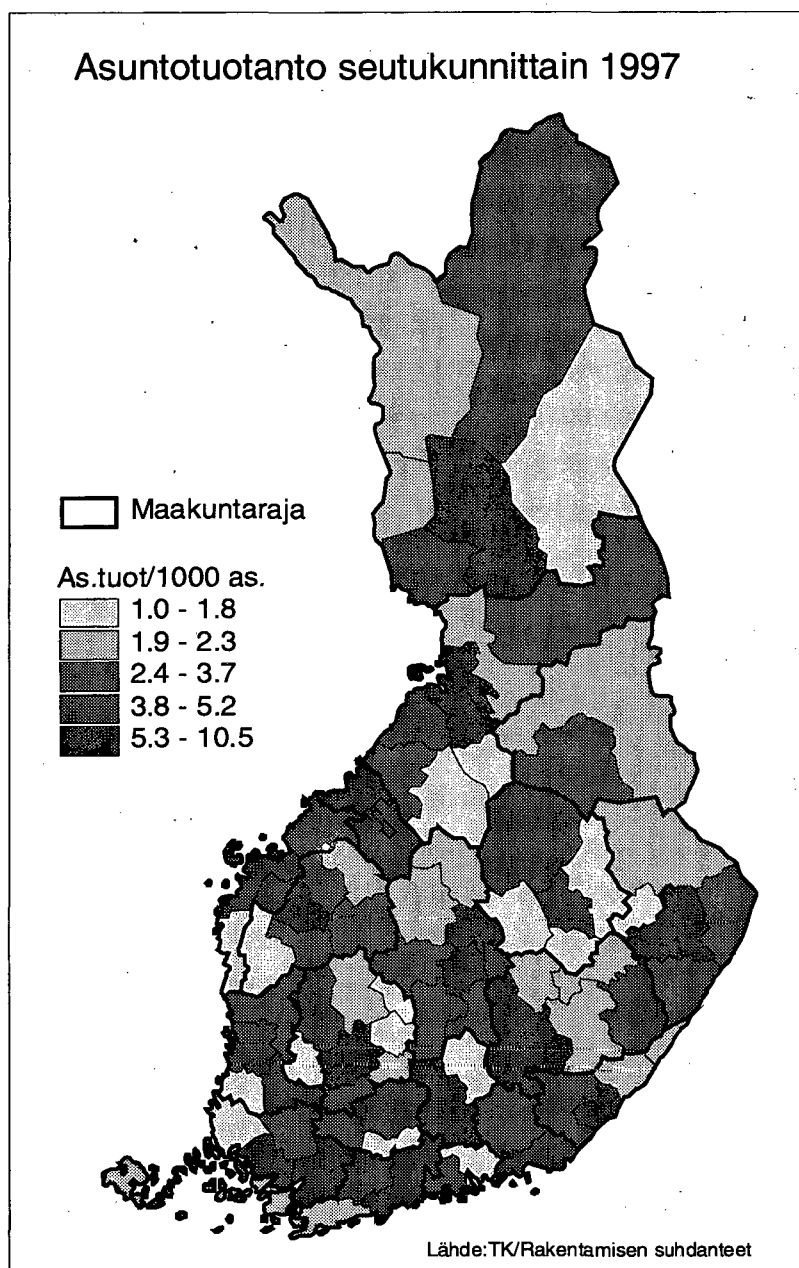
Ahtaasti asuvien asutokuntien tilastoissa on käytetty normin 3 mukaisia tietoja. Tämän normin mukaan asunto on ahtaasti asuttu, kun siinä asuu enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huonelukuun. Vuonna 1996 Iin, Siikalatvan, Lakeuden ja Koillismaan seutukunnissa ahtaasti asuvien osuus asutokunnista oli yli 10 %. Suhteellisesti vähiten ahtaasti asuvia oli Kouvolan ja Rauman seutukunnissa.

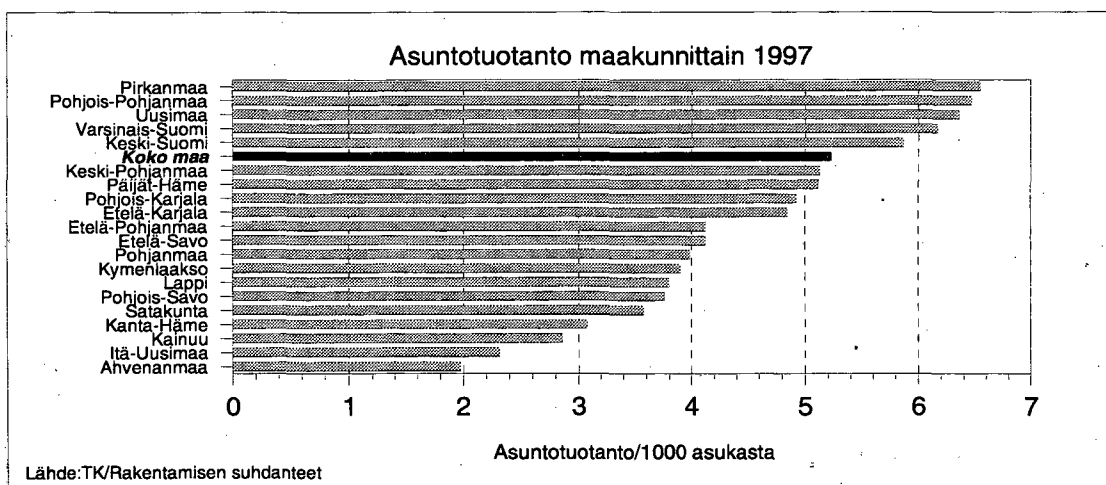
Kuva 159. Asunto-osakehuoneistojen velattomat hinnat 1997.

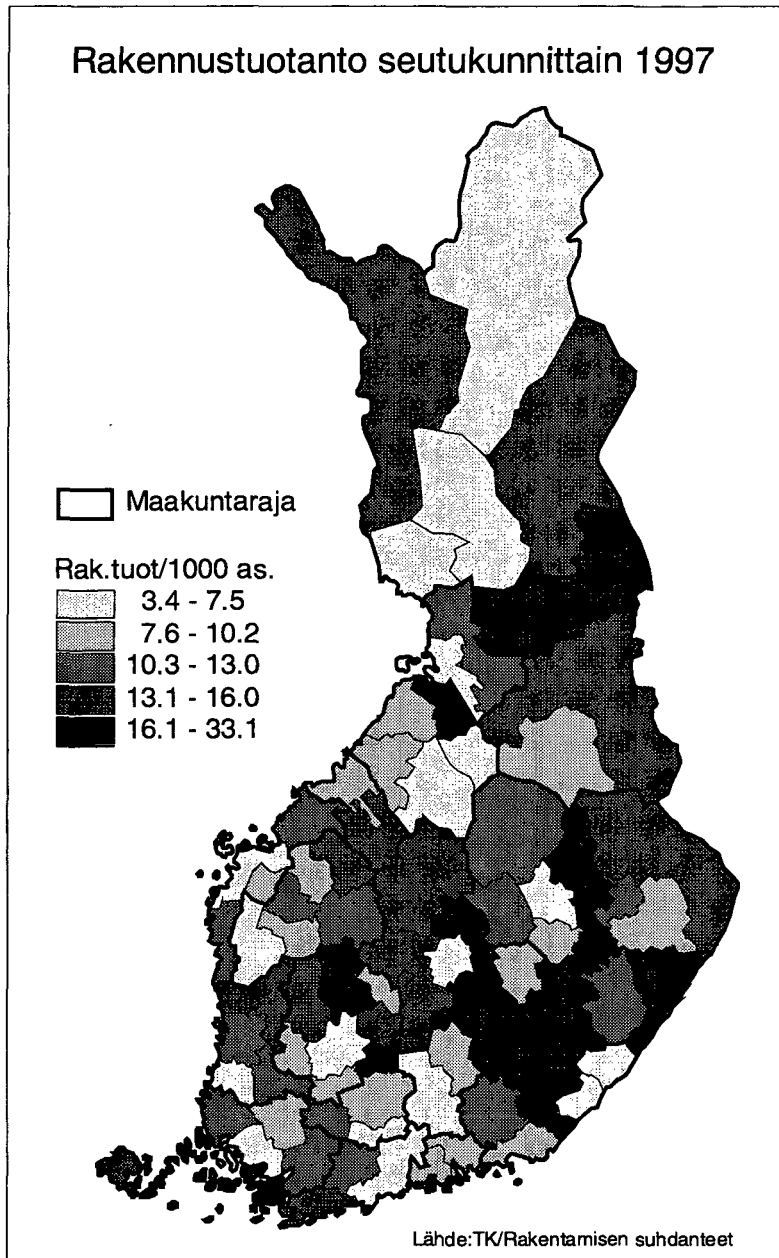
Kuva 160. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 1997.

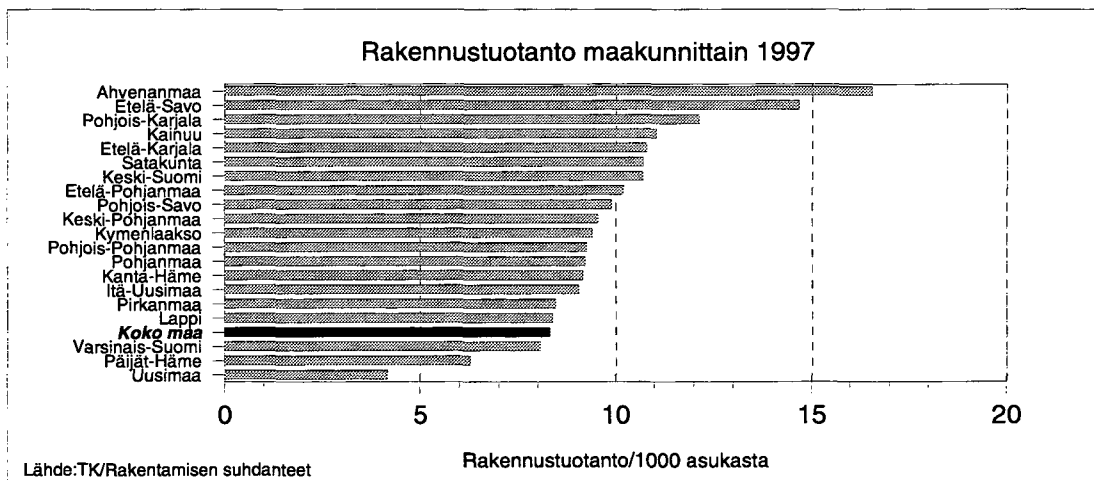
Kuva 161. Asuntotuotanto seutukunnittain 1997.

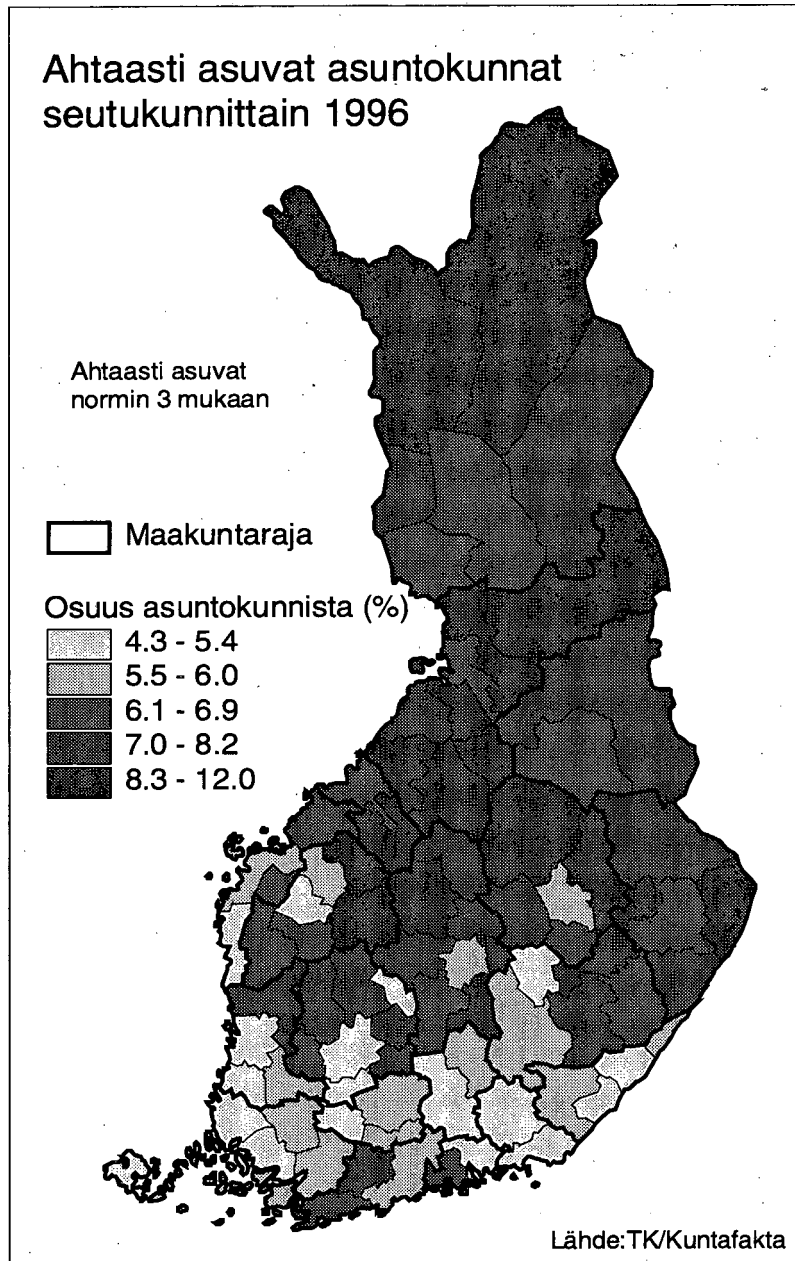
Kuva 162. Asuntotuotanto maakunnittain 1997.

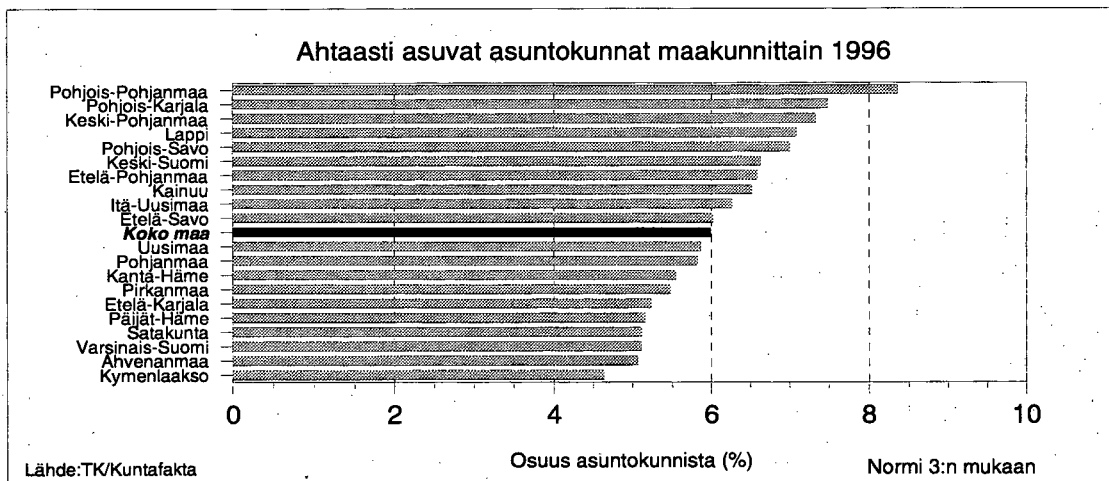
Kuva 163. Rakennustuotanto seutukunnittain 1997.

Kuva 164. Rakennustuotanto maakunnittain 1997.

Kuva 165. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 1996.

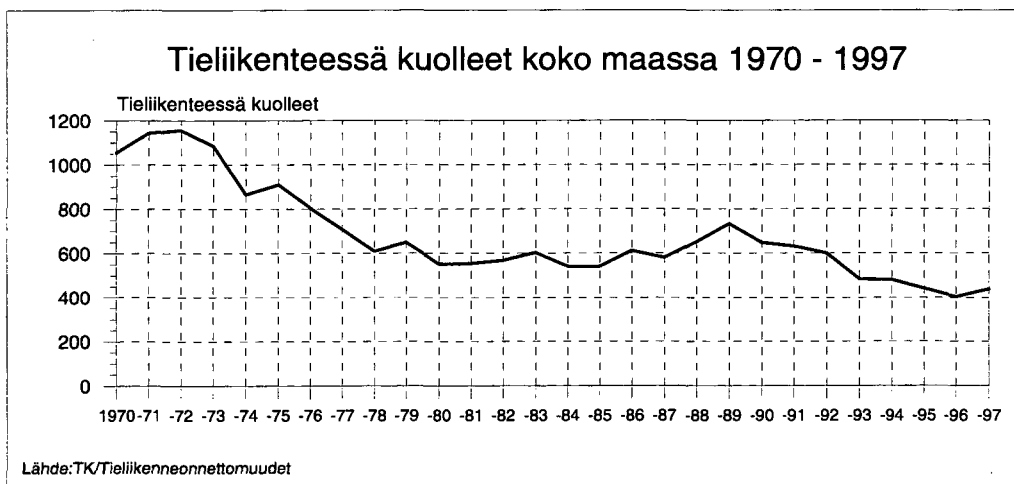
Kuva 166. Ahtaasti asuvat asuntokunnat maakunnittain 1996.

LIIKENNE

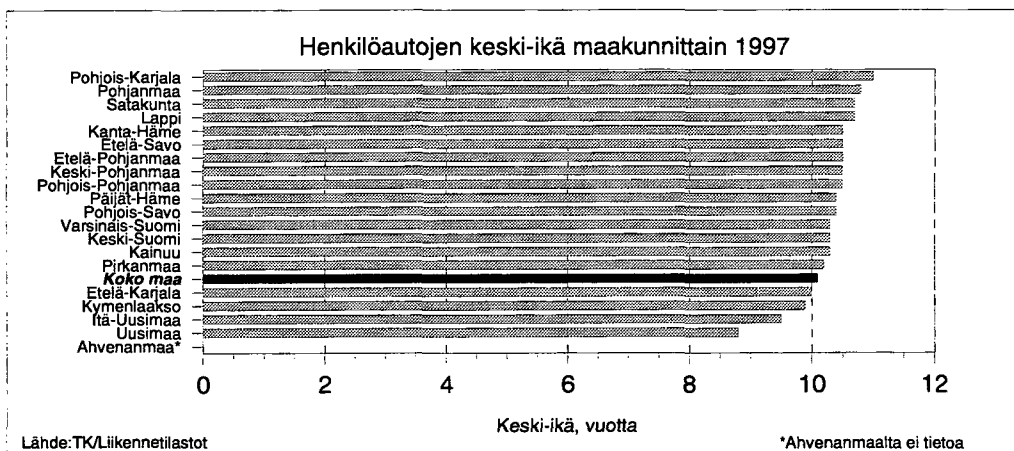
Liikennesuoritteella tarkoitetaan yleisten teiden keskimääräistä vuorokausiliikennettä eli sitä kilometrimäärää, joka seutukunnan alueella kulkevilla yleisillä teillä keskimäärin ajoneuvoilla ajetaan. Asukasta kohti lasketut liikennesuoritteet olivat vuonna 1996 pienimmät (alle 10 autokilometriä/asukas/vrk) Helsingin ja Turun seutukunnissa. Tunturi-Lapin seutukunnassa liikennesuoritteet olivat yli nelinkertaiset näihin alueisiin verrattuna. Maakunnittain tarkasteltuna liikennesuoritteet olivat suurimmat Lapissa ja pienimmät Uudellamaalla. Koko maan keskimääräinen liikennesuorite oli 14.5 autokilometriä/asukas vuorokaudessa.

Suomessa oli vuonna 1997 keskimäärin 378 henkilöautoa tuhatta asukasta kohti. Autoistunein maakunta oli Ahvenanmaa, jonka asukkaista joka toisella oli henkilöauto. Suhteellisesti vähiten autoja oli Uudellamaalla. Seutukunnista autoistuneimpia olivat Maarianhamina ja Kyrönmaa. Suhteellisesti vähiten autoja oli Pohjois-Lapin seutukunnassa. Henkilöautojen keski-ikä oli vuonna 1997 keskimäärin 10.1 vuotta. Uudellamaalla autokanta oli maan nuorinta (keskimäärin 8.8 vuotta) ja Pohjois-Karjalassa vanhinta (keskimäärin 11 vuotta).

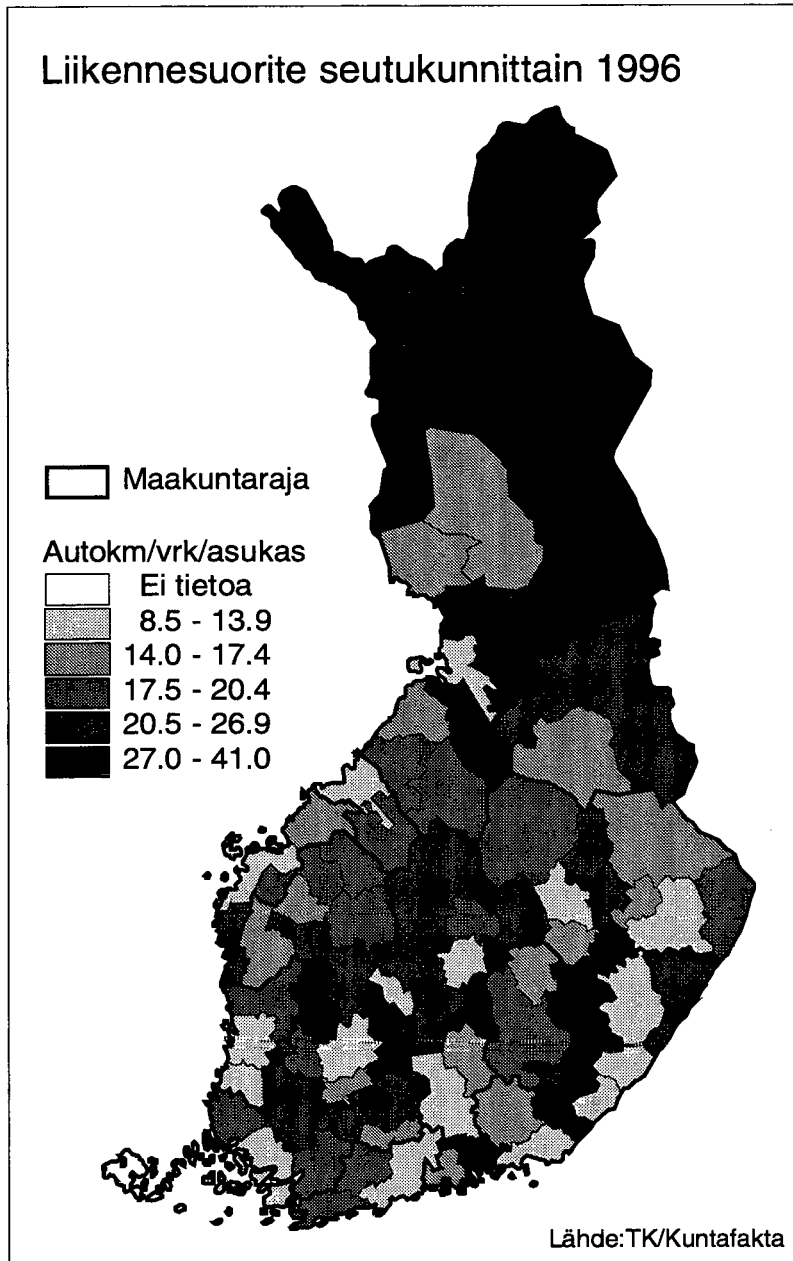
Tieliikennekuolemat ovat vähentyneet parinkymmenen vuoden aikana. Koko maassa tieliikenteessä kuoli 438 ihmistä vuonna 1997. Samana vuonna Föglön, Kaustisen, Sisä-Savon ja Åboland-Turunmaan seutukunnissa ei sattunut tieliikennekuolemia lainkaan.

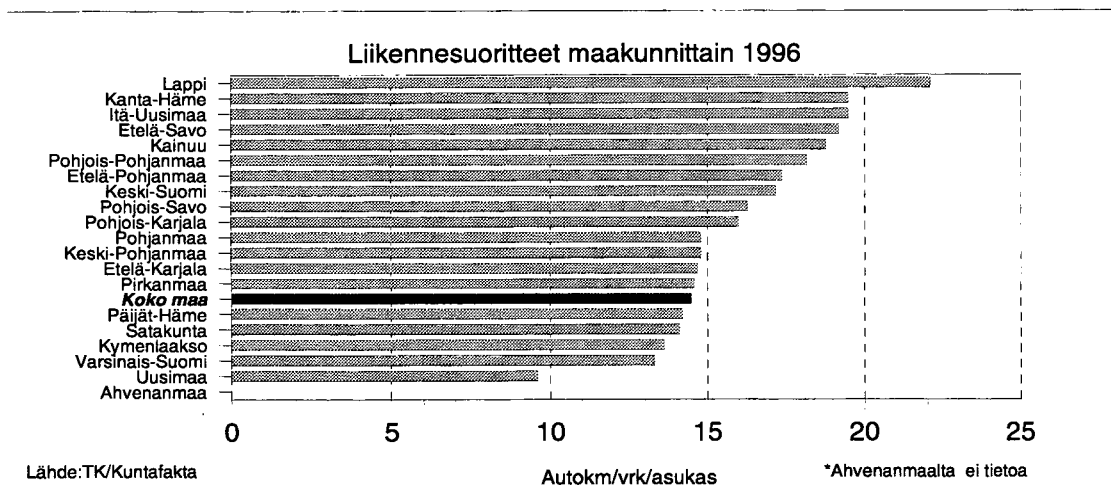
Kuva 167. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970 – 1997.

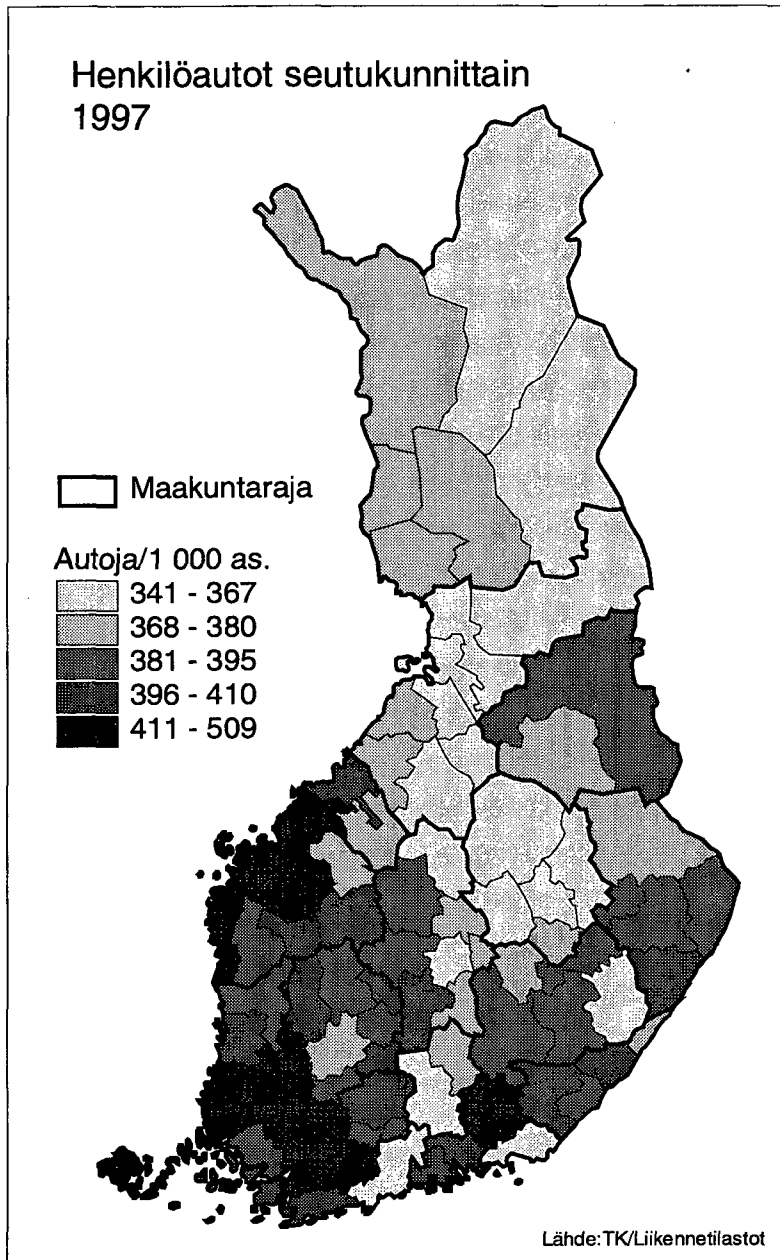
Kuva 168. Henkilöautojen keski-ikä maakunnittain 1997.

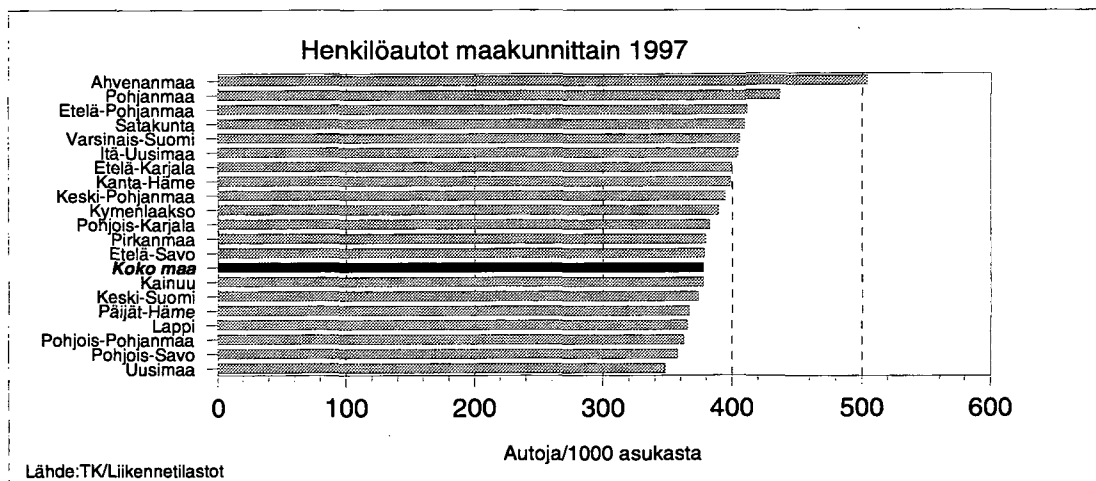
Kuva 169. Liikennesuorite seutukunnittain 1996.

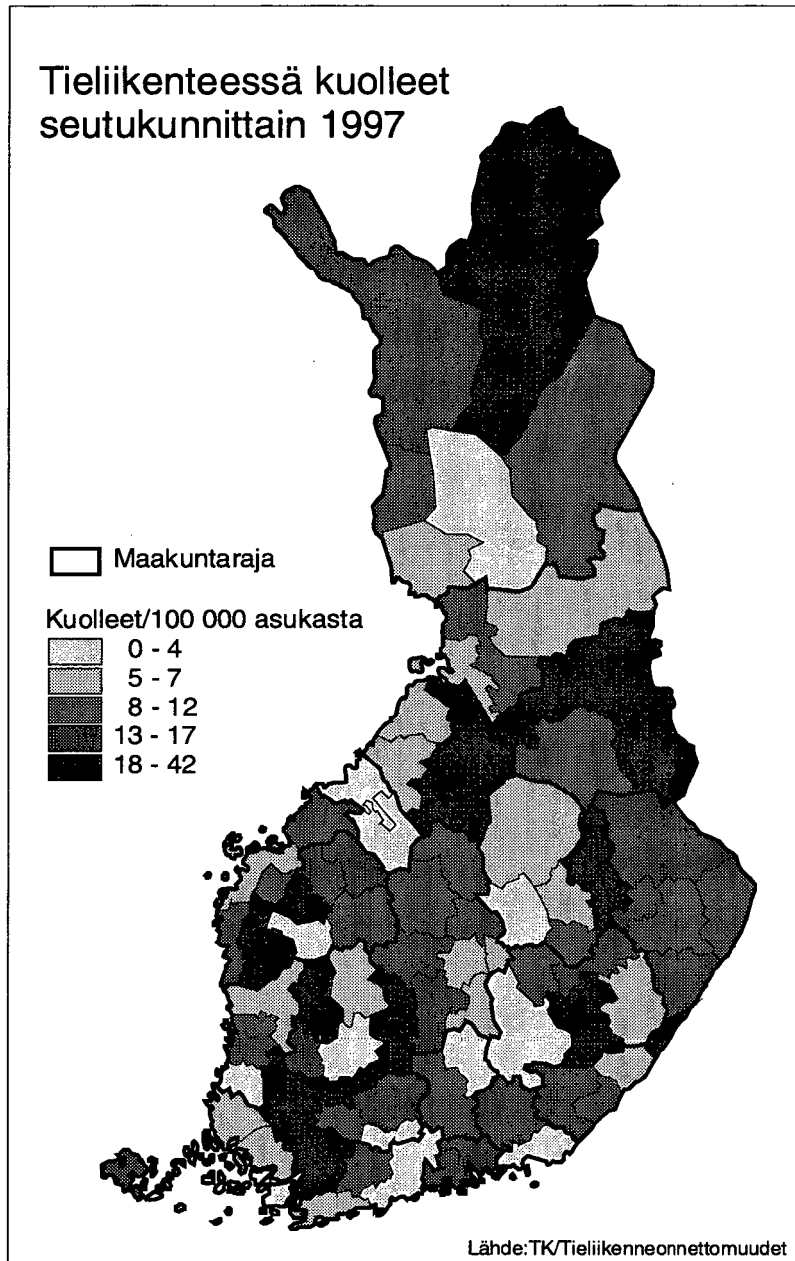
Kuva 170. Liikennesuorite maakunnittain 1996.

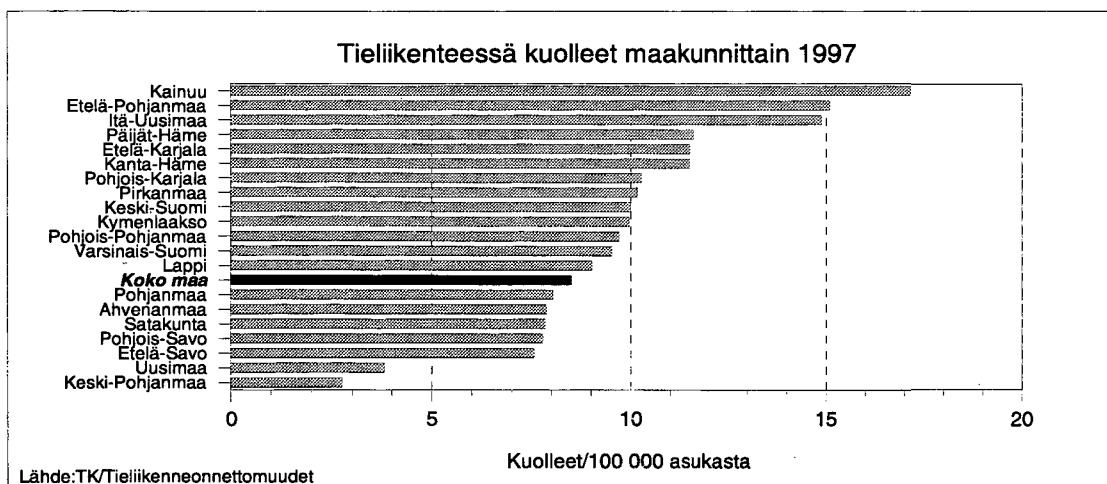
Kuva 171. Henkilöautot seutukunnittain 1997.

Kuva 172. Henkilöautot maakunnittain 1997.

Kuva 173. Tieliikenteessä kuolleet seutukunnittain 1997.

Kuva 174. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 1997.

ENERGIATALOUS

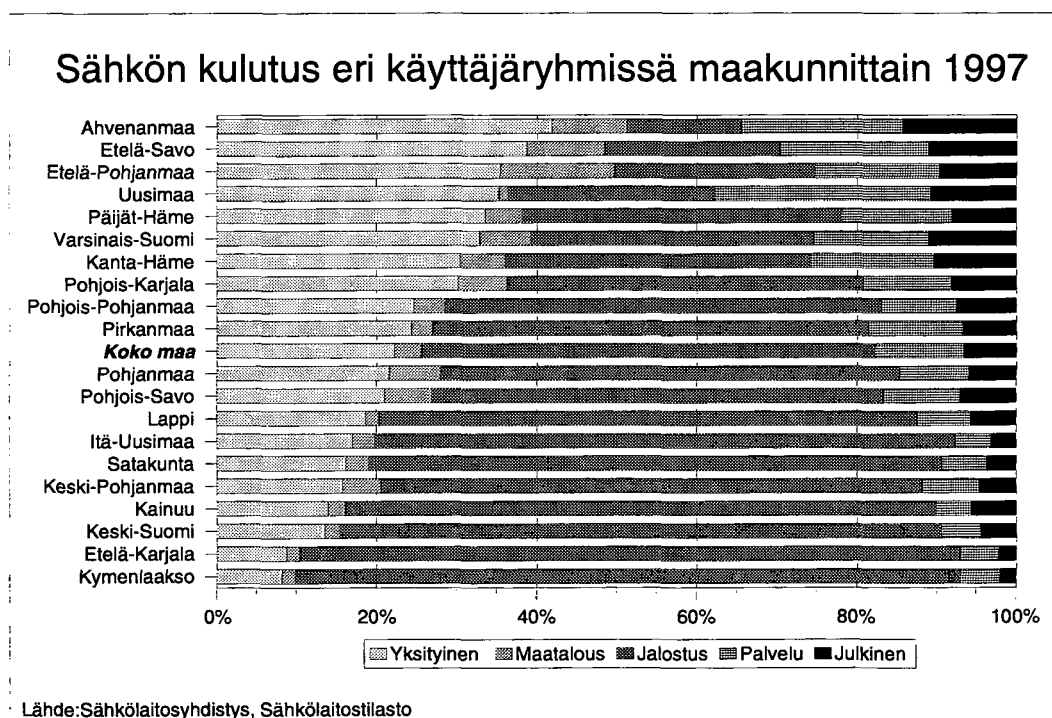
Vuonna 1997 Suomessa tuotettiin sähköä yhteensä 66 150 GWh. Tästä lähes kolmannes oli Satakunnasta. Toiseksi eniten sähköä tuotettiin Itä-Uudellamaalla. Näiden maakuntien ohella Pohjanmaalla, Lapissa ja Pohjois-Pohjanmaalla sähkön tuotanto oli kulutusta suurempi. Suomessa tuotetun vesivoimaenergian osuus vuonna 1997 oli 18 % kokonaistuotannosta. Kolmannes maan vesivoimaenergiasta tuotettiin Lapissa.

Sähköä kulutettiin yhteensä 71 268 GWh. Jalostus on suurin sähkön käyttäjäryhmä, 57 % kokonaiskulutuksesta. Kymenlaaksossa ja Etelä-Karjalassa jalostuksen osuus oli yli 80 %. Kotitaloudet käyttivät sähköstä viidenneksen. Ahvenanmaalla, Etelä-Savossa, Etelä-Pohjanmaalla ja Uudellamaalla yksityinen sähkönkulutuksen osuus oli jalostuksen osuutta suurempi. Etelä-Pohjanmaalla maatalouden käyttämän sähkön osuus oli merkittävästi suurempi kuin muissa maakunnissa.

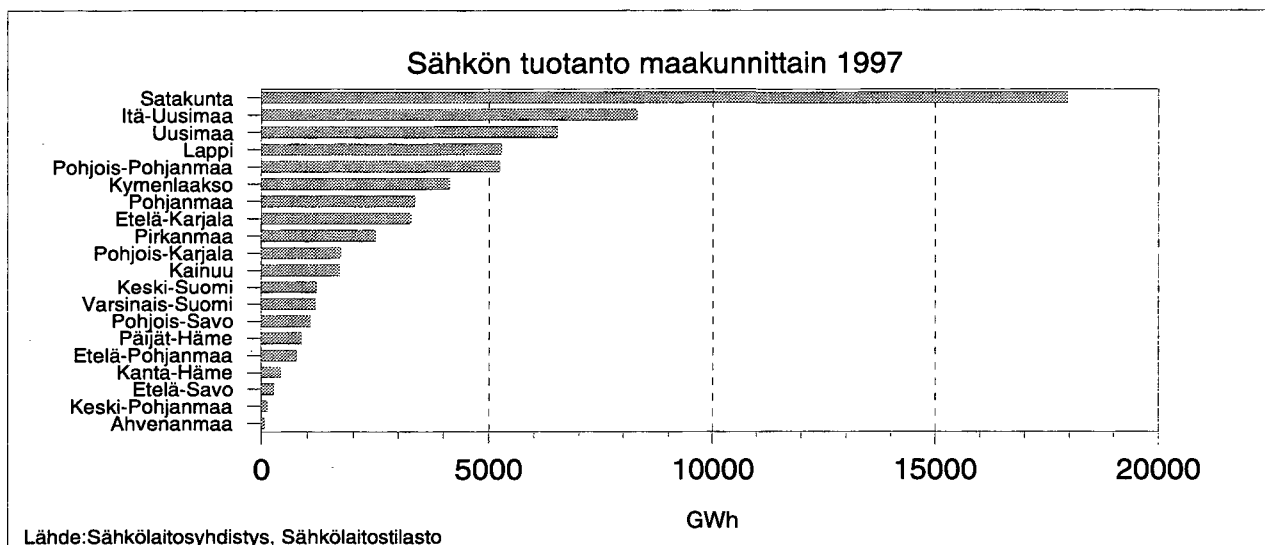
Vuonna 1997 jalostuksen käyttämä sähkö asukasta kohti laskettuna oli suurin Jämsän seutukunnassa, yli 100 MWh. Vastaavasti vähiten teollisuussähköä suhteessa asukaslukuun kului Lakeuden seutukunnassa. Maakunnittain tarkasteltuna suurin kulutus oli Kymenlaaksossa, 30 MWh/asukas.

Palveluelinkeinoissa käytetty sähkö asukaslukuun suhteutettuna oli suurinta Tunturi-Lapin seutukunnassa. Suhteellisesti vähiten palveluiden piirissä sähköä kului Koillis-Pirkanmaan seutukunnassa. Itä-Uudellamaalla ja Kainuussa palvelut käyttivät sähköä asukasta kohti laskettuna noin 1 MWh, kun taas Uudellamaalla vastaava kulutus oli yli 2 MWh.

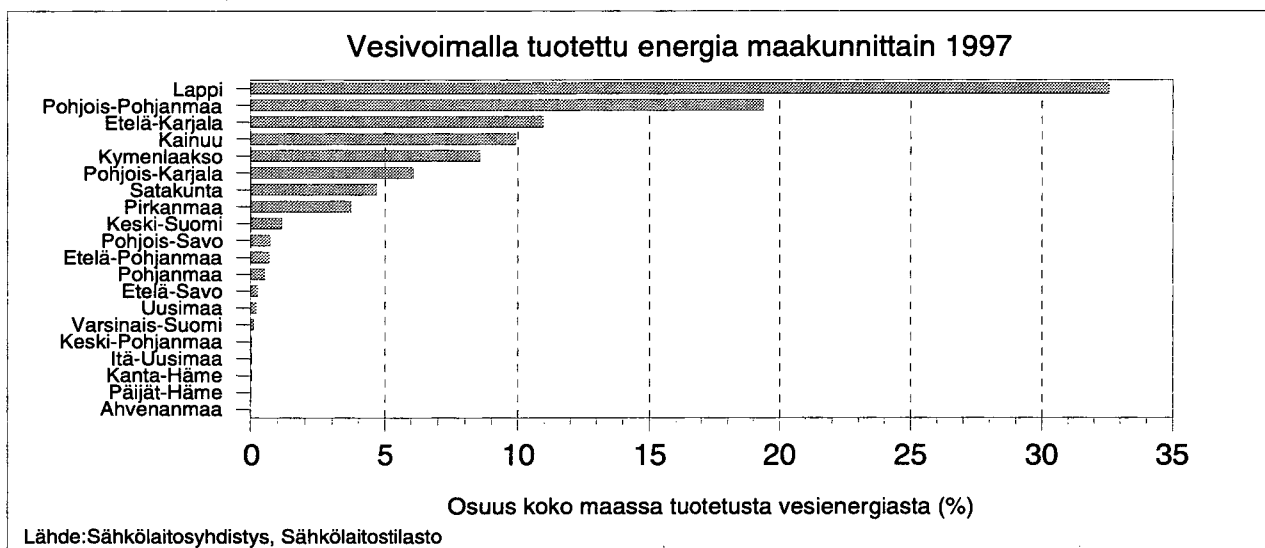
Vuonna 1997 yksityinen sähkön kulutus asukasta kohti laskettuna oli vähäisintä Eteläisten seinänaapurien seutukunnassa, 2.4 MWh. Vastaavasti Tunturi-Lapin seutukunnassa sähköä kului eniten, 7.8 MWh/asukas. Maakunnittain vertailtuna yksityinen sähkönkulutus on varsin tasaista. Lapin ja Itä-Uudenmaan maakunnissa se on kuitenkin suhteellisesti muita merkittävämpää.

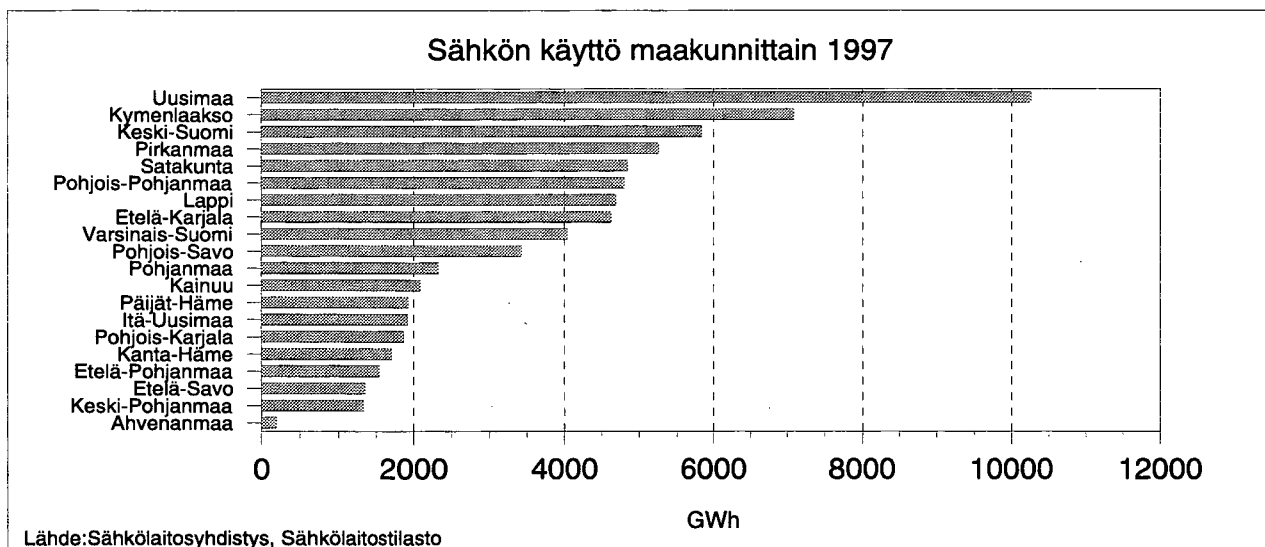
Kuva 175. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 1997.

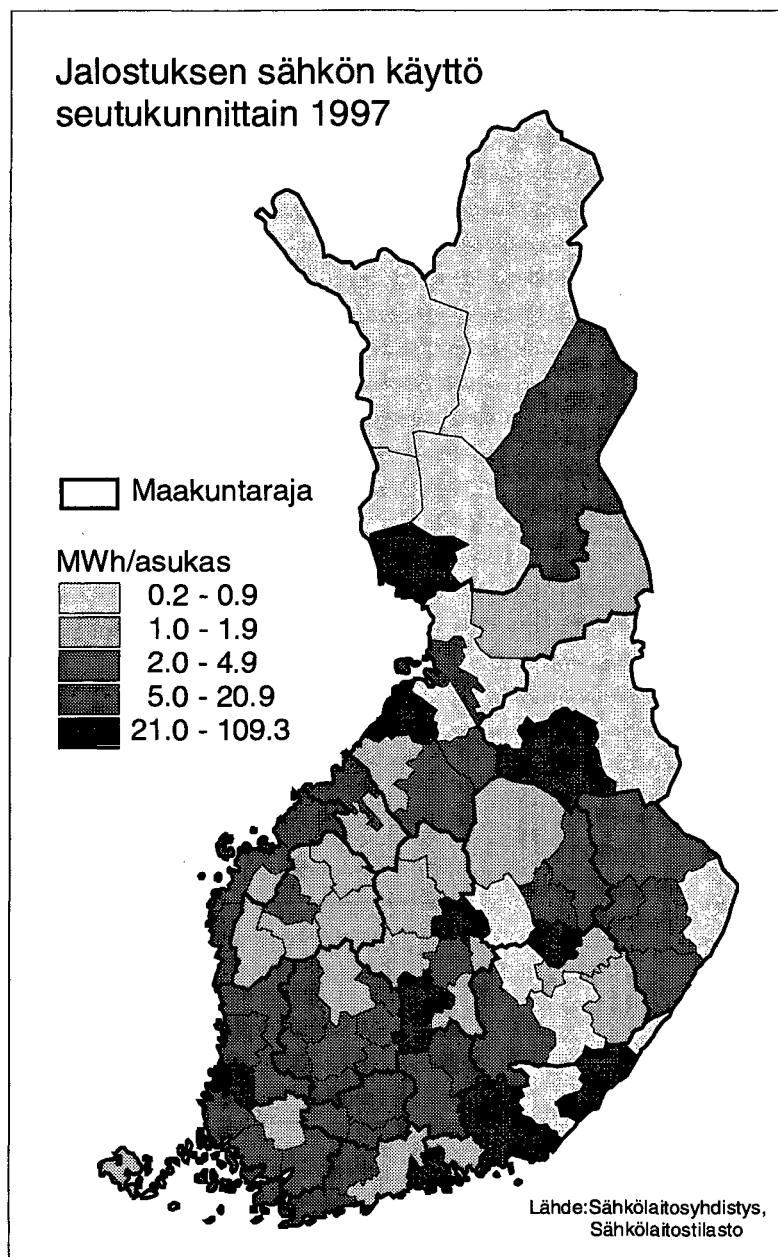
Kuva 176. Sähkön tuotanto maakunnittain 1997.

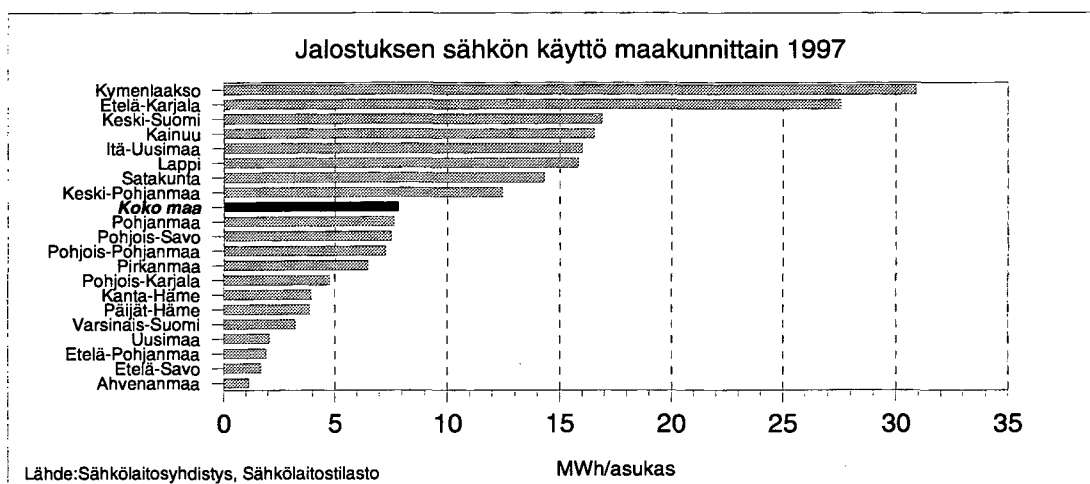
Kuva 177. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 1997.

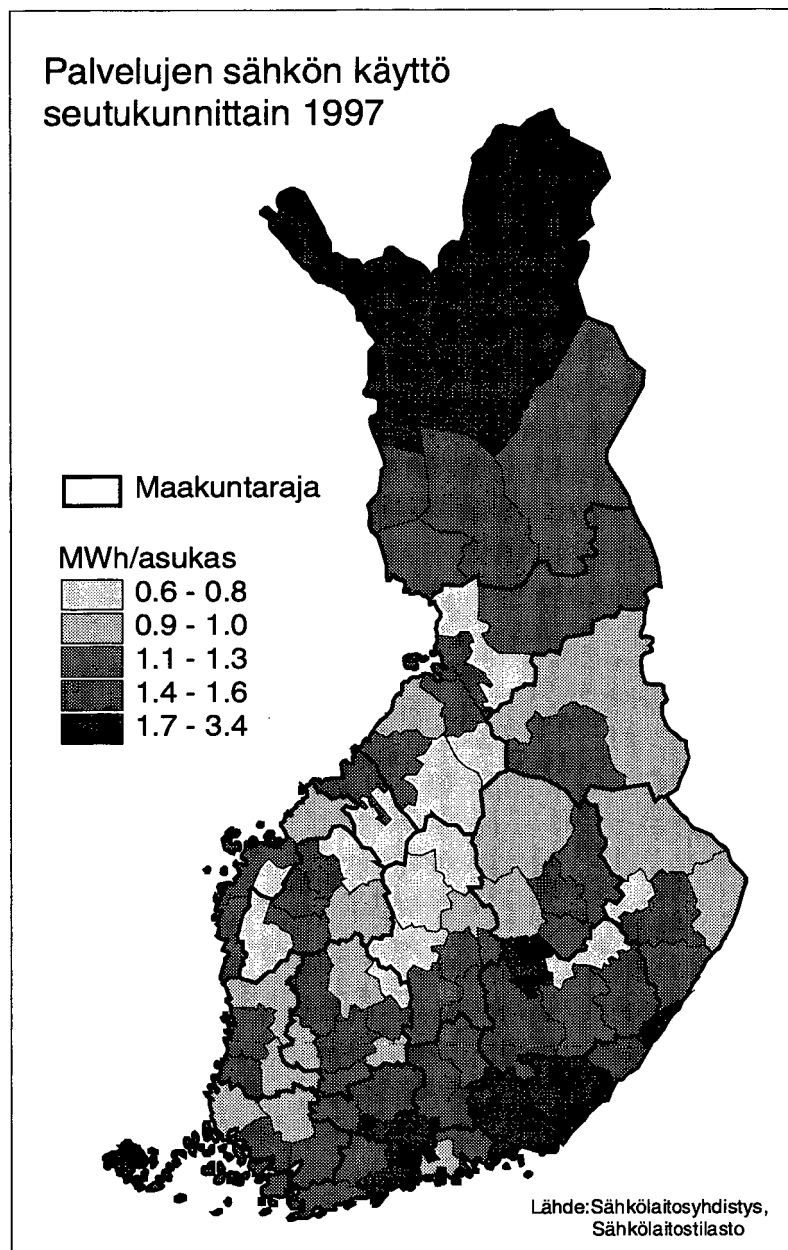
Kuva 178. Sähkön käyttö maakunnittain 1997.

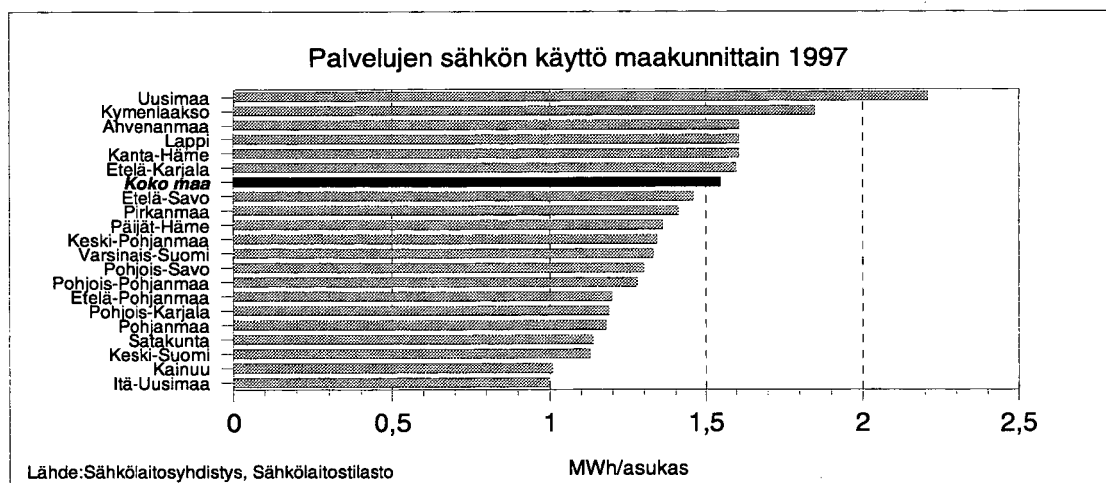
Kuva 179. Jalostuksen sähkön käyttö seutukunnittain 1997.

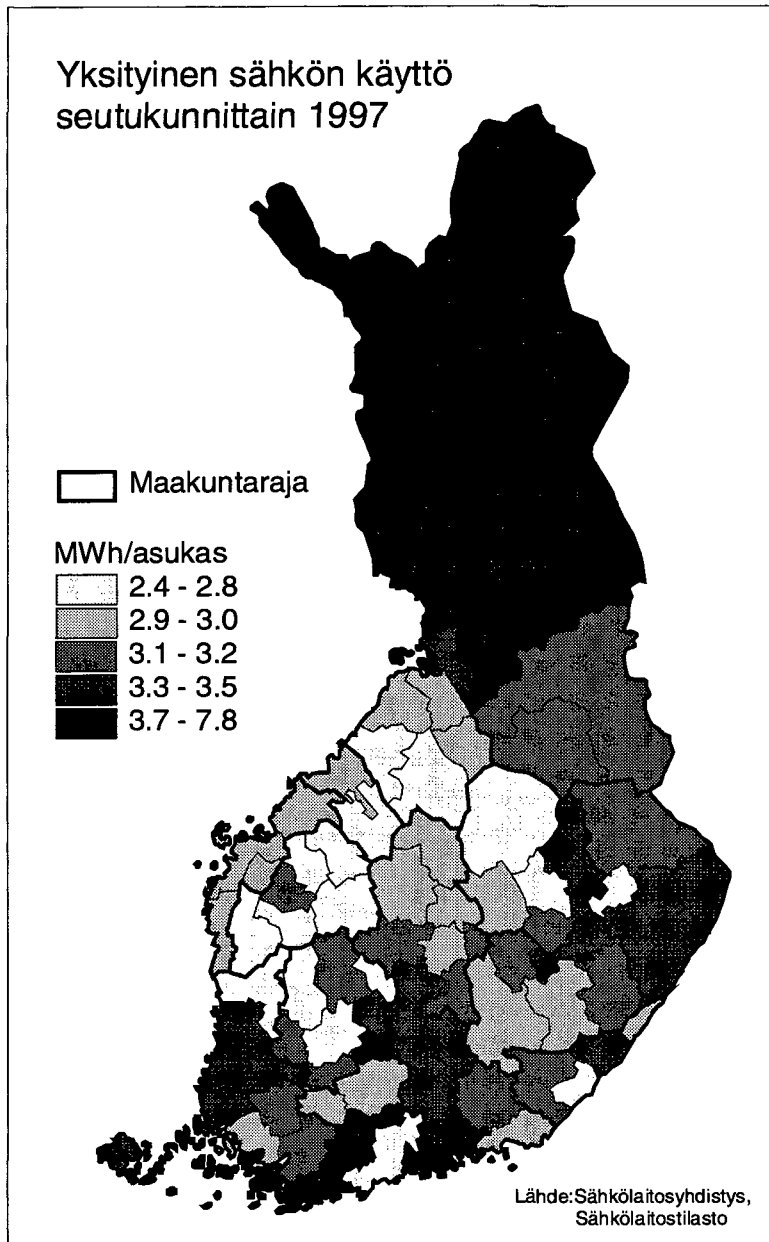
Kuva 180. Jalostuksen sähkön käyttö maakunnittain 1997.

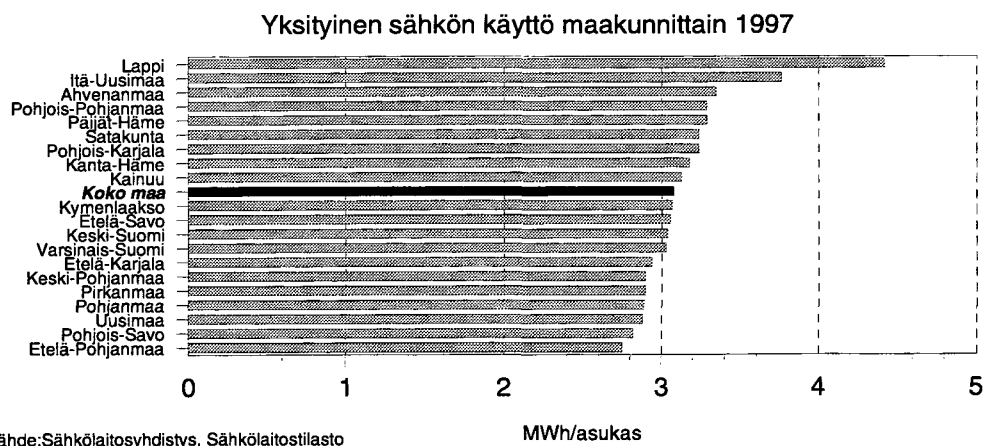
Kuva 181. Palvelujen sähkön käyttö seutukunnittain 1997.

Kuva 182. Palvelujen sähkön käyttö maakunnittain 1997.

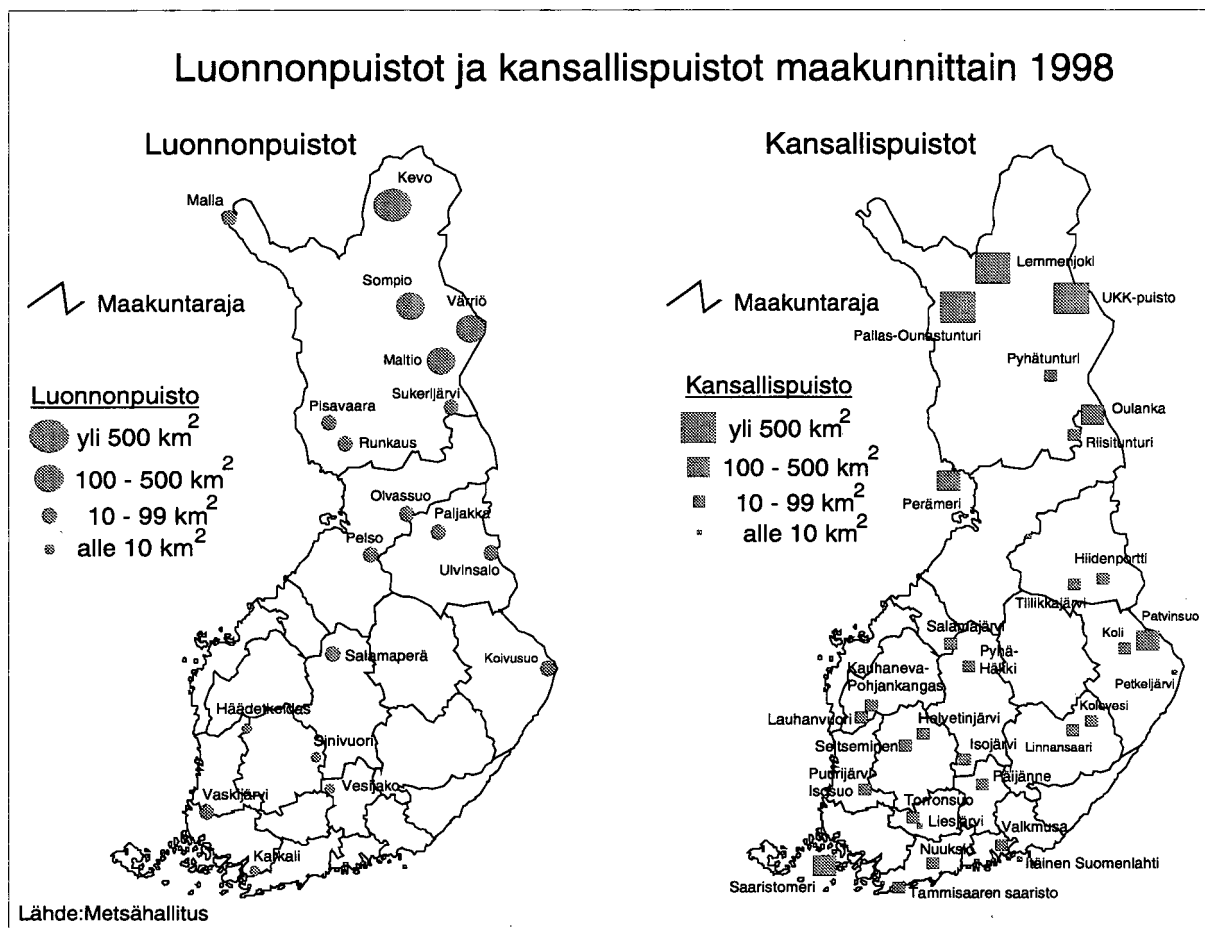
Kuva 183. Yksityinen sähkön käyttö seutukunnittain 1997.

Kuva 184. Yksityinen sähkön käyttö maakunnittain 1997.

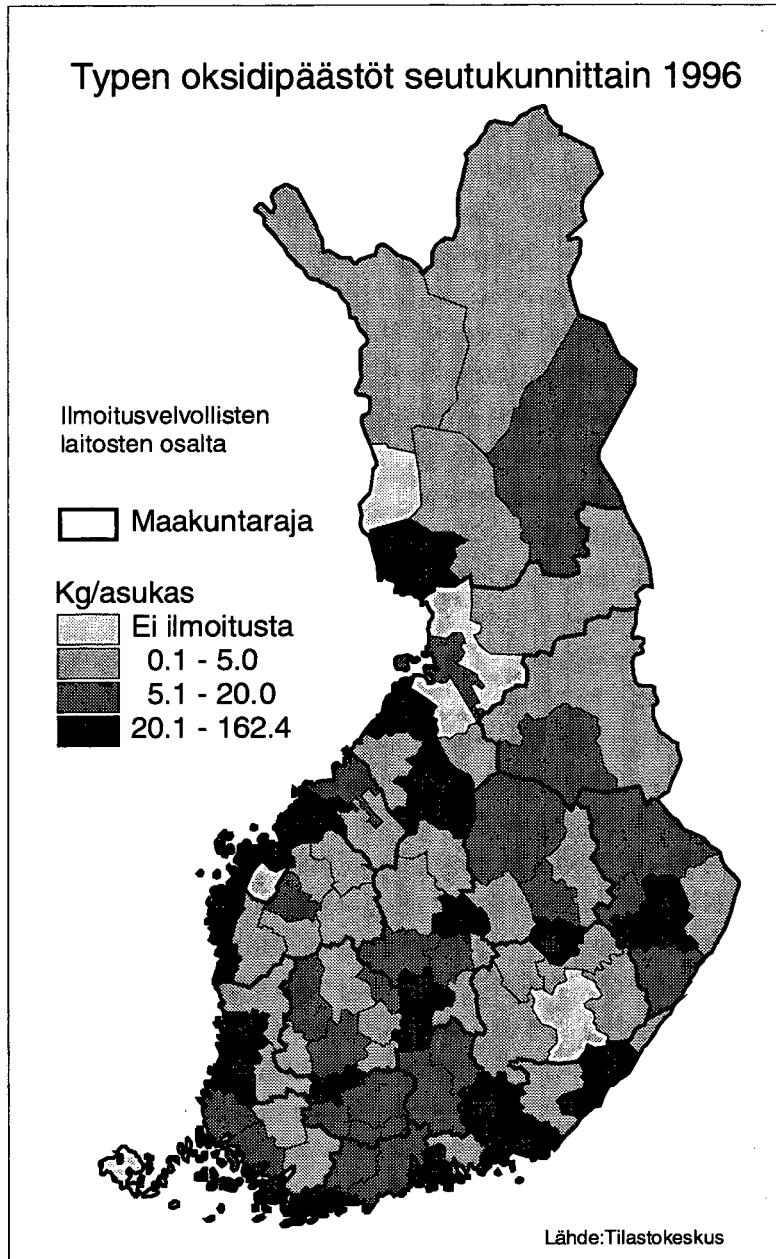
YMPÄRISTÖN TILA

Suomessa on 1 838 luonnonsuojelualuetta. Näistä luonnonpuistoja on 19. Luonnonpuistojen pinta-ala on yhteensä 152 049 ha. Suurin luonnonpuisto Kevo sijaitsee Pohjois-Lapin seutukunnassa. Kansallispuistoja on 31 kpl ja niiden yhteinen maapinta-ala on 681 683 ha ja vesipinta-ala 50 128 ha. Urho Kekkosen kansallispuisto on pinta-alaltaan Suomen suurin kansallispuisto.

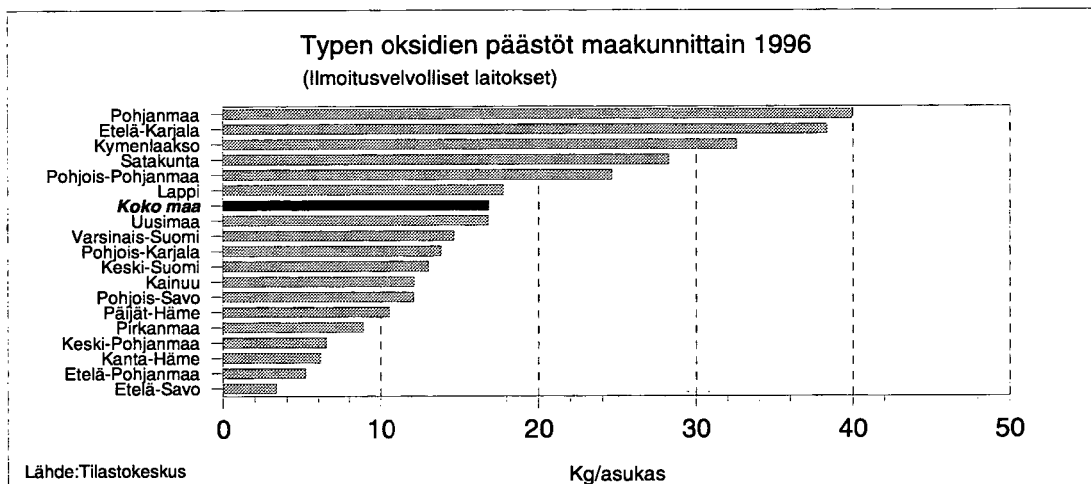

Kuva 185. Luonnonpuistot ja kansallispuistot maakunnittain 1998.

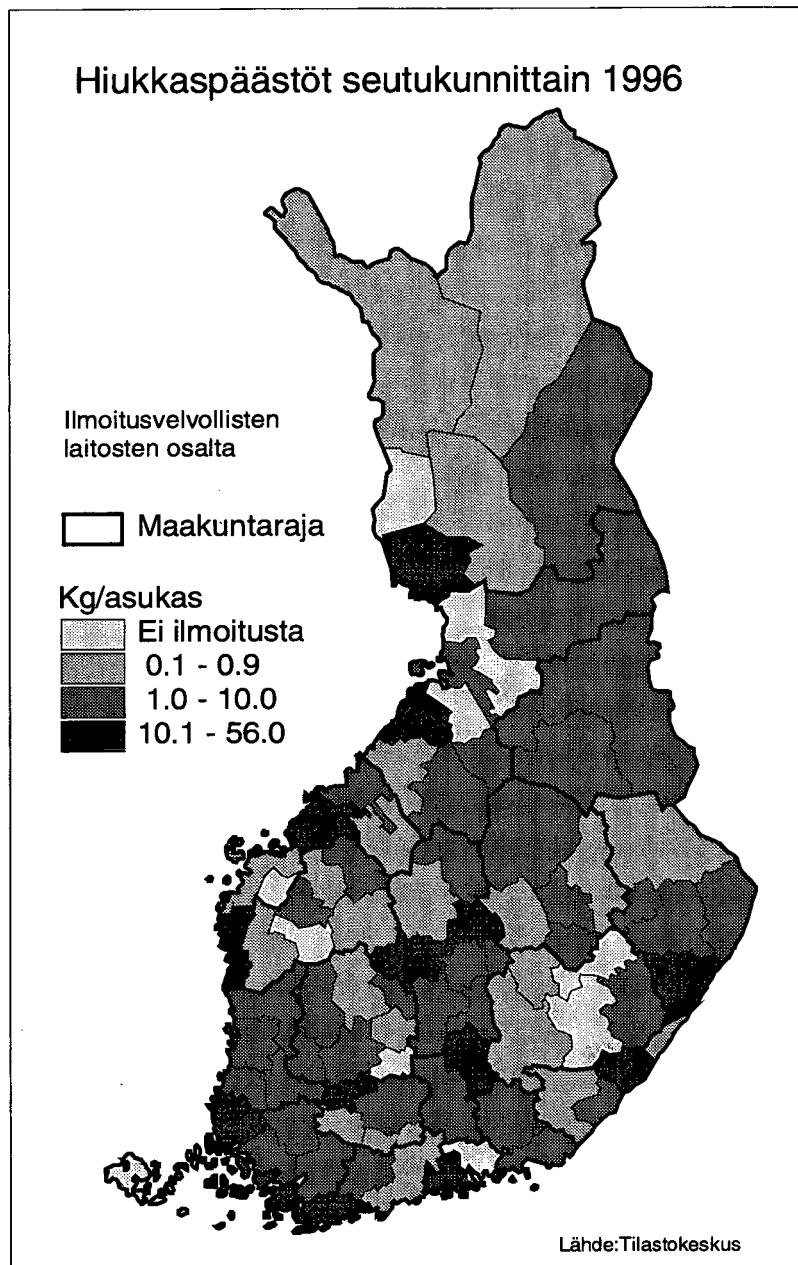
Maakunnittaisia ja seutukunnittaisia ilmaston päästölukuja on tarkasteltu vain ilmoitusvelvollisten laitosten osalta. Juvan, Torniolaakson ja Föglön seutukunnista ei tämän määritelmän mukaan ole ilmoituksia päästöistä. Vuonna 1996 typen oksidi- ja rikki-dioxidipäästöt olivat asukasta kohti laskettuna suurimmillaan Sydösterbottens kust-regionin seutukunnassa. Maakunnista Pirkanmaalla, Etelä-Karjalassa ja Kymenlaaksossa tyyppipäästöt olivat yli 30 kg/asukas. Maakunnittaiset rikkidioksidipäästöt olivat suhteellisesti suurimmat Satakunnassa ja Etelä-Karjalassa. Hiukkaspäästöt olivat Etelä-Karjalassa ja Pohjois-Pohjanmaalla yli 8 kg asukasta kohti.

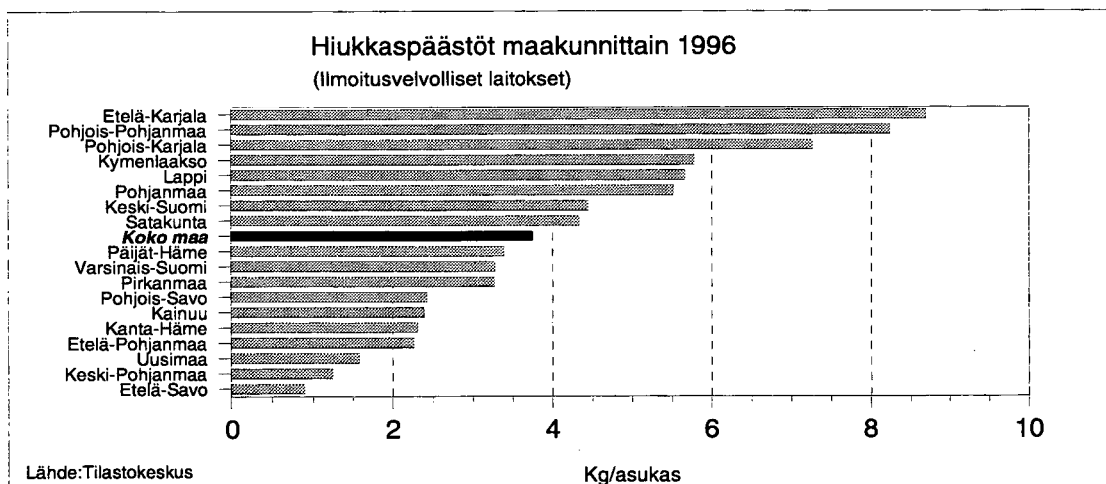
Kuva 186. Typen oksien päästöt seutukunnittain 1996.

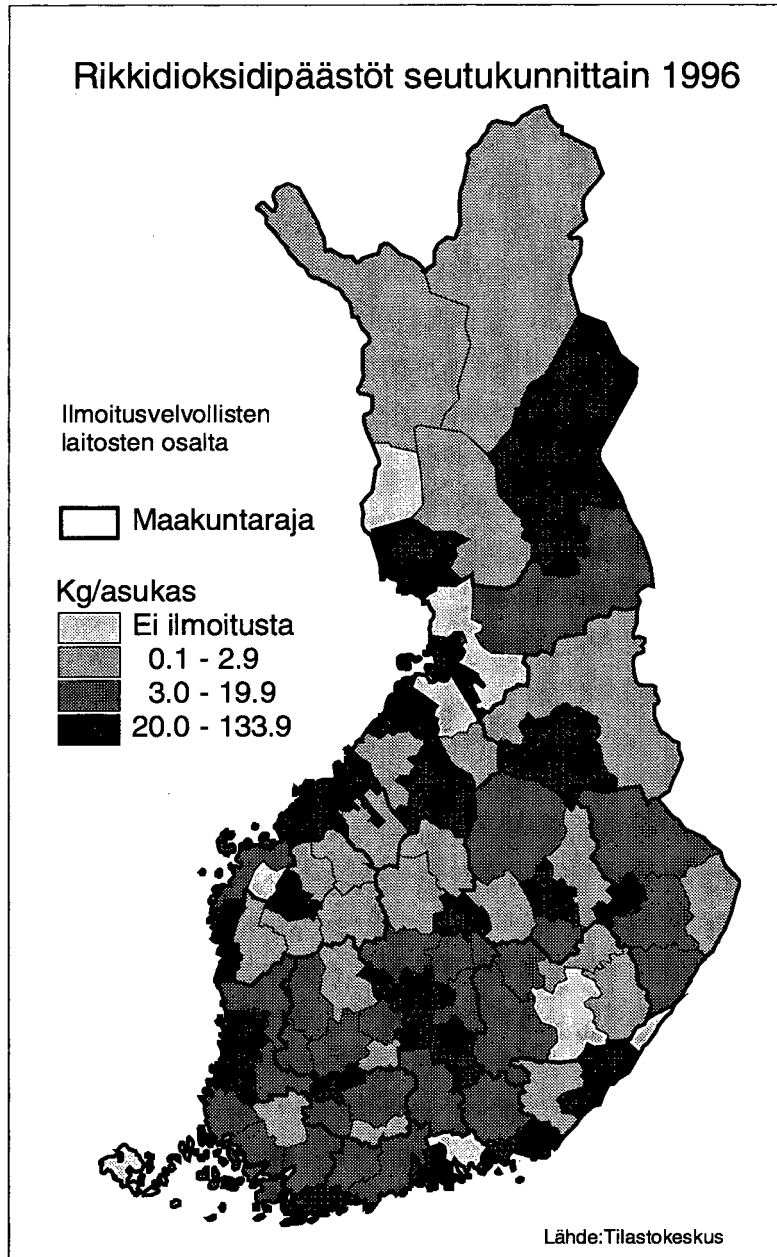
Kuva 187. Typen oksien päästöt maakunnittain 1996.

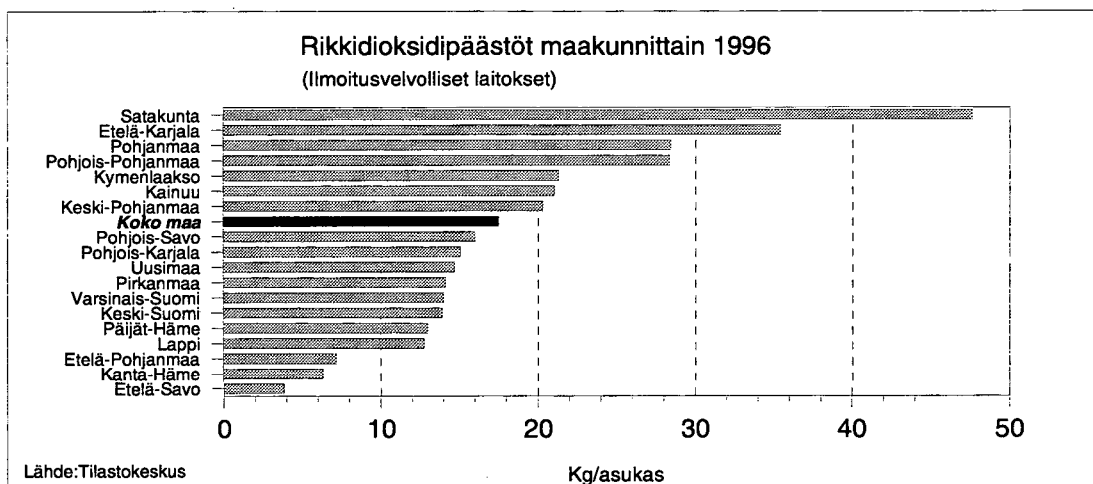
Kuva 188. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 1996.

Kuva 189. Hiukkaspäästöt maakunnittain 1996.

Kuva 190. Rikkidioksidipäästöt seutukunnittain 1996.

Kuva 191. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 1996.

KUNNALLISTALOUS

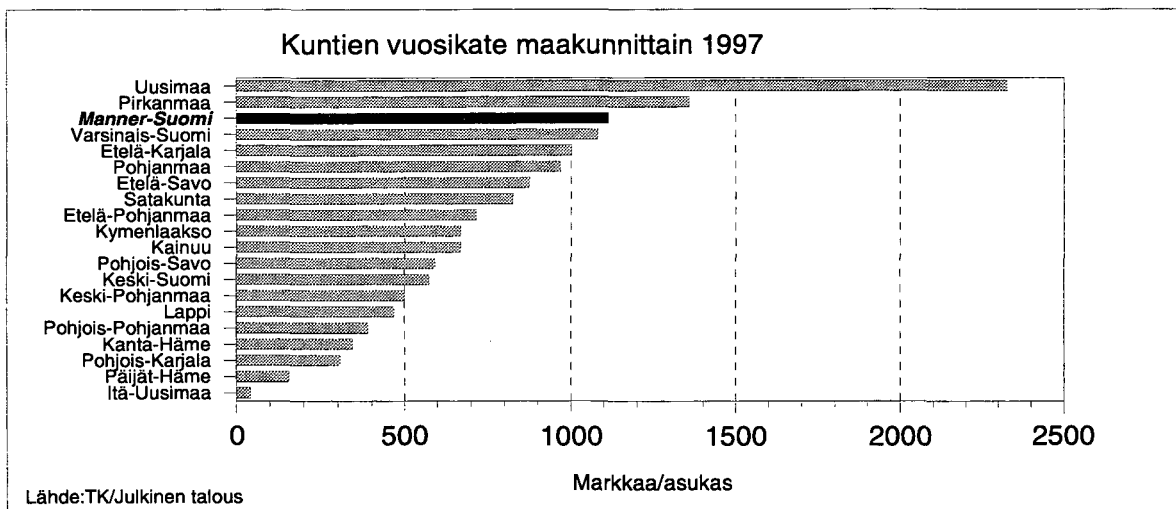
Vuoden 1997 alussa otettiin Manner-Suomen kunnissa käyttöön uusi kirjanpitojärjestelmä, jossa soveltuvin osin noudatetaan kirjanpitolakia. Myös opetustoimen valtionapujärjestelmä muuttui vuonna 1997. Kunnallistalouden tunnusluvut on laskettu Kuntaliiton suosituksen mukaisesti. Tunnusluvut eivät ole vertailukelpoisia vuoden 1996 ja sitä aikaisemmissa tilastoissa julkaistujen tunnuslukujen kanssa. **Verrattaessa tunnuslukuja toisiin kuntiin ja keskiarvoihin tulee se tehdä tietyllä varauksella, sillä kuntien tapaan tuottaa palveluja eroaa toisistaan.** Kunnallistalouden käsitteiden selitykset ja laskukaavat löytyvät julkaisun lopusta.

Seutukunnittaiset ja maakunnittaiset tunnusluvut on laskettu kuntien yhteenlasketuista luvuista. Kunnallistalouden lukujen osalta Ahvenanmaan kunnista ei ole käytettävissä vertailukelpoisia lukuja vuodelta 1997.

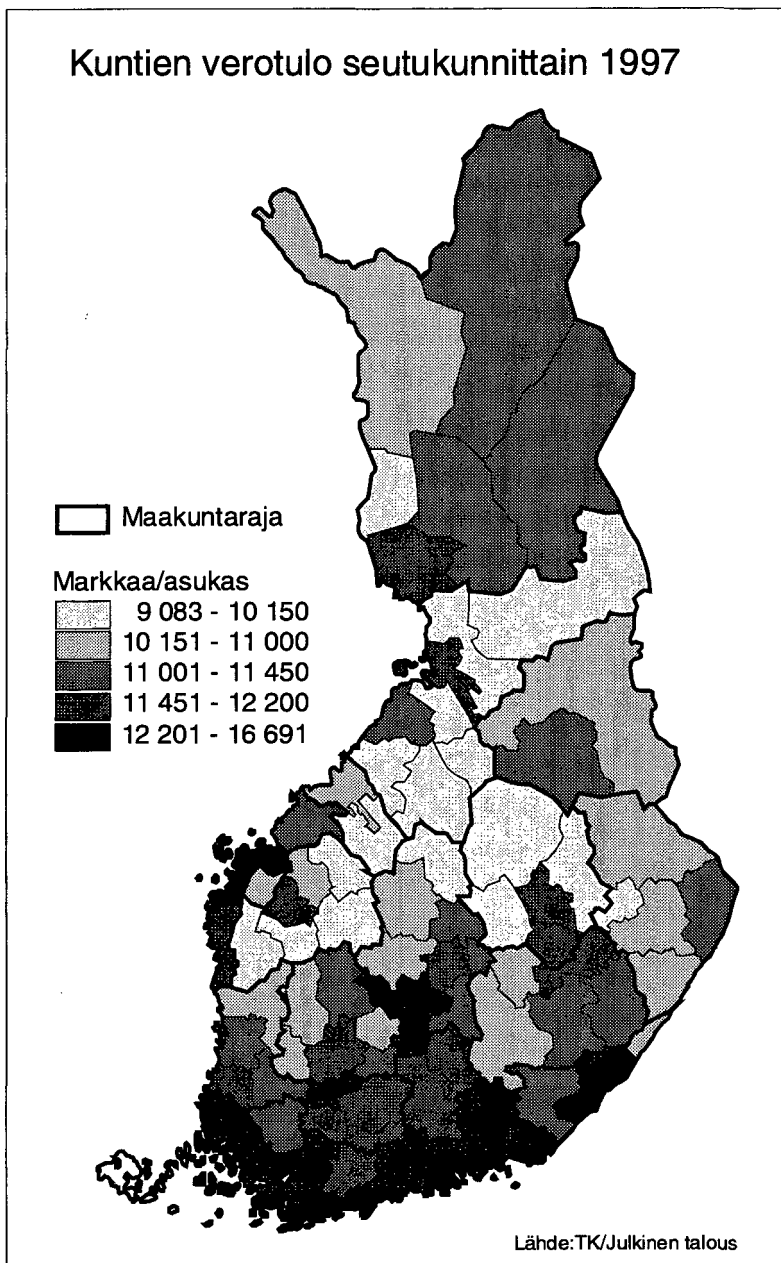
Kuntien keskimääräiset verotulot olivat Manner-Suomessa 12 700 markkaa asukasta kohti vuonna 1997. Tämä arvo ylittyi kuuden seutukunnan alueella. Suurimmat verotulot olivat Helsingin seutukunnassa, yli 16 600 markkaa asukasta kohti. 15 seutukunnan alueella keskimääräiset verotulot olivat alle 10 000 markkaa. Alhaisimmat ne olivat Nivala-Haapajärven seutukunnassa. Maakunnista Uudellamaalla verotulo oli suurin, Keski-Pohjanmaalla pienin.

Kuntien lainakanta oli suhteellisesti suurin Forssan seutukunnassa, yli 10 000 markkaa asukasta kohti vuonna 1997. Myös Kemi-Tornion seutukunnan alueella lainakanta oli yli 8 000 markkaa asukasta kohti. Myös **kuntien suhteellinen velkaantuneisuus** oli suurin Forssan seutukunnassa. Pienin se oli Länsi-Saimaan seutukunnassa, jossa myös lainakanta asukasta kohti oli pienin, alle 1 000 markkaa. Myös Eteläisten seinänaapurien, Torniolaakson ja Suupohjan seutukuntien alueella lainakanta oli alle 2 000 markkaa. Maakunnittain tarkasteltuna kuntien suhteellinen velkaantuneisuus oli suurin Keski-Pohjanmaalla, pienin Etelä-Pohjanmaalla.

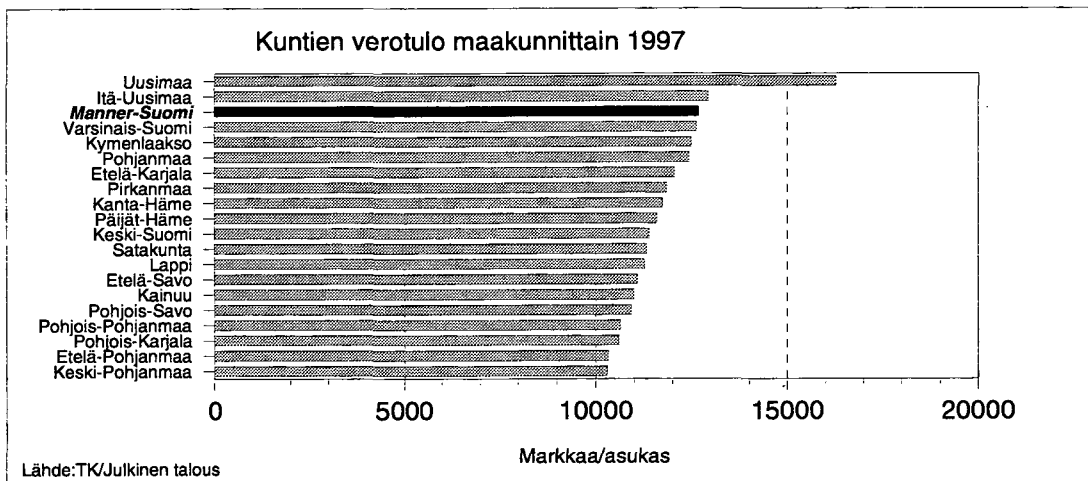
Kuntien vuosikate (markkaa/asukas) oli negatiivinen Tammisaaren, Torniolaakson, Porvoon ja Kemi-Tornion seutukunnissa. Paras se oli Vakka-Suomen seutukunnassa. Maakunnittain tarkasteltuna vuosikate oli suurin Uudellamaalla ja pienin Itä-Uudellamaalla.

Kuva 192. Kuntien vuosikate maakunnittain 1997.

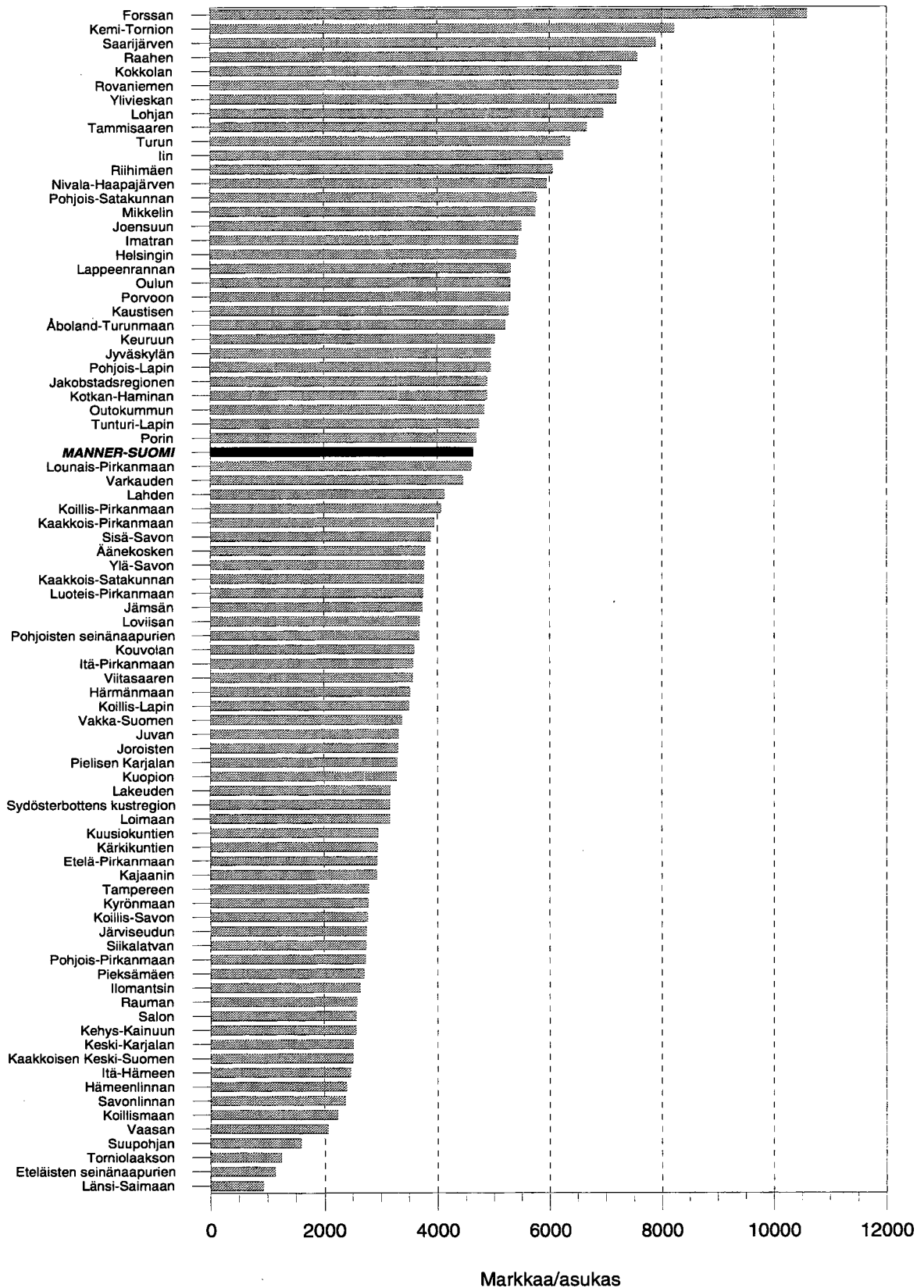

Kuva 193. Kuntien verotulo seutukunnittain 1997.

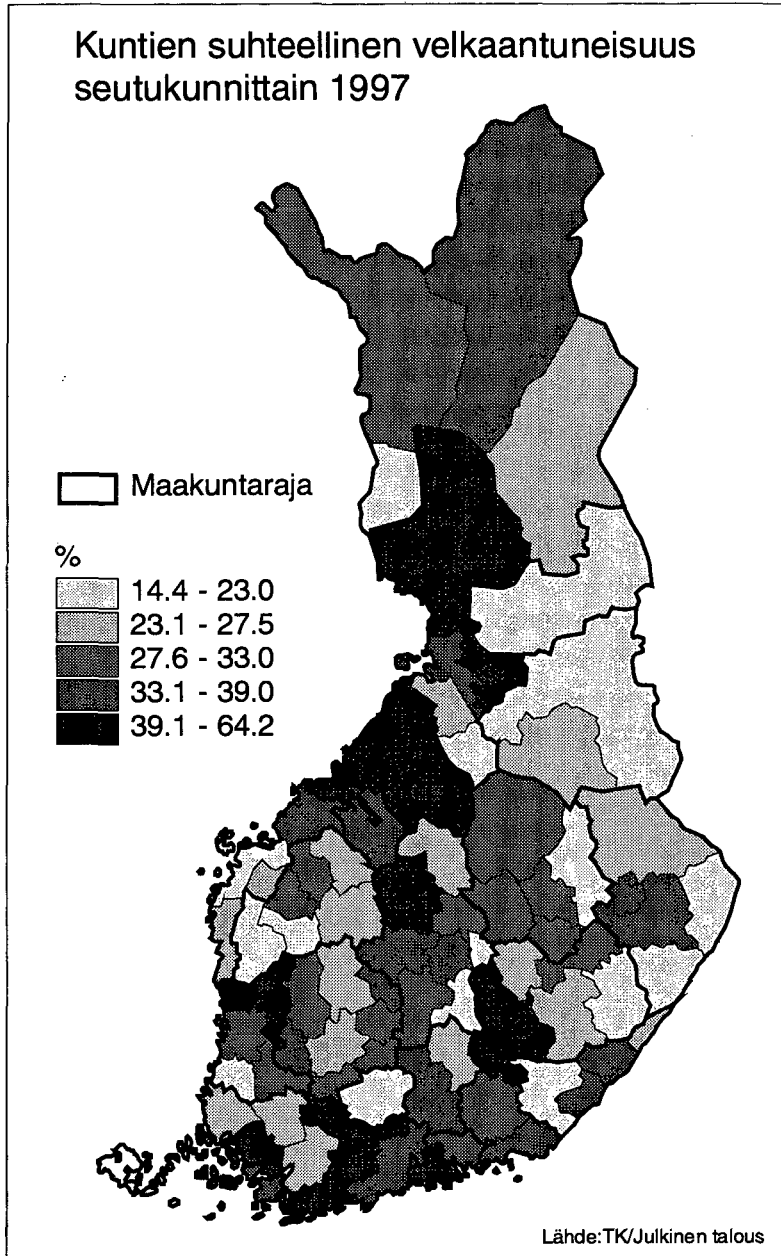
Kuva 194. Kuntien verotulo maakunnittain 1997.

Kuntien lainakanta seutukunnittain 1997

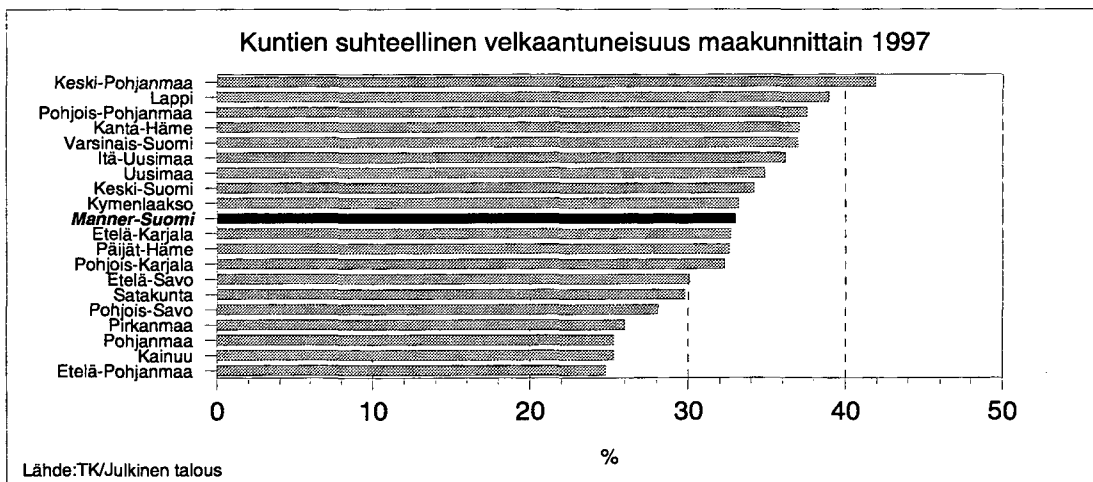

Lähde:TK/Julkinen talous

Kuva 195. Kuntien lainakanta seutukunnittain 1997.

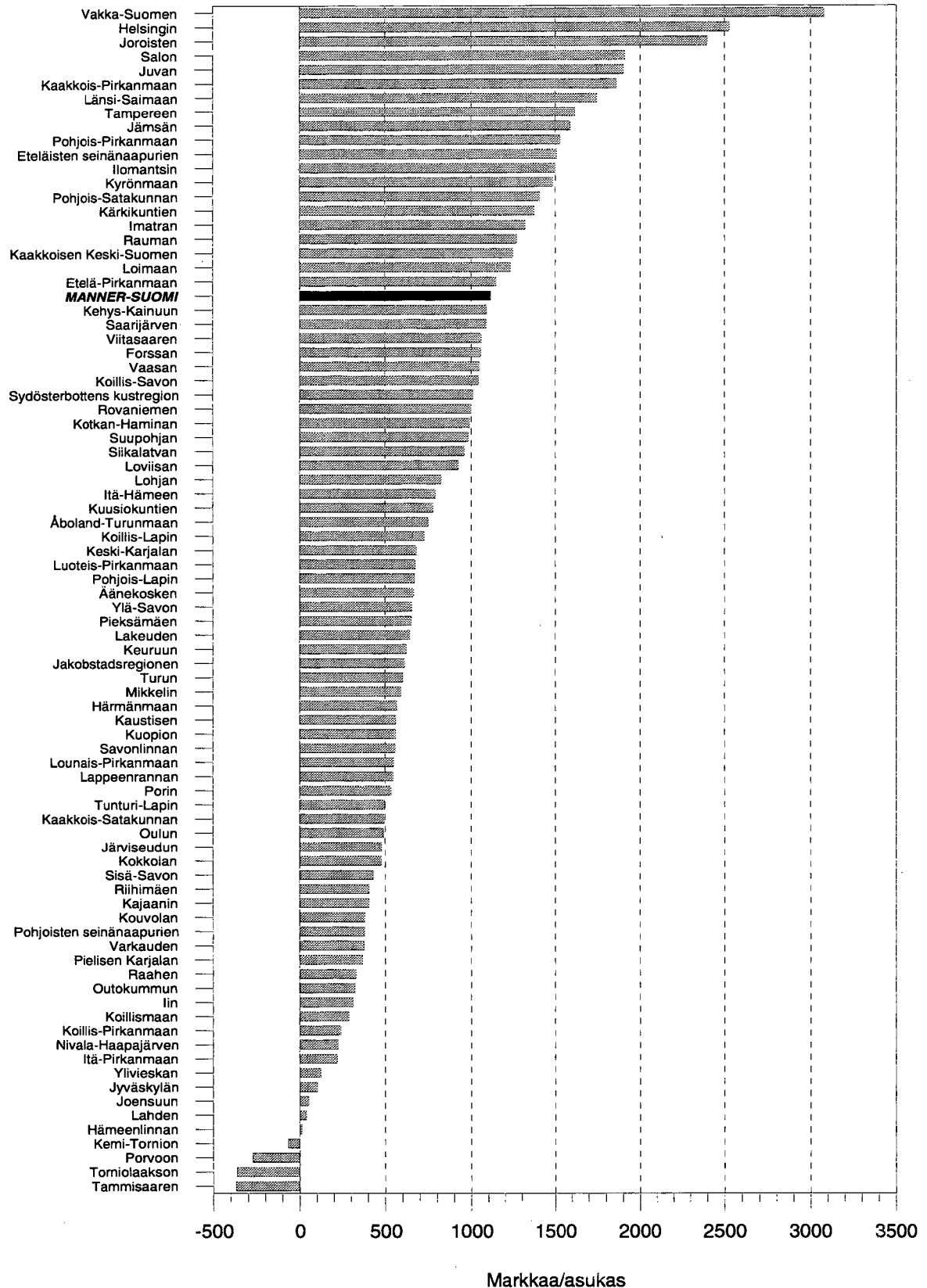

Kuva 196. Kuntien suhteellinen velkaantuneisuus maakunnittain 1997.

Kuva 197. Kuntien suhteellinen velkaantuneisuus maakunnittain 1997.

Kuntien vuosikate seutukunnittain 1997

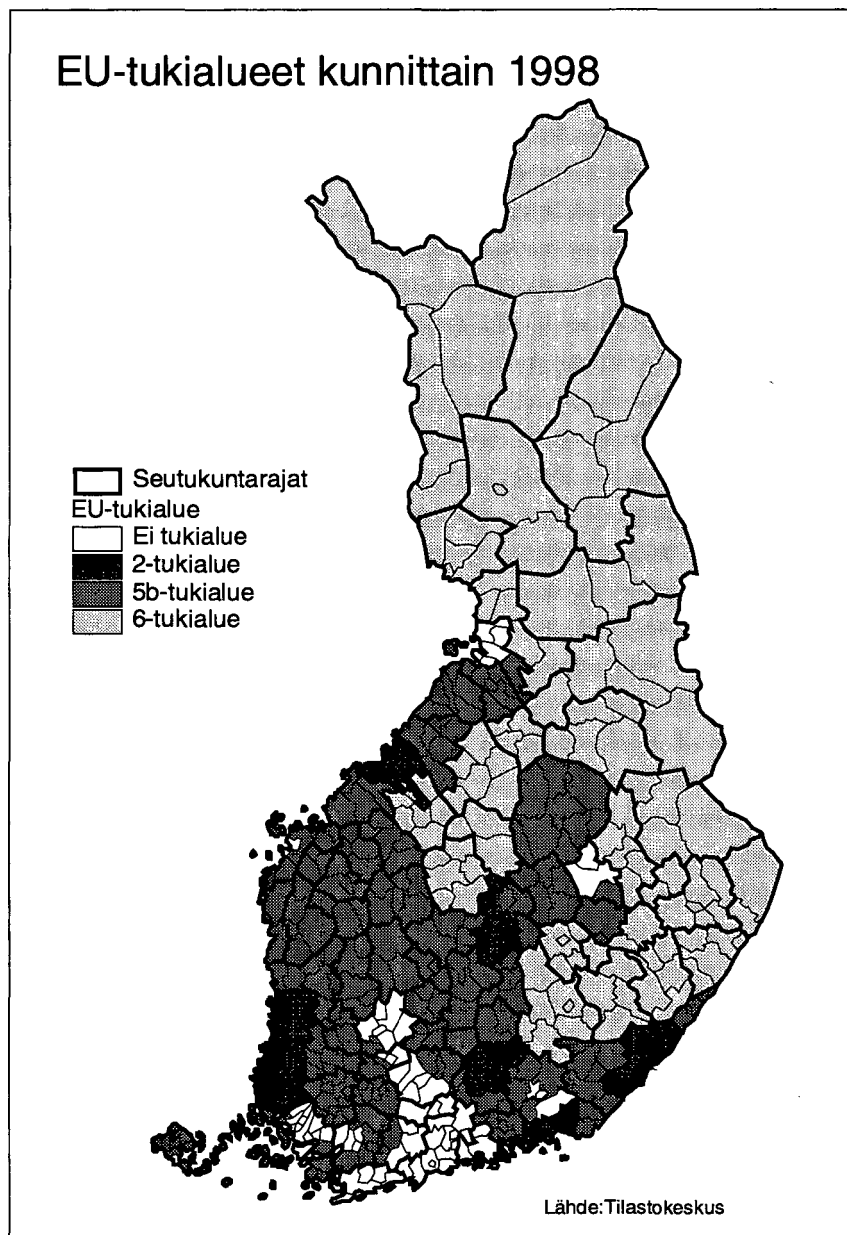

Lähde:TK/Julkinen talous

Kuva 198. Kuntien vuosikate seutukunnittain 1997.

ALUEPOLITIikka

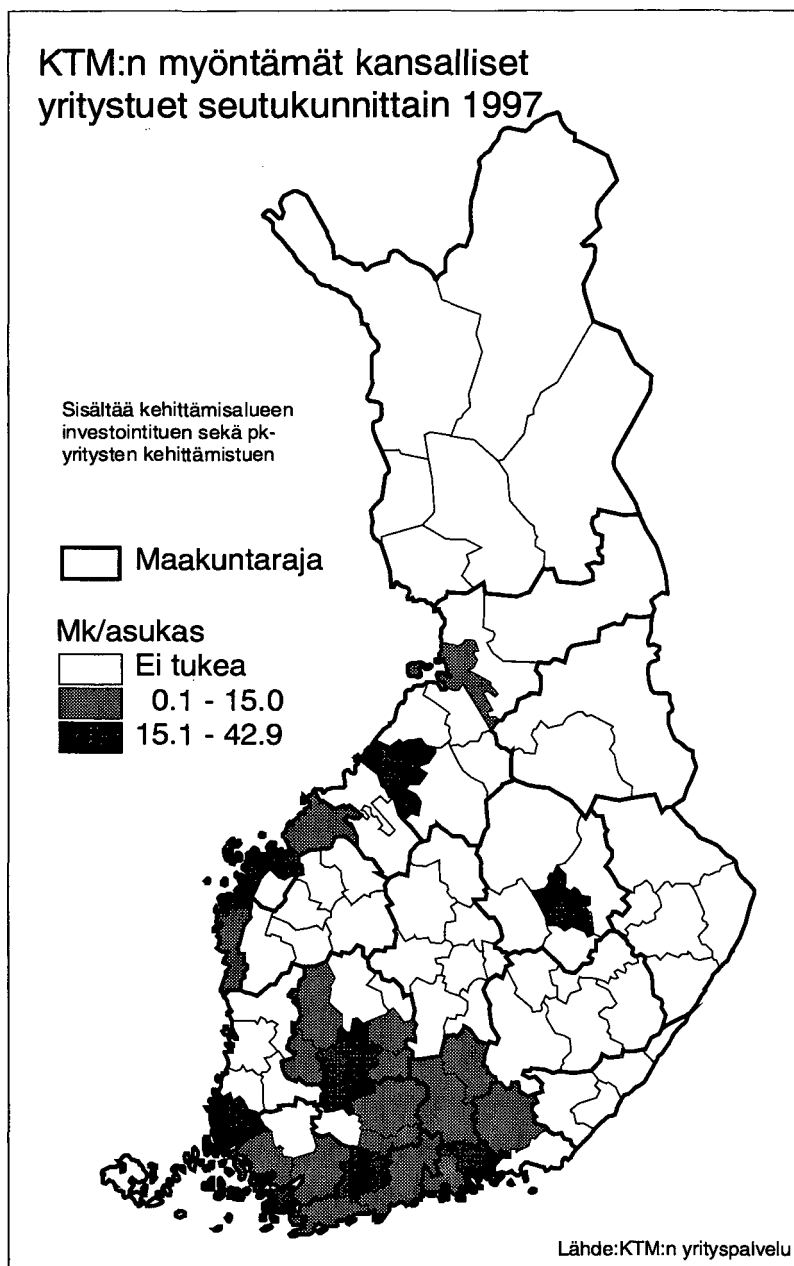
Suomi on jaettu kolmeen EU:n tavoitealueeseen (2, 5b ja 6). Euroopan unioni on hyväksynyt Suomen aluepoliittiset tukialueet vuosille 1995 – 1999. Tukea kohdennetaan alueellisesti seuraavien tavoitteiden mukaisesti: Tavoite 2-alueet kohdentuu taantuvien teollisuusalueiden kehittämiseen. Tavoite 6-alueen ohjelma on erittäin harvaan asuttujen alueiden kehitykseen ja rakenteelliseen sopeutukseen kohdistuva. Tavoite 5b-alueen lähtökohtana on maaseutualueiden kehityksen edistäminen ja rakenteellinen sopeuttaminen.

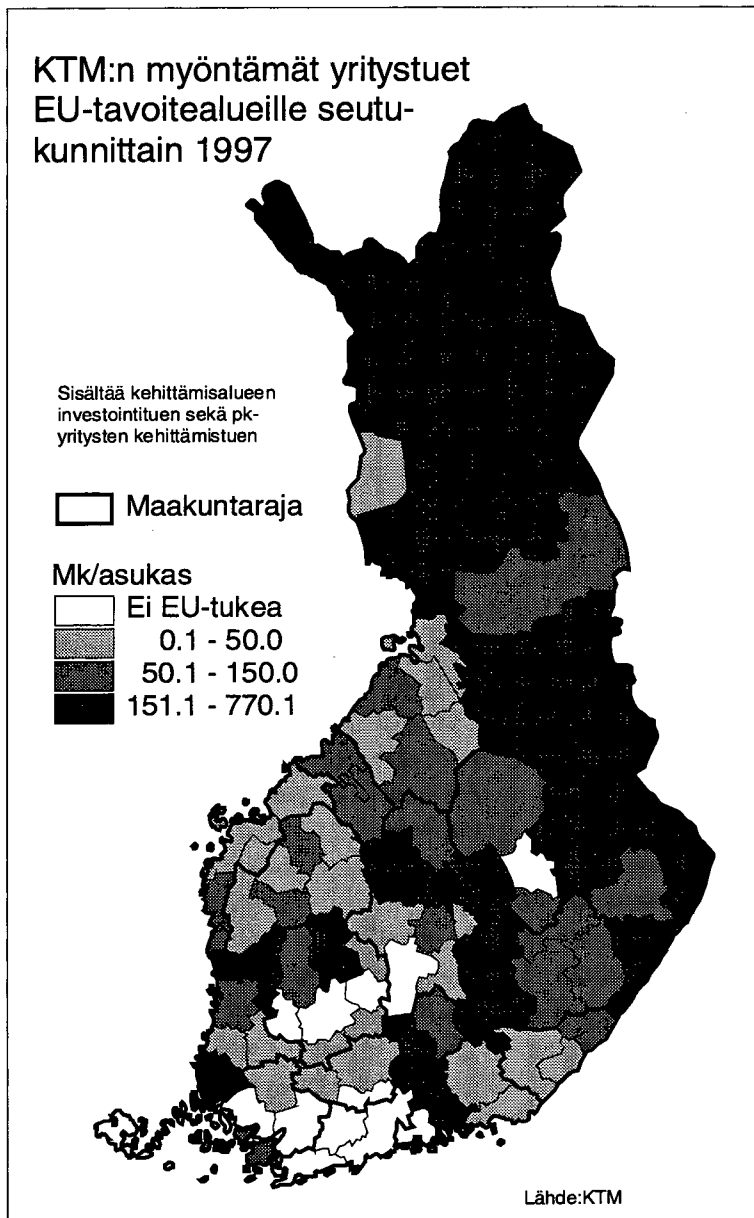
Kuva 199. EU-tukialueet kunnittain 1998.

Kauppa- ja teollisuusministeriön (KTM) kautta kanavoituu kehitysalueen investointi- ja pk-yritysten kehittämistukea. KTM:ssa myönnettyissä tukipäätöksissä on puhtaasti kansallisen rahoitus ja EU-osarahoitus.

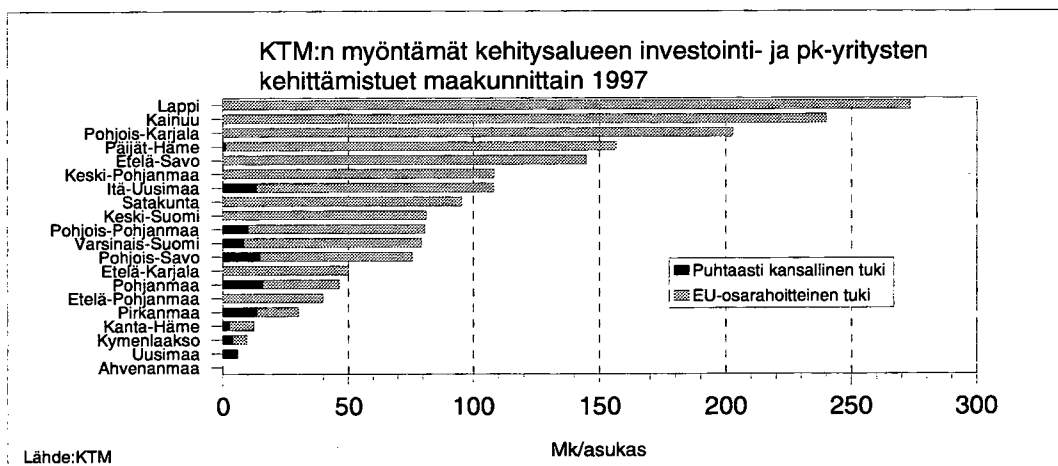
Vuonna 1997 kansallista kehitysalueen investointi- ja pk-yritysten kehittämistukea myönnettiin eniten Lohjan seutukunnan alueen yrityksille, noin 40 mk asukasta kohti. EU-osarahoitteista tukea myönnettiin eniten Iin seutukuntaa, yli 700 mk asukasta kohti. Manner-Suomen seutukuntiin myönnettiin joko kansallista tai EU-osarahoitteista tukea Jämsän seutukuntaa lukuun ottamatta. Kansallista tukea myönnettiin 26 seutukunnan alueelle ja EU-tukea 71 seutukunnan alueelle.

Kuva 200. KTM:n myöntämät kansalliset yritystuet seutukunnittain 1997.

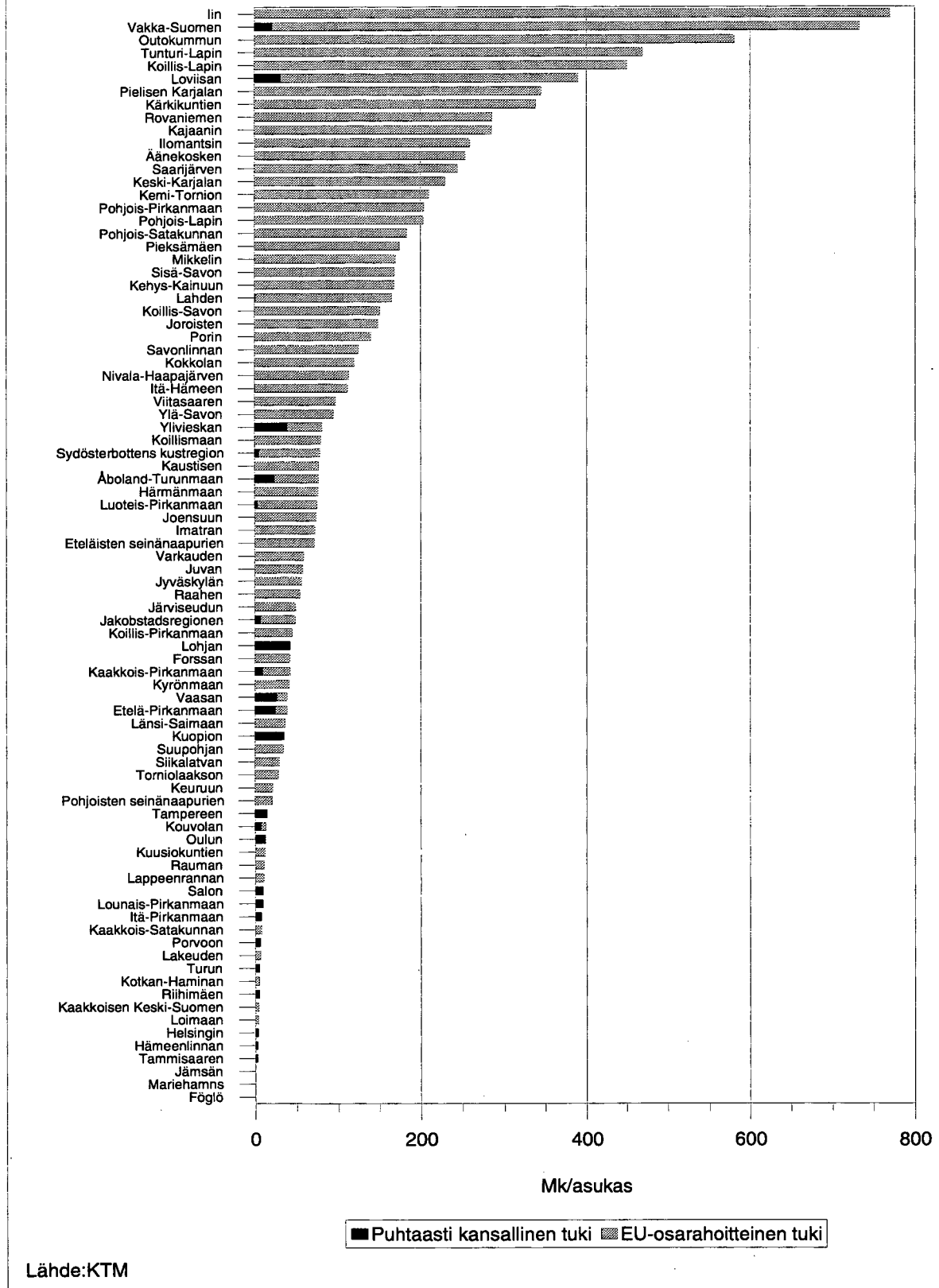

Kuva 201. KTM:n myöntämät yritystuet EU-tavoitealueille seutukunnittain 1997.

Kuva 202. KTM:n myöntämät kehitysalueen investointi- ja pk-yritysten kehittämistuet maakunnittain 1997.

KTM:n myöntämät kehitysalueen investointi- ja pk-yritysten kehittämistuet seutukunnittain 1997

Kuva 203. KTM:n myöntämät kehitysalueen investointi- ja pk-yritysten kehittämistuet seutukunnittain 1997.

KÄYTETYT LYHENTEET JA TIETOLÄHTEET

BKT = bruttokansantuote

EU = Euroopan unioni

KTM = Kauppa- ja teollisuusministeriö

Kuntafakta = Tilastokeskuksessa kehitetty mikrotietokoneohjelma, johon on koottu tietoja Suomen kunnista.

NUTS = Nomenclature of territorial units for statistics

TK = Tilastokeskus

Työministeriö

Sisäasiainministeriö

Sähkölaitosyhdistys

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 3:n mukaan enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huonelukuun.

Alueella työssäkäyville tarkoitetaan kaikkia tällä alueella työssäkäyviä henkilöitä riippumatta heidän asuinpaikastaan. Alueella työssäkäyvät muodostavat ns. työllisen päiväväestön, jonka määrää voidaan pitää mittarina alueen työpaikkojen määrälle.

Asuntokunta. Kaikki henkilöt, jotka ovat vakinaisesti kirjoilla samassa asunnossa eli joilla on väestön keskusrekisterin henkilörekisterissä sama kotipaikkatunnus, muodostavat asuntokunnan.

Bruttokansantuote (BKT). Bruttokansantuoteluvut esitetään tuotannon tekijähintaisina kunkin vuoden hintatason mukaan. Maakunnittaisia ja seutukunnittaisia bruttokansantuotetietoja on käytetty sekä markkamääräisinä että alueen asukasmäärään suhteutettuina.

EU-tavoitetukialueita on Suomessa kolme: tavoite 6-, 5b- ja 2-tukialueet. 6-alueen kohdennetaan erittäin harvaan asuttujen alueiden kehittämiseen, 5b-tukea maaseudun elinkeinorakenteen monipuolistamiseen ja 2-alueen taantuvien teollisuusalueiden kehittämiseen.

Jalostusarvo saadaan vähentämällä tuotannon bruttoarvosta ulkopuolisilta sekä saman yrityksen toisilta toimipaikoilta hankittujen tuotantopanosten arvo, mukaan lukien käyttöomaisuudesta maksetut vuokrat, vähennettynä tai lisättyinä polttoaine- sekä aine- ja tarvikkeiden muutoksella. Hankittuihin tuotantopanoksiin sisältyvät polttoaineiden, sähkön, lämmön, pakkausten, aineiden ja tarvikkeiden korjaus- ja asennustöiden, teetettyjen palkkiotöiden sekä myös palvelusten hankinta. Tuotannon bruttoarvo käsittää omien tuotteiden toimitusten arvon, saadun korvauksen vieraille suoritetuista valmistus- yms. palveluksista (palkkiotyö), muista palveluista saadun bruttokorvauksen (ei-teollisten palveluiden myynti) sekä kauppatavaroiden myynnistä saatujen tuotteiden ja kauppatavaroiden hankintakustannusten erotuksen vähennettynä tai lisättyinä valmiste- ja kauppatavaravarastojen sekä varastossa olevien keskeneräisten töiden muutoksella.

Kokonaistuotos on toimipaikkojen tarkasteluajanjakson aikana tuottamien tavaroiden ja palvelusten summa.

Korkean teknologian palvelut käsittää seuraavat toimialat; tiede ja teknologia (72) TOL95, tutkimus ja kehittäminen (73), tekninen palvelu (742) ja teleliikenne (642).

Korkean teknologian (huipputeollisuus) toimialat: avaruus ja ilmaliikenne (353) TOL95, tieto- ja viestintä (30), elektroniikka ja tietoliikennevälineet (312,322) ja lääkevalmisteet (244).

Koulutusasteen mittaaminen perustuu koulutusaikaan.

Koulutustaso on koulutusta kuvaava kolminumeroinen mittainluku, joka on laskettu kunkin 15 vuotta täyttäneestä väestöstä tietyn kaavan mukaan. Mitä pitempi koulutuksen kokonaispituus on, sitä korkeampi on koulutustaso ja sitä suurempi on vastaava lukuarvo.

Muuttotase on nettomuutto suhteutettuna alueen asukaslukuun.

Nettomuutto on alueen tulomuutto - lähtömuutto.

NUTS (Nomenclature of territorial units for statistics) on EU:n hierarkkinen alueluokitusjärjestelmä, jonka mukaan laaditaan kaikki EU:n alueelliset tilastot: NUTS 1 (Manner-Suomi, Ahvenanmaa), NUTS 2 (suuralueet 6 kpl), NUTS 3 (maakunnat 20 kpl), NUTS 4 (seutukunnat 85 kpl) ja NUTS 5 (kunnat 452 kpl).

Pitkäaikaistyötön on henkilö, jonka työttömyys on kestänyt yli vuoden.

Rakennus on erillinen, sijaintipaikalleen kiinteästi rakennettu tai pystytetty, omalla sisäänkäynnillä varustettu rakennelma, joka sisältää eri toimintoihin tarkoitettua katettua ja yleensä ulkoseinien tai muista rakennelmista (rakennuksista) erottavien seinien rajoittamaa tilaa.

Rakentamisvuodella tarkoitetaan vuotta, jona rakennus valmistui käyttökuntoon.

Seutukunta on kuntien yläpuolelle luotu toiminnallinen välitaso. Niiden rajauksesta on päättänyt Sisäasiainministeriö. Seutukuntia on Suomessa 85 kpl.

Taajamaksi määritellään kaikki vähintään 200 asukkaan rakennusryhmät, joissa rakennusten välinen etäisyys ei yleensä ole yli 200 metriä. Taajamien rajauksissa otetaan huomioon asuinrakennusten lisäksi mm. liike-, toimisto- ym. työpaikkoina käytettäviä rakennuksia.

Taajama-aste tarkoittaa taajamissa asuvien osuutta koko väestöstä.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeisiksi tutkinnoiksi katsotaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa loppuun suoritettut tutkinnot, joissa koulutusaika on vähintään 400 tuntia. Työllisyyskoulutuksen osalta tutkinnoiksi katsotaan vain työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutusammattiin tai tutkintoon johtaneen koulutuksen suoritus.

Työlliseen työvoimaan luetaan kaikki 15-74 -vuotiaat henkilöt, jotka laskentahetkellä ovat työllisiä.

Työpaikkaomavaraisuus on alueella olevat työpaikat/työlliset*100. Mikäli alueen työpaikkojen lukumäärä on suurempi kuin työllisten lukumäärä, alueen työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 %.

Työttömyysasteella tarkoitetaan työttömän työvoiman prosenttiosuutta koko työvoimasta. Nuorten työttömyysasteella tarkoitetaan alle 25-vuotiaiden työttömien prosenttiosuutta saman ikäisestä työvoimasta.

Yritystoimipaikat on kunnittain tilastoitu. Toimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat.

KUNNALLISTALOUDEN KÄSITTEET:

Lainakanta = Vieras pääoma - pitkäaikaisen vieraan pääoman saadut ennakot – lyhytaikaisen vieraan pääoman saadut ennakot – lyhytaikaisen vieraan pääoman ostovelat – lyhytaikaisen vieraan pääoman siirtovelat.

Suhteellinen velkaantuneisuus (%) = (Vieras pääoma – saadut ennakot)/Käyttötulot

Tehtäväkohtaiset käyttökustannukset, käyttötuotot ja nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalouden menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja vyörytyserät. Käyttötuottoihin on käyttötalouden tuloista laskettu yhteen toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus.

Vuosikate muodostuu seuraavasti: **toimintakate** + verotulot ja valtionosuudet - arvonlisäveron takaisinperintä (=käyttökate) + korkotulot + osinkotulot + muut rahoitustuotot – korkokulut – muut rahoituskulut.

Toimintakate muodostuu *toimintatuottojen* (=myyntitulot, maksutuotot, tuet ja avustukset, muut tuotot, valmisteveras-tojen lisäys tai vähennys, valmistus omaan käyttöön) ja *toimintakulujen* (=henkilöstökulut, palvelujen ostot, aineiden, tarvikkeiden ja tavaroiden ostot, varastojen lisäys tai vähennys, avustukset, muut kulut) erotuksesta

KUVELUETTELO**SEUTUKUNNAT**

1. Läänit ja maakunnat 1998
2. Maakunnat ja seutukunnat 1998
3. Väestöniheys seutukunnittain 1997
4. Väestöniheys maakunnittain 1997

VÄESTÖ

5. Väkiluku seutukunnittain 31.12.1997
6. Väkiluvun muutos seutukunnittain 1997
7. Väkiluvun muutos seutukunnittain 1997
8. Väkiluvun muutos maakunnittain 1997
9. Alle 15 -vuotiaat seutukunnittain 1997
10. Alle 15 -vuotiaat maakunnittain 1997
11. 15 – 64 -vuotiaat seutukunnittain 1997
12. 15 – 64 -vuotiaat maakunnittain 1997
13. Yli 64 -vuotiaat seutukunnittain 1997
14. Yli 64 -vuotiaat maakunnittain 1997
15. Alle 15- ja yli 64 –vuotiaat seutukunnittain 1997
16. Väestön keski-ikä seutukunnittain 1997
17. Väestön keski-ikä maakunnittain 1997
18. Sukupuolirakenne seutukunnittain 1997
19. Sukupuolirakenne maakunnittain 1997
20. Yleinen hedelmällisyysluku seutukunnittain 1997
21. Yleinen hedelmällisyysluku seutukunnittain 1997
22. Yleinen hedelmällisyysluku maakunnittain 1997
23. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 1997
24. Syntyneiden enemmisyys seutukunnittain 1997
25. Syntyneiden enemmisyys seutukunnittain 1997
26. Syntyneiden enemmisyys maakunnittain 1997
27. Muuttotase seutukunnittain 1997
28. Muuttotase seutukunnittain 1997
29. Muuttotase maakunnittain 1997
30. Ulkomaalaiset seutukunnittain 1997
31. Ulkomaalaiset maakunnittain 1997
32. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030
33. Väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030
34. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030
35. Alle 15 –vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030
36. Alle 15 –vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030
37. Alle 15 –vuotiaiden väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030
38. Yli 64 –vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030
39. Yli 64 –vuotiaiden väestöennuste seutukunnittain vuoteen 2030
40. Yli 64 –vuotiaiden väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030
41. Väestömuutos maakunnittain 1997
42. Yleinen hedelmällisyysluku maakunnittain 1997
43. Väestön keski-ikä maakunnittain
44. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2030

ELINKEINOELÄMÄ

45. Toimipaikkojen lukumäärä, henkilökunta ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 1996
46. Teollisuuden ja vähittäiskaupan yritysten määrä 1989 – 1996
47. Yritystoiminnan keskittyminen 1996
48. Toimipaikat seutukunnittain 1998
49. Toimipaikat maakunnittain 1998
50. Työllisen työvoiman muutos toimialoittain 1987 – 1996

Alkutuotanto

51. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996
52. Alkutuotannon työpaikat seutukunnittain 1996
53. Alkutuotannon työpaikat maakunnittain 1996
54. Työllisen työvoiman muutos alkutuotannossa seutukunnittain 1994 – 1996
55. Maatilojen keskimääräinen peltoala seutukunnittain 1996
56. Maatilojen keskimääräinen peltoala maakunnittain 1996
57. Maatilojen keskimääräinen metsäala seutukunnittain 1996
58. Maatilojen keskimääräinen metsäala maakunnittain 1996
59. Maatilatalouden valtionverotuksen tulojen muutos seutukunnittain 1994 – 1996

60. Maatilatalouden valtionverotuksen tulojen muutos maakunnittain 1994 – 1996

Jalostus

61. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996
62. Jalostuksen työpaikat seutukunnittain 1996
63. Jalostuksen työpaikat maakunnittain 1996
64. Työllisen työvoiman muutos jalostuksessa seutukunnittain 1994 – 1996
65. Teollisuuden henkilöstö seutukunnittain 1996
66. Teollisuuden jalostusarvo seutukunnittain 1996
67. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1996
68. Teollisuuden vienti seutukunnittain 1996
69. Teollisuuden vienti seutukunnittain 1996
70. Teollisuuden vienti maakunnittain 1996
71. Toimipaikat maakunnittain 1998
72. Työpaikkojen muutos maakunnittain 1993 - 1996
73. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1996
74. Teollisuuden vienti maakunnittain 1996

Korkea teknologia

75. Korkean teknologian tuotteiden ulkomaankauppa koko maassa 1988 – 1997
76. Huipputeknologian toimipaikat seutukunnittain 1997
77. Huipputeknologian toimipaikat maakunnittain 1998
78. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat seutukunnittain 1998
79. Korkean teknologian palvelujen toimipaikat maakunnittain 1998

Palvelut

80. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996
81. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla koko maassa 1996
82. Palvelutoimialojen työpaikat seutukunnittain 1996
83. Palvelutoimialojen työpaikat maakunnittain 1996
84. Työllisen työvoiman muutos palvelutoimialoilla seutukunnittain 1994 – 1996

Matkailu

85. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1991 – 1997
86. Ulkomaalaisten yöpymiset majoitusliikkeissä seutukunnittain 1997
87. Yöpymiset majoitusliikkeissä asuinmaan mukaan maakunnittain 1997
88. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 1998
89. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1.1.1998
90. Majoitusliikkeiden kapasiteetin käyttöaste seutukunnittain 1997.
91. Majoitusliikkeiden kapasiteetin käyttöaste maakunnittain 1997
92. Yöpymiset majoitusliikkeissä matkan tarkoituksen mukaan seutukunnittain 1997
93. Yöpymiset majoitusliikkeissä matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 1997
94. Mökkimatkat ja vierailumatkat sukulaisten tai tuttavien luo maakunnittain 1997
95. Kesämökkit seutukunnittain 1997
96. Kesämökkit maakunnittain 1997

TULONSAAJIEN TULOT

97. Valtionveron alaiset tulot iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 1996
98. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 1996
99. Valtionveron alaiset tulot seutukunnittain 1996
100. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 1996
101. Valtionveron alaisten tulojen muutos seutukunnittain 1994 – 1996
102. Valtionveron alaisten tulojen muutos seutukunnittain 1994 – 1996
103. Valtionveron alaisten tulojen muutos maakunnittain 1994 – 1996
104. Asuntokuntien tulot seutukunnittain 1996
105. Asuntokuntien tulot maakunnittain 1996
106. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 1996

BRUTTOKANSANTUOTE

107. Valtioveron alaisten tulojen muutos maakunnittain 1994 - 1996
108. Bruttokansantuote suuralueittain keskiarvo vuosilta 1994 - 1996, EU=100
109. Bruttokansantuote maakunnittain 1996
110. Bruttokansantuote suuralueittain 1988 - 1996, EU = 100.
111. Bruttokansantuotteen suhteellinen muutos seutukunnittain 1988 - 1996, koko maa=100
112. Eri toimialojen osuus bruttokansantuotteesta maakunnittain 1996
113. Bruttokansantuote seutukunnittain 1996
114. Bruttokansantuote seutukunnittain 1996.
115. Bruttokansantuote maakunnittain 1996
116. Bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996
117. Bruttokansantuotteen muutos maakunnittain 1993 - 1996
118. Seutukuntien osuus koko maan bruttokansantuotteesta 1996
119. Alkutuotannon bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996
120. Alkutuotannon bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996
121. Jalostuksen bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996
122. Jalostuksen bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996
123. Palvelujen bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996
124. Palvelujen bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996
125. Julkisen toiminnan bruttokansantuotteen muutos seutukunnittain 1993 - 1996
126. Julkisen toiminnan bruttokansantuotteen osuus koko bkt:sta seutukunnittain 1996
152. Kunnallinen lasten päivähoito seutukunnittain 1997
153. Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 1997
154. Kuntien erikoissairaanhoidon nettokustannukset seutukunnittain 1997
155. Vanhusten laitospalvelun nettokustannukset seutukunnittain 1997
156. Vanhusten laitospalvelun nettokustannukset maakunnittain 1997
157. Kuntien toimeentulotukimenot seutukunnittain 1997
158. Kuntien toimeentulotukimenot maakunnittain 1997

ASUMINEN JA RAKENNUKSET

159. Asunto-osakehuoneistojen velattomat hinnat 1997
160. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 1997
161. Asuntotuotanto seutukunnittain 1997
162. Asuntotuotanto maakunnittain 1997
163. Rakennustuotanto seutukunnittain 1997
164. Rakennustuotanto maakunnittain 1997
165. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 1996
166. Ahtaasti asuvat asuntokunnat maakunnittain 1996

LIIKENNE

167. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970 - 1997
168. Henkilöautojen keski-ikä maakunnittain 1997
169. Liikennesuorite seutukunnittain 1996
170. Liikennesuorite maakunnittain 1996
171. Henkilöautot seutukunnittain 1997
172. Henkilöautot maakunnittain 1997
173. Tieliikenteessä kuolleet seutukunnittain 1997
174. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 1997

ENERGIATALOUS

175. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 1997
176. Sähkön tuotanto maakunnittain 1997
177. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 1997
178. Sähkön käyttö maakunnittain 1997
179. Jalostuksen sähkön käyttö seutukunnittain 1997
180. Jalostuksen sähkön käyttö maakunnittain 1997
181. Palvelujen sähkön käyttö seutukunnittain 1997
182. Palvelujen sähkön käyttö maakunnittain 1997
183. Yksityinen sähkön käyttö seutukunnittain 1997
184. Yksityinen sähkön käyttö maakunnittain 1997

YMPÄRISTÖN TILA

185. Luonnonpuistot ja kansallispuistot maakunnittain 1998
186. Typen oksien päästöt seutukunnittain 1996
187. Typen oksien päästöt maakunnittain 1996
188. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 1996
189. Hiukkaspäästöt maakunnittain 1996
190. Rikkidioksidipäästöt seutukunnittain 1996
191. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 1996

KUNNALLISTALOUS

192. Kuntien vuosikate maakunnittain 1997
193. Kuntien verotulo seutukunnittain 1997
194. Kuntien verotulo maakunnittain 1997
195. Kuntien lainakanta seutukunnittain 1997
196. Kuntien suhteellinen velkaantuneisuus maakunnittain 1997
197. Kuntien suhteellinen velkaantuneisuus maakunnittain 1997
198. Kuntien vuosikate seutukunnittain 1997

ALUEPOLITIikka

199. EU-tukialueet kunnittain 1998
200. KTM:n myöntämät kansalliset yritystuet seutukunnittain 1997
201. KTM:n myöntämät yritystuet EU-tavoitealueille seutukunnittain 1997
202. KTM:n myöntämät kehitysalueen investointi- ja pk-yritysten kehittämistuet 1997
203. KTM:n myöntämät kehitysalueen investointi- ja pk-yritysten kehittämistuet 1997

TYÖTTÖMYYS JA TYÖLLISYYS

127. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995 - 1998
128. Työpaikkaomavaraisuusaste maakunnittain 1995
129. Työpaikkaomavaraisuusaste seutukunnittain 1995
130. Työttömyyden muutos seutukunnittain 1995 - 1997
131. Työttömyyden muutos maakunnittain 1995 - 1997
132. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 1998
133. Työttömyysaste seutukunnittain elokuussa 1998
134. Työttömyysaste TE-keskuksittain elokuussa 1998
135. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain elokuussa 1998
136. Pitkäaikaistyöttömät TE-keskuksittain elokuussa 1998
137. Nuorten (alle 25-vuotiaiden) työttömyysaste seutukunnittain 1997
138. Nuorten (alle 25-vuotiaiden) työttömyysaste maakunnittain 1997

KOULUTUS

139. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen mukaan 1997
140. Koulutusaste seutukunnittain 1997
141. Tutkinon suorittaneiden osuus seutukunnittain 1997
142. Koulutusaste maakunnittain 1997
143. Koulutustaso seutukunnittain 1997
144. Koulutustaso maakunnittain 1997
145. Kuntien peruskoulun nettokustannukset seutukunnittain 1997
146. Kuntien peruskoulun nettokustannukset maakunnittain 1997

SOSIAALI- JA TERVEYSTOIMENPALVELUT

147. Sosiaali- ja terveystoimen henkilöstö tehtävälueittain koko maassa 1997
148. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 1997
149. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 1997
150. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 1997
151. Lasten päivähoidon käyttökustannukset seutukunnittain 1997

SUURALUE:

LIITE 1.

Maakunta:

Seutukunta

Kunnat

UUSIMAA:**Uusimaa:**

Helsingin

Espoo, Helsinki, Hyvinkää, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Mäntsälä, Nurmijärvi, Pornainen, Siuntio, Tuusula, Vantaa

Lohjan

Karjalohja, Karkkila, Lohja, Nummi-Pusula, Sammatti, Vihti

Tammisaaren

Hanko, Inkoo, Karjaa, Pohja, Tammisaari

Itä-Uusimaa:

Porvoon

Askola, Porvoo, Sipoo

Loviisan

Lapinjärvi, Liljendal, Loviisa, Myrskylä, Pemaja, Pukkila, Ruotsinpyhtää

ETELÄ-SUOMI:**Varsinais-Suomi:**Åboland-Turunmaan
Salon

Dragsfjärd, Houtskari, Iniö, Kemiö, Korppoo, Nauvo, Parainen, Västernfjärd, Halikko, Kiikala, Kisko, Kuusjoki, Muurla, Perniö, Pertteli, Salo, Somero, Suomensjärvi, Särkisalo

Turun

Askainen, Kaarina, Lemu, Lieto, Masku, Merimasku, Naantali, Nousiainen, Paimio, Piikkiö, Raisio, Rusko, Rymättylä, Sauvo, Turku, Vahto, Velkua, Kustavi, Laitila, Mietoinen, Mynämäki, Pyhäranta, Taivassalo, Uusikaupunki, Vehmaa

Vakka-Suomen

Loimaan

Alastaro, Aura, Karinainen, Koski TI, Loimaa, Loimaan kunta, Marttila, Mellilä, Oripää, Pöytyä, Tarvasjoki, Yläne

Satakunta:

Rauman

Eura, Eurajoki, Kiukainen, Kodisjoki, Lappi, Rauma

Kaakkois-Satakunnan

Huittinen, Kokemäki, Köyliö, Punkalaidun, Säkyliä, Vampula

Porin

Harjavalta, Kullaa, Luvia, Nakkila, Noormarkku, Pomarkku, Pori, Ulvila

Pohjois-Satakunnan

Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kiikoinen, Lavia, Merikarvia, Siikainen

Kanta-Häme:

Hämeenlinnan

Hattula, Hauho, Hämeenlinna, Janakkala, Kalvola, Lammi, Renko, Tuulos

Riihimäen

Hausjärvi, Loppi, Riihimäki

Forssan

Forssa, Humppila, Jokioinen, Tammela, Ypäjä

Pirkanmaa:

Luoteis-Pirkanmaan

Hämeenkyrö, Ikaalinen, Kihniö, Parkano, Viljakkala

Kaakkois-Pirkanmaan

Kuhmalahti, Luopioinen, Pälkäne, Sahalahti

Etelä-Pirkanmaan

Kylmäkoski, Toijala, Urjala, Valkeakoski, Viiala

Tampereen

Kangasala, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Tampere, Vesilahti, Ylöjärvi

Itä-Pirkanmaan

Juupajoki, Längelmäki, Orivesi

Koillis-Pirkanmaan

Kuorevesi, Mänttä, Vilppula

Pohjois-Pirkanmaan

Kuru, Ruovesi, Virrat

Lounais-Pirkanmaan

Mouhijärvi, Suodenniemi, Vammala, Äetsä

Päijät-Häme:

Lahden

Artjärvi, Asikkala, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahti, Nastola, Orimattila, Padasjoki

Itä-Hämeen

Heinola, Hartola, Sysmä

Kymenlaakso:

Kouvolan

Anjalankoski, Elimäki, Iitti, Jaala, Kouvola, Kuusankoski, Valkeala

Kotkan-Haminan

Hamina, Kotka, Miehikkälä, Pyhtää, Vehkalahti, Virolahti

Etelä-Karjala:

Lappeenrannan

Joutseno, Lappeenranta,

Länsi-Saimaan

Lemi, Luumäki, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari, Ylämaa

Imatran

Imatra, Rautjärvi, Ruokolahti

Kärkikuntien

Parikkala, Saari, Uukuniemi

ITÄ-SUOMI:**Etelä-Savo:**

Mikkelin

Antola, Hirvensalmi, Kangasniemi, Mikkelin mlk, Mikkelin, Mäntyharju, Pertunmaa, Ristiina

Juvan

Juva, Puumala, Rantasalmi, Sulkava

Savonlinnan

Enonkoski, Kerimäki, Punkaharju, Savonlinna, Savonranta

Joroisten

Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi

Pieksämäen

Haukivuori, Jäppilä, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Virtasalmi

Pohjois-Savo:

Ylä-Savon

Iisalmi, Keitele, Kiuruvesi, Lapinlahti, Maaninka, Pielavesi, Sonkajärvi, Varpaisjärvi, Vieremä

Kuopion

Kuopio, Siilinjärvi, Vehmersalmi

Koillis-Savon

Juankoski, Kaavi, Nilsia, Rautavaara, Tuusniemi

Varkauden

Leppävirta, Varkaus

Sisä-Savon

Karttula, Rautalamppi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto

Pohjois-Karjala:

Outokummun

Outokumpu, Polvijärvi

Joensuun

Eno, Joensuu, Kiihtelysvaara, Kontiolahti, Liperi, Pyhäselkä

Ilomantsin

Ilomantsi, Tuupovaara

Keski-Karjalan

Kesälahti, Kitee, Rääkkylä, Tohmajärvi, Värtsilä

Pielisen Karjalan

Juuka, Lieksa, Nurmes, Valtimo

Kainuu:

Kehys-Kainuun
Kajaanin

Hyrnsalmi, Kuhmo, Puolanka, Suomussalmi, Vaala
Kajaani, Paltamo, Ristijärvi, Sotkamo, Vuolijoki

VÄLI-SUOMI:**Keski-Suomi:**

Jyväskylän
Kaakkoisen Keski-Suomen
Keuruun
Jämsän
Äänekosken
Saarijärven
Viitasaaren

Jyväskylää, Jyväskylän mlk, Laukaa, Muurame
Hankasalmi, Joutsa, Leivonmäki, Luhanka, Toivakka
Keuruu, Multia, Petäjävesi, Uurainen
Jämsä, Jämsänkoski, Korpilahti, Kuhmoinen
Konnevesi, Sumiainen, Suolahti, Äänekoski
Kannonkoski, Karstula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pylkönmäki, Saarijärvi
Kinnula, Pihtipudas, Viitasaari

Etelä-Pohjanmaa:

Suupohjan
Pohjoisten Seinänaapurien
Eteläisten Seinänaapurien
Kuusiokuntien
Hämänmaan
Järviseludun

Isojoki, Jurva, Karijoki, Kauhajoki, Teuva
Ilmajoki, Nurmo, Seinäjoki, Ylistaro
Jalasjärvi, Kurikka, Peräseinäjoki
Alavus, Kuortane, Lehtimäki, Soini, Töysä, Ähtäri
Alahärmä, Kauhava, Lapua, Ylihärmä
Alajärvi, Evijärvi, Korttesjärvi, Lappajärvi, Vimpeli

Pohjanmaa:

Kyrönmaan
Vaasan
Sydösterbottens kustregion
Jakobstadsregionen

Isokyrö, Laihia, Vähäkyrö
Korsnäs, Maalahti, Maksamaa, Mustasaari, Oravainen, Vaasa, Vöyri
Kaskinen, Kristiinankaupunki, Närpiö
Krupupyy, Luoto, Pedersören kunta, Pietarsaari, Uusikaarlepyy

Keski-Pohjanmaa:

Kaustisen
Kokkolan

Halsua, Kaustinen, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Ullava, Veteli
Himanka, Kannus, Kokkola, Kälviä, Lohtaja

POHJOIS-SUOMI:**Pohjois-Pohjanmaa:**

Oulun
Lakeuden
Iin
Raahen
Siikalatvan
Nivala-Haapajärven
Ylivieskan
Koillismaan

Hailuoto, Haukipudas, Kempele, Kiiminki, Muhos, Oulunsalo, Oulu
Liminka, Lumijoki, Rantsila, Temmes, Tyrnävä
Ii, Kuivaniemi, Utajärvi, Yli-Ii, Ylikiminki
Pattijoki, Pyhäjoki, Raahe, Ruukki, Siikajoki, Vihanti
Kestilä, Piippola, Pulkila, Pyhäntä
Haapajärvi, Haapavesi, Kärsämäki, Nivala, Pyhäjärvi, Reisjärvi
Alavieska, Kalajoki, Merijärvi, Oulainen, Sievi, Ylivieska
Kuusamo, Pudasjärvi, Taivalkoski

Lappi:

Rovaniemen
Kemi-Tornion
Tomiolaakson
Koillis-Lapin
Tunturi-Lapin
Pohjois-Lapin

Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi
Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola, Tornio
Pello, Ylitornio
Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio, Salla, Savukoski
Enontekiö, Kittilä, Kolari, Muonio
Inari, Sodankylä, Utsjoki

AHVENANMAA:**Ahvenanmaa:**

Mariehamn

Föglö

Eckerö, Finström, Geta, Hammarland, Jomala, Lemland, Lumparland,
Maarianhamina, Saltvik, Sund
Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga, Vårdö

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 1998 on seutukunnittaiseen ja maakunnittaiseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu, joka antaa päättäjille ja muille tiedontarvitsijoille tuoretta ja valmiiksi muokattua aluetietoa Suomesta. Katsaus sisältää yhteensä n. 180 havainnollista diagrammia ja teemakarttaa, joissa esitetään tietoa Suomen seutukuntien ja maakuntien

- väestöstä
- koulutuksesta
- elinkeinoelämästä
- bruttokansantuotteesta
- työllisyydestä
- asumisesta
- terveys- ja sosiaalipalveluista
- liikenteestä
- energiataloudesta
- kunnallistaloudesta
- aluepolitiikasta

Julkaisussa olevia kuvia tai kuvien pohjana olevaa tilastoaineistoa voi tilata Tilastokeskuksen aluepalvelutoimistoista. Kuvat on saatavana myös värikalvona, joita päivitetään jatkuvasti. Paperiversion ohella julkaisu on saatavana myös sähköisessä muodossa.

Katsauksen on tuottanut Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelu.

Julkaisujen myynti: Tilastokeskus

Aluepalvelut:	puhelin	faksi	sähköposti
Oulu	(08) 537 2046	(08) 537 2047	oulu.tilastokeskus@stat.fi
Seinäjoki	(06) 414 4539	(06) 423 3696	sjoki.tilastokeskus@stat.fi
Mikkeli	(015) 161 461	(015) 161 462	mikkeli.tilastokeskus@stat.fi
Tampere	(03) 223 2240	(03) 223 2241	tampere.tilastokeskus@stat.fi
Turku	(02) 274 3430	(02) 274 3440	turku.tilastokeskus@stat.fi
Myyntipalvelu	(09) 1734 2011	(09) 1734 2474	myynti.tilastokeskus@stat.fi

ISSN 1456-2480
ISBN 951-727-522-6
Tuotenro: 9726

9 789 517 27 5224